

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

1655

1656

1657

1658

34
-92

2011

ԱՆԻՇԵԱԼՆ

ՀԵՂԻՆԵՐԻ

*** ԱՐԹՈՒՐ

ԹԱՐԴՄԱՆԵՑ

Մ. ՄԱՄՈՒԻՔԵԱՆ

ՀԱՏՈՐ ԵՐՐՈՐԴ

ՏԵՐ ԵՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿ

ՏԻԳՐԱՆ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՏԵՏԵԱՆ

ԶՄԻՒԹՆԵԱԾ

ՏՊԵԳՐՈՒԹԻՒՆ ՏԵՏԵԱՆ

1875

ԱՆԻՄԵԱԼՆ

ՄԱՍՆ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

ԴՐԱԽԱՌԻՄ ՄԸ ՏԱՄԵՆԻՆՆԵՐՈՐԴ ԴԱՐՈՒՆ

Ա.

ԽԵԲՈՒՅԹ ՍԻՐ ՄԸ

Վատլեդ՝ որ անչափս կ'փափաքէր Պ* * * կոմսուհւոյն ընդ-
նշմարել տուած զումարը շահիլ, զումար մը զոր դատին աւաթր-
տէն ետք պիտի ընդունէր, շատ լաւ խաղաց էր զերը։ Զուբա-
ցաւ տմննեին Քլավիէրի երեցին առջև ըսած խօսքերը, բայց
պնդեց թէ այն ատեն բարկութեան ենթակայ կ'զտնուէր։ Քանի
որ ինքինքը գտած էր, պարտաւոր էր Ճշմարտութիւնը յայտ-
նել, և Ճշմարտութիւնն այս է որ վերապատուելի հարք մատ-
չունեին այս կտակին մէջ։

Նախաղահն որ այս տեսակ ուրացումներու սովորած էր, այս
կոշա աղջկան այլքայլ հարցումներ, մինչև անդամ սպառնալեք
ըրտ, բայց ու միշտ պատասխանեց։

հ

— Արդէն գիտցածու ըսի ձեղ, Պ. հախաղահ, չեմ կարոք արիշ բան մ'ըսել:

Քլավիէրի երէցին վկայութիւնը ճշմարիս կարեորութիւն մը անեցաւ: Կիամիս հաստատեց Վէրտանի պատմութիւնը, և ուրիշ բաղմաթիւ էական պարագաներ հաղորդեց որոնք բուն խնդրոյն առելի ըոյս տուին:

Վէրալզն վերսախն խօսելով հաստատեց թէ Մատլէդի յետո կոչումներն որչափ կասկածելի էին, անոր բերնէն փախած պատմութենէ եաք, երբոր իր ընչափերութիւնն ՚ի դերե ելեր էր, պատմութիւնն մը զոր Քլավիէրի երէցն անաշառ ճշութեամբ կը յայտնէր:

Երբոր դատափետութիւնը լմնցաւ, կայսերական իրաւաբանն սկսաւ խօսիլ: Ըստ նա որ կտակարարին կամքն օրինաց առջեւ կտակին կամքն է, թէ բարկութեան ժամանակ սպասուհոյ մը քերնէն ելած անորոշ խօսքերու վրայ՝ անկողմնակալ դատաւորներ չեն կարող վճիռ մը առալ, այլ նոյն իսկ յետկարին վրայ, որ ամեն կանոնաց համեմատ շինուած՝ կտակարար կնոջ կողմէ կը ներկայի, երբոր իր բոլոր մտաւորական համապահանաց աղատ դործածութիւնը կ'վայելէր:

Համենակալն խորհրդածելու համար քաշուելէն հտեւ վերսին դարձաւ և վճիռ մ'արձակեց որ դատախաղ փաստաբանին ապացոյցը մերժելավ՝ լափշակութեան և առանդադրի զործ չէր տեսներ ինչը մէջ, և Պ. Դուրնիշնն իրեւ ճշմարիս տէր ընչեց կտակարար կնկատէր:

Եյս դատաւոտն անվատում զարմանք պատճառեց:

Վէրալզն բոլորավին զգեսման քաշուեցաւ զնաց:

Տ . . . ի մէ զիվերաց կողմը մոլեկան արախութեամբ ընդունեց այս վճիռը: Ծնորհակալեաց պատարագներ մտաւցին Համասաքնական մտեամբ մտարան մէջ, որ ներկայ դատուեցան Տ . . . ի բոլոր աղմուակամները: Յամնէն անձնուէր ապաշխարութիւնն Տիրամարց առջեւ անմիտ: մոմիր լառել տուին: Վանկական եղբարք այս դէպքին Շնարատ կտ սին մէկ միջնորդութիւնը սեղեցին: որով իր հատարիմ ծառաները կ'վարձարէր . . . :

Կրօնաւորներ գուառական Դիտին այցի դացին: անոր այցեւումներ ուղարկեցին: Արքեպիսկոպոսն յաղթական կերպարանոք, Կակէլի ընկերակցութեամբ՝ ամենէն առաջ գացողներէն մին եղաւորպէս զի վերապատուելի հարքը շնորհաւոր է: Եւ Բարիզի ուղաւուական բոլոր կրօնական լրագիրներն իմացուցին թէ մէզ վեդաց բոլոր զբարակիներն ափ ՚ի բերան ու խայտառակի եղան:

Վէրալզն յաղթութիւնը տանելու կ'յուսար: Արդարն իր փառաւոր Ճարտարախօսութիւնը յաղթութիւն մ'էր, սակայն դատը կորցու: Այս մարդն ատենաքանի Ճշմարիտ սազանին հետ դրական խելք մ'ունէր: Թէ և համզզուած էր որ մէզիզներն ՚ի Տ . . . մծ վարկ ունէին և վճռաջնջ ատենին դիմշլով մծ բան մը ձեռք չպիտի ձգէր: սակայն ժուլիոի գրեց դատին արդինչն և յորդորեց որ անմիջապէս բարձրագոյն դատաբանին վերակուէ, ոչ այնքան շահելու յուսով որչափ պայքարը շարունակելու: և զօրաւոր հակառակորդաց առ ջեւ պարտեալ չերելու համար:

Ժուլիօ պատասխանեց Վէրալզնի թէ իր դիմաւորութիւնը ոչ միայն վերաբողքել էր, այլ նաև զասն աւելի ուժին յառաջ վարել, թէ իրեն համար ոչ այնքան շահու խնդիր մ'էր այս, թէ և ծանր իր սիրական Լուիզին համար, որչափ պարտաւորութիւն մը մինչև վերջն իր հալածիներու դէմ մաքառելու, և անոնց դիմակը քաղաքակիրթ աշխարհի առջեւ վար առնլու: Ուստի իր բարեկամին յայսնեց թէ ծեղինեց դէմ յիշուհինէիր անուամբ զործ մը յօրինած է, զոր անմիջապէս ՚ի լոյս պիտի ընծայէր: Եթէ դատաւորաց առ ջեւ յաջողութիւն մը չկտաւ, դէթ հաստրակաց կարծեաց առ ջեւ յաղթանակել կ'ուզէր: Իրեն համար, դատին վաստակն այս բանին մէջն էր:

Քիչ ատենէն Տ . . . ի մէջ ամէն մարդ իմացաւ թէ սրսկայի յիշատակադիր մը պիտի հրասարակուէր, թէ վիճաբանութիւններն աւելի մեծ աղմուկ պիտի հանէին քան թէ առաջին դատին մէջ, և թէ անուանի միաբանութիւնը Վէրալզնի ճարտարախօս լեզուաւ վերսին պիտի ձաղկուէր: Նորէն մտաւոնջութիւնն սկսաւ վերապատուելի հարց անձնուէր մարդոց մէջ, և մողատանջութիւնն հետ սովորական իննօրեայ պաղպատանքն և զաւերն որ այս պաղպատանց կ'օդնէն:

Երբ Ժուլիօ իմացաւ իր և իր քրոջ ընչեց կորուստը՝ բոլոր Ճիզը թափեց սրակէս զի այս հարուածն ըստ կարի նուաղ սոսկաւ լի ընէ : Թէ իր բողոքն կարեղութեան վրայ չափազանց կերպով խօսեցաւ անոր, և թէ իր հրատարակելիք յիշատակազիրը կայ աերական ասենին մէջ ջանտարակոյս ունենալիք մեծ ներդործութեան վրայ պնդեց : Լուիզ այս աղուր յոյսերուն հաւտալ ցցուց, բայց հարուածը մեծ էր իր սրտին վրայ : Իր խեղճ խղիկին մէջ փակուեցաւ և արտասուաց մէջ քիչ մը միջիթարութիւն փնտուեց այն աղէտից առջե զորո ՚ի վաղուց քաջ գուշակեր էր :

Վէրտլօն՝ թէ և ձարտար՝ չէր կըցեր կնկան մը սրամասութենէ ազատիլ : Իր նամակիներն՝ որ քանի մ'ատենէ ՚ի վեր աւելի հաջուաղիւա և նուաղ սրտակցական էին՝ ցոյց տուեր էին Լուիզին որ անոր սէջն օր ըստ օրէ կ'պաղէր : Դասին կորուստը վերջին սիրային կայծերն ալ պիտի մարէր : Այս էր Լուիզին ներքին համոզումը, և կանայք՝ սրտի դաղսնեաց մասին՝ գուշակ են : Հատ չանցաւ՝ դիտեց որ Վէրտլօնէ ստացած գիրերը շփոթ են : Լուիզ ազնուութեամբ պատասխանեց թէ ամէն բան կ'իմանար : Վէրտլօն ինքինքն անբասիր հանելու փոյժ չըրաւ : Իրենց թղթակցութիւնը դրեթէ բոլորովին դադրեցաւ և Լուիզի սիրող սիրուտակեցաւ :

Նա ջանաց Ժուլիօյի վրայ ածել այս սէրը զոր ապաշնորհ մարդ մ'արատաեր էր : Նախ՝ սիրովելու և իր դառն յիշատակին հետ միայնակ չմնալու համար՝ իր եղուրը մօտ աւելի ստէպ գըտնուելու սկսաւ : Եթէ Վէրտլօն սիրոյ ամէն հմայքն ունեցեր էր, Ժուլիօ բարեկամութեան ամենէն դաղտրիկ զորովը կ'վայելիք : Մին միւսը չէր հարկաւ, բայց սիրոյ մէջ անդութ պատրանքէ ետք՝ ջերմ բարեկամութիւն մը, եղած մը հետ սրտահոս հաղորդակցութիւն մը գարձեալ հոգուց վէրքէ համար ամենէն անոյշ սպեղանի մ'է :

Լուիզ այս երկնային դեղին ողջասուն արդիւնքը փոքր առ փոքր զդաց : Եթէ այս դեղը մաքէն չէր հաներ այն մարդն օրու իր հոգին տուած էր լիովին, մեծագին փոխարինութիւն մը կ'ստանար և քիչ քիչ Լուիզի սիրուտ սկսւ հասկընալ թէ՝ այն ամուսինն

որ իրեն հաւատարմութիւն պիտի ուխտէր առելի սրտարուխ երաջանկութիւն մը չպիտի կարենար իրեն հալորդել քան թէ այսափ անձնուեր, սիրող եղայրը մ'որու միակ, բոլորանուեր սէրն ինքն էր : Դարձեալ Լուիզ ոչ թեթև աղջիկ մ'էր և ոչ արտակեդրոն իին մը : Նա մտածեց որ ժամանակն իր վէրքը պիտի գոյցէ և եւ սիրոյ մէջ մարդ գրեթէ կ'բժշկուի այն օրն որ կ'զուշակէ թէ կարող և բժշկուի :

Ժուլիօ անձկութեամբ դիտեց այն ներքին փոփոխութիւնն որ տեղի կ'ունենաբ իր քրոջ և սիրահարին մէջ : Այս լուութիւնը մէկ կողմէ յարդանք, միւս կողմէ ամօթխածութիւն եղաւ : Լուիզ կը կրած անպարույն փորձն իր բնաւորութեան խոր թախծութիւն մ'ազգեց որ Ժուլիօյի համար նոր հրապոյր մ'ունեցաւ : Նա կարծեց թէ սյօ խեղճ վիրաւոր սիրուտ մտադիւր պիտի հանգչէր իր սրտին վրայ :

Բ

* * * ԿՈՄՄՈՒՆԻՍՏԻՑ ՑԱՆԴՈՒԳԻ ԽՈՐՃՈՒՐԴԻԸ

Ֆէզվեդաց մեծ արուեստն է աշխարհային միջոցներէ՝ զոր իւրացնելու կ'յաջողին, օգուտ քաղել : Ամէն կրօնական ուխտերէն — և ասոր համար զանոնք չեն մեղադրեր — մէզվեդաց միաբանութիւնն է միայն որ ամենէն քիչ նորատի օրիորդները վանքը կ'չէշէ, նա մանաւանդ երբ նոյն օրիորդները ծննդեան, հարստութեան, գեղեցկութեան և ուշիմութեան առաւելութիւններն ունին : Անոնց ամուսնութեան հանդիսատես լինիլ, զանոնք ունին պաշտպանուհիներն ընել, նոյնպէս նորասերունդ երիտասարդաց մայրեր, որպէս զի օրին մէկն անոնց դաստիարակութիւնը ստանանեն, իրենց շատ աւելի կարեւոր կ'թուի քան թէ զանոնք

կուսարան մ'ուղարկել որ իբենց չհասկըցած շատիներէն լեզուաւ ժամերգութիւն ընեն : Եւ եթէ հայր Պրիֆար կամբը էր կրօնուան ընել Լուիզը, տիկին Քլավիերի ժառանգութեան զործին դէմ եղող արգելք մը բառնալու համար էր :

Նոյն կերպով չեն վարուիր միւս կրօնական միաբանութիւնները : Կարելեան հայր մը նախ Սուրբ-Թէրէղայի ընդունելի զործ մ'ըրած կ'համարի, և ապա Աստուծոյ, եթէ յաջողի կարմէլի ասուին մէջ թաղել նորատի օրիորդ մ'որ աշխարհիս վրայ բարձր և փայլուն վիճակի համելու սահմանուած է : Երբ մի անգամ այսպիսի էակ մը կրօնամուլութեամբ պաշարեն, երբ մի անգամ համոզեն զինքն որ խարաղանի հանգոյներով, քուրձի ծայրերով պատառեն այն մարմնն որ ողջասկահութեան անուամբ քաղաքանիթութեան մեջ բերած բոլոր փափկութեանց վարժած է, այն ատեն մարդկան մեղաց համար քաւիչ զո՞ս մը պիտի լինի, և 'ի բաց մերժեալ աշխարհային ու ընտանեկան խնդութեանց փոխարէն պիտի ընդունի նա քերովքէ ական հիացումներ և մարմնէն եւ լած հոգւոյ մ'երանութիւնները, քանի նոյն մարմնը տկարանայ, Քրիստոսի հոգւոյն մէջ կորսուելու, անոր նուիրական վիրացը մէջ ասլաւինելու, և անոր մէջ անբաւ հեշտութիւններ գտնելու համար, հեշտութիւններ զոր աշխարհային անձինք ո՛չ զգալ և ոչ հասկընալու կարող են . երբ մի անգամ այս ամենն աղջկան մտքին մէջ կ'տողորին ըսի, աղջիկ մ'որ ո՛չ ինքզինքը կ'ձանչէ և ոչ աշխարհը, այն ատեն վանականը կարծէ թէ խիստ մեծ գործ մը կատարեր է : Եերեւակայեր իսկ՝ որ Թէրէղա տ'Ավելայի և Մարիամ Ալքօքի տիպարներուն հետևելու համար աղջիկ մը յորդորելով, անոր միտքը խանդարեց, լաւ ևս ըսենք, բոլորովին յիմարացուց . միստիքականութիւնն իր բարձրադյուն զօրութեան աստիճանին հասած ուրիշ բան չէ : Ինչպէս որ սէրը պժդալի կատղութիւն մը կ'դառնայ երբ բարոյականի, բանականութեան և ամօթիսածութեան օրինաց համեմատ չկանոնաւորիր, նոյն պէս այս ազնիւ զդացում որ կ'յօրդորէ գեղեցիկ հողիները զԱստուած ինսուել ու սիրել, մոլեւանդներու ձեռօք ուղղուելով մարմնական բան մը կ'դառնայ որ կարծուածէն աւելի հեշտական

սիրոյ բոյերուն կ'նմանի : Եւ այս է անշուշտ պատճառն այն սոս-կալի պայքարներուն որ կ'մղուին չար ողուոյն հետ՝ սուրբերու և մանաւանդ միստիքականութեան մէջ ամենէն աւելի յառաջացած սրբութիւններու կենսադրութեան մէջ, ինչպէս որ հրատապ ոճով նկարադրած են իրենց պատմիչները : Բնութիւնն ու բանականութիւնն այս անմիաներուն չափաղանց խսամբերութենէ նախատուելով վրէժ կ'լուծէ անոնց երեակայութիւնը հրէշային երազներով նլով և իրենց ապաշխարութենէ մաշած մարմններու մէջ վառելով հեշտախտութեան այնպիսի հրավառ իղձեր որոյց արդէն հրամեշտ տուած են : Հրէշտակին և կենդանուոյն մէջ անցած այս ցաւազին պայքարներու բարեպաշտ պատմիչներն ամէն ինչ սագաէլին վրայ կ'ձգեն . չեն տեսներ որ միակ պատճառը մարմնոյ և հոգուոյ մէջ եղած իմաստուն հաւասարակշուութեան բղիումն է : Եւ այն յիմարները՝ որ նորատի աղջիկները կ'առաջնորդեն, արբուն հասակի տէր կանայք՝ միստիքական ըստած լեռին զագաթը կեցած՝ ծափ կ'զարնեն ' ' :

Մեր միտքն աստանօր քննել չէ թէ արգեօք կառավարութիւնները, մեր արդի իրաւանց սկզբունքին համեմատ՝ կատարելու պարտիք չունին, հսկողութիւն մը զործածելու պէտք չունին այս վանական հաստատութեանց վրայ ուր բարբարոսական կանոնի մը կատարումն իրավէս նիւթական ու բարոյական անձնասպանութիւն մ'է : Այնպիսի ժամանակ մ'որ այլանդակ միստիքականութեան զաղափարներն օր ըստ օրէ աւելի ոյժ կ'առնուն՝ այս բան ծանրակշիռ ինդիր մ'է զոր միայն անյնելու ատեն կ'նշանակինք :

Կրօնական աղատութիւնը քան ամէն աղատութիւն աւելի նուիրական է . բայց յիմարութեան և անձնասպանութեան աղատութիւնը կրօնական աղատութիւնը չէ, և եկեղեցւոյ աղատութիւնը նուազ կատարեալ չսիմբաթ լինէր երբ կառավարութիւնը՝ միայն դանուած օրէնքը զործածելով, ո՛չ Կարմէլեանի, ո՛չ Կարիսեանի և ոչ ուրիշ որ և է վանական հիմնարկութեանց հանգուրմէր : Քաղաքական իշխանութեան կ'մայ մտածել թէ արգեօք այն մթին վանական տուններն աղատ թողլով որոց վրայ բնաւ հսկողութիւն մը չըներ, պարզապէս ողբալի զեղծմանց աղատութիւն տուած

ՀԸՆԻՒՐ : Աակայն՝ կ'կրկնենք, մէ զվերներն այս ճամբուն մէջ չեն նետեր իրենց Փելքէներն : Բարձր հոգեկանութիւնն իրենց մաս հոգութեանց մէջ երկրորդ կարդը կ'բռնէ . միստիքական լեռին դաղաթն երկրէս շատ հեռի կ'թուի իրենց : Աշխարհային կանայք որ զերենք կ'դրուատեն, կ'փառաբանն շատ աւելի օդտակար են իրենց քան մէ՛ Ճղուհիներ որ դռնիփակ ծանր ասլաշխարութեանց կ'ենթարկին իրենց համար :

Կանայք խանդալառ են . իրենց գիւրաբորբոք բնաւորութենէ՝ իրենց վրայ տիբապետով զզացումները դուրս թափելու կ'յորդորուին : Քանի որ վերապատաւելի հարքն ընարեր են՝ պարսաւոր են աննոց համբաւը շինել, ստիպել իրենց ամուսիններն որ զաւակնին աննոց տան դաստիարակելու : Այս ամենը բնապէս կը կատարուի : Շարժիչ զօրութիւն մ'է որոց մէ զվերները բնապէտք չունին թեթև մղում անդամ տալու, և զօր հարկ է երաբեմն չափարել :

Վասն զի միշտ ընարութիւն մ'ընել սկէ տք է այս կնային անձնուիրութեանց մէջ, որոց էական առաքինութիւնը խոհեմութիւնը չէ միշտ, և այս պատճառաւ իսկ կրնան վտանգաւոր դառնալ : Այս ընարութիւնը գժուարին է, և ամենէն փորձառուները միայն կարող կ'լինին : Անակնկալը միծ զեր կ'խաղայ այս բաներուս մէջ և ամենէն ճարտար մարդոց հաշիւններն 'ի գերե կ'հանէ :

* * * կոմուհին գործածելը Մատէզի լուութիւնը դնելու, առանց մոքէն անցընելու որ ինք հայր Քանտալի ձեռքը լոկ զործի մ'էր, վարպետ մարդու զործ էր : Միարանութիւնը բնաւ իր վըրայ արատ բերելու բան մը չէր ըրած, իր արկդը չէր բացած, ամէն ինչ էր այս գործողութեան մէջ : Միայն չէին մտածեր որ կրնար միծ վտանգ յառաջ դալ խորիս կոմուհին իր զլմին գործելու թողլով . չէին խորհեր որ իր յաջողութեամբը մոլորած՝ մանրակրկիտ տեսչութեան մը լծին ներքեւ չափափ մաներ և իր չափազանց եռանդը զսպել գժուարին պիտի լինէր :

Արդարեւ Պ* * * կոմուհին վերապատելի հարց դատին համար այնքան խանդով վառուած էր, տիկին Քլալիէրի կտակին խնդրոյն առթիւ, որ այս բանս իրեն մնամանութիւն մը զարձեր

էր : Ճ-զվերներն անշուշտ պիտի յաջողէին : Արդէն անդամ մը լզանոնք ազատեր էր, միթէ երկրորդ անդամ մ'ալ չէր կարող զանոնք ազատել : Վասն զի, պէտք չէր ծածկել, վճռաջինջ ատենին տրուած բողոքը կրնար յաջողիլ : Եթէ կրօնական աշխարհն ուրախութեան ազադակներ աբժակեր էր Գուրնիջօնի ՚ի նպաստ տրուած վՃիռն իմանալով՝ «չարախորհուրդ մարդիկ ալ ազգուութեամբ ասոր հակառակ զզացումներ յայտներ էին և այս բողոքին նկատմամբ իրենց յցսերը բացէ ՚ի բաց կ'յայտնէին : Կ'ըսէին թէ ժուլիօի յիշասակադիրն այնպիսի իրողութիւններ երեան պիտի հանէր, որ եթէ կանխաւ զիացած լինէին առաջին դատաւորներն իրենց վՃիռն որիշ կերպով պիտի տային : Բայց գարձեալ՝ հնդինակին անժխտելի տաղանդով այս յիշատակադիրը բարոյական մծ ներդործութիւն պիտի ունենար : Նոյն պէս կ'ըսէին թէ Վէրտուն Ժէ զվիստաց դէմ ծանր ծանր յայտնութիւններ ունի ընելու և թէ յափշտակութեան դէմ ՚ի նորոյ յարձակումներ կրնային երեան դալ : Ինչ և է, թէ կորուսէին և թէ շահէին դատը՝ մէզվերները մծ հարուած մը պիտի ընդունէին : Մինչև անդամ զանազան մնօրէնութիւններ ընելու խօսքեր կ'դառնային : Կ'ըսէին թէ իրենց գպրոցը բառնալու համար կառավարութեան խնդիր պիտի մատուցանէին :

Բոլոր այս շշուկները՝ զօր անսարակոյս չափէն աւելի կ'մեծցընէին, Պ* * * կոմուհին յուսահատութեան կ'տանէր : Ինքն ևս անձնապէս երկիւղներ ունէր : Եթէ երբէք Մատէդ երեան հանէր իրենց մէջ բոլոր անցած գարձածը, այն ատեն ի՞նչ պիտի ընէր : Բայց այս ևս հաւանական չէր, քանի որ նէ զեռ ևս չէր ստացած բոլոր խոստացեալ զումարը : Բայց այն վատանուն ազատականներն ամէն բանի կարող են . կարելի է Մատէդը համողելու փորձ ըրին, իր յետս կոչման պատճառներն իմացան, թերեւ ևս զանի խօսել տալու համար աւելի ստակ խոստացան քան թէ մնաք լոեցընելու համար : Կոմուհին այնպէս կ'կարծէր որ մասօնական ընկերութիւնն այս գործին զլումն էր : Տարակոյս չկար որ այս անշահ քահանան, ժուլիօս աբեղան, մասօն էր, միտ չլնելով այս աղանդին դէմ արձակուած բանադրանաց : Այս բո-

Պոքին գէմ արդելք մը հանելով միայն կարելի էր ժէզվիզներն աղասել և Աստուծոյ փառքը, որոց կ'սպառնային Փրանմասնաներն և աղաս խորհողները :

Բաց լնչպէս համիլ պէտք էր այս նպատակին :

Եթէ կին մը փոքր ինչ ուշիմ է, վէպ մը հիւսելու դժուարութիւն չքաշեր : Պ* * * կոմսուհին, այս խնդրոյն վրայ փոքր ինչ խորհուելն ետեւ վէպ մը յօրինեց, չէ թէ դրելու այլ 'ի դործ դնելու համար : Իր անձինքն որոշեց, նոյնպէս անոնց տաւլիք դերերը, և իրեն խաղալիքը, և եթէ տեսարանը լւա կարդադրուէր, ժէզվիզները պիտի աղասէին :

Պէտք չէր ժամանակ անցընել : Կ'մօտենար այն վայրկեանն երբ դատը կայսերական ատեանը պիտի ելնէր : Ժէզվիզներն իրենց լրտեսներու միջոցաւ դիտէին որ ժուլիօյի տպագրիչը քանի մ'օրէն ձեռազիր յիշատակադիրը ստանալու կ'սպասէր որպէս զի զայն անմիջապէս շարել տայ : Տ . . . ի գրքածախ մը մեծ շահեց ընելու կ'յուսար այս գործէն : Գիբքը հազարաւոր օրինակներով պիտի ծախուէր և բոլոր Փրանսա պիտի շրջէր :

Ժուլիօ ամէն շաբաթ օրերն իր թեմին հիւանդաց այցելութիւն ընելու սովորութիւն ունէր : Իր ներկայութիւնը, իր անոյշու միջն թարական խօսքերն օրհնութիւն մ'էր տառապողներուն համար : Իր ձայնը կ'ամորէր վիշտեր : Ողջապահիկ խորհուրդներ կ'տար որոց կ'հետեւէին և հիւանդութիւնը հմայքով մ'անհետ կ'լինէր : Գրեթէ տրամադիր էին ըրածներն իրեւ հրաշք հրատարակել, և եթէ ժուլիօ կախարդի դերը խաղալու արամադրութիւն ունենար՝ բոլոր թեմը պատրաստ պիտի զանէր իրը այն զինքը գովարանելու :

Հինդշաբթի օր մը, տաս տասն երկու տարու փոքրիկ զիւղացի մ'որ 'ի Սէնդ-Ավանտէն օտար մ'էր, երիշտառնը հասաւ և օրիորդ Լուիդ Քլավիէրը հարցուց : Մարթան զանի ներս հրամցուց : Տղան տոմսակ մը յանձնեց Լուիդին :

«Օրիորդ,

«Քու մօրդ և տիկին Քլավիէր հօրբուջդ մէկ բաբեկամուհին

քու և մանաւանդ Պ. Ժուլիօյի օդտին համար խիստ կարեսոր բան մ'ունի քեզի հաղորդելու : Եթէ հաճի Սէնդ-Ավանտէնի մատուցը զալ, անդ պիտի զանես այս տորելը զրող անձն որ մասնաւոր պատճառներով ստիպեալ է ձեր տունը չներկայանալու : Մէկ ժամու խօսակցութիւն բաւական է քեզի յայտնելու խնդիրը : Շուտ եկուր . ժամելն անդին են » :

Այս նամակը մեծ զարմանք ովատճառեց Լուիդին, և իր առաջին զգացումն եղաւ այս հրաւէրին անձամբ չպատասխանել : Յետոյ ուշի ուշով զիբը քննեց : Զեռազիրը կնկան մը զիբն էր . տառերը կանոնաւոր էին, ուղղագրութիւնն անսագտանելի : Թուղթը սահուն ու հոտաւէտ էր . ամէն ինչ զրողին աղնուապետական սովորութիւնները կ'յացանէր : Անշոշ Տ . . . ի ընկերութեան մէկ կինն էր որ իրեն խօսիլ կ'ուզէր : Լուիդ քիչ մը վարանելին ետեւ Սէնդ-Ավանտէնի մատուն երթալու որոշեց :

Անդ հանելով՝ պարզ հագուած տիկին մը տեսաւ որ Տիրամօր մը սպատիերին առջեւ ծունք գրած էր : Այնպէս կ'ցոցընէր որ շատ ջերմեւանդ կերպով կ'աղօթէ : Լուիդ չզիսնալով թէ արգեօք այս կինն էր իրեն սպասողը՝ մատրան մէջ քանի մը քայլ առաւ : Այն ատեն տիկինը զլուխը գարձուց և Լուիդ Պ* * * կոմսուհին ձանչեց . զանի երբեմն իր հօրքոջ տունը տեսեր էր :

Այն ատեն իր անորոշ երկիւղները փարատեցան : Խորանին առջեւ ծուեցաւ նա, և կարձ աղօթք մ'ընելին ետեւ եկեղեցիէն ելաւ կոմսուհոյն հետ : Հեռացան մեծ ձամբէն, որ սովորաբար նոյն սպահուն բաւական բանուէր էր, և զէպ 'ի լեռը զարկին : Երբ ժայռի մը գար ու փոս վայրը հասան որ գալարագեղ զարդարուած էր և շնձիներու փոնջ մը զայն կ'սովանաւորէր այնպէս որ չէր թողուր արեւուն ձառագայթից ներս թափանցելու, կոմսուհին նստաւ և Լուիդն իր քրվը նստել տաւաւ : Սովորական բարեները տալին ետեւ խորին լրութիւն մը պահէր էր : Վերջապէս այս լրութիւնը խղելու որոշեց .

— Օրիորդ, շատ քիչ անդամ առիթ ունեցեր եմ քեզ ընկերութեանց մէջ հանդիպելու, և սակայն, դու միշտ մեծ համակրութիւն մ'աղղած ես ինձ :

— Ըատ շնորհապարտ եմ՝ քեզ, տիկին :

— Այս համակրութեանս պատճառոն անտարակոյս քու չքնարչիքքդ, և մանաւանդ քու բարեպաշտութիւնդ էր : Գիտէի որ քու տոհմիկ ծննդեան, զեղեցկութեան, հարստութեան միջոցաւ ստանալիք վիճակէդ հրաժեշտ առալով՝ ամէն այս առաւելութիւններն Աստուծոյ զօհել և Կոռէրական-Արքի մենաստանը քաշուիլ կ'ուզէիր : Այդ աղոր ու բարի խորհուրդ մ'էր, աղջիկս : Գու տաղանդ ունիս, բարձր խելք ունիս . այս անդին ձիքքդ աշխարհիս նորատի աղջկանց գատախարակութեան նորիրելը, զեղեցիկ, մինչեւ անդամ զիցաղնական ընթացք մ'էր, և քեզ կ'սիրէի որ այդ արիութիւնն ունէիր :

Լուիլ կարմիրցաւ : Այս խորհուրդները շատ հեռու էին իր մարքն և կոմուհւոյն գովեստները սկսեր էին զինքը շփոթել :

— Աղջիկս, կ'երեկի ինձ, շարունակեց կոմուհին իր ձայնին խիստ զգուելի չնչումներ տալով, կ'երեկի ինձ որ առ քեզ ունեցած այս սէրս, որ կարծածէդ շատ աւելի է, իրաւոնք կ'ասյ ինձ միջնորդելու քեզի և ժուլիօ արեղային վերաբերող ամենակարեւոր խնդրոյ մը համար :

Լուիլին ուղիղ խելքը, սրտի բնազդում մը կ'զուշացընէին զինք կոմուհւոյն շողզմարար խօսքերուն դէմ : Այս աղու ձայնն իրեն բնական չէր երեւեր : Սակայն միւս կողմէ կ'զատապարաէր այս տպաւորութիւններն և այն պատ կերպն որով պատասխանեց :

— Պատրաստ եմ, տիկին, քեզ մտիկ ընելու : Ի՞նչ է խնդիրը : Բաց կոմուհին գեռ իր յառաջանը չէր առարտած : Կա դիտեց որ նորատի աղջկան վրայ ընելու փափաքած ներգործութիւնը պարապի ելեր էր : Ուրիշ պահանի միջոց մ'ունէր . զայն զործածեց :

— Սիրելի Լուիլ, ըստ անոր, ներէ ինձ ընտանեբար խօսիլ քեզի : Մայրդ արդէն Ճանչեր և սիրեր եմ, և աւասիկ ասոր համար մանաւանդ քեզ կ'սիրեմ :

Տասն հինգ տարիէ ՚ի վեր մեռած մօր մը յիշատակը, որ զեռ կենդանի էր Լուիլը սրտին խօրը, ՚ի գերեւ չզրպուեց կոմուհին : Ասան զի Լուիլի սիրաը շարժեցաւ, և արտաստալի աչօք կոմուհւոյն նայելով, անոր ըստ :

— Միթէ իմ մօրս բարեկամուհին էիր, և հիմակ անոր վրայ տնեցած սէրդ իմ վրայ պիտի ածես . շնորհակալ եմ, տիկին : Եւ Լուիլ դորսվազին սեղմեց կոմուհւոյն կարկառած ձեռքը :

Այս անդամ սառնութիւնը զնաց, և մէզվիդաց եռանդուս բաւելամուհին, Լուիլին ձեռքն իր ձեռքին մէջ սեղմելով .

— Այս, աղջիկս, ըստ, շատ սիրեցի քու մայրդ, և իմ վրայ մնջ վատահութիւն ունէր : Աւստի, թէկ՝ քու հօրբոջ առանձնական իենաց պատճառաւ, շատ քիչ քեզ տեսնելու առիթ ունեցայ, բայց իմ սէրս խանդագին կ'հետեւէր քեզ . խնդութեամբ կ'գիտէի որ մօրդ փափաքած աղջիկը կ'գառնայիր, երանի թէ ապրէր որ տեսնէր : Մայրդ որ այնշափ զեռատի մեռաւ, այնպիսի հիւանդութենէ մը զօր բժիշկները բնաւ չհասկրցան : Անոր սրտին մէջ բարոյական վիշտ մը կար, զրեթէ ստոյդ եմ այս մասին :

Լուիլ այս յիշատակներով հետղհետէ այլայլելով կոմուհւոյն զէմ հակակրութիւնը կ'փարատէր, և կոմուհին ալ, որ այս բանս լաւ գիտեր էր, իր տարած յաղթանակին վրայ կը ցնծար :

— Մի միայն քեզ սիրելուս համար է, Լուիլ, որ քու սստիկ սիրած մէկ անձիդ հողը կ'տանիմ : Այդ անձը՝ սոյն սրահուն՝ ճշմարիտ վտանդի մ'ենթարկած է :

— Ժուլիօ՛, իմ եղբայրս, զոչեց Լուիլ :

— Այս, սիրելի Լուիլ, Պ. Ժուլիօ արեղան, քու եղբայրդ : Արդէն զիտեմ՝ Դուրնիշօնի գէմքով մէզվիդաց զէմ անօրէն զատ մը վարեց :

— Ո՛չ, տիկին, այս անիրաւ դատ մը չէ . մնդք քաջ համոզւած ենք որ Պ. Դուրնիշօն իմ հօրբոջս ճշմարիտ ժառանցը չէ :

— Լաւ ուրեմն, Լուիլ, վասն զի տիկին Քլայլիէրի աղջկան պարաւոր եղած անկեղծութեամբս սիրտի խօսիմ, երբ քու հօրբայրդ իրօք միտք ունենար իր բոլոր ինչքը մէզվիդաց տալ, միւթէ իր կամքը քեզի համար նուիրական չպիտի լինէր :

— Այս, տիկին, նուիրական սիրտի լինէր թէ իմ եղբօրս և

թէ ինձի համար , և թէ ստոյդ չլինէ ինք թէ պառաւութենէ ակարացած մարի մը վրայ Ճնշում եղած չէր : Իմ հօրբոյրս մինչեւ յետին վայրկեան զղջաց որ զլուխ ծռեր էր այն աղղեցութեան առջեւ որու Ճնշումը կ'զգար թէ անկից ազատելու ոյժ շոնէր : Իմ եղբօրս տունը գտնուած ատենէս 'ի վեր՝ իմ յիշատակներս դրգուեցի , նոյնպէս ժամանակին իմ գրած քանի մը յիշաղիրներս , և ամենն ալ միացընելով Պ. Վ. Երտօնի հաղորդեցի — Լուիզի ձայնը գողաց այս անունն արտասանելու ասեն , կոմսուհին զիտեց և ժպտեցաւ . — այնպիսի իրողութիւններ դտաւ որ դործին նոր ըստ պիտի բերեն և տարակոյս չկայ որ բողոքը յաջող վախճան մը պիտի ունենայ :

— Մաֆիկ ըրէ ինձ , Լուիզ . նախ Աստուծոյ առջեւ կ'երդնում որ ստոյդ եմ թէ տիկին Քլավիէր իր ստացուածքն եղբօրդ չէր կամեր թողուլ : Չես կարող անսիտել թէ այս անխոհեմ երիտասարդին այլանդակ և յեղափոխական դադափարներն ո՛րչափ կը վշտացընէին հօրբորջդ սիրաը : Կա շատ անդամ այս ցաւը քու առջեւ յայտնած է :

— Այո , տիկին , բայց զիտեմ նաև թէ ինչ դժոխային անզամութեամբ իմ եղբայրս զրագարտեցին անոր առջեւ , իր կարծեաց չափազանցութիւն տալով : Եւ սակայն հօրբոյրս զորովալին կ'սիրէր զանի . նա կարծէր թէ կ'սամալէր Ժուլիօ , բայց անոր խորհրդուց անկեղծութեան վրայ տարակոյս շոնէր :

Եւ վերջապէս , տիկին , յարեց Լուիզ , իմ հօրբոյրս չէր կը նար Ժուլիօի ըրած յանդիմանութիւններն ինձ ընել , և սակայն ինձի հետ ալ նոյն կերպով վարուեցաւ : Հետևասիէս եղբօրս կարծէր չեն պատճառու որ զինքը ժառանգութենէ զրկելու յորդորեց :

— Բայց , սիրելի Լուիզ , քու մօրդ ձգած փոքրիկ բաժինը թէ աշխարհի մէջ ապրելու համար աննշան է , բաւական յարմար օժիտ մը կ'կաղմէր Կոռէրական-Արքէ մանաստանը մտնելու համար : Հօրբորջդ ձգած թոշակն ալ այդ բաժինը կ'աւելցընէր , և նա համոզուած պիտի լինէր որ քու կրօնական կոչումք հաստատ էր , ինչպէս որ ես ալ այս համոզումն ունիմ որ տակալին հաստատ է : Աակայն այժմ լինդիրն այդ կիտին վրայ չէ , այլ

եղբօրդ վրայ : Լուիզ , քեզի բայց ՚ի բաց կ'խոստովանիմ , քեզ վիրաւորելն աչքս առնլով , որ անոր վրայ շատ մեծ համակրութիւն չունիմ : Նկեղեցւոյ , և եկեղեցւոյ կողմէ հաւանեալ կրօնական ուխտից թշնամիները իմ թշնամիներս են , և ուրիշ թշնամի չեմ հանչեր : Բայց քու սիրոյդ և սոսկալի դայթակղութեան մը առաջն առնլու համար՝ պատրաստ եմ անոր օդնական ձեռք մը կարկառել : Ժամանակը սուղէ , աղջիկս . եթէ առ վճռաջնջ ասեանն ըրած բողոքն երկու աւուր մէջ յետո չկոչէ , նոյնպէս վերապատուելի հարց գէմ եղբօրդ զրած սրգալի յիշատակադիրը , Ժուլիօ աբեղան առաջնորդին կողմէ պիտի արգիլուի կրօնական պաշտօնէ : Գիտես արդէն որ այս արգելման սպառնալեքը կար իրեն դէմ . լաւ , դիսցիր նաև որ այս արգելումն ազդարարող զիրը պատրաստ և ստորագրուած է :

Լուիզ յորդ արտասուք թափեց : Տակաւին շատ կաշկանդուած լինելուն դաստիարակութեան մը պաշարութենքով , զոր Միշէ լաւ կ'բացատրէ այս խօսքով՝ պէտականդան դաստիարակութիւն , հետեապէս ամենէն ամօթալի ալտը կ'համարէր արգիլում մը : Ասկից զատ՝ Լուիզ երազներ տեսեր էր , որոց մէջ զոռոզութիւնն ու եղայրական սէրն իրարու հետ կ'խառնու էին : Ժուլիօ՝ որ այնքան մեծ էր իմայականութեամբը , այնքան զեր ՚ի վեր էր քան ամենն , անտարակոյս եկեղեցւոյ բարձրադոյն աստիճաններուն պիտի համնէր : Այս փայլուն , յուսալից տեսարանին տեղ՝ պէտք էր տեսնել ուրիշ մ'որ ամէն նուաստութեամբ և նախասանօք լի էր :

— Աւելի ծանրակշնու բան մը կայ , վրայ բերաւ կոմնուհին որ քանի մը վայրկենէ ՚ի վեր լուռութիւն կ'պահէր :

գ.

ԺԷԶՎ. ԱԲՏՈՒԱԽԻԹԻՒՆԵՐ.

Լուիզ գլուխը վեր վերցուց :

— Եւ ուրիշ ե՞նչ ծանր բան կը բայց լինիլ, տիկին :

— Երգելումը, թերևս զիտես, եկեղեցին չզատեր քահանայ մը : Այդ պատիժ մ'է, եկեղեցական իշխանութեան կողմէ տրուած արատ մ'է : Բայց դաբձեալ յանցաւորը քրիստոնէական ընտառնեաց մէկ անդամը կ'համարուի : Ուրիշ աւելի ահոելի պատուհաս մը կայ, որ մեր օրերը հազիւ տեսնուած է, և ահա այդ պատուհասը կ'սպառնայ եղածոր :

— Յանդէն Աստուծոյ, տիկին, գոշեց Լուիդ, խօսէ, ի՞նչ կայ, Անոր համար խորանն ենթելու արդիլուելէն աւելի սոսկալի բան մը կայ : Ո՛Տ, կ'պաշատիմ, բացարէ միաքդ : Ի՞նչ է ուրեմն այդ պատուհան որով եղածը կ'սպառնան :

Այս խոշոր բառը, «Ճայրադղյն բանագլբանք» Լուիզին ականչին որոտման պէս հնչեց : Բոլորովին զոյնը նետեց : Աստուածաբանական խնդիրներու մասին տգետ լինելով չէր կընար նկատել թէ քանի ծաղրելի և անհնար էր կոմնուհւոն բսած :

— Բանադրանքը, ըստ նա : Բայց, տիկին, բանադրանք կը եւ լու համար՝ պէտք է որ մարդ յանցանք գործած լինի :

— Քահանայապետաց կոնդակներուն և սահմանայ դէմ գնելն
ամէն կաթողիկէ Համար յանցանք մ'է : Աւելի մեծ յանցանք մ'է
քահանայի մը Համար :

— Եւ իմ եղայրս ի՞նչ կերպով հակառակ կ'զտնուի քահանապետական կրնդակներու և սահմանադրաւութեան մասին:

պէտքն անչին մէջ, ընկերութեան հսկելոր և օարհանութեան
և ահճան համար : Ճետեապէս կ'իմանսս, սիրելի Լուիզ, որ զօրա-
պեսն անվրիպելի դատաւոր մ'է իր միաբանութեան վերաբերող
հողեոր և մարմաւոր օգտից մէջ, ինչպէս որ Պասն ալ դատա-
ւոր է Պապականութեան վերաբերող հողեոր և մարմաւոր իրաց
մէջ :

Լուիզ այս ինտիբրներով բնաւ զբաղած չէր, միայն Նուիբա
էան-Սրբի մենաստանին մէջ ծայրագոյն անդրլեռնեայ զաղափաւ
րաց մէջ կրթուած էր: Իր բնական ուղիղ խելքը, իր եզրորդ
բերնէն լսած կարծիքն իր մտած մէջ քիչ մը լոյս բերեր էին:
Ժամանակ պէտք էր նախկին տպաւորութիւնները մոռնալու հա-
մար: Եւ Լուիզ, ակամայ ինքնիրեն հարցյանելու պարտաւորեր էր
թէ արդեօք իր սիրական ժուլիօն դժնդակ մոլորութեան մէջ չէր
դանուեր հայր Պրիֆարի, անուանի Գուրնիշօնի և բարեպաշտ կա-
նանց կողմէ դրուատեալ վարդապետութենէ մը հեռանալով, այս
անձինք որ իրկունը կ'զային տիկին Քլավլիէրի հետ թուղթ խա-
ղալու: Ճէզվիդաց տրուած այս բանադրանաց, բացարձակ իշ-
խանութեան և անօխալականութեան խօսքերն իր զլսուն մէջ տաղտ-
կալի զաղափարներու շփոթութիւն մը կ'ձգէր. իր երկիւղներն ու-
ղիղ դատողութեան կ'վնասէին, և կոմսուհին կ'յաղթանակէր տես-
նելով որ արհաւրօք յաջողեր էր հաւտացյընելու ուղածն այս խեղչ
աղջկան:

— Ֆրանսայի մէջ զեռ չեն գիտեր , ըստ նա , մէզվետաց իշխանութեան բոլոր մեծութիւնը : Մեր անտիկաթոլիկական օրէնքը չեն ներեր անոնց 'ի մասնաւորին գործ ադրբել զայն . բայց նոյն օրէնքը չեն կարող չնչել միակ ատեանէ մը տրուած իրաւունքն որմէ՝ երկրիս վրայ՝ գերազանցնը չկայ բողոքելու համար , այս է Հոռոմի ատեանը : Պապերը , շարունակեց կոմսուհին , այնքան հեռու տարին իրենց շնորհներն այս միաբանութեան համար որ բոլորովին Հոռոմի նուիրեալ է , որ Պօղս Գ. մէզվետաց արտօնութիւն տուած է առաջանելու և սպասուած է նելու աշխարհին ամեն իսկուբը , որ և է նէլէլուական և աշխարհական էշեանութեան շայելով : Ա. Պիոս և աւելի հեռու տարած իր շնորհը . այս միաբանութեան կոնդակով

սպարգելց բոլոր անցեաւ, ներկայ և առաջայ արտօնութեանելը զբա
Պաղերը շնորհեր էին զանազան իրավակն մաքանութեանց և այն ամենը
առ իրացն շնորհել առանց հանուսոր շինուանեան ճը : Կ'աեմնես ու-
բեմ, մէզվեգաց հակառակելով իրենց աշխարհային շահուց նկատ-
մամբ՝ նոյն իսկ պատութեան դէմ կ'զինին : Ահա մասնաւորապէս
այս բանս կ'վերաբերի քեզի և յատկապէս եղբօրդ, եթէ այդ ա-
ղետալի ձամբուն մէջ յարատեւեք: Նոյնպէս ծայրաղոյն բանա-
դրանք կայ ամեն նահանորէ, եւեանի դէմ որ մաքանութեան և իր
հաւատեաց վրայ հարէ ճը համ ուսուր ճը կ'դնէ : Ակներե է որ այժմ
քրանսան վարող այն ողորմելի քաղաքային օրինադրին շնորհիւ,
մէզվեգները չեն կարող այս իրաւոնքը յառաջ տակիլ, բայց այդ
իրաւոնքը կայ ու կ'մնայ . բայց ամսնք որ ընթրութեան վաս ճը կը
հասցնէն, որ կ'համարձակին անոնց վերաբերութեան բան մը դրաւել, որ
ուժուն դէմ հայրակն, որ ժեզէի համ համատեսն դէմ կ'դատահանն
բանադրուած են: Արդ՝ եղայրդ իր հօրբոջ կասկը լուծել տալ
կամելով վասն զի կարծէ թէ մէզվեգները ժառանգորդ են, Պ.
Դուրնիշնի տեղ, և այս իրաւ է, մէզվեգաց սեպհականութեան
կ'վասէ : Անոնց դէմ յիշատակադիր մը դրելով, անոնց համ-
բաւին կ'վասէ : Կ'իմանաս, իմ խեղճ աղջիկս, եթէ քաղաքային,
հեթանոսական օրէնքը չէ կարող զանի ձերբակալել, և եթէ
յանդգնէր իսկ ընկերութիւնը գատապարտել, հաղերական օրէն-
քը յանցապարտ քահանայն պիտի պատճէր . նախ արդելումն որ
արդէն յանցաւորին գլխուն վրայ կախուած է և սոսկալի բանա-
դրանքը : Աջիուը Հռոմէն եկաւ, և երկու օրէն զաւաւական Գէտն
եպիսկոպոսին պիտի ուղարկէ, և այս ալ պիտի սափուի զայն
հրատարակելու :

— Երկու օրէն, դոչեց Լուիզ բոլորովին շուարելով աստուա-
ծաբանական իմաստակութիւններէն որով կոմսուհին գլուխը ցաւ-
ցուցեր էր :

— Երկու օրէն, ըստ կոմսուհին պաղտթեամբ, վՃիուը, —
հրամանը պաշտօնական է — պիտի կստարուի և եկեղեցւոյ մէջ
պիտի կախուի :

Լուիզ բոլորովին գարհարած էր :

— Անշուշտ հասկըցար, աղջիկս, որ վերապատուելի հարք
այս ծայրայեղ միջոցը ձեռք աւելու ստիպուեցան որպէս զի ինք-
զինքնին պաշտպանեն : Սակայն գարձեալ որշափ բարեսիրտ ու
ներողամիտ են, մանաւանդ հայր Պրիֆար այնչափ համակրութիւն
ունի քու վրադ, հողիդ այնքան սիրելի է իրեն, այնքան երկիւղ
զդաց, իբրև խոստովանահայրդ, տեսնելով որ թերես քու կրօ-
նական կոչումդ պիտի կորսուի այն անձին հետ աեսութիւն ընե-
լովդ որ պէտք էր զայն ամբացընել, որ դարձեալ կ'փափաքի՝
քու սիրոյդ համար՝ եղբայրդ ազատելու փորձ մ'ընել, և ծուլիօ
արեղային փրկութիւնը քու ձեռքդ է :

— Ի՞մ ձեռքս է, տիկին, խօսէ, ինչ պարտիմ ընել : Իմ
եղբօրս համար ամէն զրհողութիւններ ընելու պատրաստ եմ :

— Լաւ ուրեմն, այն ատեն զանի պիտի ազատես, ինքնիքդ
պիտի ազատես . և մինչեւ անդամ, յարեց կոմսուհին անհոգու-
թեամբ — բայց ըսելիքս երկրորդական կարեռութիւն մ'ունի քե-
զի համար — մինչեւ անզամ Պ. Վէրտլօնի մեծ ծառայութիւն մը
պիտի մատուցանես :

— Պ. Վէրտլօնի :

Լուիզի ձայնն այլայլեցաւ, և սաստիկ կարմրութիւն մ'իր զդա-
ցած այլայլութիւններէն գունատեալ գէմքը գունաւորեց :

— Աստուած, ըստ կոմսուհին իւրովի, որ ուշագիր կ'զի-
տէր աղջիկը, միտքէս կ'անցնէր, և հիմակ ստոյդ եմ, նա կ'սի-
րէ փաստաբանը :

— Աստուած իմ, այս, շարունակեց կոմնուհին բարձրաձայն,
երկու օր կայ կնութեան ուղեց շատ հարուստ աղջիկ մը : Զեմ
կարող ըսել իր անունու, զաղանիք մ'է իմ քովս . բայց աղջիկան
ծնողըն որ շատ կրօնասէր են, պատասխան տուին որ այս ամուս-
նութեան պիտի համանին միայն թէ Պ. Վէրտլօն սայն դաստր վա-
րելէն կատի : Իսկ Վէրտլօն կարծէ թէ իր պատիւը կ'պահան ջէ-
որ դատը վարէ : Ակներե է որ եթէ բոլորը տեղի շունենար, Պ.
Վէրտլօն պատուական ամուսնութիւն մը պիտի ընէր : Նորատի
աղջիկը զննքը կ'սիրէ :

Լուիզին դէմքը նորէն կատարադոյն դեղնութիւն մը պատեց :

— Խօսէ՛, տիկին, ըսաւ, ի՞նչ կարող եմ ընել:

— Միթէ համոզուած ես որ եղայրդ քու շահուդ համար այս դասը կ'վարէ:

— Տիկին, նախ արդարութեան համար, ասկա ինձի համար:

— Երդարութիւնը միայն վերապատուելի հարց կողմբ կրնայ լինել. իրենք միայն ձեռնհաս գատառներ են այս մասին:

— Լաւ, տիկին, կ'հասկընամ՝ որ անոնց առջև զլուխ ծուելու պարտաւոր էինք: Բայց՝ յանուն Աստուծոյ, ի՞նչպէս կարող եմ եղօրս սպառնացող հարուածն իրմէ հեռացընել:

— Հայր Պրիֆար որ զիս քեզի ուղարկեց, երկու բան միայն կ'պահանջէ: Եթէ հաւանիս, բանադրանաց կոնդակը դոր վերապատուելի հարք Հառոմէն ստացան պիտի կրակը նետուի, և արդելման հրամանը չփափի արձակուի: Հայր Պրիֆար յանձն կ'առնու դործը կարդադրել առաջնորդարանի մէջ:

— Ըսէ, տիկին, ըսէ, ես այդ հարստութեան աչք չունիմ այսուհետեւ: Այժմ՝ ի՞նչ բանի պիտի ծառայէ:

— Լաւ, մոտածեց կոմուհին, Վերտլօնի կարծեցեալ ամուսնութեան լուրն իր արդիւնքն ունեցաւ:

— Կ'հաւտամ, աղջիկս, ըսաւ նա, քու հողիդ բարձրերը կը թուի քան թէ աշխարհային կորչելի իրաց կ'կապուի: Աշխարհօ արժանի չէ քեզ ունենալու:

— Խնդիրն իմ վրայ չէ, տիկին, այլ եղօրս վրայ. ճամբն անդին են:

— Լաւ ուրեմն, նախ քու կողմէդ հրամեշտ տուր բողոքին: Այս է հայր Պրիֆարի առաջարկած առաջին սպայմանը: Հիմակ պիտի ըսեմ քեզի թէ ինչպէս զրել պէտք է այդ հրաժարումը: Եւ կոմուհին ուղելորութեան փոքր պարկէ մը հանեց պէտք եղածը դրելու համար:

— Տարակոյս չկայ՝ որ եթէ անդամ մ'այս թուղթը դատաւորին յանձնուի, եղայրդ պիտի զգայ որ իր կողմէ վարելիք դասն անօգուտ պիտի դառնայ: Եւ ոչ իսկ եղայրական սիրոյ փաստը պիտի կարենայ մէջ բերել:

Այն թուղթն այսպէս դրուած էր.

« Ես Լուիլ Ժուլիո Քլավիեր, որ կ'բնակիմ և այլն. կ'յայս տարարեմ որ՝ ինձ հասած տեղեկութեանց վրայ բոլորովին համողուած լինելով որ իմ հօրբրջս Սիւզան Կիտրա Քլավիերի կամքն եղած է իր բոլոր սպացուածքը Պ. Դուրնիշնի թողուլ՝ ի բաց առեալ կտակին մէջ յիշուած բաժինները, կ'յայտնեմ որ իմ եղօրս անուան եղած բողոքէն կ'հրաժարիմ, չկարծելով որ խղճի մոօք կարող եմ կտակի մը տրամադրութիւնները վէճի ներքեւ ձգելու, որոց ՚ի նպաստ Պ. Դուրնիշնի եղած լինիլը դիւմեմ, առանց այն պայմանաց որ աւանդազիր մը կ'կազմեն:

« Ա Սէնդ-Ավանտէն, 12 սեպտեմբեր 1860»:

— Տիկին, ըսաւ Լուիլ, իր ստորագրութիւնը դնելէն ետե, այս կ'ընեմ եղայրս ազատելու համար, բայց չեմ ծածկեր, եթէ դիսնար այս ընթացք՝ սիտի զատապարտէր: Վասն զի՞ իրօք իբրև խաբէութիւն, դիտցածիս հակառակը կ'վկայեմ: Ժէզ վիետաց ստացուածքը սպահպանելու վրայ է անշուշտ խնդիրը, և այս տուած թուղթս ստայօտ թուղթ մ'է: Թող Աստուած ներէ ինձ և անոնց որ այս ծայրայեղ վիճակին կ'գրգեն զիս:

— Դու անցած գարձածն իրապէս չես տեսներ: Ի՞նչ փոյթ եթէ քու յայտարարութեանդ ոճը Դուրնիշնի վրայ կ'դառնայ: Կան շատ պարագաներ ուր ներելի է անորոշ բաւեր զործածել, և այս ալ այն պարագայից մին է:

— Այժմ, տիկին, իմ եղօրս անգորբութիւնը դնելու համար ի՞նչ է երկրորդ պայմանը:

— Այդ պայմանը, ըսաւ կոմուհին, յատկապէս հայր Պրիֆար կ'պահանջէ քեզնէ քու օգտիդ համար:

— Վերջապէս, ի՞նչ է ինդիրը, ըսաւ Լուիլ դրեթէ անհամբեր:

— Պէտք չէ որ մեր մէջ անցածն եղայրդ իմանայ: Յուսամ որ վերջէն ալ խոհեմութեան սպահանջածը միայն անոր պիտի յայտնես: Ուստի վանք մը պիտի քաշուիս՝ մինչեւ որ այս զործն աւարտի: Ճիշտ ժամանակին է ապաշխարելու և Աստուծմէ հայր Զելու որ կրօնական կոչմանդ վրայ քեզ լուսաւորէ: Հայր Պրիֆ

ֆար համոզուած է որ գու իրօք ունիս այդ կոչումը : Զկրնար ըմբռնել թէ ի՞նչ տեսած կրնաս լինիլ աշխարհիս մէջ որ Աստուծոյ ըրած խոստու մներդ մոռնալու չափ քեզ հրապուրէ :

— Ո՞՛ , այս աշխարհիս վրայ ուրիշ կարօտաղին բան մը չունիմ բայց եթէ իմ սիրելի ժուլիս , ըստ Լուիզ , որու սիրաը կ'ձմլուէր քանի իր սիրահարին մատնութիւնը կ'յիշէր :

Աւա՛լ , այս մատնութիւնն արդէն դուշակուած էր . Վէրտունի վերջին զիրերը բաւական զգացընել տուեր էին այդ բանը : Բայց երկիրդն ո՞րչափ հեռի է իրականութենէ : Խեղճ՝ Լուիզ՝ Պ * * կոմուհի օյն լուրը կասկածի ներքեւ չուրա՛ Վէրտունի ամուսնութեան մասին : Թէե այս անդութ ժամադրութեան այլայլութիւնն սրտաբեկ՝ դարձեալ հայր Պրիֆարի երկրորդ պայմանին հնազանգելէն առաջ զիմադրեց : Կոմուհոյն հետ մեկնիլ , առանց ձայն տալու և խորհուրդ հարցընելու ժուլիսին հեռանալ , մահաբեր հոգերու ենթարկել զանի , այս ամենը կարելի բան չէր :

Կոմուհին պատասխան տուաւ Լուիզին ամէն առարկութեանց : — Հայր Պրիֆարի համար այս երկրորդ պայմանն այնքան կարեռ է որչափ առաջնորդ : Այս սուրբ ապաշխարութեան կրթութիւններէն ետք՝ աղաս պիտի լինիս Սէնդ-Ավանտէն դառնալու : Գարձեալ կարող ես եղբօրդ զրել :

Յետոյ բանալրանաց և արդելման սպառնալիքը կրկնեց :

Լուիզ զիջաւ և կոմուհոյն տուած հրահանկին համեմատ ժուլիսի հետեալ զիրը զրեց .

« Սիրելիր իմ ժուլիս ,

« Համոզուած եմ որ Ուուրնիշնի դէմ մեր վարած դատն անիրատ է : Էմ մասիս , ետ կ'կենամ բողոքէս : Քանի մ'օրուան համար քեզնէ կ'հեռանամ : Քու ձեռքդ է իմ վերադարձ տեսնել քիչ ատենէն ՚ի Սէնդ-Ավանտէն : Հրամարէ այդ դժբաղդ դատէն : Վանաւ անդ մէղվիաց դէմ յիշաստակադիրդ հրատարակելու դիտաւորութենէդ ետ կեցիր , որ իմ և քու զլխուդ ծանր փորձանք պիտի բերեն : Այս ըրէ քու քրոջդ սիրուն : Զեմ կարող առելի պարզաբանել : Բայց որոշած եմ ՚ի Սէնդ-Ավանտէն

չդառնալու մինչեւ որ իմ իոհս չկատարէս : Մտածէ որ եթէ մեր մես թերես յաւիտեան իրարմէ բամնուած մնալու վճիռ մը տուած պիտի լինիս » :

Պ * * * կոմուհին ապաչեց Լուիզն որ հայր Պրիֆարի համար այս նամակին մէկ օրինակն իրեն տայ : Ցետոյ՝ շրջան մ'ըրին լեռնի վրայ և Լուշոնի Ճամբան հասան : Օրը կ'տարաժամէր . կառք մը կ'սպասէր անդ . կոմուհին Լուիզին հետ կառքը մտաւ :

Դ

ՆՏԵԱՆՔ

Երբ իրկունը ժուլիս տուն դարձաւ՝ ընթրիքի ժամն արդէն շատ անցած էր , և ինքնիրեն կ'ծիծաղէր մտածելով որ Լուիզ սիրուն կոիր մը պիտի ընէր իրեն հետ որ Մարթային եփած կերակուրը ողաղեր էր : Բայց այնքան լաւ պատճառներ ունէր յառաջ քշելու , իր օղնած հիւանդներուն կողմէ այնքան օրհնութիւններ կը բերէր Լուիզին որ խաղալութիւնը շուտով պիտի հաստատուէր : Խնդալով պատ կերակուրը պիտի ուտէին , զայն պատուական պիտի դանէին և պիտի թողուին որ բարեսիրտ Մարթան ուղածին չափ տրանջայ : Ժուլիս թերես երբէք այնքան չէր վայելած այս փոքրիկ յարկին խնդութիւնները , ուր Լուիզ բոլորովին տիեզերքն էր իրեն համար :

Նախ բաւական զարմացաւ իմանալով որ իր մեկնելէն ժամ մը ետք՝ Լուիզ երիցատունէն ելեր էր և տակաւին չէր դարձեր : Մարթան պատմեց ժուլիսի անցած դարձածը , փոքրիկ զրաբերը , բերած նամակը , և ինչպէս Լուիզ՝ զայն կարդալէն ետեւ շրջադարձաւ պիտիր , զդակին ու շան առեր և առանց բան մ'ըսելու դուրս ելեր էր :

Ճ

Այս մանր պարագաները ժուլիօն վրդովեցին։ Ի՞նչ կ'նշանա՞ն
կէր այդ հաղուստն ու կապուստը։ Մինչև այն ասեն Լուիզի նոր
սուզն արդիւր էր զինք Սէնդ-Ավանտէնի և շրջակայ քանի մը
տուներ այցելութեան երթալու։ Ո՞ւր զայած կրնար լինիլ։ Ոչ
զոք կ'ձանչէր նա։ Հապա այն զինք ուսկից կ'հասնէր։ Պահ մը
ժուլիօ Վէրտալոնի վրայ մտածեց։ Արդեօք իր քրոջը հետ ժամա-
գիր եղեր էին։ Բայց Վէրտալոն զիտէր որ երիցատան դուռը միշտ
բաց մնացած էր իրեն համար։ Հարկ չկար զաղանի միջոց մը
բունել Լուիզին հետ խօսելու համար, և նոյն ինք Լուիզ այս ըն-
թացքն անշուշտ անվայելու սպառաւոր էր։ Եւ խեղճ
ժուլիօ սրտին խորէն սասափիկ կ'զայրանար։ Այս զայրոյթը քիչ
ատենէն դադրեցաւ։ Եթէ Լուիզ գուրս ելած էր արդէն նշա-
կեալ տեղ մ'երթալով Վէրտալոնը տեսնելու շատոնց զարձած
պիտի լինէր։ Հինգ ժամ անցեր էր իր մեկնելէն ՚ի վեր։ Ան-
տարակոյս իր եղբայրն այսպէս մտատանջութեան մէջ թողու չոփ-
տի յանձն աւնուոր։ Վէրտալոն այս զործին մէջ մատ չունէր։ Այն
ատեն ուրիշ կարծիք մը, սոսկալի կարծիք մը ծնաւ ժուլիօյի
մաքին մէջ։ Թերեւս Լուիզ վտանգի մը հանդիպած էր։

Ի՞նչ պէտք էր ընել։ Չկար նշան մը . . .։ Մարթան չղիտէր
թէ ո՞ր կողմը զայած էր նա։ Դրացիները հարց ու փորձ ընե-
լով բան մ'երեան չելաւ։ Պէտք էր գեռ սպասել։

Ժուլիօ սեղանին առջե նստած՝ որու վրայ Մարթան կերակու-
րը գրեր էր, գլուխը ձեռաց մէջ ամփոփած՝ կ'մտածէր, և իր
երեակայութիւնը մինակ չարագուշակ նկարներ իրեն առջելը կը
բերէր։ Պատասխան չէր տար Մարթային որ զէթ քիչ մ'ապուր
ուտելու կ'յորդորէր։ Ժուլիօ ոտք կ'ելնէր, սենեկին մէջ մեծա-
քայլ կ'քալէր, ապա գուրս կ'ելնէր, ճամբաները կ'քննէր և անձ-
կութեամբ կ'հարցընէր իւրովի թէ արդեօք ո՞լ առեր էր իր
քսրը։ Իրկունն այսպէս անցաւ։ Ժուլիօ կ'պատրաստուէր երթալ
իր թեմականները դանել, որ գեռ նոր իրենց դաշտերէն կ'դառ-
նային, և խնդրել որ ջահեր առնուն և իրեն հետ ենեն քսրը
փնտուելու։ Ամէն մէկը տարբեր ճամբայ մէ բունելով կրնային ու-
ղոշել թէ ո՞ր կողմը հանին և իրաբու միանան։

Յանիկարծ երիցատան դուռը կ'զարնեն։ Նոյն ինքն է, կ'ըսէ
ժուլիօ։ Կ'երթայ բանալու, և իր առջելը կ'աեսնէ զրեթէ ա-
պուշ պատանի մը։ Այս տղան Սէնդ-Ավանտէնի մօտակայ զիւ-
գէն էր։ բոլոր լեռնականաց ծանօթ էր, որոցմէ ողորմութիւն
խնդրելով ամենուրեք կ'թափառէր։ Ինչ որ իրեն ըսէին բաւա-
կան կ'հասկընար և կարող էր մանր մունր յանձնարարութիւններ
կատարել։ Բայց իր բերանը միայն շփոթ ձայներ կ'արտաքերէր
կամ քանի մը բառեր զոր թշուառութենէն վարժեր էր արտա-
սանելու։ Հաց . . . կ'մսիմ . . . սու մը . . .։ Այս բառերը թո-
թովեց ժուլիօյին իր քրոջը նամակը յանձնելով։ Լուիզ այս
աղուն հանդիպեր էր Սէնդ-Ավանտէնի մատուռէն քիչ մը հե-
ռու, և անոր յանձներ էր կոմսուհույն թելադրութեամբը զրած
զիրը։ Կոմսուհին ընդդիմութիւն չցուցուց որ Լուիզ այս ապուշը
զրաբեր ընէ։ Ամէն լրատարներէն նուազ վտանդառոն էր։ Եւ
Լուիզ որպան եղաւ իմանալով որ իր եղբայրը գմնդակ հողերու
մէջ չպիտի անցընէ բոլոր զիշերը։

Խեղճ ապուշը շատ կ'սիրէր նորատի քահանայն և իր քոյրը.
ասոնք անուշութեամբ անոր կ'խօսէին, և սաէպ աղւոր կերա-
կութեամբ կ'տային, և այս ալ ողորմելի արարածին ամենէն աւելի
սիրած բանն էր։ Անտարակոյս նամակը բերելու շտապեր էր,
վասն զի արին քրտինքի մէջ կ'երեէր, բայց զարձեալ ողբալի
ձայնով մը կ'կրկնէր։ — Կ'մսիմ . . . կ'մսիմ . . . հաց . . . սու
մը —։ Ժուլիօ ներս մտցուց զանի և Մարթային ապսպրեց որ
պէտք եղածը հոգայ։ ապա՝ Լուիզին զիրը բացաւ զողդողալով։

Անիրջապէս անոր մէջ քստմելի գաւ մը տեսաւ, իր քրոջ և
իրեն լարուած ծուղակ մը։ Այս մասին բնաւ տարակոյս չկար։
Իր քոյրը վախցընելու և անոր ծայրայեղ որոշում մ'ընել տա-
լու համար շահ ունեցողները միայն կարող էր ամբաստանել։
Ուսաի այս ամենը մէկզիեղաց զործ էր։

Մակայն ժուլիօյի սոսկալի մտատան ջութիւնը փոքր ինչ զադ-
րեցաւ։ Ո՞ւր էր Լուիզ։ Անտարակոյս քիչ ատենէն պիտի իմա-
սար։ Բայց զոնէ լեռան անդունդները խուզարկելու պէտք չու-
նէր, իր քրոջ վիրաւոր մարմինը դանելի երկիր դով։

Մարգու մը սիրտը պատառող ասէն կոկիծներէ անցնելէն ետև՝ այս զիբն երջանկութիւն մ'էր : Խակ տխմար զրաբերէն տեղեկութիւններ ուզել՝ բոլորովին անօդուտ բան էր : Անտարակոյս հետեւալ օրն ուրիշ նամակ մը գալով՝ սոյն խորհրդաւոր զործը պիտի բացատրէր :

Սէնդ-Ավանտէնի երէցը վայրկեան մը հանդիսաւ չդտաւ զիշերը : Ո՞ւր էր Լուիզ, ի՞նչպէս այս նամակն իրեն զրել տալու յաջողեր են :

Իր բողոքէն և յիշատակազրին հրատարակութիւնէ ետ կենաւլու բնաւ միտք չունէր : Պժգալի գաւ մը կար ասոր մէջ զոր պէտք էր երեան հանել :

Հետեւալ առտու՝ Տ . . . զնալու համար ճամբայ ելաւ : Իր տպազրիչն տունը զնաց և իր ձեռադիրներն անոր յանձնեց : Տ . . . ի կարեսը մէկ լրադրի մը միջոցաւ փոքրիկ յօդուած մը պիտի տպաւէր և ծանուցում պիտի լինէր որ յիշատակազրիը մամլոյ տակ է : Անկից ելաւ և գատաստանական տեսանը զնաց :

Տեղակալ գատաւորը ժուլիօյի իմացուց թէ Գուրնիշնի՝ ի նպաստ տրուած վճռոցն գէմ եղած բողբազրին յեսա կոչումը նոյն առաւաօտ իսկ հասած էր գատարանը :

Ժուլիօ՝ կայսերական փոխանորդին տեղակալին կողմէ մեծ մարդավարութեամբ ընդունուեցաւ, և լսեց անոր յայտարարութիւնը : Ժուլիօ Լուիզի զրած նամակը յանձնեց որպէս զի գատաւորները դիմնան իր քրոջ աներեւոյթ լինելուն լուրը, զործ մը զոր իրաւամբ կրնար վերաբեր զզուելի մեքենայութեանց :

Այն ատենն էր որ Գրանսայի գատաւորական իշխանութիւնը կրօնական միաբանութեանց վրայ մեծ հոկուութիւն կ'ընէր : Երկիրն շատ կողմերէն ծանը ծանը զանդասներ հասեր էին, և զանազան խողարկութիւններէ երեան ելեր էր որ մանր աղջիկներ՝ իրենց ծնողաց բողոքներուն հակառակ՝ գաղանի փականքի ներքեւ դրուեր են : Այլ և այլ գատեր տեղի ունեցեր էին, և ապացուցուած էր որ կրօնական միաբանութեանց պատկանող մադամներ անմասն չէին այս ոճիրներուն որ իրօք խստիւ արդիւուած են :

— Հիմակ խիստ հրամաններ պիտի տանք, ըստ տեղապահը,

որ օրիորդ Քլավիերը փնտուեն, ոչ միայն դաւանիս այլ բոլոր ֆրանսայի մէջ : Անոր կերպարանին նկարագիրը պիտի ուղարկուի մեր արտաքին գեսպանական զործակալաց, և ոսամիկանութիւնը բան մը զանց չողիտի ընէ զայն դանելու համար : Բայց մը բոլոր ճիպն այս պարագայիս մէջ մի միայն անպաշտանական պիտի լինի : Եւ ոչ մէկուն գէմ գատ չենք կարսղ վարել : Զեր քոյրն անչափահաս չէ . քանի երկու տարու է . հետեւապէս ինքն իր անձին տէրը օրինաց առջեւ : Զեր ինձ տուած թղթին մէջ յիշատակուած են գմբաղլութիւններ որպց կրնայ ենթարկած լինիլ ձեղի պէս : Բայց օրէնքը միայն յանցանքը կ'պատճէ և երբէք վտանգի մ'ենթագրութիւնը : Շատ յայտնի է որ այս զործին մէջ մէկվինները մատ ունին . բայց եթէ իրենց ստացած համբաւին արձանի են, բաւական ճարտար դանուած են իրեւ անհաղորդ երեսելու այնպիսի զործի մը մասին, որու զլիսաւոր շարժառիթներն են : Ինչ որ կ'ուղեք զրաւ կ'զնեմ որ ձեր քոյրը Նուիբան-Սրբին և ոչ մէկ վանոց մէջ պիտի զսնուի, որոց տեսչութիւնն իրենց ձեռքն է : Եթէ իրաւունք անզամ ունենացնիք, միայն կերպական խողարկութիւններ պիտի կարենայինք լինել անդ . բայց հաւատացէք որ մէկվիդաց գէմ յանցանաց հիմլ չպիտի կարենայինք զտնել և հաստատել :

— Ուրեմն օրէնքն անզօր է : Գուք ինքնին կ'խոստովանիք որ մէկվիդներն այս գատապարտելի անիրաւութեան հեղինակներն են : Բանութեամբ եղած է այն, քանի որ զոհը կ'յայտարաբէ թէ վտանգի մէջ է : Աղիտից վրօյ կ'խօսի, որ կրնան եղեր պատահիլ իրեն և ինձի գէմ եթէ երբէք գատէն ետ չկենամ :

— Քիչ մը պատճառաբանութեանդ մէջ ծայրայեղ ես, որաքն աբեղայ : Որովհետեւ քոյրդ կ'զրէ թէ վտանգի մէջ է, որպէս զի իրաւամբ կամ յանիրաւի յետո կոչումի ստանայ, պէտք չէ հետեւցնել որ իրօք վտանգ կայ : Կա թերես միամատօրէն հաւատց որ վտանգ կայ, թէ և միայն ապաւալիք եղած են, կամ քեզ աշաբեկելու համար նիւթուած գափի մ'անգիտարար զոհ ընկած է, դաւ մը զոր իր պարզ և անկեղծ հոգւովը չէ կրցած զուշակել : Բոլոր այս պարագաները յանցանքը չեն կաղմեր և օ-

ըենքն ալ միսյն յանցաւորները կ'րոնէ : Գարձեալ մէ զվելոց կրօնամոլ բարեկամներ՝ եթէ ոչ անգէտու՝ զէթ իրենց լոխն հաւանութեամբ՝ թերեւս խաւարեն զաւագրութիւն մը հնարեն և օրինաց գէմ զանի ՚ի դործ դնեն : Գատարանները՝ քանի մ'ամիս առաջ այսպիսի իրաղութիւններով արձագանք տուին : Արդէն դիտենք՝ որ երկու երեք քաղաքաց մէջ մօտ օրերս սիմտի ՚ի դատ կոչուին անձնագրաւման յանցանօք բռնուած կրօնականներ : Բայց վերստին կ'ըսեմ, դրաւեալ անձինք անշտփահաս են : Սակայն դարձեալ, այս յայտարարութեանց չնայելով՝ որ, ինչպէս կ'երեկ՝ քեզ զարմանք կ'պատճառ են՝ ամէն ձգոնք սիմտի թափենք որ նպաստաւոր վախճան մը տանք դործին : Չափահաս թէ՛ ոչ՝ եթէ քոյրդ որոզայթ մ'ընկած է, եթէ մեղապարա նենդութիւններով իր ազատութեան գէմ բռնաբարութիւն եղած է, անոր օգնելու պարաւառոր ենք :

Մէր եռանդեան վրայ վսաւահ եղիր, պարօն : Գու ալ քու կողմէ ամէն խուզարկութիւն զանց մի ըներ : Քեզ միշտ համակիր զդացմամբ սիմտի ընդունիմ, և եթէ թեմեւ նշան մ'անդամ դանես իմացու ր ինձ որ յանցաւորներուն հետքը զանենք, եթէ հնար է :

Ժուլիօ տեղապահին դահշէն ելաւ բոլորովին սրտաբեկ : Անիրաւութեամբ մը վերաւորուած անձինք չեն կրնար ըմբռնել մէ ինչպէս օքէնքը չէ կարող դարմանել անմիջապէս իրենց դանդաւտանաց առիթ եղող զրկանքը : Երբ դատաւորները՝ որ պաշտօն ունին յանցանաց սպատիժ անօրինել դործը կ'երկարագեն, իր քննեն, սպատճառն ամենուն ազատութիւնը սպաշտպանելու համար է : Ժուլիօ՝ իր քոյրջ մեկնելէն ՚ի վեր՝ իրեն համար փոքրիկ դատավարութիւն մ'ըրեր էր : Արդէն իր երեւակայութեամբ կ'զիտէ՝ այն յանցաւոր մէզվելովները, այն մարզիկ որ ժառանդութիւնները կ'կողոպատեն և ՚ի հարկին ժառանդութիւնները հսկողութեան ներքն կ'զնեն, իբրև յանցաւոր դատաստանական ատեաններու առաջեւ քանի որ քատմանելի միջոցներ ՚ի դործ գրեր էին որպէս զի իր բողոքեն զինքը կասեցնեն : Գատաւորն այս աղւոր կրակին վըրայ պաղ ջուր թափեր էր : Պէտք էր ոճիրը հաստատել մէզվիդ մը կամ ուրիշ մէկը դատի կոչելէն առաջ :

Ներաւոն իմացաւ՝ զրեթէ պաղ արխնով, ժուլիօյի բերնէն կողին արկածը :

— Ի՞նչարէս այս կոշտ ծուղակին մէջ կրցեր է ընկնիլ : Ճշմարիալ կանայք բնաւ խելք չունին :

— Աստուած իմ, ո՞ դիտէ : Անմեղ և պարզմիտ աղջիկ մ'այն պիսի մարդոց ձեռքը . . . :

— Պէտք է շատ միտամիտ լինի հաւտալու համար որ մեր ժամանակակիրն ուրիշին վրայ բանութիւն բանեցընելը կարելի է :

— Սակայն սյսպիսի բան մը պատահած է :

— Օ՛ն անդր, այո՛, տղոց վրայ : Դիտենք արդէն Պլունտի դործը . . . : Բայց քսան երկու, քսան երեք տարեկան աղջիկի մը :

Բայցայտ էր որ Վերայօն Լուիզի վրայ յանցանքներ կ'փնտռէր : Հիմակ ի՞նչ սիմտի ընենք :

— Ես ալ չեմ զիմտի բիշատակաղրիդ մէջ խոհեմ եղիր : Ժեզվիները կարելի է քեզ ՚ի դատ կոչեն իրեկ զըսպարտիչ . և բանա կայ . զդոյշ եղիր : Ուրիշ վրէժ չունենալով շատ ուրախ սիմտի լինին եթէ տեսնեն որ զու ինքնին կորստեանդ կ'դիմս : Եւ արդարեա քաղաքային ատենին վճռէն ետքը, կ'սկսիմ հաւտալ որ քեզի հետ ներողամութեամբ չպիտի վարուին : Տիսուր բան է ըսելը, բայց թէմիս տիկինը զօրաւորներու համար յատուկ սէր մ'ունի :

— Հապա Լուիզը :

— Ի՞նչ ընենք : Նա չափահաս է : Եթէ խել մը սնուախ բան զինքը խարեցին և վանք կ'պարսցընեն, ո՞ւր սիմտի երթաս զանի զանելու : Գու ալ ինձի չափ դիտես թէ ի՞նչ բանի կարող են այդ մարդիկ :

— Բնաւ միմիթարիչ չես :

— Բարեկամդ իմ, պէտք է գրական լինիլ կենաց մէջ և ամէն բան եղածին պէս տեսնել : Քոյրդ յիմարութիւն մ'ըրս . ասոր հետեանիքը սիմտի իրես : Քիչ շատ իր կամօքը հեռացաւ քեզնէ . իր նամակին ոճէն չհամեցուիր որ բռնութեան ենթակայ եղած է . միայն անոր երկիւլ աղլած են :

— Ուրեմն ինձ խորհուրդ սիմտի տաս թերես որ իմ բողոքէ սետ կենամը :

— Ամենալին : Գեռ ևս յոյս մը կայ , պէտք է փորձել : Մեր երջանկութիւնն անկից կախում ունի : Այս սպառնալեաց առջեւ մանաւանդ պէտք չէ որ ընկրկիս :

— Այդ է և իմ դիտառութիւնն : Ժէզվիդաց վրայ դրած յիշատակիրս տպաղրիչն տարի :

— Մեծ ուշադրութեամբ կարգա միշտ փորձերը : Մանաւանդ քրոջդ առեանդին վրայ բնաւ ակնարկութիւնն մի ըներ : Իբրև զրպարտիչ կընան քեզ դատի կոչել : Այս խորհուրդ վերստին կ'տամ :

— Հասկա Լուիլ :

— Պէտք է փնտոել զանի :

Ժուլիօ քաշուեցաւ զնաց : Երրեք այսչափ պաշ չէր դտած Վէրտօնը : Սէրը մարած էր , բարեկամութիւնը մոռցուած : Ժուլիօ հասկըցաւ այս բանս :

Հաս օրեր՝ ի Տ . . . անցուց . . . իր խուզարկութիւններն ապարդին ելան : Իսկ ոստիկանութեան խուզարկութիւնները , թէ իր ամենէն Ճարպիկ դործակալները դործածեց , աւելի յաջող արդինք մը չունեցան : Յայտնի եղաւ որ օրիորդ Քլավիէր՝ ի Տ . . . չէր դտնուեր , և շատ հաւանական էր որ Սէնդ-Ավանտէնէն մեկնելու ատեն՝ քաղլքէն չէր անցած :

Խուզարկութիւնները Բարիլի մէջ շարունակուեցան , նոյնապէս դաւառներն ու օտար երկիրներ : Ատեանը Ժուլիօյի տուած խօսքը պահէց : Արդարութեան պաշտօնէին իմաց տուին կայսերական փոխանորդին տեղեկադրովը՝ Սէնդ-Ավանտէնի գէպքը :

Ե

Լ. ՔՈՒՄԴԻ

Երիցատան տեսքը՝ որու մէջ Ժուլիօ իր սիրական դանձը պահէր էր , զրոյուց իր սրտին մէջ բոլոր այն ցաւերը զոր շարժումը ,

այցելութիւնները , մեծ քաղքի մը մէջ սկսոյաները կարծես թէ ամոքեր էին : Առանձնութիւնը սոսկալի կերպով զանոնք սաստկացոց : Իր վերջէն զմոնուած յիշադիրներէն քաղուած այս քանի մ'երեսները կ'յայսնեն՝ ի սպառ խորտակուած կենացը բոլոր դաւնութիւնը :

• • • • • Դւ այժմ միայնակ եմ :

« Իմ երջանկութեան բոլոր երազներս , ամենէն աղքատիկ երիցատան մէջ , իմ անարատ խնդութեանց բոլոր յոյսերը , զԱստուած , բնութիւնը , ամենամաքուր բարեկամութիւնը վայելելու համար անցեալ կենացս բոլոր ուրախութիւնները վայրկեան մը միայն տեսեցին :

« Իմ ձեռքէս յափշտակեցին իմ Լուիզս , երկրային բարեաց մէջ միակ բարիկն էր զոր Աստուծմէ խնդրած էի : Ուր պահածեն զինք : Կարելի է ծովերէն անդին տարին . . . Ժէզվիդական ու զինք բոլոր աշխարհս կ'ընդգրկէ :

« Շատ անգամ՝ այս գմնդակ գէպքէն՝ ի վեր՝ կ'երեկի ինձ թէ կենացս վրայ գարեր անցած են և թէ այս այլանդակ իրողութիւնն առասպելական մէկ ժամանակ մը տեղի ունեցած է , երբ օրէնքն ոչ զոք պաշտպանելով , վասն զի ամէն մէկ աւատական հողի սահմանը կ'դադրէր այն , ասպետներ սպարտը կ'համարէին զինուելու որպէս զի բարեսիրական հսկողութիւն մ'ընեն և այրին ու որբը պաշտպանեն :

« Եթէ այս ոճիրը՝ որ իմ հոգիս յուսահատութեան կ'տանի , միջին դարս մէջ տեղի ունենար , պէտք էր սահմանաւոր երկիր մը միայն շրջել իմ քրոջս բանալը դանելու համար : Եւ սակայն այժմ ասանիներսորդ գալն եմ : Եւ կարելի է որ քոյս՝ դդակաւոր կանանց հետ նաւ մը կ'բեռնաւորեն Զինաստան կամ Աւատրալիա առաքելութեան ուղարկելու համար : Ժուլիօ , ելիր ուրիշն այս ժամանս ժամփական ասպետ մ'եղիր :

« Բայց չանիծներ մը քաղաքակրթութիւնը : Եթէ այն աւազակաց փախստեան , կանանց առեանդին , տկար կամ խաբուած արարածներու բանստարդելութեան ու վանական մենութեան կ'օգ-

նէ, թոյլ կ'տայ նաև ինձ ճայնս լսնլի առնել մինչև աշխարհից ամէն կողմը, ուր իմ լեզուս կրնայ իմանալի լինիլ: Կարող եմ, այս և յաջորդ դարուց համար ալարտել այն թշուառներն որ իմ վրայ կ'յարձակին: Ավագային պիտի կտակեմ իմ ազդու բողոքս ու խտի մ'անկանն փառասիրութեան դէմ, որու ճակատաղիրը կաթուլիկութեան կործանումը պիտի բերէ:

« Բայց այս մարդիկ իմ անկարողութեանս վրայ կ'ծիծաղին: Կարելի է այն միջոցին որ ցաւէս այս տողերը թղթիս վրայ կը թափեմ որ սփոփիմ և իմ մենակերպ ժամերուս տաղտուկն ընդհատեմ՝ մարդկային արդարութենէ իրենց խարդաւանաց հաստատութեան վճիռը կ'ընդունին: Եւ մոլեռանդ տիսմար մարդիկ այս յաղթանակին վրայ պիտի ծափ զարնեն և երկինքը պիտի օրհնեն: Յանիրաւի ամբաստանուած վերապատելի հարց համար շնորհակալութեան պատարագ պիտի մատուցանեն առ Աստուած, իսկ կտղպտուած անձը, այս մարդոց մարտիրոսը սուրբ ատելութեանց հրեշյան առարկան պիտի դառնայ, անիծեալը պիտի լինի, որու վրայ բանադրանք պիտի տեղան, Պարիսաը պիտի լինի, որու ոչ ձեռօք պիտի դպչի կղերը, ոչ աչօք բարե պիտի տայ:

« ԱՌ բանականութիւն, ուր են քու յաղթանակներդ: Սնապաշտութիւն, բարոյական զգացման ստորնութիւն, սոսկալի կրօնամոլութիւն, գուք տակաւին ինչ մեծ զօրութիւն ունիք:

« Եւ դարձեալ կ'զարմանան թէ աշխարհիս մէջ ո՛րչափ հակառակութիւն կ'զանեն: Իրենց դէմ ահապին գաւադրութիւն մը կ'շարունակուի դարէ դար: Եւ այն օրն որ իրենց հսկայական շնուածքներով կ'հրատարակին բոլոր աշխարհի զիրենք յաղթահարող յեղափոխութեանց վրայ յաղթանակներ, և առ ոչ ինչ համել գատական աքսորները նորոգ զարդանալով և յաջողութիւններ գտնելով որ գեր ՚ի վեր են իրենց ամենէն փայլուն ժամանակներէն, քաղաքային ընկերութիւնն առաջանանէ աւելի անհաշտ կ'զանեն, անցեալ դարերու պէս վախնալով այն տիրապետութենէ զոր բոլոր Եւրոպյի վրայ գործածեցին, և խոհական զուաշութիւններ առնելով որպէս զի չծովին այն աստուածապետական

դրութեան ներքեւ որու ամնէն եռանդուս սատարներն են: Եւ արդի աշխարհի անդուլ ատելութիւններն իրենց զարմանք կ'պատճառէ: Անոր դէմ կատաղի պատերազմ մը հրատարակած են: Աշխարհ ինքզինքը կ'պաշտպանէ:

« Ճատ դուռող են երբ կարող են ըսել.

« — Մենք չենք զայն հալածողներն այլ կրօնը, այլ եկեղեցին, պապութիւնն է, որու ամնէն եռանդուն պաշտպանները կը դանուինք»:

« Եւ սակայն ինչպէս կրօնի լաւաղոն նեցուկներն եք քան թէ քառսուն հազար քահանայք որ Գրանսա կ'գտնուին, դուք որ միայն չորս հինգ հարիւր մէզվելիք էք և մեր մէջ քարոզչութեան ու զաստառութեան պաշտօն կ'վարէք:

« Միթէ ձեր բեմական ճարտասանութիւնն աւելի արժէք ունի քան թէ մերը: Ժէզվիկին քարոզը միթէ նշանաւոր զանազանութիւն մ'ունի թեմին երեցին քարոզէն: Այդ տարբերութիւնը մենք չենք տեսներ: Զեր ուսուցչութիւնն ունի եղանակ մ'որ ծանօթ չլինի և ՚ի զործ չդրուի դաւառական յետին կղերանցին մէջ ինչպէս ձեր վարժարաններուն մէջ: Ի՞նչ կ'ըսէք խոստովանարանը բարեպաշտ հողիներու եթէ ոչ ինչ որ ամնքը կարող են ըսել: Դուք աւելի ներողամիտ էք, այդ ձեր դիսնալիք բանն է: Կ'շողորոշեք դաս մ'որ ձեզ կ'սիրէ և ձեզի իր ոսկին կ'թափէ: Երկինք կ'առաքէք զանի վարդազարդ ճամբէ մը. մենք այդ ընթացքին հակառակելու պէտք չունինք: Աստուած բարի է այդ մարդոց համար, ինչպէս աղքատ մարդոց, զիւղացւոց և մեր բոլոր հօտը կաղմող աշխատաւորաց համար: Բայց կ'աղաչեմ, հրաժարեցէք ուրեմն այն զուռող պահանջումէն որով կաթուլիկութեան յառաջապահէ զունդը լինելու կ'պարծիք: Զեղնէ առաջ կար եւ կեղեցին, և ձեր զեղեցիկ գրութիւններէն ՚ի վեր եկեղեցին կը տաղնապի, և այն աշխարհային Հռովմը, զոր ձեր ուսերուն վրայ կ'կրէք աւերակ կ'գառնայ:

« Ա. Խոնատիոս ձեր միարանութիւնը հաստատեց տասնվեցերորդ դարուն: Ա. Վէնսան աը Բօլ իրը հիմնեց տասն և եօթներորդ դարուն առաջին տարիները:

« Ինչո՞ւ համար կ'պոռան աշխարհիս մէջ . Անկցին մէղվլիդք :

« Ինչո՞ւ համար չպոռացին . Անկցին Լազարիստները :

« Սուլբիսեանք որ նոյն ատենը հիմնուեցան շատ ծանօթ են : Քրանայի առաջին կղերանոցն ունին : Խրենց տունէն ելան մի շատ եպիսկոպոսներ , քարոզիչներ , կրօնադէտ հեղինակներ : Բոլոր Քրանայի մէջ բազմաթիւ կղերանոցներ կ'վարեն : Ի Տ . . . ես անոնց աշակերտն էի : Ինչո՞ւ համար հասարակային ատելու թիւններ չեն համիր այս մարդոց դէմ որ անտարակոյս շատ աւելի և տեղական ծառայութիւններ կ'մատուցանեն կրօնի քան թէ ձերինները , առանց պարծենալու որ եկեղեցական ամէն իրաց մէջ առաջնորդներն են :

« Երբէք լսուած չէ . Անկցին Սուլբիսեանք խօսքը , նոյնպէս զիտեմ թէ Սուլբիսեան անոնը՝ լեզուի մէջ կեղծաւորութեան և փարիսեցիութեան համանշանակ չէ :

« Միթէ այնպէս է նաև այս նախատալից բառը , մէղվիդք :

« Ուրեմն մարդիկ ձեզի դէմ են , վասն զի ձեզի դէմ սոսկալի գանդատներ ունին : Սուլբիսեանց դէմ ատելութեան բառ մ'անդամ չկայ , և ոչ Լազարիստներուն ու ամէն խոնարհ քահանայից միաբանութեան մէջ որ լոկ հազերը պաշտօնով կ'զրադին , վասն զի այս տեսակ մարդոց դէմ բնաւ դանդառ չկայ :

« Ուրեմն ձեր միաբանութիւնն ատելով կրօնը չեն ատեր , այլ գոռողութեան , փառասիրութեան , տիրապետութեան և բարեպաշտական մոլութիւնները . . . : Չկայ տարի մ'որ ձեր անունը հնչած չլինի գատարանի մ'առ չե : Երբ նախորդ կառավարութեան օրով հզօր էիք , նոյն ընթացքն ունէ իք . այս նոր դրութեան ներքե նոյն միջոցները կ'զործածէք , նոյն ատելու թիւնները կ'զրդուէք ձեզի դէմ : Մի դանդատիք , այս է ժողովրդոց արդարութիւնը :

« Բայց այս տեղ մէղվիդաց դէմ դատական արձանադիր մը ի՛շնեմ : Ճշմարիտն աւելի մեծ իմաստութիւն է խոսի շիդ մը քննել կամ ժամ մ'աւելի բնութեան նկարները նկատել , որ իմ աշաց առ չե կ'կանգնին՝ որ այնքան փառայել են այս լեբանց մէջ : Ենթելի ոիրէնեանք , որ այնչափ սքանչելի էք թարմութեամբ

և կենդանութեամբ , որ ուսման և զիտութեան համար այնքան հարուստ էք , ովլ կ'ըսէ թէ աւելի երկար ժամանակ ձեզ պիտի տեսնեմ : Եթէ իմ խեղճ քոյրս բռնի ձերբակալ ըրին , միթէ ուրիշ հազար տեսակ միջոցներով չե՞ն կարող եղայրը բռնել : Պէտք է որ իմ Դիմակառարէկ ձեզն անուամբ զիրքս մէղվիդի գրամով ինձ վհարուի : Իբրև խոնարհ ծառաներ կ'զործածէն այն մեր ամսիտ եպիսկոպոսական գասը զոր մեզի դէմ կ'ծառայեցնէ : և որ չմտածեր բնաւ որ կաթոլիկ աշխարհի առջեւ երկրորդ աստիճանի կ'իջնէ : Եւ արդար է . եկեղեցին կառավարողներն են միայն եպիսկոպոսներ : Խեղճ արքեպիսկոպոսը խոհական զործ մը ընել սփաթի կարծէ իր քահանայից մին անսոց զոհելով : Եւ օրին մէկը՝ իմ երիցական իշխանութիւնս կրնան ձեռքէս առնուլ վարչային պարզ նամակով մը :

« Աղէ , ծռենք մեր դլուխը : Անիծեալ , վրէ ժխնդրութեանց սպասէ : Բարիկ , զնա զօրացուր հոգիդ որպէս զի արոյր դաւնայ և հարուածոց ու նախատանաց դիմանայ :

« Եւ դուք , անյշ նկարներ , նուիրական յիշատակ կնկան մը որու սիրաը միայն իմ սրտիս վրայ տրոտեց , մի տառապէք զիս սաստիկ , մի զաք մաքուր ուրախութիւններ ուշն բերելու , որ թերեւս իմ վշտադին կենացս մէջ վերջինները սփաթի լինին , չպիտի կարենամ տանիլ իմ սրտիս մորմոքն ու վիշտերը » :

Տ . . . ի դատական ատեանին տուած վճռոյն դէմ եղած բուշոքարէն քիչ մը ժամանակ առաջ , վճիռ մ'որ ժուլիօյի և լուիզի ստացուածոց կողոպուտը կ'հաստատէր , հասարակաց կարծիքը

սբամֆելով՝ թէ զվիկներէն նշանաւոր վրէժ մը լուծեր էր։ Հատակոյ տաքղլու խ ժողովրդեան ամէն յայտարարութիւններն աղմկալի են։ Անոնք սաստիկ կ'զդան։ իրենց սէրն ու ատելութիւնը խանդաղին կ'յայտարարեն։ Յետին ծայր դիրաղդած լինելով կան ժամեր ուր իրենց ըրածը չդիտեն, և անոնց մէջ զղացումը դժուարաւ կ'մնայ բռնութեան սահմանին մէջ։

Դիպուածով սեպէ, սեպէ թէ բնազդումով որ պատրաստուելիք թատրերութիւնն անշոշտ մնձ աղմուկ պիտի հանէր, թէ մէջվիդաց պարունակած ամբաստանութիւններովը, թէ նոյն թատրերութեան ներկայացումը ժուլիօյի գատին հետ ունեցած համագիստութեամբը, որ ծիւլ Ռունի, Տ . . . ի թատրոնին տեսուչը, որ մը ծանուցում ըրաւ հրապարակաւ թագառական հրէին ներկայացումը։ Տաղանդաւոր գերասան մը Ռուաէնի գերը պիտի խաղար։ Տ . . . քաղքին մէջ մնձ աղմուկ ելաւ։ Ժէ զվիդաց լրտեմներն իսկոյն այս անհաճոյ լուրն անոնց իմացուցին։ Կրօնասէր մարդիկ գայթակղութիւն, պոստին։ Պ. նախադաշը չկամիր որ զայն ներկայացընեն։ Ամէն կերպով խլրտեցան։ Տեղական իշխանութիւնն անսասան մնաց։ Տ . . . ի քաղաքակետը, որ թատրոնի վերատեսչութիւնն ունի, պատասխանեց թէ տեսարանին ապատութիւնը պիտի պահէ, քանի որ թատրերն անբարոյական բան մը չունէր, և թէ Բարիզի մէջ ներկայացուեր էր։ Կուսակալը, քաղքին կրօնական աղգեցութիւններէն սպառնալիք տեսնելով, ստիպուեցաւ ապահով լինելու համար, հեռադրով կառավարութեան դիմել կարծիք հարցընելու համար։ Կրօնական կուսակցութիւնը յաղթութեան մը կ'սպասէր։ Ներքին դործոյ պաշտօնեայն պատասխանեց թէ վարչութիւնը բնաւ պէտք չունի թատերական ներկայացումներու խառնուիլ՝ որոնք քաղաքակետական իշխանութեան հակողութեան կ'վերաբերէին։

Այն ատեն գատաւորական ատեանը դիմեցին և բարձրադոյն դատարաններու, որոնք ամէն միջամտութիւն զլացան այս դործին նկատմամբ որ իրենց ձեռնհասութենէ դուրս էր։

Ուրեմն թատրերով պիտի ներկայացուեր։

Ժէ զվիդաց նպաստաւոր եղող կուսակցութեան բոլոր այս խլր-

տումներն ու դաւերը ժողովրդեան յայսմի էին։ Ծատ նշանակական լիուաւ կ'խօսէին այս մասին մինչև սրձարաններու մէջ։ Այն շրջանները՝ ուր կ'հաւաքուին ազատական մարդիկ՝ խօսակցութեան ուրիշ նիւթ չունէին։ Տ . . . ի մէջ մնձ դործ մ'եղաւ այս։

Առաջին ներկայացման օրն իսկ Պ. Ժիւլ Ռունի նամակ մը կ'ըստանար։ այս նամակը բերողն էր անձ մ'որ թատրոնին հարցուցեր էր՝ խորհրդաւոր կերպով մը, Պ. տեսուչին դահլիճը։ Նամակն այս մտօք գրուած էր։

«Հայր Կիյլէ, մէջվիդաց գաւառասկետը, թատրոնին արդոյ տեսուչին խիստ կարեւոր բան մ'ունի հաղորդելու։ Զափաղանց պարտաւոր պիտի մնար իրեն եթէ ծանրութիւնն առնուր կարելի եղածին պէս շուտով վերապատռելի հարց տունը, Հաւատացնութեան փորոցը՝ զայն։

«Պ. տեսուչը քաջ կ'ըմբռնէ անշուշտ կարեւոր պատշաճութեանց պատճառներն որ չեն ներեր զիս անձամբ դրասենեակը գալու։ Ուստի բարեհաճի ինձ ներողամիտ լինելու։

«Իր անձնուեր ծառան, Կիթլէ Ս. Ժ.»

Պ. Ժ. Ժիւլի, իբրև կ'ենցաղակէտ մարդ, շատ քաղաքավար էր և չէր կրնար մերժել գաւառապետ հօր հրաւէրը։ Ուստի շուտ մը Ճամբայ ելաւ Հաւատաքննութեան փորոցը զնալու։ Ժամը մէկին մօտ վերապատռելի հարց տունը հասաւ։

— Պ. Կիյլէ, մէջվիդաց գաւառապետը, ըստ նա բարապանին։

— Երթամ իմաց տալու, պարոն, ձեր անունն ինչ է։

— Թատրոնին տեսուչը։

Այն նրբաղաւիժն ուր Պ. Ժ. Ռունի բարապան կրօնաւորին կը խօսէր հաղորդակցութիւն ունէր փոքրիկ դաւթին հետ, ուր վերապատռելի հարք նոյն պահուն հանդիսաւ կ'ընէին։ Ումանք այս շարահնչիւն անունը, թատրոնի Պ. տեսուչը՝ լսեր էին։ Իսկոյն այս անունը բերնէ բերան անյաւ, և երբ Պ. Ժ. Ռունի գաւթէն անյաւ գաւառապետին դահլիճը մննելու՝ տեսաւ վերապատռելի

Հաշքն որ երեսնին խաչ կ'հանէին որպէս թէ Սաղայէլը մտած լինէր իրենց սրբանուէր տան մէջ :

Հետեւեալ խօսակցութիւնը, զօր Պ. Ժիւլ Ռունի ամենուն յայտնեց, իր և հայր Կիյլէի մէջ տեղի ունեցաւ :

— Պարոն, փութայի ձեր հրաւերին վրայ դալ :

— Իրաւի շատ բարի էք, Պ. անօրէն : Մեղի շատ ծանր եկածքանի մը վրայ ձեզի հետ քիչ մը խօսիլ կ'ուղեմ : Տրամա մը պիտի ներկայացընել տաք որ գծաղկաբար մեզի դէմ է : Առաջ ներկայ վլիճակին մէջ այդ ներկայացումը կրնայ ծանր հետեւանք ունենալ . պիտի զրդուէ այն արդէն Տ . . . ի մէջ բորբոքած կիրքը : Արդեօք կարելի չէ համաձայնիլ մեր մէջ որ այդ ներկայացումն ետ տրուի :

— Այդ շատ գժուարին է, պարոն, հասարակութեան առջե խոստմաղանց պիտի երեւիմ :

— Կ'իմանամ : Սակայն եթէ զերասաններուն զոհացուցիչ փոխարինութիւն մը տրուէր . . . :

Տնօրէնը հասկըցաւ իր առջե գտնուող մարդը . ուզեց իմանալ թէ այս բանակցութեան մէջ մինչեւ ուր կրնայ երթաւ :

— Պարոն, զերասանները, ըստու, իրենց արհեստը կ'սիրեն : Իրենց համար չկայ փոխարինութիւն մ'որ կարենայ այն ծափահարութեանց տեղը բռնել, զօր հասարակութեան արդարութենէ կ'սպասեն, երբ իրենց գերերը լաւ խաղան :

— Սակայն մեծ գումար մը . . . :

— Պարոն, երբէք չպիտի համարձակիմ իմ զերասաններուն առաջարկել ինչ որ իրենց ազնուարար վարած պաշտօնին դէմ նուաստութիւն մը կրնայ համարուիլ :

— Սակայն դարձեալ նայեցէք . . . գուք անդամ . . . կարեսր կէտն է Տ . . . ի մէջ զայթակղութեան մ'առաջն առնուլ : Բարեխորհուրդ մարդիկ այդ ընթացքի պիտի գովեն . . . :

— Ծնորհակալ եմ, պարոն, ես այն մարդերէն եմ որ ծախու չեն առնուիր :

Ժեղիկը տակաւին չէր վհասեր : Այս հաստատ ու չոր սկասախանին դէմ զես ոյժ ունեցաւ ըսելու :

— Կարող ենք մինչեւ քսան հաղար ֆրանք տալ :

— Ո՛հ, պարոն, այդ ըստակէդ աւելի զեղեցիկ ծանուցում մը չկրնար լինիլ : Ձեզ խնարհաբար կ'ողջունեմ :

Եւ վերապատուելի զաւառապեսն աղուշ կրթած թողոց ու դնաց :

Ինչու այս մարդիկ՝ որ Նարտարամտութեան կողմէ մեծ համբաւ ունին, այս պատասխանն առնլու չափ ընկան, ինչպէս չեին հասկըցած որ մերժում մը հաւանական լինելով իրենց առաջարկութեամբը Տ . . . ի մէջ ծաղը ու ծանակ պիտի լինէին : Այս իրողութիւնն իրեւ պատմիչ կ'այսազդրեմ, չեմ բայցարեր : Հաւանապէս զաւառապետը կարծէր թէ թատրի անօրէն մը, դերասաններ՝ անարդ մարդիկ են և ստակով դիւրա կ'շահուին :

Անօղուա է ըսել թէ ինչ ահաղին վլվուկ հանեց ՚ի Տ . . . Պ. Ժիւլ Ռունիի և զաւառապետ մէջիկին մէջ տեղի ունեցած խօսակցութիւնը : Այս դէպիքը ելէ կտրական կայծի մը պէս վագեց բոլոր քաղքին մէջ : Թատրոնը շատ փոքր եկաւ ներս մանելու փափառող ամբոխին համար . Կապիտոլի բոլոր հրապարակը խիտ խոներ էին . և մինչդեռ Ռուբենի զերը խաղացող անհն այնպիսի զգալի ճշմարտութեամբ կ'նկարագրէր այն մարդն որ իր շինծու հեղութեամբը կ'իխոնարհի որպէս զի եր բոլոր զուուութեան բարձունքն ենէ, ստրայարիկն հանդիսականներն ոտն ու ծափ կ'զարնէին ուժդին, և այս գրնղինը դուրսը կ'հնչէր հեռաւոր որոտման մը պէս և կ'միանար թատրոնին գունէն ներս մտնել չկրցող ամբոխին աղաղակներուն, որ սաստիկ կատղած՝ Լոյօլայի որդուոց դէմ բուռն խօսքեր կ'յայթքէր :

Ամբողջ ամիս մը, մի և նոյն ներկայացումը տրուեցաւ անմիւր բաղմութեան առջե որու եռանդը կարծես թէ չպիտի մարէր, և որ միշտ նոյն ներկայացումը կ'պահանջէր : Քանի մ'անդամ ոստիկանութեան զիմել հարկ եղաւ որպէս զի ողբրմելի մէջիկից դէմ եղած շատ աղմկալի յայտաբարութիւններ, և շատ ծանր ակնարկութիւններ խափանին : Հասարակութիւնը Ռուբենը ներկայացընող գերասանն երկինք բարձրացուց : Անոր պսակներ կ'նետէին, երբ տեսարան ենէր՝ երեք անդամ միաբան ծափահարութեամբ 6

զինքը կ'բարեւէին։ Խաղը վերջանալէն ետև՝ շատ անդամ զինքը կ'կոչէին։ Քիչ մնաց որ մարդիկ զինքը յաղթանակաւ պիտի վերացնէին տանէին։ Թատրոնէն դուրս ելնելու ատենը։ Անոր վրայ կեդրոնացաւ բոլոր հարաւային խանդն ու եռանդը։ Ժէզվակներէն վրէժ կ'լուծէին այս մոլեզին ծափահարութիւններով։

Ե

ՎԵՐԱԲՈՂՈՔԵԱԼ ԴԱՏ

Կոիզին մեկնէն երեք օր ետք՝ Ժուլիօ այս նամակը ստացաւ։
«Եղայր իմ,

«Յանուն Աստուծոյ, եթէ զիս կ'սիրես, մի լքաներ զիս։ Հաւատա այս անդամ որ իմ աղասութիւնս, թերես կեանքս վասանդի մէջ պիտի մնայ։ Ետ կեցիր գատէն։ Քեզնէ շատ հեռու եմ, բայց քու գատէն հրամեշտոդ իմ աղասութիւնս պիտի բերէ»։

Այս անդամ Ժուլիօ տարակուսանաց մէջ ընկաւ։ Ժէզվակները, վասն զի տարակոյս չունէր որ անոնք էին յափշտակիչները, այսպիսի ոճիր մը զործելու կարող էին։

— Ո՛չ, ո՛չ երբէք։ Ասոր մէջ մեծարանութիւն կայ։ Խեղջան մը զղայած երկիւղէն օգուտ քաղել կ'ուզեն, կարելի է խողիկ մը փակած են զինքը՝ ամէն յարաբերութենէ հեռու։ Ո՛չ, ոճիր մը չպիտի դործուի։ Կարելի չէ այս։ Այս խօսքը՝ կարեւ է հետանք քրանչէ մէջ ընդի՞ չափաղանց վշտի արդինք է, ուրիշ ոչ ինչ։

Սակայն իր քրոջ յուսահատութեան տեսիլը Ժուլիօյի սրտին մէծ կսկիծ եղաւ

— Այլ սակայն, կ'ըսէր նա իւրովին, ինչ փոյթս է այս հաւատութիւնը։ Եթէ Լուիլ իր ժառանգութեան տիրանար՝ Վէրտոլոն հետը պիտի ամուսնանար։ Եթէ աղքատ է, ինձ պիտի մնայ, իմն պիտի լինի, իմ ամենասիրելի Լուիլս։ Աշխարհ արժանի չէ այս զանձուն։ Թերեւս մը դատին կորուստը միջոց մ'է որով Նախախնամութիւնը կ'ուզէ որ անդորր օրեր անցընէ ինձի հետ, նանրասէր և ապականեալ ընկերութենէ հեռի։ Լաւ ու բեմ, ետ կենանք այս գատէն։ Այս դժբաղդ դատը վերստին կորուսելու շատ հաւասականութիւններ կան։ Բայց ո՛չ, Ժուլիօ, դու իրաւունք չունիս քրոջդ համար կասելու։ Կին մ'է, նորատի կին մ'որ կենաց բաներու անդէտ պահուած է։ Նա իր յետս կոչումը ստորադրեց։ Բայց դու որչափ ատեն որ անդրդուելի մաս, անոր յետս կոչումն արմէք չպիտի ունենայ։ Իր քսան երեք տարին չնայելով՝ քեզի համար սանուհի մ'է։ Պարտքդ մինչ վերջը կատարէ։ Անոր վրայ մտածէ, մտածէ ասպագային վըրայ։ Դու իրաւունք մ'ունիս զանի երիշատան մը մէջ թաղելու։ Օր մը խղջի խայթ պիտի ունենաս, թերեւս ինքովնքդ պիտի յանդիմանես, և պիտի ըսես իւրովին որ վատ ու ինքնասէր եղար։

Սակայն Ժուլիօյի միաքը կասկած մ'ընկաւ։

— Հապա եթէ այս զիրն իմ քրոջս զիրը չլինէր։

Զակայն նորէն ձեռքն առաւ, ուշի ուշով քննեց։ Զատ զատ նայելով տառերը Լուիլին զրածն էին, սակայն փոքր ինչ վարանամարք դժուէին։ Իւրաքանչիւրը տպաղերեալ տառի պիտ կ'երեւէր, իւրաբու մօտ նշանակուած։ Ժուլիօ զեղազիր դասասուէ մ'իմացեր էր որ զրանենդները միշտ՝ ըստ երեսյթին՝ աննշան զծերէ ինքնինքնին կ'ամանէին, ինչպէս կետաղբութեամբ և տառերուն զծերուն մէջ։ Ժուլիօ երկար քննութեան պէտք չունէր համոզուելու համար որ նամակը շինծու էր։ Մանր մանր զծերէ հասկըցաւ որ իր քրոջը ձեռադիրը չէր այն։

— Տարակոյս չունիմ, ըստ Ժուլիօ իւրովին, որ սյս զիրն իմ քրոջս զրածը չէ։

Հետևեալ օրը զրաբերն ուրիշ նամակ մը բերաւ։ Առաջնոյն պէս Տ . . . քաղքէն դրոշմաւած կ'երևէր։

« Եթէ քառսուն ութ ժամու մէջ դատէն հրամեշտի դատաւրանը չհասնի , իմ բաղզս անդառնալի կերպով վճռուած պիտի լինի , և երբէք քոյրու չպիտի տեսնես : Եղայր իմ , դժու իմ վրաս ՞ :

Այս անդամ՝ նամակին նենդադիր լինելն աւելի յայտնի կ'եւրմէր , դրոյն այնչափ հոգ չէր տարած : Նամակն այնպիսի դլաւզրեր կ'պարունակէր որ Լուիզի զրածը չէին : Ասկից զատ՝ Լուիզ արուեստական բառեր ինչո՞ւ պիտի զործածէր : Միթէ դիտէր թէ ինչ է յետս կոչում ու դատարան :

— Համբերութիւն , ըստ ժուլիօ իւրովի , այս դադանիքը պիտի պարզուի անշուշտ : Ժէզվիդաց ըրածն իրենց քովը չպիտի մնայ :

Եւ ժուլիօ վերաբողբելու դիտաւորութեան մէջ հաստատ կեցաւ . բայց երկու նամակները կայսերական իրաւաբանին ուղարկեց :

Վերջապէս քաղաքային ատենին վճռոյն դէմ ժուլիօյի ըրած բողոքին համար ունկնդրութեան օրը հասաւ : Դատն աւելի մեծ ատեանի մ'առաջն ելած էր : Տ . . . ի բնակիչներն աւելի ևս յուղուեցան այս անդամ քան թէ առաջն անդամ : Տենդային դրգուութիւն մ'էր որ բոլոր քաղաքը կ'պաշարէր համաձարակ ժահահուտութեանց պէս որ ժանտ հիւանդութեանց ժամանակ կ'վարակին ամենուրեք : Հակառակ կուսակցութիւններ , կղերական և ազատամէր դասերն իրարու կատաղօրէն կ'նայէին : Հարաւային երկիրաները՝ միշտ մարդիկ կոչու պատճառաբանութեան սահմանը կ'հասնին և ստէպ այն սահմանէն կ'անցնին : Տիրամօր սեղանին առաջն շատ աւելի մոմեր վառուեցան այս անդամ քան թէ առաջն դատին ժամանակ : Ամէն դասու կրօնամոլ կանայք աւանդատունները կ'խոնէին և գողդողալով՝ վերապատուելի հարց յաջողութեան համար բարեմաղթութիւններ կ'ընէին :

Միւս կողմէ՝ ժուլիօյի յիշատակաղիրը մէզվիդաց դէմ ահազին դղոդին մը հաներ էր : Հբատարակիչը՝ իբրև հնարադէտ մարդ՝ սոյն գործին խորազիր գրեր էր . Յայտնեալ ժէնչիդր , և իբրև ստորին խորազիր , Վերաննէն առենէն համար յէլադականիք : Գիրքի մը զիրքն ունէր , և չէ թէ յիշատակաղիր մը : Ուրեմն պարա

սաւատետր մ'էր որ բոլոր աշխարհ պիտի ըրջէր և նշանաւոր միաբանութեան դէմ ընդհանուր ատելութիւն մը պիտի զրոյէր : Առաջին անդամ հազարաւոր օրինակներ ապօւեցան և հազիւ բաւեցան Տ . . . քաղաքին բնակչաց համար : Գրքավաճառներու գործականներ հասան և հետզիեաէ նոր օրինակներ տպել տալ հարի եղաւ : Դատը մեծ աղմուկ հաներ էր : Էնդէնարանու ուշիցի դատական թղթակիցը ձիշտ կ'զրէր բայց շատ հետաքրքրաշարժ կերպով նկարադիրներ էր առաջն վիճարանութիւնները : Կա իմացուցեր էր բողոքն ու երեւելի յիշատակաղիրը : Բարիզէն , Պրիւրատէլէն , Լոնտօնէն , Գիւրէնէն , մինչև անդամ Բեգրապութիէն բազմաթիւ օրինակներ ապագրեր էին : Այս զիբքն երուական հրատարակութիւն մ'ունեցաւ :

Ժուլիօ դայն անկեղծութեամբ դրած էր :

Աելութեան բառ մը , չարասէր բանբասանիք մը չկար վերապատելի հարց դէմ : Միաբանութեան անդամոց առանձին առաքինութիւնները կ'զովէր : Այս մասին վեհանձն էր : Խոկ ուխտին ընդհանուր կառավարութեան զրութեան , նոյնպէս տիրապետող ոգույն , անկուշտ զօշաբալութեան , Ճոխ ժառանգութիւններ կապտելու համար իրեն զործ դրած ճարտար և անդուլ միջոցներու մասին՝ զիբքն ահուելի էր : Կա կ'ցուցընէր ամէն մէկ ժէզվիդ՝ Հռոմ զտնուող զօշապետէն սկսեալ մինչև յետին աննշան անդամն ճախարակի պէս այս ահազին մեքենային կնճուուտ անիւներուն մէջ իր յատուկ պաշտօնովը : Բոլորն այս խօսքով կ'ամփոփուէր . «Ժէզվիդք մասօնականութիւն մ'են» :

Թերեւս Վերալօն նուազ ճարտասան , նուազ եռանդուն կերպով դատավարեց այս ատենին քան թէ քաղաքական դատարանին առաջն : Մեծ ներշնչութենէ զուրկ էր : Յաջողութեան չէր յուսար ալ և Լուիզէն քաշուեր էր . բայց աւելի կծու , աւելի ծանր հարուածներ տուաւ ժէզվիդաց :

— Գիտեմ , ըստ , թէ ատենիս վճիռն ինչ պիտի լինի : Իր որոշումներն այնքան կ'յարգեմ որ քաջայոս եմ՝ որ պարզապէս եր խոճին պիտի հետեւի և իր վճիռն ըստ օրինի պիտի արձակէ : Կարելի է որ այս եպերելի զործը լուսաւորող իրողութիւնները

զատաւորաց միտքը չհամոզեն ինչպէս որ իմս համոզած են, նոյն պէս անոնց որ այս ժաման Եւրոպայի մէջ այս դատին պարագաներուն վերահասու կ'դատուն : Բայց այս ըստ համարատէս դուրս, և ՚ի բաց առեալ այն պատճառներն որ օրինաւորութեան մասին թերեւս կատած մը հանեն դատաւորաց մէջ որ պաշտօն ունին հասաւատելու կամ ոչնչացընելու առաջին դատավճիռը, քաղաքային աշխարհիս մէջ ուրիշ վճիռ մը պիտի լինի՝ բարոյական մասին, որ այս մարդոց համար մշտատե աղտ մը պիտի մնայ: Ժամանակակից պատմութեան մէկ երեսը դրեցինք: Պիտի ապացուցուի որ տասնեխներորդ դարու մէջ նենդութիւնը, ամօթալի միջոցներ, կողոպուտար, իր երկար և խաւարին ճամբաներով դործածուեր են, այնպիսի միաբանութեան մը կողմէ որ սրբութիւն կ'դասէ: Աւեհերուտ և շատ բանի մէջ անդէտ աղջկան մը վրայ կրօնի աշխարկու աղդեցութիւններ ՚ի դործ դրեր են որպէս զի զանի աշխարհէ հեռացընելու և վանքի մը մէջ թաղուելու յորդորեն, և այս ժամանակով կ'ըսեմ, այս նորատի օրիորդն որ հայր Պրիֆարի մ'ամէն հնարազիտութեան երկար ժամանակ զիմագրեց, իր անկեղծութեան լարուած որոդայթի մը մէջ ընկած է:

Նենդութեամբ կամ բանդութեամբ թէ թափառական թէ դրաւեալ լինի օրիորդը՝ միշտ իր եղանակ տունէն յափշտակուած կը համարուի: Թերես արդարութիւնն այս իրողութեան մասին պէտք եղած խուզարկութիւնները պիտի ընէ, իրողութիւն որ մեզի կ'յեշեցընէ այն դատապարատելի անձնադրասումներն որով ասկից առաջ դատարանները մեծ ձայն հանեցին: Զգութեամբ պիտի խօսինք ամբաստանութեան մը վրայ որու խորհրդաւոր աարերքը մեզի անյայտ կ'մնան, այլ սակայն արդի խնդրոյն հետ սերտի կապուած է: Այժմ ազատօրէն շարժեցէք: Տամանամեայ հողասիւութեամբ, ցածութեամբ, դաւերավ ձեռք ձգուած այս կէս միւլոնը թող ձեր արկդը մտնէ, Տ . . . ի կեղրոնը ձեր կառուցած շքեղ բերդաբաղպէն համար անկից մաս հանեցէք: Սուլ պիտի նստած լինի ձեզի այն: ՎՃարած պիտի լինիք այն պատուով արմէ ցնցորիներով ծածկուած թշուառներն անդամ չեն հրաժարիր: ՎՃարած պիտի լինիք զայն վատահամբեան սե աղ-

տով՝ զոր օրէնքը՝ ձեր ճակատին վրայ կոխելու իրաւունք կ'տայ ինձ դատավճուոյն սպասելով:

Ճարտասանութիւնն անիրաւ ելաւ: Կայսերական ատենին վՃիռը քաղաքային դատարանին դատաստանը հաստատեց: Ժէղվեղաց յաղթանակը վՃուական եղաւ:

Ը

ԺԷԶԱԼԻԳԱՅՅ ԶՈՐԱՊԵՏԻՆ ՆԱՄՐԱԿԸ

Ժէղվեղաց դէմ ժուլիօի դասը բոլոր Եւրոպայի մէջ աշաղին թնդին մը հանեց: Ժուլիօ լաւ հասկըցէր էր որ հաստարակաց կարծեաց առջեւ շահելիք դատ մ'էր այս, եթէ դատարաններն իրաւական անհրաժեշտ ապացոյներ իսկ չդանէին այս կապտումը հաստատելու համար: Իրակէս ինքն էր որ յաղթահարեր էր մէզվիդները. իր զիւրը կ'խօսէր:

Այլ սակայն՝ ատենին դատավճուոյն առջեւ մէղվեղաց բարեկամներուն ուրախութիւնը մեծ եղաւ, մեծ եղաւ նաև զարոյթն անկծեալ քահանային դէմ որ իբրև անտի-քրիստոս եկեր էր հայ-Հոյել տալու՝ հարաւոյ ամենէն սուրբ քաղքին և բոլոր Քրանսայի մէջ մէղվեղաց այս անչափս մեծարեալ ու խար:

Հռոմէն խիստ նամակ մը հասաւ: Միաբանութեան զօրապետը Տ . . . ի դաւառապետին պաշտօնապէս զրեց թէ չէր կարող հասկընալ թէ ինչպէս Աստուծոյ և Ա. Աթոռին մեծ սպասաւորաց դէմ այն վատանուն զիրքը՝ զեռ ևս Գրանսայի մէկ վիճակի կրօնական հովիներուն կարդը կ'անուի, թէ ասոր մէջ դայթակղութիւնը մը կար զոր եկեղեցիէն արմատաքի խլելու ժամանակին էր, և կ'պատուիրէր դաւառապետին որ իր անուամբ Տ . . . ի եպիսկոպոսին երթայ և զարմանքը յայսանէ: Թէ չէր ուրանար

Ժամանակին դժուարութիւններն ու այն զգոյշ ձևերը զոր՝ խստութենէ խցու հակամէտ եպիսկոպոսներ պարտաւոր էին բանեցնել իրենց կղերին նկատմամբ, բայց թէ վերջապէս ներսումտութիւնը սահմաններ անէր, թէ ժամանակին բերմամբ կրնար մեղսակցութիւն համարոիլ այն, թէ չէր կրնար երբեք հաւատլոր եպիսկոպոսն անտարբեր լինի միաբանութեան պատույն, բայց թէ այն ողորմելի դատին հանած համբաւին վրայ, մինչդեռ Աստուած և Անարատ կոյսն անմեղ միաբանութիւնը յայտնապէս պաշտպաններ էին, արդար էր որ այս նոր հալածանաց զրգիտը, և փոքրադիր այլ անբաւ նախատանօք լի դրսոյին հեղինակը, եկեղեցական իշխանութեան կողմէ բացարձակ դատապարտուի, իբրև ապացոյց որ քրիստոնեայ ժողովրդեան առջև այնքան սիրելի այդ իշխանութիւնը բնաւ ակնառութիւն ըրած չէ միաբանութեան ամբաստան եղիկը քահանային, այլ ընդ հակառակն՝ անոր անձն ու դրուածքը դատապարտած է՝ կրօնական կանոնաց և կրթութեան համեմատ:

Գաւառապետին կ'ապսպրէր որ իր խորին յարդանքը մատուցանէ գերապատուելի եպիսկոպոսին և կ'յայսնէր նաև որ խնդիր տուած էր Էնքէտէ միաբանութեան ժուլիո աբեղային հեղինակած պարսաւատեարին գատապարտութեան համար:

Այս թուղթն առնլով՝ իրեն նպաստաւոր դատավճռէն զօրացած՝ վերապատուելի հայրն եպիսկոպոսարանը զնաց: Անդ՝ շատ հեղոնով այլ աղդու իմաստով՝ յայսնեց միաբանութեան հրամանները գերապայծառ եպիսկոպոսին, առանց ընդունած նամակը հալորդելու:

— Գիտէք, բսաւ անոր արքեպիսկոպոսը, թէ Պ. Կակէլ, ևս, կրօնական ժողովին անդամներն և բոլոր կղերն որչափ նպաստեցնեք այս դորձին, և ուրախ ենք ձեր ստացած յաջողութեան վրայ:

— Գիտէմ այդ, Սրբազն տէր:

— Կ'խոստովանիմ որ այն չէք քահանային պատճառաւ պատիւս զրեթէ վտանգի մէջ զրի: Իմ հրամաններուս զիմազրելու առիթ տուի իրեն: Վերապատուելի հայր, պահանջներ էի, որու

շակի պահանջներ էի որ իր դատէն կասի: Բայց ինչ անուղղելի դլուխ մ'ունի նա:

— Բայց հիմակ, Սրբազն տէր:

— Կ'նայիք, վերապատուելի հայր իմ, իմ խիստ հրամաններս կատարել տալու միջոցիս կայ առի: Եթէ վճռաջնջ ատենին որոշումն առաջ անոր դէմ խստութեամբ վարուէի, անշուշտ պիտի ամբաստանէին ձեղ որպէս թէ անոր պաշտօնանկութիւնն իզնէ խնդրած լինիք:

— Այդ կարելի է: Խակ հիմակ, Սրբազն տէր:

— Հիմակ շատ շփոթած եմ: Ա'վարանիմ, վերսախն խորհելու պէտքը կ'զգամ: Քաջ գիտէք որ հասարակութեան մէկ զօրաւոր մասն իր կողմն է, մինչեւ անդամ այնպիսի մարդիկ որ անկեղծ կրօնասէլներ են:

— Այդ նոր պատճառ մ'է, Սրբազն տէր, որ աւելի ևս թոյլ տալու արամադիր կ'երեկիք:

— Ես թոյլ տամ, վերապատուելի հայր. Ես այս զործն աւելի եռանդով բռնած եմ քան թէ ձեր սրբակրօն միաբանութիւնը: Տ . . . ի մէջ զիս կ'մեղադրեն երբ իմ քահանաներէս մին ձեղի դէմ յարձակելու կ'յանդղնի: Սակայն խոհեմութեան կանոնները . . . :

Գաւառապետը գիտեց որ արքեպիսկոպոսին միտքն երկարածգել էր գործն և թէ որոշած էր ժուլիոյի դէմ խստիւ շվարուիլ: Ժամանակն էր պահեստի ունեցած մած զէնքն 'ի գործ դնել: Սրբեպիսկոպոսին ներկայացուց զօրապետին զիրը:

Այս զիրեթէ սպառնալից նամակը յայսնի շփոթութեան մէջ ձգեց արքեպիսկոպոսը: Բնաւ չէր կամքր անհաճոյ լինիլ զօրապետին, որ, նոյն պահուն՝ Պիոս Թիֆն մէզվիդաց հետ ըրած հաշտութենէ եաք՝ կարտինալութեան աստիճանին համար իրեն շատ ձեռնտու պիտի լինէր: Միւս կողմէն ինքնինքը նուաստացած կը տեսնէր: Ժէզվիդն իբրև Պիոս կ'խօսէր և կ'սպառնար արքեպիսկոպոսին, իբրև ստորին պաշտօնէի մը:

— Գրեցէք վերապատուելի զօրապետին, հայր իմ, որ ձեք իւրաւունքն ըստ ամենայնի տեղը պիտի դայ: Ծանր պատճառներ,

որ թերևս նորին Սըբութեան կ'լիճակաց մէջ այնքան խստութեամբ չեն պահանջուիր, մեծ զգուշութիւններ կ'հրամայեն մեղմեր կղերին նկատմամբ, իշխանութեան տրամադրութիւնները դիւտենք, և պայքարի ատեն, պէտք ունինք շրջահայեցութեամբ վարութիւն։ Բայց քաջ դիտուիք որ նշանաւոր կերպով պիտի ցոյց տամ թէ որչափ սրտմտած եմ այս նորատի քահանային ընթացքին դէմ։

Եւ մէջվիդին հետ ունեցած տեսակցութիւնն աւարտեց այլ և այլ սիրալիր խօսքեր ընելով՝ որ նորին Վերապատուութեան ցոյց տուին թէ որչափ եպիսկոպոսն իրեն անձնուէր էր նոյնպէս մէջվիդաց պատկառելի միաբանութեան։

Նոյն օրը՝ երեկոյեան սուրհանդակով՝ հետեւեալ ինքնազիր նամակը համբայ գրեր էր ԱԷնդ-Ավանաէնի համար։

«Տ . . . է Եպիսկոպոսաբոն, և Սբբառանին դահնէն։

S . . . 29 Ապրիլի 1860.

«Իմ ամենասիրելի երէցս,

«Չեզի հետ կարեւոր խնդրոյ մը համար բերանացի խօսիլ կ'ուղեմ։ Թէ և իմ քահանաներուս համար մեծ է սէրս, բայցարիկ վիճակն որու մէջ ձեղ պիտի դնեմ, ինձ յատուկ հոդ տանիլ կ'հրամայէ։ Ուրեմն եկէք ինձի հետ խորհրդակցելու։ Կ'ցաւիմ սաստիկ որ այս ուղևորութեան ծանրութիւնը ձեղի կ'տամ։

«Չեզ ժամ առաջ կ'սպասեմ։

«Չեր սիրալիր և անձնուէր

«ԲԻՒՐ ԳՐԱՆՍՈՒԾ ԳՐԻՔ
Եպիսկոպոս S . . . ին

«Առ Ժամէց Քլայիէր աբելայ, ԱԷնդ-Ավանաէնի էլէց։

Ժուլիօ բնաւ չղիտէր այն տեսարանը յորում Լուպէր աբեղան երգում ընել առւեր էր եպիսկոպոսին որ խեղճ քահանայն չնեղէ։ Ընդունած զիրը, բարեսէր, մինչեւ անդամ այս նամակին ոճը, իրեն հանելուկ մ'երեցան։ Ի՞նչպէս փոխուեր էր սպասունացող մարդը։

Հետևեալ օրը Ժուլիօ S . . . գնայ։

— Իրաւի շատ կ'ցաւիմ, սիրելիդ իմ արեղայ, որ այնչափ հետու տեղին ձեզ բերել տուի։ Բայց մեր զործը զրով չեխնք կարող կարգադրել, պէտք էր զիրար տեսնել։ Նախ իրարու միտք հասկընանք։ Այս, անկեղծ լինինք։ Երբէք չէք կարծած որ ես ձեզ կ'սիրեմ։

— Ես երբէք ձեր սրտին վրայ կասկած չեմ ունեցած։

— Լաւ, դուք փափկասիրտ էք։ Արտաքին երեսյթներն ինձի դէմ էին, կ'խոստովանիմ։ Աստուած իմ, պարոն արեղայ, դուք իմ աեղս անցէք, որչափ մեզ կ'տանջեն։ Քանի քանի աղդեցութիւններ մեզ կ'Ճնշեն։ Պէտք է ամենուն հետ ալ անոյշ վարուիլ։ Ամէն ինչ վարդադոյն չէ եպիսկոպոսութեան մէջ։ Ո՛՛, իր թեմին մէջ հանդարտիկ բարի քահանայ մը քանի երջանիկ է . . . ։ Աերջապէս պէտք է կրել այս խաչը։ Դառնանք խընդրոյն։ Զեղի համար շատ հոգեր կրեցի։ Պէտք է լաւ զիմնաք որ ամէն կողմէ զիս չարշարեցին։ Բացարձակ ըսեմ, ձեր զիրքը, այդ ձեր զիրքը ներելի չէ։ Սիրելի արեղայ, եկեղեցոյ մէջ պատուեալ միաբանութեան մը դէմ կ'յարձակիք։ չէք կարդար ձեր աղօթագիրքը, Ասորուծոյ մէկ ունիոն որ վերջին ապէններս հաստատուեցան հերեսունեան դէմ հատակելու համար։ Այս յայտ յանդիման է, բարեկամ, կարդացէք մի անգամ։

Եւ բարի մարդն իր աղօթագիրքին մէջ այս տողերը նշանակեր էր և Ժուլիօին կարդաց։

— Այս ծանրակշիռ է, շարունակեց եպիսկոպոսը։ Եւ դուք այս միաբանութեան դէմ ելաք։ Եւ ինչպէս ելաք անոր դէմ։ Նթէ այս զործով զրաղելու պէտք չունենայի և աշխարհիկ մարդ մը լինէի, դարձեալ պիտի ըսէր որ շատ գէշ վարուեցաք այս ուխտին հետ։ Ահարկու էք անոր դէմ, վասն զի խոհեմ էք։ Այս խօսքը մեջ մնայ, այնպէս չէ։ Բայց այժմ ընդհանուր բողոք կայ, ամէն ոք ձեղի դէմ է։ Ես ինչ կ'ուզէք որ ընեմ։ Հոգմէն եկած զիր մը կարդացի որ կ'իմացընէ թէ հնապէտէ միաբանութեան յանձնուած էք։ Ի՞նչ պիտի ընէք։ Պէտք է հպատակիւ։ Նայեցէք երկուքնիս ալ ինչ կացութեան մէջ պիտի

մնանք : Ժէղլիդներն ինձի դէմ հանեցիք : Բնաւ զիս հանդիսու չպիտի թողուն : Գիտէք որ այն վերապատռուելի հարք խօսք չեն հասկընար և եպիսկոպոս մը կընան հարուածել ինչպէս Սէնդ-Ավանտէնի երէց մը , առանց որ և է դժուարութեան : Ես քաջ կ'ձանչեմ զանոնք : Բայց վերջապէս կ'փափաքիմ ապացուցանելու որ ձեզ կ'սիրեմ : Չեր ուղեր ձեղի դէմ ժէղլիդաց ատելութեան գործիքը լինելու դառն ցան ունենալ : Ինձ ծառայութիւն մ'ըրէք , բարի եղիք ինձի համար : Ա'տեսնէք որ բաց սրտով կ'խօս սիմ ձեղի հետ : Կարող էք պատուով ապրիլ ձեղի ցիեանս կապուած թոշակով : Լաւ ուրեմն , քիչ մ'ատենուան , երկու երեք տարուան համար ձեր պաշտօնը ձեցէք , եթէ կարելի է : Աւա՛զ , սիրելիդ իմ՝ ժուլիո , երեք չորս տարուան մէջ , ովլ դիտէ Հռոմի և ժէղլիդաց մէջ ինչէր սիտի պատահին : Քանի շուտ կ'ընթառնան դէպքերն այս մեր ժամանակը : Ա՛կ տարուան պատահիմունքը հին ատենի մէկ դարու պատահմունք են : Ծնորհեցէք ինձ ձեզնէ բարեկամօրէն խնդրածս : Սէնդ-Ավանտէնի թեմէն ձեր հրամարիանը տուէք ինձի : Գրեցէք այս դրասեղանիս վրայ փոքրիկ գիր մ'որով ինձ պիտի իմացընէք թէ , առողջութեանդ կարեռ եղած հանդիսուն ընելու փափաքելով , թեմէդ քիչ մ'ատենուան համար պիտի հեռանաք : Ես ալ իմ դիւանիս կողմէ հեռանալու արտօնագիրդ ձեղի պիտի ուղարկեմ : Երբոր կիրքերը հանդարտին , այլ և այլ դէպքեր վրայ զան , երբոր թերեւս կարիպալտի և հասարակաբետականք ժէղլիդները Հռոմէն վճռան , վասն զի ամեն բան յուսալի է , այն ատեն հանդարտութեամբ կ'զաք վիճակին մէկ թեմին մէջ պաշտօն մը կ'ստանաք : Այս է դործը , իմ աւմնասիրելի արեղաս : Մի մերժէք ինդիրս : Այս կերպով կ'լուծուի այն : Դրեւ երկու բարեկամներ կ'չարժինք :

Այս միամբ եպիսկոպոսին պատճառարմնութեան դէմ դնել աւելորդ էր : Մարդ մը վոնանելու պարկեցաւ ձեւ մ'էր այս : Ժուլիո հասկըցաւ որ հարկ էր քաղաքավարութեամբ ինդիրը կատարել :

Եպիսկոպոսն իր գրամեղանին առ չեք նստեցուց զանի : Ժուլիո գրեց հեռանալու խնդրադիրը :

Եպիսկոպոսը հնչակը զարկաւ :

Գրադիրն եկաւ :

— Գրէ , ըստ անոր , Սէնդ-Ավանտէնի երէց , Ժուլիո արեւդյան համար իր թեմէն հեռանալու արտօնադիր մը :

— Ծնորհ ըրէք , Սրբական տէր , այն արտօնադրին մէջ նշանակել տալ իմ՝ ի Տ . . . կանոնիկոսութեան տիտղոսս :

— Յօժարակամ : Ի հարկէ , որդեակի , կրնաք ասան հինդ օր և աւելի ժամանակ անցընել Սէնդ-Ավանտէնի մէջ դործերդ կարդադրելու համար : Իմ դրադրիս երկու տողավլ կ'դրէք միայն թէ ա՞ր օրն երիցատունէն պիաֆ մէկնիք :

Գրադիրը շուտ մը գարձաւ :

Եպիսկոպոսը նորատի քահանան համբուրեց : Ժուլիո մեկնեցաւ : Այլ ևս պաշտօն չունէր Տ . . . ի վիճակին մէջ :

Եւ հետեւեալ օրը Լանկրտէւան ասուղ լրադրին մէջ հետեւեալ տողերը կ'կարդային .

«Պ. Բուղ Բուղ արեղան , Սէնդ-Ավանտէնի երէց անուանեցաւ » :

Արքեպիսկոպոսը ժէղլիդները դոհ ըրեր էր :

Գիւրին է մեկնել զերապատիւ եպիսկոպոսին հայրական ձայնն և Ժուլիոյի ցոյց տուած զգուելի կերպերը : Խեղճ արեղան չէր կարող անոր այս ընթացքը հասկընալ : Աստուած իմ , ի՞նչ է այսքան յարդութեան պատճառը : Եկեղեցւոյ իշխան մ'որ միայն խօսքով մը կրնայ զինքը խորտակել , ներում ինդիրը էր Ժուլիոն Սէնդ-Ավանտէնէն կանչել տալուն համար : Իր ամենէն սիրական մէկ քահանային դրած նամակին սկս սիրալիք դիր մ'ուղնը էր Ժուլիոյի և շատ քաղցրութեամբ զինքն ընդուներ էր եպիսկոպոսարանը դալուն : Արգեօր կեղծանորական ձեւ մ'էր դիւրաւ յորդորելու համար արեղան , որ իր թեմէն հեռանայ , փոխանակ խստութեամբ զայն արտօքսելու : Ամենին : Բուն պատճառն այս էր : Լուսէր արեղան , մարդասպանը՝ միշտ եպիսկոպոսին աշաց առջեն էր , և Ժուլիո՝ եպիսկոպոսարանն անցած եղերական դործին վրայ բնաւ տեղեկութիւն չունէր , թէ և իր անունն այլան դակ կերպով կապուած է այս դործին հետ :

54

Արքեպիսկոպոսը՝ իր դաստիարակութեամբը, իր խելքով՝ եկեղեցոյ մէջ ունեցած աստիճաննաւ, դարձեալ պառաւ կնկան պէս աւելորդապաշտ էր։ Իր ընդունելութեան սրահին մեծ բազմոցը ներկող քահանային արինը, գետինը՝ իր աչաց առջև տարածուած դիմակը, իրեւ մայուն Ճիւաղ երեակայութեան մէջ կենդանի էին։ Իրեն այնպէս կ'երեւէր թէ այնքան փառասիրած ծիրանին, այժմ տեսեր էր, բայց այս ծիրանին ուրիշ բան չէր եթէ ոչ քահանային արինն որ իր մանուշակաղոյն պարեղօտը կարմիր ներկեր էր, երբոր, այս սոսկալի ինքնասպանութիւնն ուրիշ մէկը չիմանալու համար, իր սենեկապանին օդներ էր՝ Լուպէրի մարմինը զատ սենեակ մը տանելու, բայց մեծ սենեակիներուն կից, ուր երկար ժամանակէ ՚ի վեր ոչ բնակեր էր։

Աւասիկ պատահածը։

Երբ Լուպէր զնդահար մեծ սրահին բազմոցին վրայ ընկեր էր, եպիսկոպոսն ահարեկ՝ խոյս տուեր էր։ Բայց նախասենեկէն անցնելու ատեն օգնութիւն կոչելու համար, յանկարծ միտքը փոխեց։ Իր սենեկապանն էր տարւօք յարդելի մարդ մը, որու վրայ կատարեալ վստահութիւն ունէր։ Ժէրօմը կոչելու համար հնչակը զարկաւ և վերնազաւթիւն վրայ ինք անձամբ ընդունեց զանի։ Սանդղին վրայ նայող գուռը զգուշութեամբ դոյեց։ Ահա այն ատեն անոր խմացոց թէ սաստիկ չերանութենէ ուղեղային տենդով բոնուած խեղջ քահանայ մ'իր առջևն ինքզինքը սպաններ էր։

Ժէրօմ տեսաւ քահանան, անոր վէրքը քննեց։ Եպիսկոպոսին ձեռքէն պրծելու համար քահանան իր թէր սաստիկ ցնցելուն՝ դնդակին իր նշանէն շեղեր էր։ Բարեբաղդօրէն՝ փոխանակ դանկէն անցնելու, շեղակի անցեր և միտին վէրք բայեր էր, տեսակ մը լայն ակօս ահարդու ՚ի տես, որ իսկըն կ'երեւէր թէ կարեւ վէր չէր։ Արքեպիսկոպոսին միակ փափաքն էր այս դործը ծածկել, որ եթէ լսուէր, այլ և այլ ցաւալի մեկնութիւններու տեղի պիտի տար հասարակութեան մէջ։

— Անձնուէր բժիշկ մ'ունինք, ըստ նա ժէրօմին, և անոր վրայ կրնանք վստահիլ։ Այս վերաւոր մարդն իր անկողնոյն վրայ դնենք։ Բժիշկը պիտի դայ։ Տան մէջ պիտի բարձր լսենք թէ այս քահանային արեամբը թաթաւեալ կ'զտնէր։

Հանսան ալեան զեղմամբ բոնուեցաւ մեծ սրահին մէջ։ Երբ մի անգամ բուժի՝ եպիսկոպոսանէն դուրս պիտի ենէ։ Այս հաղար անդամ աւելի լաւ է քան թէ սոսկալի դայթակղութիւն մը, թէ երաւական նեղութիւն պիտի քաշես։

Ժէրօմ տեսաւ որ արքեպիսկոպոսը բոլորովին իրաւունք ունէր չըրազէնին ձայնը հեռուն լսուած չէր, ձիաւոր վաշտակի մ'առաջեն զացող փողերուն շնորհիւ որ պատերազմական զնացք մը կ'նուագէին, այն մի ջոցին որ եպիսկոպոսարանին փողոյէն կ'անցնէին, նոյնպէս լոյսը խափանելու համար քաշուած վարադոյրներուն և տաքին համար զոյսուած պատուհաններուն պատճառաւ։

Վիրաւորն որ դիակ մը դարձեր էր՝ մօտակայ սենեակը փոխագրուեցաւ Ժէրօմին և արքեպիսկոպոսին ձեռօք։ Անոր զանազան աղեր շնչել տուին։ Խնքվնքը դտաւ, և անշուշտ զարմացաւ սաստիկ աեսնելով որ անկողնի մը մէջ և իրեւ հիւանդապահ ունի արքեպիսկոպոս մը։ Սենեկապանը բժիշկը կոչելու դայեր էր։

Թշուառ քահանան խօսելու անկարող էր։ Արքեպիսկոպոսը փափկութեամբ վարուեցաւ, և փափաքելով չափազանց որ այս մարդը շուառով բժշկուի, անոր քանի մը հայրական խօսքեր ուղղ զեց՝ յուսալով որ այս մարդուն բարոյականին վրայ կրնայ աղջուներդութիւն ունենալ։

Բժիշկն եկաւ։ Թէկ վէրքը կարեվէր չէր, բայց մեծ էր շարիքը, և եթէ ըղեղի զրգութեամբ պատահէր՝ բորբոքման տեղ, թերեւս հիւանդը մեռնէր։ Վէրքը գարմանեցին, միսերը ինսամօք կարեցին, և հիւանդը Ժէրօմին հողատարութեան յանձնեցին։ Առանց ցոյց տալու արգիլեցին որ եպիսկոպոսարանին սպասաւորները վերի սրահներն ենէն։ Եւ երբ Ժէրօմ հիւանդին քովէն հիւանալու կ'ստիպուէր, եպիսկոպոսն անոր տեղը կ'նստէր։

Այս երկար միջոցներուն էր՝ որով ստէսդ գիշելոներուն մեծ մասը կ'անցնէր, որ աւելորդապաշտ եպիսկոպոսը՝ թերեւս կէս քունի մէջ ընկնելով՝ ինքզինքը բոլորովին կարմիր զգեստով հաղուած տեսաւ։ Չերքն իր վրայ կ'քսէր և իր մանուշակագոյն պարեղօտը քահանային արեամբը թաթաւեալ կ'զտնէր։

Զարադոյթ խորհութեամբ միտքը կ'ուաշարէին, և իր ըրած ու

ըիշ մէկ զահը, ուրիշ մարտիրոս մը զոր անխնայ քանակոծեր էր քանի որ զանի տեսեր, ժուլիօն իբրև երրորդ անձ իր աչայ առջեր կ'ներկայանար և անոյշ գէմքով մ'անոր կ'ըսէր .

— Ես երբէք քեղի չպառնացի: Ո՛չ սիրսս և ոչ շըթունքս քեղի գէմ ատելու թեան զաղափարով մը չպղծեցան . ես քու բարձր եկեղեցական կարգդ, եպիսկոպոսական պատիւդ յարդեցի, բայց Աստուած մը կայ Ճնշեալներուն համար որ զիտեն համբերել և միայն անոր զանդատիւ:

Երբ Լուպէր իր հիւանդութենէ նոր ելաւ, արքեպիսկոպոսը զինքն իր ընտանեայ տունն ուղարկեց: Այս ամէն գէպքերէն ետք բնական էր որ Նորին Սրբազնութենէ խնդրէր որ հեռաւոր թեմի մը մէջ պաշտօնի դնէ զինքը: Պ. Քըրիք Հանպէրի եպիսկոպոսին հետ ծանօթացեր էր Հումմ ըրած ուղեորութեան ժամանակ: Լուպէրին յանձնարարական զիր մը տուաւ այս եպիսկոպոսին ուղղեալ:

Վէհանձնաբար նոյն զրոյն միացուց հազար ֆրանքոց զրամատում մը:

— Սրբազն, ըստ նա, այս դումարը կ'ընդունիմ ձեզնէ: Բայց ո՛չ այս ստակին և ոչ որ և է բանի համար Քըրիստոփ առջե ինձ ըրած երգումէդ ձեզ չեմ քակեր: Պէտք է որ արիւնս բանի մը ծառայէ: Սրբազն, խորհեցէք ըսածիս վրայ:

Խեղճ եպիսկոպոսն այնքան զարտուրած էր որ չհամարձակեցաւ պատասխան տալ: Եւ այս վերջին տեսարանին տպաւորութեան ներքե էր, ինքնասպանութեան տեսարանէն նուազ սրտաշարժ, բայց իր արդէն վշաբեկ ըղեղին միշտ ներկայ, երբ զաւառապեաին այցելութիւնն ընդունեց:

Այն օրն իր բոլոր որտով անիծեց, «այս ձանձրալի մէկլիուները»:

— Աւասիկ մեր տէբերը, ըստ նա, ժուլիօն աբեղան իրաւունք ունի:

Բայց իր զայրոյթը զսպեց, բայց քաղաքավար եղաւ և փաղաքուշ զաւառապեա հօր առջե, բայց Հուովի յայտնած փափաքը կատարեց, բայց իր խոջի խայթէն նեղուելով, իր փառասիրուե տուած խոստման մէջ մնալով, այնպիսէ հնար մը զործածեց

որ ժուլիօն թեմէն կամովին սարադրուած սեպուի և ինք Լուպէրի վրա! մինչ իբր սառերին կարող լինի ըսելու, եթէ իբր սպառնալից և ահուելի երազներուն մէջ երեկը.

• Ժուլիօն առաջարկեց մեկնելու, աւասիկ իբր դիրքու:

Ո:

ՖՈՒԼՔՈՅԻ ՀԹՉԵՆԻ

Այս տարին՝ Լուշոնի ջերմուկներու եղանակին վերջները շատ պայծառ եղեր էր: Օտարականներ ամէն կողմէ թափեր էին անդ: Ժուլիօնի գատին լուրն աւելի բամբին հանած էր անդ քան թէ այլուր: Տարուան ամենէն գեղեցիկ հինգ ամիսն այն տեղ անցընող շարժուն զբածախը՝ ժուլիօնի զբացիկ շատ ստակ շահեցաւ: Բաղմաթիւ օրինակներ բերել տուաւ: Ահաղին ազդ մ'որու խորազիրն էր. Յայտնեալ մէրջնէր, զին և ֆրանք՝ ծառուղիները պարտող մի շատ մարդոց տշագրութիւնը կ'զրաւէր: Անշեամ փոքրիկ զբացին անկուշա կարգացին ամենքը: Ի Սէնդ-Ավանտէն ուղեորութիւնը՝ Ճակին Ճամբուն վրայ, տեսակ մը նորածե ուխտազնացութիւն մ'եղաւ, և երիցատան մէջ ժուլիօնի անցուցած վերջին օրերը զբեթէ շարտնակ շնորհաւրական այցելութիւններով անցաւ: Անուանի մարդիկ, զբագէտներ, դատաւորներ, աղնուատոչմ օտարականներ պատիւ կ'համարէին երթաւ այն արխասիրս մարդուն ձեռքը սեղմելու որ իր իրաւունքն ազնուարար սկաշտուաններ էր զօրաւոր և իր վրէ մինդրութեանց մէջ սոսկալի միաբանութեան մը գէմ:

* * * Եպիսկոպոսն որ ջերմուկներն եկեր էր, իբրև բարեկամ այցի եկաւ՝ Լուշոնի երեցին սաստիկ գմզութիւն պատճառելով, որ չէր կարող ըմբռնել թէ ի՞նչպէս եպիսկոպոս մ'այս անիւ ծեալին հետ կ'հաղորդակցէր:

Հետեւալ արամախօսութիւնը տեղի ունեցաւ Երիշատան սրահ՝
ինչ մէջ:

— Բայց կ'սիրեմ այն բարի ժուլիօ արեղան, ըսեր էր եպիս-
կոպոսը:

— Չեր Սրբազնութիւնն աղատ է, բայց կ'ներէ ինձ եթէ չեմ
յանձն առնուր իրեն ընկերանալու:

— Քեզի ի՞նչ չարեք ըրաւ:

— Նա Եկեղեցին նախատեց անոր ամենէն հոչակաւոր սրաշտ-
պանները զարնելով: Նայէ, իր ողորմնի սպարսաւատետրն ամեն
ուրեք կ'ծախսեն: Ի՞նչ ամօթ իրեն, որ Աղքային հարծէի, Դար, և
Էնդէքանառն ոկէտի պէտ լրագիրներէն դովեստ ընդունեց:

— Ի՞նչ ծանրակշիռ բան:

— Սակայն այս պահուս եկեղեցական պաշտօնէն արդիլուած
պիտի լինի: Իր յաջորդը տեղն անցած է:

— Չեմ կարծեր որ արդիլուի: Բայց պէտք է ըսել որ իր ի-
րաւոնքը պաշտպանեց միայն:

— Հասկա այն զրբոյիը, Սրբազն, այն զրբոյիը . . . ես չեմ
կարծեր որ այժմ քահանայ մ'անոր հետ խօսի . . . : Ո՛վ որ
մէզվեղաց վրայ կ'յարձակի, մեր վրայ կ'յարձակի:

— Ալէ, իմ սիրելի երեցս, կ'նայիմ որ վերասպառելի հարք
՚ի քեզ եռանդուն բարեկամ մ'ունին: Ճառ լաւ, բարի իրկուն:
Եպիսկոպոսը սենեակ մը բռներ էր երիշատան մէջ. քաշուե-
ցաւ դնաց և իր սենեկապանին ապսպեց որ հետեւալ օրուան
համար պատրաստ դտնուի:

Որոշեալ ուղերութիւնը տեղի ունեցաւ:

— Սրբազն, ըսաւ ժուլիօ, երբոր եպիսկոպոսը տեսաւ, ձեղ
սուղի պիտի նստի այդ ողորմասիրութեան դորձն որով տարագրի
մ'այցելութեան դալու կ'համարձակիք: Կարտինալ չպիտի լինիք:

— Կարելի է, պատասխանեց եպիսկոպոսը. զեռ նորատի եմ,
ուրիշ ժամանակ յառաջանալու կ'սպասեմ: Կարելի է որ այն ա-
տեն մէզվեց այսչափ զօրաւոր չեն լինիր ձոռովի մէջ:

Եպիսկոպոսը բոլոր օրն ՚ի Սէնդ-Ավանտէն անցուց: Ժուլիօ
դանի Լուիլին փոքրիկ սենեակը տարաւ:

— Սրբազն տէր, նա ասա չէ: Ի՞նչ ըրին զմնի: Նայեցէք
ինչ մնայ անորմէ, և ըսէք թէ դժբաղդ չեմ:

— Թերեւս թակարդ մը լարած լինին քոյրդ ահարեկելու հա-
մար, բայց այսօր բռնութեան զործեր կարելի չեն:

— Ես ալ այդպէս կ'յուսամ:

— Սակայն դուք ինքնին խեղճ քոյրդ դտնելու համար պէտք
եղած խուզարկութիւններն ընելու պարտաւոր էք: Թէ կամովնին
թէ ակամայ մեկնած լինի, պէտք է զիմնաք թէ ուր է: Հա-
ւանական է որ ճգանցդ մէջ աւելի յաջողիք քան թէ ոստիկա-
նութիւնը:

Այն միջոցին որ * * * ի եպիսկոպոսը Սէնդ-Ավանտէնէն իլ-
հեռանար, ժուլիօ հետեւալ դիրն ստացաւ:

«Պարոն աբեղայ»

«Բնաւ մոռցած չեմ պին կարեսը դորձն որու համար բողոք
մը տուիք Տ . . . ի զատարանին: Ֆրանսայի և օտար երկիրները
դորձունէութեամբ խուզարկութիւններ եղան և գեռ ևս կ'լինին ձեր
քոյրը զանելու համար: Կրնամ իսկ հաւաստել ձեզ որ նորին
Վսեմութիւնը՝ արդարութեան պաշտօնեայն՝ այս դորձին մեծ հոգ-
կ'անի: Քիչ մ'առաջ տեղեկադիր մ'ուղել տուաւ ինձ մեր ի-
տալիսյ մէկ զործակալին ձեռօք, տեղեկադիր մ'որ քիչ մ'անո-
րոշ է: Այս զործակալը կարծեր է տեսնել օրիորդ Քլավիէրի
նկարագիրը Զիվեդա-Նէքիա հասնող նորատի կնկան մը վրայ,
օգոստոս ամսուն մէջ տեղը, հետան ունենալով երկու կրօնուհի
և ուրիշ նորատի աղջիկ մ'որ հազիւ տասն երեք տասն չորս տա-
րու կ'երեէր:

«Բարիդէն հրամաններ ուղղուեցան մեր Հռոմի դործակալաց =
Գաղանի, երկարատե և համբերատար տեղեկութիւններէ ետք
իմացուեցաւ որ այն նորատի օրիորդը Տէլլա Տէնիէրա ու Մօնիէ-
վանքը չգտնուիր, և Հռոմի մէջ Նորէքական-Սրբէ մայրապետներն
այս մենաստանը միայն ունին:

«Սրդարութեան պաշտօնատունն այս փոքր ինչ ճշգրիտ տե-
ղեկութիւնը միայն հասած է օտար երկրէ:

«Սական սպարտիմ յաւելուլ, ասս ՚ի Տ . . . մեր ընդունած տեղեկագիրներուն մէջ, կտեսնենք որ սեպտեմբերի 14ին, Սէնդ -Ավանտէնէն քրոջդ անհետանալէն երկու օր եաք, տիկին մը ուղեկից դտնուեր է՝ մինչև Եքալքէնի փոքրիկ կայարանը՝ Տ . . . երկաթուղոյն վրայ՝ ՚ի նարաօն, նորատի օրիորդի մ’որ պարզ հաղուած է եղեր, և որու ազնիւ կերպերն ուշադրութիւն դրաւեր են : Դէմքը քրոջդ նկարագրին շատ նման է եղեր : Զկրցան հասկընալ թէ այս նորատի օրիորդը, որ առաջին կարդի վակնուտեր է տարտօր սենեկապանուհիի մը հետմ մ’որ երթալու համար տունակ առեր է : Այս իրողութիւնը դիտու գործակալը՝ այս ուղերուհւոյն զեղեցկութիւնն և խորին տրտութիւնը յատկապէս նշանակեր է . այս սպարագան իրեն նշանակութեան արժանի երևելով զրեր է :

«Պ. աբեղայ, այս քաներուն մէջ Ճշգրիտ տեղեկութիւններ չկան, իրաւ, բայց իրենց արժեքն ունին : Անկից օդուտ քաղեցէք. մենք ալ մեր կողմէն սլիտի շարունակենք մեր խուզարկութիւնները :

«Պարտիմ ըսել ձեզ մտերմաբար որ մեզի բնաւ նշան մը, և ոչ իսկ մէջվետաց այս գործին մէջ միջամտութեան երեսյթ մը չհատու :

«Հաճեցէք ընդունիլ և սցլն» :

Ժ

ԵՐ ԱՃԽԱՐՃԱԿԱՆ ՊԱՊԱՒԹԻՒՆ ՍԳԲԸ ԱՅՅԵԼՈՒԹԻՒՆ

«Երկայ ժամանակայ պատմութեան մէջ երեք մեծ իրազութիւններ կ’տիրեն . տասն և վեցերորդ դարու վերանորոգութիւը, 1789ի ընկերական յեղափոխութիւնն և տասն և իններորդ դարուն Պա-

սկն աշխարհական իշխանութեան քամկութիւն : Արևմտնան ազգաց մէջ այս երեք Ճգնաժամերն են որոց վախճանն է այս մեծ բառը . Ազատագրութիւն :

Լութերին կողմէ Պապին կանդակին այրիլը, Պաշնաղիր ժողովին կողմէ մարգուս իրաւանց հրատարակութիւնը, ոյիս թեկամ Գիուս Ֆի յաջորդը, Վատիկանու պարզ եպիսկոպոս, մարգրային մտաց բոլոր Ճգոնքը կ’ամփոփեն որպէս զի խորտակին այն պղնձեայ խեցին որու մէջ միջին դարու երկարաւե և վշտուի զիշերը, արդի մարդը ծնունդ առաւ : Այս Ճիպը հաղար տարի տեսեց : Երկար ատենէ ՚ի վեր վերանորոգութեան արտադրած ներդրութիւնը դադար գտաւ : 1789ի յեղափոխութիւնն իր վերջին ձեռքը կ’առնու : Այժմ քահանայական թաղաւորութեան անկեման ներկայ կ’զանուինք :

Կրօնական նկատմամբ՝ վերանորոգութիւնը բոլորովին ամուլ մնաց : Նա հին կաթոլիկութիւնը կործանեց, բայց նոր քրիստոնեայ մը չաւելցուց, և այսօր, ամէն ինչ անոր մէջ հոգելաբը է սկզբանականութեամբ որ դժուհ հոգիներու հիւանդութիւնը դարձաւ, այն հոգիներուն որ հին ձեռքերէն ատղակացած կ’երեխն, որով միջին դարն Աւետարանը պատասեց, դեռ ևս իր առջե ապագայ սերունդին կրօնին նշանակը չկրնալով նշմարել : Բայց մարգրային մտաց վերանորոգութեան տպաւորած յնցումն իրօք Ճշմարիտ իմացական յեղափոխութիւն մ’եղաւ : Նա հրատարակեց մորի իրաւունքը, մարգրային մտածութեան թագաւորութիւնը : Այն օրէն ՚ի վեր՝ այս հաւաքական մտածութիւնը, որ կարծիք կ’անուանի, աշխարհիս թագուհիւ եղաւ, ինչպէս որ քաջ նկատեց Բասդալ :

Իմացական աղատագրութիւն մարգրային մտաց, որ բոլոր միջին դարուն վարդերն ասացին ունելեաց մէջ բռնուած էր, աւասիկ Լութերի միջոցաւ տեղի ունեցած յեղափոխութիւնը :

Ընկերական աղատագրութիւն մարգրայիտ մտաց իրաւական իրաւամբ յաւիտենապէս անչափահաս հրատարակուած էր, աւասիկ 1789ին միջոցաւ կատարուած յեղափոխութիւնը :

Ազատագրութիւն աւետարանական զաղափարին որ այլանդաւ:

կերպով քահանայապետական կայսերականութեան հետ զուդառուած էր, աւասիկ յեղափոխութիւնն որ կ'կատարուի Հռոմ' Իստալիոյ մայրաքաղաք հուշակուելով:

Վերանորոգութիւնը կարծեց ընել կրօնական շարժում մը, և իմացական շարժում մ'առաջ բերաւ:

Իսալիան քաղաքական շարժում մ'ընել կարծէ, և կրօնական շարժում մ'առաջ կ'բերէ:

Իմացական յեղափոխութիւն,

Ընկերական յեղափոխութիւն,

Քրիստոնէական յեղափոխութիւն :

Այս է աղատագրութեան երկանց մէջ մարդկային հանձարին եռակի ծնունդը: Իր նիւթական և կոշտ ընթացքին մէջ՝ միայն ակներեւ անիրաւութիւններ ու զելու, բոնութեան գէմ ասպահովութիւններ ձեռք ձերելու, ժողովրդեան կենաց մէջ լաւագոյն սպայմաններ դնելու նպատակ ունի: Եւ յանկարծ, ո՛չ բաշք, այս սպայքարներէն նոր աշխարհ մը կ'ծնի որու իմաստը՝ նոյն իսկ ժամանակակից մարդիկ, թէ և մեծամասնութիւն, չկրցան հասկընալ:

Այս ցուլի վիզ ունեցող վանականը, Մարդէն Լութէր անուն, կրօնական բռնապետ մը, Պապին չափ անողքելի, անոր պէս իբրև անվիպելի ներկայացող, այս մարդուն միթէ մաքէն կ'անցնէր որ իր բռնական դործերը Հռոմի գէմ մարդկութեան վիլեսոփայական մեծ դաշնաց հրատարակութիւնն էր: Գրանայի Դաշնադրական ծողովը չէր երեակայեր երբէք որ մշտատե կրանիդի վրայ կ'հիմնէր արդի ընկերական իրաւունքի հիմունքը, և իտու չայի հայրենասէլներն որ նախանձու մեծ քաղաքաց երեսին ըստն, այսինքն՝ Դուրէնի, Նափուլի, Գլորանսի, Միլանի. Մեղակտք է մեծ Հռոմն իբրև մայրաքաղաք. շղիտեն որ այս բառը Քրիստոսը կ'ապատագրէ, որ տասն չորս դարէ ՚ի վեր իղդուած կ'մնար մեծ քահանայապետին սպիտակ սճղնաւորին ներքեւ:

Աստուծոյ տրամաբանութիւն, ահա ասնք են քու սբանչելիքդ:

Հետեապէս դիմագրութիւն, մոլեզին դիմագրութիւն կայ Իտալիա կատարուող այս վերջին յեղափոխութեան ժամանակ: Հսկայական իշխանութեան մը խորտակում, ձերակ միջին դարու շքեղ

շէնքին, ոսկեղէն պսակով այլ կաւէ խարիսխով, որմէ ետք՝ որ և է մէկուն դպչելով, քանի մը զինուորներու, քանի մը կամաւորներու, նուազ քայս, պարզապէս դիւտանական ծանուցազրի մը զօրութեամբ, որ կ'հրամայէր Անդ-Անժի դղեկին մէջ պահպանութիւնը դաղրի. և ահա հսկայ արձանը փոշելից ամպի մը մէջ կ'տապալի, իր փլածոյ կոյակին ներքեւ տիեզերքը դղբեկով և բոլոր քրիստոնեայ Խրոպան՝ Պոսֆորէն սկսեալ մինչեւ Սառուցեալ Ովկիանն ահաբեկելով: Դու Պապ, քու բուլոր բանագրանօք և նզովքով այս բանս չպիտի արդիլես: Ծերպը բերանաբաց է, տես, աւելի ևս կ'ընդլայնի: Ընկրկէ, եթէ չես կամիր իբրև շեղ մը խորտակիլ անոր փլատակաց ներքեւ: Ամենակաթողիկ վեհափառութիւններ և ամենագրիստոնեայ թաղաւորներ, եկեղեցոյ անդրանիկ որդիկք, դուք չպիտի արդիլէք այդքանը: Զեր դարուն ոգւոյն գէմ պիտի շարժիք, և ձեր մէջէն անոնք որ իմաստուն են, վասն զի ճարպիկ են, զիտեն և կ'ըսեն թէ միայն զաղափարներով կ'կառավարուին ժողովուրդները: Զպիտի երթաք ձեր ուժեղ ուսուր դնել այն հսկայական պատի կտորին ներքեւ որ անչափս դուրս կ'կարկառի: Եւ դուք, քահանայապետներ, ընկրկեցէք, դուք որ վարդապետօրէն առաքեալ կ'անուանէք ինքզինքնիդ, և որ ձախող ու հակասական անձնուրացութեամբ մ'եկաք հրամեշտ տալու այն իշխանութենէ որ ՚ի նախնեաց ձեզի մնացած էր յանձնելով զայն միակ եպիսկոպոսին, զերաղոյն քահանայապետին ձեռքը. ձեր հաւաքական ձայնը փոթորկին մէջ պիտի կորսուի: Աշխարհ ձեղ մտիկ չըրաւ: Այն ամէն դղբիւնին՝ զոր ՚ի Հռոմ հանեցիք, տիեզերական անտարբերութեամբ պատասխան տուին, խորտակիչ բառ մը զոր տակաւին չէք հաւկընար: Քաշուցեէք և զայիք ձեր եկեղեցիները փոքր ինչ ծածկելու մոխրոյ տակ՝ հաւատոյ վերջին կայծերը: Այն յաղթանակները զոր երազեցիք՝ ձեր ոսկեղէն չուրջաւներով փառաւորապէս հաղուած, ծանր ծանր փորձեր են: Եպիսկոպոսներ, թոյլատուէք որ պապական Հռոմի մէջ յեղափոխութիւնը կատարուի, և եթէ կ'զտնուին ձեր մէջ այնպիսիներ որ կ'հասկընան (Chrysostomus factus est obediens) Քրիստոս իսկ հլու ստեղծաւ իմաստը,

վոյթ չուսմի եղանգը որ իմաստութեամբ շարժի , եթէ տառ կաւին իր մեծութեան նշանները կ'սիրէ , և Վատաֆիկանու փառաւոր երիցատունն ընդունի , վասն զի՞ այն օրն որ ժողովրդեան բարեկութիւնն ու զայրոյթն անկից սկիտի անցնին , Գետրոսի յաջորդը թերեւս դեանադամբաններու մէջ ապաւէն մը վինառելու սահպուի :

Այս մտածութիւնները , զէթ այն ժամանակը պատահած անցից նկատմամբ , Ժուլիօյի մաքէն կ'անցնէին , երբոր նստարանի մը վրայ բաղմած՝ կ'տեսնէր շողենաւն որ Միջերկրականի աղւոր ջրերը կ'պատռէր արագաշարժ : Միջնն դարէ ՚ի վեր Հռոմի մէջ խաղացուած թատրութութեան վերջին ներկայացումներուն հանդիսատես լինելու սիրտի երթար , որու մէջ մեծ գերասանը Քրիստոսի փոխանորդը կ'կոչուի , իսկ երկրորդական անձնիքը կարտինալներ և առաջնորդներ : Ժուլիօ իր ուղեռութիւն դէսլ ՚ի Հռոմ վերջէն առ աշխարհական իշխանութիւն՝ սկսյ այցելութիւն մը կ'անուանէր :

Ժ.Ա.

ԺՈՒԼԻՕՅԻ ԱԴԻՍԱԿԱՆԸ

Կայսերական թղթատարութեան մէկ շողենաւին մէջն ենք Մարտիլիայէն դէսլ ՚ի Զիվիլա-Աէրիա : Ժուլիօ աշխարհականի սե , ամենաւագրղ հագուստով է : Տեսնողը թերեւս զննիքը զատաւոր մը , բժիշկ մը , ուսուցիչ մը կարծէր , բայց նաւուն կամրջին վը բայց իր աղօթաղիքը կարդալու համար չպահուիր : Նաւորդները քիչ ատենէն կ'հասկլնան որ քահանայ մ'է . վասն զի՞ ո՛չ ծածկեց և ոչ բացէ ՚ի բայց հրատարակեց ինչ լինելը :

Շողենաւին մէջ ուրիշ անձ մը կայ դաղղեացի քահանայի կատարեալ զդեստով : Իրաւ է որ իր աղօթագիքը կարդալու մեծ

Պ. Տընի արեղան , այս է այն անձին անունը , առաջին կարդը բոնած է շողենաւին մէջ , և սեղանին վրայ նաւալեատին իրեն տուած պատույ տեղը կ'բոնէ պարծենկոտութեամբ :

Եյս երկու մարդիկ իրարու շատ քիչ կ'նմանին : Մին պարզ մտութիւն ունի ամէն Ճշմարիտ և լաւ բաներու մէջ , միւսը նրամտութիւն միամստութեան ներքե ծածկուած : Մին քիչ կ'խօսի և մեղմ ձայնով մը , միւսը բարձրաձայն , ամէն բանի վրայ կ'վեճարանի և ամէն բան զիտցողի պէս :

Ժուլիօ եթէ վեց ամիս անդամ շողենաւի մէջ զանուէր և ոչ մէկու մը հետ խօսք պիափ բանար առանց կարեոր պատճառի մը : Միւսը դեռ երկու ժամ չկար որ նաւուն մէջն էր՝ և արդէն առաջին կարդի մարդիկը թողլով երկրորդ կարդի մարդոց մէջ զացեր էր համարձակ պարտելու , և տեսնելով որ Ժուլիօ իր աղօթագիքը կ'կարդար , անոր երեսին կ'ըսէր բարձր ձայնով .

— Դու ալ կարդաւոր ես , պարոն , շատ ուրախ եմ , ուրեմն մինակ ես չեմ կարդաւոր ուղևոր :

Եւ խօսակցութիւնը շարանակելով .

— Անտարակոյս Հռոմ կ'երթաս :

— Շիտակ Խտալիս կ'երթամ :

— Ես երկար Ճամբորդութիւն մը պիափ լինեմ : Բոլոր թերակղզին պիափ շրջիմ քաղքէ քաղաք : Այժմ քանի հետաքրքրաշարժ է այն կողմերն այցելու :

Եւ Ժուլիօյի ժամանակ շտալով որ պատասխանէ , նաւուն մէկ նստարանին վրայ անոր մօտ բազմելով իր բոլոր պատմութիւնը մանը կ'պատմէր , Տընիներու տան աղղաբանութիւնը , մէզվիդաց մօտ առած ուսմունքը , Լիօնի կղերանոյն աստուածաբանութիւնը , Վարած փոխանորդական պաշտօնները , իր ունեցած վերջին պաշտօնը , կարտինալ-եսկիսկուսէն սաստիկ զժոհութիւնն որ իր

վիճակին մէկ անկիւնը ձգած անփոյթ է զինքն առաջ քշելու ։ Վերապատուելի մէզվիդ հարց դէմ տրտունջները, որ մատուցած ժառայութեանը փոխարէն աղդու պաշտպանութիւն մը խոստացեր էին, իր դիտաւորութիւնը քիչ մը աշխարհ տեսնելու, խոհեմութեամբ քիչ մը ստակ խնայած լինելուն, և մեծ հօրեղբայր մ'ունենալով՝ «ի բնուստ դանձապահ մը» որ իրեն երես կը տար և Խտալիոյ այս հրաշալի ուղեկորութեանը համար քսակն ոսկիով լցուցեր էր և կ'յուսար որ մեծ հաճոյք պիտի վայելէ ։ Դամն զի ինք, Տընի արեղան, կ'փափաքէր ընկերական, քաղաքական, կրօնական, վարչային խնդիրներ քննել կրկտել, եդրուեկան և հոռմէական հնախօսութիւնը խուզարկել, պատկերհանութեան և արձանադրութեան մեծ դպրոցներուն հետեկիլ, երկրախօսութեան, դրամադիտութեան, բուսաբանութեան, և 'ի հարակին մինչև իսկ հողադրութեան վերաբերեալ խնդիրներով սպառապիլ։

Արդէն մեր պարոնը Բօնդէնի մօրուտ վայրերը կ'չորցընէր, Հոռոմի անապատը դալարաւէտ քաղաքներ կ'կանդնէր, Տիրեր զետը կ'խուզարկեր, Ակրտօր Կմանառուէ լը Քիրինալ կ'հաստատէր և Պիոս Թին հետ զրկախառն կ'հաշտեցնէր, այս վերջինը՝ Երջանիկ և գոհ՝ վատիկանեան բլրին վրայ կ'հաստատէր, բոլոր մարդկային քաղաքական հողերէ հեռու և աղատ։

Ֆուլիօ այս ամէն խօսքը հանդարատիկ դրեթէ պաղութեամբ մտիկ կ'ընէր, սակայն դաղղիական ոդւյն բնական եղող հետաքրքրութեամբ մ'որ 'ի մեղ այս բառով կ'րովանդակի. «Ի՞նչ տեսակ բնատիպ մարդ է այս»։

Այս ամենը նաւուն կամրջին վրայ կ'անցնէր, Մարսիլիայէն աւտու նաւ մտած օրն իսկ, Երբ Բրովանսի կարմիր եղերքը կ'անհնետէին փոքր առ փոքր հորիզոնին վրայ, իրենց ծերսալի ժայռերով և հեռուէն իր հրդեհէն ելած հին քաղաքներու բեկորներ երկելով։

Տընի արեղան կ'երթար, կ'զար, և նաւազետին հետ կ'խօսէր որպէս թէ քսան տարիէ 'ի վեր զանի կ'ձանչէր։ Գողարիկ մարդագալութեամբ կ'վարուէր տիկնանց հետ, ծերերու հետ ծայրա-

յեղ յարգանօք, իսկ իր տարեկից կամ իրմէ փոքր կարծած անձերու հետ զուարձախօսութեամբ կ'տեսնուէր։

Կէս օրէն ետև՝ Ժուլիոյի մօտ եկաւ։

— Ահա վերստին դարձայ, սիրելիդ իմ արեղայ։

Խնչպէս որ ընթերցողը կ'տեսնէ՝ շատ շուտ բարեկամացեր էր Ժուլիոյի հետ։

— Ճշմարիտ վկայ, շարունակեց Տընի, դու աչքս մտար։ Իմ վրայ շատ խօսեցայ. համբերութեամբ մտիկ ըրիը ինձի պէս շաղակրատ մը։ Աստուած իմ, այս պակասութիւնն ունիմ։ Ռւղեռութիւններն այս հաճոյքը կ'ատան մարդուս որ ամէն բանի վրայ կրնայ խօսիլ։

Հիմա կ'փափաքէի իմանալ թէ ո՞ր վիճակէն ես։

— Տ . . . ի վիճակէն, պարոն արեղայ։

— Ա՛չ, կրող, Տին քաղաք մը, նշանաւոր քաղաք մ'է, այն տեղ կապիտոլ մ'ոնիք . . . :

Ժուլիոյի շընթերուն վրայ ժպիտ մ'երեցաւ։

— Այս մարդը, ըստ նա իւրովի մեղմիկ, իր կոչումը վրիպէր է, ուղեկոր զործակատար լինելու համար ծնած է։

— Արդեօք քաղքին մէկ թաղին փոխանորդն էիր։

— Ո՛չ, Պիրէնեան լերանց կողմը հոգեկոր հովիւ էի։

— Ա՛չ, փառաւոր երկիր մ'է, կ'ըսեն, բայց ձմեռը սոսկաւի, Տէյ, այնպէս չէ։

— Բաւական։

— Եւ անունդ ի՞նչ է, թէ որ անխոհեմութիւն չես համարիր այս հարցում։

— Իմ անունս հարկ չկայ զիսնալ։

— Ի՞նչպէս, ըսէ խնդրեմ։

— Ժուլիօ Քլավիէր։

— Ժուլիօ . . . սպասէ . . . բայց այս անունն ինձ շատ ձանօթ է։ Նայինք յիշողութիւնս պիտի օգնէ ինձ . . . արդեօք գուերեկելի զբքոյկի մը հեղինակը՝ Յայունեալ ժեւկէրու զոր Լիօն շնեցի։

— Այս, պարոն ։

— Զարմանեք . ի՞նչ երջանկութիւն . այսպիսի դիպուածներ ինձի կ'հանդիսվին , հետ , բազգաւոր եմ , իրաւոր . զո՞ւ ես ու բեմն ժուլիօ աբեղան , որ այնչափ լաւ թրջեցիր այն Լոյոլաները :

— Արդարապէս խօսեցայ :

— Անտարակոյս , մանաւանդ թէ շատ արդար : Ո՛չ , վատազ դիները . ես չեմ սիրեր դանոնք , ինչպէս որ կ'զիաես : Ախճի մէջ՝ կղերը չսիրեր բնաւ այս ընկերութիւնը : Փոխարէնը մեղի կ'հատույանեն . կարտինալը կ'երկնչի . մեր քահանայից դումարումներու ժամանակ լաւ մը կ'իսայիթենք զանոնք :

— Ես ուրիշ կերպով կ'վարուիմ : Իրեւ քահանայ կ'յարդեմ զանոնք , բայց իրենց ուխտին վտանգաւոր ողին կ'պարաւեմ :

— Անշուշտ , անշուշտ , ես ալ այդ ըսել կ'ուզեմ : Ո՛չ , յիշտակադիրդ կարդալով միաքանչ քաջ ըմբռնեցի : Բայց ամենքը սուրբ չեն : Կան անոնց մէջ մարդիկ որ աղոր և զուարթ կեանք մը կ'վարեն : Բարիկ՝ իրենց փոքրիկ աենեակներն ունին ուր մեծ տիկները կ'ընդունին :

— Ես այդ բաներուն չեմ հաւաար :

— Գու շատ զթասիրա ես , Պ. Ժուլիօ : Ասոնք այնպիսի մարդիկ են որոց սրախն խորը բանալով միայն կարելի է ի՞նչ լինել նին յայտնել :

Այս անբաժանելի Տընի աբեղսն երեկոյեան դէմ եկաւ նորին Ժուլիօն դանելու :

— Սեղանին վրայ քու խօսքդ եղաւ , ըսաւ նաև , նաւասկետք զիբոք կարդացեր է : «Վզդու զրուած մ'է» ըսաւ նա : Այս տեղ քանի մը մէջվիդական մարդիկ կային որ երեսնին ծումրկեցին : Խրախ , նաւայետն ու ես զիբոք պաշտպանեցինք : Բնաւ բարեկամաց հետ վատութեամբ վարուիլ պէտք չէ : Ո՛վ որ սիրած անձերուս դպի , իմ աչքիս լուսին կ'դպի : Եւ աչա տեսակ մը Բուգլէնի տոհմական գեղջուկ մը , զոր վերադատուելի հարք չուո՞ւ կ'ուղարկեն , համարձակեցաւ ըսելու . Պղորմելի պարաւատեր մ'է» : Ի՞նչ ըսել կ'ուզես , պարսաւատետր ըսելու , հարցուցի անոր : Եւ անկնարկ մը նետելով շանթահարեցի այն գեղջուկ երխտասարդն որ անտարակոյս քահանայապետին պահանջեւ

բուան մէջ կ'երթայ զինուոր զրուելու : Ճիշտ է դաղափարս , Աստուած իմ , և զիւրին է բացատրել : Աղմուական ընտանիքներ շատ անդամ ստահակ զաւակներ կ'ունենան և իրենց դլիէն հեռացընել կ'ուղեն : Խսկոյն՝ քահանայապետին պահանջել կ'ընեն . . . . : Ժեղիկներն անոնց անցաղիր կ'տան . Հայրն այսպէս կ'ազատի իր զաւակնեն որ ասեն մ'իր կրթութիւնը կ'ընէ Միքուտ սպարապետին ներքեւ և իրեւ եկեղեցւոյ շահատակ ապա ովիտի վերադառնայ ձիերուն և զրւներուն հետ ենել նստելու համար :

Ժուլիօ հիացած մնացած էր . չէր կարող համկրնալ թէ ի՞նչ պէս այս այլանդակ մարդը բերնեն կ'թափէր այսչափ խօսք , առանց գմուարութեան և աղքիւրի մը պէս որ փրփրագէղ ջուր կ'ժայթքէ :

— Արտառոց մարդ մը , կ'ըսէր Ժուլիօ ցած ձայնով : Սակայն իրեւ խօսակից տաղտկալի չէ , միշտ կ'խօսի : Ասկից զատ՝ բարի սրտով մարդ մը կ'երեկի ինձ :

Ժուլիօ կենդանի բարեսրտութիւն մ'էր : Այս տեսակ հողիներ կասկածոտ չեն : Անսպառելի ներողամտութեան ողի մ'ունին ամէն տիկրութեանց , ամէն սպակասութեանց համար : Ախճի այս քահանան շատ արտակեղրն մարդ կ'երեկէր : Ախճացիք փոքր ինչ շաղակրատ են և իրենցմէ բաւական զոհ : Ժուլիօ կ'քննէր Տընին իրեւ այս տեսակ մարդու օրինակ և ուրիշ բան մտքէն չէր անցներ : Դժբաղդաբար այս շաղակրատը շատ հետաքրքիր և անխոհեմ մարդ էր : Այնքան վրան ընկաւ , այնքան պնդեց , այնքան սպաշարեց Ժուլիօն , որ սա իր ուղեորդութեան նսպատակն անոր յայտնեց : Այսինքն զանել քսյը մը զոր կարծէր թէ հոռմէտական վիճակաց մէկ վանքի մէջ փակուած է :

— Իրաւունք չունէի ըսելու քեղի որ մէջվիդները չեմ սիրեր : Քինախնդիր չեմ , բայց կարելի է . . . . :

— Կարելի է որ այս զորձին մասնակցութիւն մը չունին : Մուլեռանդ բարեկամներ . . . . :

— Աղէ , Պ. աբեղպայ , շատ միամիտ ես : Այս , իրենց զործակալներու ձեռօք ըրած պիտի լինին : Բայց այս ամէն բաները հաւտա ինձ , Լոյոլայի պաշտօնատունէն ելած են :

— Ի՞նչ այլանդակ մարդ , կ'ըսէք շաբանակ ժուլիօ իւրովի՞չ
— Ճշմարիալը եթէ ես քու տեղդ լինէի տամա տեղ չէի եր-
Յար քոյրս զանելու համար : Նա Հռոմ կ'զտնուի : Քեզի կ'ըսեմ
որ Հռոմ կ'զտնուի , և այնպէս ստոյգ եմ ինչպէս ստոյգ եմ որ
Միջերկրական ծովուն վրայ կ'զտնուիմ , և եթէ անդ լինէի , պի-
տի զտնէի անտարակյոս վանքն որու մէջզանի արդիլած պիտի լինին :

— Թերեւս կարծածէդ աւելի դառւարին է դորձը :

— Ա՛հ , թէ որ ես քու տեղդ լինէի մէջվիդաց զօրասկետին
քթին տակ իմ՝ քոյրս պիտի դանէի :

Ժուլիօ սկսեր էր տաղմանալ Պ. Տընիի լեզուէն , և ընտանի
ոճէն : Ատք ելաւ , զանի բարեկց և իր խցիկը քաշուեցաւ :

Զիվիդա-Վէքիա հասնելով՝ ժուլիօի առաջին դործն եղաւ
դաղղլական ոստիկանութեան դործակալին մօտ զնալ և Տ . . . ի
կայսերական իրաւաքանին կողմէ ստացած նամակն անոր յանձ-
նել : Այս դործակալը՝ որ յետին ծայր քաղաքավար մարդ էր ,
բոլորովին ժուլիօի օղնելու տրամադիր երեցաւ , եթէ ոչ իր
դործակցութեամբ , վասն զի մինչ ցայն վայր ինքն ալ արդինք
մը ձեռք չէր ձգած այս մասին , զոնէ իր խորհրդով և հռոմէա-
կան վիճակաց վրայ ունեցած փորձաւութեամբը :

— Այս երկրին մէջ մինակ մենք ոստիկանութիւն ունինք , ը-
ստ նա , և եթէ ցարդ բան մ'երեւան չհանեց , և ոչ իսկ քըոջ-
մասին նշան մը , պատճառն այն է որ հաւանական չթուիր բնաւ
որ Հռոմ բերուած լինի կամ զէթ այն տեղ քիչ մը բնակած
լինի : Շատ զժուարին է որ մեր դործակալալները չտեսնեն օտար
դէմք մը , նոյն իսկ կին մը : Սակայն՝ դուք կրնաք հասկընալ որ
եթէ մէջվիդները , ինչպէս որ պատճառներ ունիք այսպէս կար-
ծելու , այս առեանգին հեղինակներն են , այնքան անհարակ չեն
որ քոյրդ քաղաք մը բերեն ուր իրենց հոգեոր ազդեցութիւնը
չափազանց մեծ է , բայց գարձեալ , ինչպէս որ իրենք ալ քաջ
դիսեն , մեր հսկողութեան ներքե դրուած են : Օրինակի համար ,
ինչ անխոչեմութիւն , եթէ իրօք յափշտակեալ անձը ։ Առաքական
- Արքին վանատունը բերեր են , այն վանատունն ուր ամէն օր
չուուի մեծատունները կ'մտնեն , ուր մանկալի անդամ ամէն ինչ

կ'անմնեն , և ուր քսան չորս ժամ անդամ բան մը չեն կարող
ծածուկ պաշէել : Ուստի իմ ներքին համոզումն այս է թէ , մեր
ոստիկանութիւնը Հռոմի մէջ ամէն խուզարկութիւններն ընելին
ետեւ անօգուտ է երթալ անդ նոր խուզարկութիւններ ընել : Պա-
րապ ժամանակ և ստակ պիտի վատնէք : Բայց եթէ իմ զուշա-
կութիւնս սխալ չէ , մէջվիդներն որ ամենու բեք մարդ ունին , դա-
ւառային վանքի մը մէջ պահած պիտի լինին նորատի օրիորդը ,
տեսակ մը փոքրիկ բերդաքաղաք ուր հին ժամանակի ամէն սովո-
րութիւնները կ'տիրեն , որ ապաստանի իրաւունք ունին և ոստի-
կանութեան դործակալ մը չէ կարող ներս մտնել և այն տեղ բան-
տաւորուհի մը՝ եթէ գար մ'անդամ մնայ , ոչ ոք կարող կ'լինի
դուշակելու թէ բանտարկուած է անդ :

Աւասիկ , Պ. արեղաց , կարծեմ թէ ձիշտ եղելութիւն-
նը , և չեմ երկնչիր բաելու որ իմ այս փորձաւութիւնս մին ան-
դունէք : Հռոմ մին երթաք , և թէ ոչ զուարծութեանդ համար ,
բայց շրջեցէք այս երկիրն իբրև ուղեոր կամ հնագէտ մինչեւ ան-
դամ իբրև վաճառաւական , որպէս զի ամենու բեք զիւրաւ կարենաք
մուտ ունենալ : Միշտ իտալերէն խօսեցէք , քիչ ատենէն պիտի
ընտանի լինի այս լեզուն ձեղի : Պապական տէրութիւնը լոկ ըրտ
դաւառէ կ'բաղկանայ այժմ : Զիվիդա-Վէքիա ուր կ'զտնուինք .
Վիթմէրպ , որ հիւսիսային կողմէն մօտակայ վայր մ'է , Ֆրոյննօնէ
- Նախօլիի սահմանադլուխը՝ հարաւակումը , և կեղրոնը Հռոմ :
Քոլոր այս տեղերը յիսուն մղոն երկայնութեամբ և տասն հինգ-
լայնութեամբ վայր մը կ'բռնէ : Ֆրանսայի երկու զաւաներու չափ
տարածութիւն ունի : Ուստի զիւրին պիտի լինի ձեղ շրջիլ այս
տեղուանքը : Այս սրահուու համրաները բաւական ապահով են :

Մաէլ պտըտեցէք եկեղեցիները . ինքնինքնիդ քահանայի , կամ
ոպատկերավաճառի կամ հնագիտի տեղ ծախուցէք , որպէս թէ եր-
կրին հնութիւնները քննելու ելած էք . այս կերպով բնաւ մէկու
կասկածը չէք դրգուեր , դիպուածը , կամ լաւ ևս Կախախնամու-
թիւնը ձեղ կ'օգնէ : Աշխարհը լի է եպիսկոպոսարաններով և
վանքերով : Ամենու բեք դացէք , քննեցէք ամէն բան . ամէն վա-
նուց բնիկներու վրայ տեղեկութիւններ ստայիք : Խոչեմ եղիք :

Հանդարտ և զգոյշ մարդ մը կ'երեկիք . այսպէս պէտք է վարուիլ իստալացոց հետ որ անհաւատալի նրամատութիւն մ'ունին : Եթաք բարեաւ , պարոն : Որ և է ժամանակ եկեք զիս տեսնելու : Յատուկ հրաման ունիմ , ինչպէս նաև բոլոր իմ զործակալներս , ձեզ ձեւնառու գտնուելու :

Ժուլիօ մեծապէս շնորհակալ եղաւ այս մարդուն որ իրեն համար այնքան բարեսիրա կ'երեկը : Ողջունեց և քաշուեցաւ : Հազիւ թէ զործակալին դահլչէն դուրս ելեր էր որ նա զինքը կանչելով կ'ըսէր ցած ձայնով մը .

— Նոր բան մը մոտածեցի : Պէտք է ձեզ աղդ առնել որ այս երկրիս մէջ մանաւանդ 'ի Հռոմ , զգոյշ լինիք : Մենք զիտենք որ մէզվիգներն ալ իրենց դաղտնի ոստիկանութիւնն ունին : Անտարակոյս այս միջոցին քաջ զիտեն որ Խտալիս կ'զանուիք : Չեզ 'ի կորուստ մատնելու մեծ շահ ունին : Թէ որ աշխարհական լինելիք՝ անոնց զիմազրաւ կ'կինայիք՝ դաշունի հարուածներն ալ 'ի հաշիւ չառնլով : Բայց քահանայ էք , և կատարեալ իշխանութիւնն ունին Հաւատաքնութեան ատենին վրայ որմէ կախում ունին 'ի Հռոմ բոլոր միարանութեանց անդամները : Եթէ քահանայ մը կորսցընել կամնան 'ի Հռոմ՝ շատ զիւրին միջոց մը կայ : Այս պիսի յանցանքով մը կ'ամբաստանեն զանի որ քաղաքային դատարանի իրաւասութեան չիմերերիր , և եկեղեցական առանձնաշնորհութեանց ուժով՝ ամբաստանեալ քահանայն Հաւատաքնութեան ատենին ատենին ձեռքը կ'արուիք : Այսափ բաւական է ըսել ձեզ , քիչեն շատ կ'հակընաք , և չմունամ ըսելու նաև որ զաղղիական ոստիկանութիւնն այն ատենին վրայ բնաւ ազգեցութիւն մը չունի : Սոսիկալի բաներ կ'պատմեն անոր վրայ , թէ և Պիոս թէն 'ի վեր փոքր ինչ մեղմացած կ'երեկի : Բայց դարձեալ մի վստահիք անոր : Կարծեմ թէ այս ըսելով ձեզի բարեկամական ծառայութիւն մը կ'մատուցանեմ : Կ'աղաշեմ մի ըսեք երբէք որ ձեզ այս խորհուրդը տուի : Այսափ կ'լսենք իտալայիքն որ սուբէ հաւատագունութիւն բառն աչ ու դողով կ'արտասանեն , որ մենք ևս դաղշեցիք այս խորհրդաւոր ատենին վրայ կ'սկսինք վախով խօսիլ խօսիլ և կ'ուղենք որ անոր հետ զործ չունենանք : Բայց ձեր վիճակն

իմ կարեկցութիւնս կ'շարժէ : Խոհեմ և ծածկապահ եղիք . նոյն թէն կ'ողջունեմ ձեզ . երանի թէ երջանիկ լինէիք :

ԺԷ

ԺԱՏԼԻՈՅԻ ՈՒԽՍԱԿԱՆԻՆ ՇԱՐՈՒՆԱՅԻՆԻՒՆ

Գաղղիացի դործակալին հետ տեսակցութիւնն ընելէն ետև՝ Ժուլիոյի տեսած առաջն մարդն եղաւ Տընի արեղան :

— Ճռմմ կ'երթաս :

— Ամնենին , ըսաւ Ժուլիօ :

— Գրաւ կ'գնեմ որ միտքդ փոխեցին :

— Այո :

— Աւրեմն քեզ կ'խարեն և քու կորուստդ կ'ուզեն :

— Օ՛ն անդր , ինչ շահ ունին զիս խաբելու :

— Ո՞վ զիտէ : Աստիկանութիւն մը կայ որ երբեմն երկու հաշվառակ կողման կ'ծառայէ :

— Այս կողմէն քնաւ երկնչելիք բան մը չունիմ :

— Պարզ խօսինք , խորհրդաւոր անձ մը կ'գառնաս : Գաղղիացի զործակալին քովէն կ'զաս :

— Աւսկիլց զիտես :

— Աստուած իմ , պարզ զիտուած մը :

— Է՛հ , շատ լաւ , դաղղիացի դործակալը բանաւոր սկատառներով իմացուց ինձ որ Հռոմի մէջ ժամանակ պիտի կորուսեմ՝ երկայն և մնօդուած խուզարկութիւններ ընելով :

— Հետեւ անոր խորհրդին , հետեւ : Բայց իմ կարծեօքս այն տեղ միայն պիտի կարենաս յաջողիլ : Աերջապէս պէտք չէ բարեցնել մարդոց երբ չեն կամիր : Մնաս բարեաւ , 'ի կրկին տեսաթիւն : Կարելի է նորէն իրարու հանդիպինք :

— Կարելի է :

— Կ'փափաքիմ իմ արշաւանքու սկսիլ հին Եարութեայ այն կողէ
մերէն ուր շատ հետաքրքրական հնութիւններ կան :

— Լաւ ուրեմն, բարի յաջողութիւն . երթաս բարեաւ :

Ժուլիօ նախ ուղեղիծ մը պատրաստեց : Պատական տէրութեան
հիւսիսային կողմն այցելելու պիտի զնար . Քօրնէդօն, Սիլլովէլ-
լան, Ալիթէր, Սիվեդա-Քասդէլանան և շրջակայրը լաւ մը
պատրասիլ : Հարաւային կողմը պիտի իջնէր Գիլուի, Աէլէդրիի,
Դէրրաչինայի, Փրոզինսէի Ճամբով :

Փոքր ինչ իր հաղուստը փոխելով՝ շրջող վաճառականի մը
զղեստը հաղաւ : Յետոյ վաճառականի մը կրպակը զնայ՝ ուր զա-
նազան բարեպաշտական առարկաներ կ'ծախէին Ա. Երուսալմէն
եկած : Վարդարաններ էին, բոլոն ալ Երուսալէմ օրհնուած,
քանդակեալ զաղտակուններ որ աւետարանական տեսարաններ կը
ներկայացնէին, և ուրիշ զանազան խաչեր, միավաներ, և այլն :

Ժուլիօ իրաւամբ մասձեց որ՝ այս առարկաններով՝ վանքերը
զիւրաւ պիտի կարենայ մտնել և առանց կասկած յարուցանելու
միաբանից վրայ մանր տեղեկութիւններ ստանալ :

Օրական Ճամբորդութեանց համար փոքրիկ ձի մը ձեռք ձգեց
որ ուժեղ էր և հանդարտ : Այսպէս իր ուղեղորութեան համար
սկէտք եղածը պատրաստելով՝ հիւսիս զարկաւ և Քօրնէդօի Ճամ-
բան բռնեց :

Խեղճ արեղան սկիզբները յաջողութիւն չդտաւ : Գրեթէ ամեն
ուրեք սառն ընդունելութիւն տեսաւ : Սակայն յաջողեցաւ քանի
մ'առարկաներ ծախել կրօնական մէկ երկու հաստատութեանց
մէջ, թէե դժուարաւ քանի մը տեղեկութիւններ կըցաւ առնուլ
այն տեղերուն վրայ :

Ասկէ զատ՝ իր Տընի արեղան՝ իբր չարազուշակ թուչուն՝ քաղ-
քին դլաւուր օթեանն իջած դտաւ, մինչդեռ ինքն ալ նոր զղես-
տովն անդ մտաւ :

— Աայ, սիրուն մարդ, ըստ անոր Տընին, ինչ փոփոխու-
թիւն զարդուց : Տէր վկայ, ես իմ Ճշմարիտ վեհապետիս տէրու-
թեան մէջն եմ և ամենուրեք իմ թամբու կ'ցուցընեմ :

— Ճատ աղէկ կ'ընկես, ըստ Ճ. Ա. Ճանակին անոր դարձուց:

Այս մարդն իր համբերութիւնը կ'հատցընէր : Բնաւորութեան
անկախութիւն կ'սիրէր երբոր քահանայ մ'այս բարեմանութիւնը
վարժունքի փափկութեան և պատշաճութեանց հետ կ'միացընէր :
Կ'ատէր այն շաղակրատ և թեթեսուլիկ մարդիկն որ կղերին մէջ
իրեւ բարեմիտ երեխաններ երևիլ կ'ուղեն : Վարսետ Տընին կար-
ծեր էր թէ Ժուլիօն յարդած կ'լինի տղատ ընթացքով մը, սա-
կայն անոր արհամարհանքը զրդուեր էր :

Մեր ուխտաւորը Քօրնէդօ!ն Գոսքանէլլա դիմեց . այս փոքրիկ
հետաքրքրաշարժ քաղաք մ'էր թէ Ետրուսկեան արուեստի բե-
կորներովն որ ամէն կողմը կ'գտնուին, թէ իր այլանդակ տես-
քովն ինչպէս որ հոռմէտական երկիրները կ'յայտնեն, որ տակաւին
միջին դարու շէնքերով լի են, և մանաւանդ այն քառակուսի ա-
հաղին բարձրութեամբ աշտարակներով՝ որ քաղքին շրջապատին
մէջ տեղ կ'երեին, որոց համար կ'ըսկն թէ իրեն ապաէն
կ'ծառայէին քաղաքային պատերազմներու ժամանակ :

Ժուլիօ զիտէր թէ Խտալիս շատ քաղաքներ կան որ իրենց
հնադէտն ունին . կերպ մը կէս զիտուն և կէս փոխանակիչ վա-
ճառական, որ մեծ տուները, վանքերը կ'յաճախին որպէս զի արծ-
նեալ ապակի, մդանցեր, հին կաւէ ամսններ, արոյրէ անզրիներ
և հաւաքեն : Այս մարդիկ իրենց բնակած վայրերը քաջ զիտեն,
օսարականներու համար մարդակէր են, յուսալով որ վարպետու-
թեամբ կարկտուած Ետրուսկեան ամանով մը, կամ հնոյն վրայ
ձուլուած արուրէ անդրիներով կրնան զանոնք հրապուրել, անդ-
րիներ զոր իրենց շտեմարաններուն մէջ կ'ժանդուին և իրեւ
հինաւուրց զործ անամօթեար կ'ծախեն : Այս խարէութիւնը
բաց օղին կ'ըսեն Խտալիս, և զկայ քաղաք մ'ուր այս սարդութե-
նէրն իրենց զրպանին մէջ ճանդահար Հերմէս մը կամ Պրիասպ մը
չտնանան, զոր ծաղքելի ծածկապահութեամբ մը քեզի կ'ներկա-
յեն իրեւ մեծադիմ առարկայ մը :

Գոսքանէլլա այս մարդկան մին ունէր, որ իր տեսակին մէջ
առաջին տիպարն էր : Իրաւ է որ այս մարդը հոռմէտական հնու-
թիւնները լրջորէն քննէր էր : Բայց գարձեալ ողորմելի և ամ-

բաղդ մէկն էր, որ իր առուծախով և փոխանակութիւններով կ'ապրէր և հաղիւ ուրեմն իր ապրուսաը ճարելու կարող կ'լինէր։ Սակայն պարկեցն էր իր վիճակիցներու մէջ և երբէք շնչու հնութիւն մը չէր ծախած։

Ժուլիօ դնաց այս մարդը դտնելու որ շատ ծանօթ էր հնաբանից, Պ. Քարլօ Վալլօնի ։ Քանի մը հին բաներ գնելու համար հետը սակարկեց, զոր նոր դտեր էր քաղքին հին գամբաւ բանին մէջ։

— Անտարակոյս այս երկրին ամէն կողմերը քաջ պիտի դիտնաս, Պ. Քարլօ, ըստ անոր ժուլիօ։

— Կարծեմ թէ զիտեմ, տէրս, քառուսն տարի՛ ՚ի վեր այն երջանիկ երկիրս կ'ընակիմ և զրեթէ ամէն տեղ քննած եմ։ Այս տեղ մեծ քաղաքակրթութեան մը նշխարներուն վրայ կը դոմուինք ։ Ա՛հ, Ետրուսկեանք, տէր իմ, կրօնասէր, պատերազմական, արուեստագէտ ժողովուրդ մը . . . ։

— Այս ժողովուրդն այնքան իմ հետաքրքրութիւնս չշարժեր որչափ Խտալիոյ արդի կրօնական միարանութիւնները։ Այս է իմ յատուկ արուեստս, զիտես որ մարդ ամէն բանի չկրնար հասնիլ . . . ։

— Տէր իմ, որչափ իրաւունք ունիս ։ Ամէն բան զիտցող մարդկան շլաստինք ։ անոնք բան մը չղիտեն։ Ես ալ իմ յատուկ արուեստս ունիմ, և հաւաստի եղիր որ մեծ եռանդով զայն առաջ տարի ։ Քու արուեստիդ կ'նմանի, բայց ես քիչ մը զործը բարձրէն բռնել ուղեցի։ Քրանց և քրմուհեաց միարանութեան մեծ խնդրոյն վրայ։ Հին ժամանակէն սկսեալ մինչեւ կաթուկութեան օրով հաստատուած ուխտերը անբաւ արձանադիրներ ունիմ զրոյ յօժարակամ քեզի ներկայացրնելու պատրաստ եմ։

— Ընորհակալ եմ, պարսն, ես քեզի չափ զիտուն չեմ, ես միայն վիճակադրական տեղեկութիւններ վնասութու հետամուտ եմ։

— Կ'հաւաստեմ քեզ որ անոնց մէջ շատ հետաքրքրաշրժ բաներ կան, որ հին կուսաշտութեան խնդիրը լիսպէս կ'լուսաբանեն և քրիստոնեայ կղերին ու հիմնարկութեանց յաջորդութիւնը հին կրօնին քահանացապետութեան և քրմութեան ։ Հուոմ միշտ

գերազանցապէս կրօնական քաղաքն եղած է ։ Դժբաղդաբար եւ կեղեցականութիւնն այնպիսի իշխանութիւն մ'ունի անդ՝ որ մեծ քրմագետն զօրութիւնը կայսեր զօրութեան հաւասար կ'րունէկն ։ Եւ երբ Հռոմ իր պապերն ունեցաւ, նոր հաւասոյ քահանայապետները, նոյն իսկ կայսերը վերադարձի զալուց ինչպէս կոստանդիանոս և իր յաջորդները, այս ժամանակաշրջին կարեոր տիտղոսը պահեցին նոյնին կապուած պատիւներուն և անրաւ հասոյթից պատճառաւ։ Միայն Կրօնականուի օրովն էր որ կաթոլիկ քահանայապետութիւնը կայսերաց հրովարակներուն վրայ, տեսսաւ որ՝ նոր կրօնի մէջ իսկ՝ այդ փառակիրական անունը չէին պահէր կայսերք՝ նոյն իսկ Հռոմի եպիսկոպոսաց քթին տակը։ Այս պահէռաւ եթէ պատական Հռոմ միջն դարու ունեցած վիշտակը լիսպէս կ'փափաքի, պատճառն այն է որ՝ առաջուան պէս, այս մարմնաւորի և հոգեորի խառնուրդն իր բանին շատ կ'զայ։ Սովորաբար կ'կարծեն թէ պապերն են Հռոմի թաղաւորները։ Բայց այս բնաւ Ճիշտ չէ։ այս տեղ թաղաւորութիւնը պապութեանէ վեր կ'գասուի ։ Մեր պապերը՝ իբրև թաղաւորներ՝ աւելի կ'ուղին թիվնապահ ատրանակիրներ ունենալ, քան թէ ներքին եպիսկոպոսներ որ իբրևց քովէն չեն հեռանար և անոնց խաչէր ու վարդարաններ օրհնել կ'տան։ Պապն հին ժամանակի փառախրանթեան մէջ Եւրոպայի առաջին վեհապետն էր։ Եւ այս թաղաւորը Յուլիոս Բի բնաւորութեամբ մարզոց ատեն՝ իր զրահին ներկա պահօնելու պատիւը կ'ընէր սպասին։ Այս է կեսար կայսր և բարձր քահանայապետ։ Որչափ որ բարեմիտ է, մեր արժանի և պահակառելի Պիոս Թ. իր զգակը կ'տար արքայական թաղին համար։ Աւատի մի զարմանար որ մեր կղերական կառավարութիւնը յամառութեամբ կ'մերժէ միարանասէր մեծ ընտանեաց մէջ մանելու։ Իբրև ինչ փայթն է միայեալ Խտալիսն ։ Վահ, աւելի մեծ շահ մ'աւնի ։ Քահանայապետութիւնն ու եպիսկոպոսութիւնը կանչ խիլ զրամ է։ Քուք զաղղիացիք, այս խնդիրը չէք համկընար։ մենք խեղճ հռոմայեցիք իբրեն՝ ի մօտուատ կ'աւեմնենք։

— Զպիսի պիտեմ . . . ։ Անտարակոյս, այս քաղաքական խնդիրը . . . ։

— Կերէ ինձ, տէք իմ, կարդաւ երթանք։ Արդ՝ կ'ըսէի որ
հին Հռոմ կրօնական տարբին մեծ կարևորութիւն տաւած էր։ Իր
քաղաքականութիւնն այսպէս կ'պահանջէր։ Կարելի է ժամանակ
մը կառավարել ժողովուրդները կրօնով։ Որչափ ատեն որ գրա-
կան դիտութիւններն իրենց դիտակներն ամէն բանի վրաց չեն դար-
ձներ, որչափ ատեն որ մարդ կրօնական և ընկերական խնդիր
մը չլուծեր, կառավարողներուն համար ամենէն պարզ եղանակն
է ժողովուրդներն ահաբեկել ասաւածոց միջոցաւ։ Ի հարկին այս
միջոցը կրնայ դաւաղանին և դաշճին տեղը բռնել, բայց այն օրն
որ մարդ ինքնիշխան կ'դառնայ . . . .

— Շատ իրաւոնք ունիս, Պ. Քարլօ, բայց արդեօք կարելի
չէ . . . .

— Այս, տէք իմ, իրաւ է, այս ընդհանուր տեսութիւնները
մէկդի թողունք։ Գիտունները տակաւին շգմտեն որ հին Հռոմ
քսան անդամ աւելի նշանաւոր տաճարներ, մատուններ, դից
նուիրեալ խորաններ ունէր քան թէ նոր Հռոմ արքայութեան
բոլոր սրբոց բարեխօսութեան ներքեւ։ Եթէ կարենայիր ինձի հետ
քըլի տամն չորս թաղերն որ եօթնարլեան կամ աւելի ճիշտ
խօսելու համար՝ ոթնարլեան քաղաքը կ'բաժնեն, պիտի զար-
մանայիր այն անթիւ, անհամար տաճարներու, մէշեաններու և
այլ սրբավայրներու վրայ որ զից նուիրեալ են։ Առաջին թաղը՝
Porta capena չորս տաճար ունէր, Խոփի տաճարը, Աւերապիսի
տաճարը, Ճամբորդներու Բաղդի տաճարը, Արէսի տաճարը պա-
րապէն գտրա։ Աւեց մատուռ և վեց բաղեն։ Երկրորդ թաղը՝
Cœli տոնիստ, Քէոլիոսի լեռը հինգ տաճար ունէր, Տողոս Հռո-
միլիոսի տաճարը, Պաղոսի տաճարը, Փաւնէի տաճարը, Կլո-
զիոսի տաճարը, Կաբէս զիցոհայն տաճարը։ Ութ մատուռ։

— Բոլոր այս մանր պարագաները . . . .

— Այս, կ'իմանամ։ ահա լմնցուցի։ Երրորդ թաղն ունէր
երկու տաճար, չորրորդը տամն տաճար, թուղ միւս մատունները։

— Այս, պարօն, շնորհակալ պիտի լինիմ։

— Հինդերորդը, Էսէֆինս, տամն ութ տաճարով, 'որոց մէջ
նշանաւոր Բանթէրնը կար։ Աւեցերորդը՝ Alta Semita, տամն
եօթ տաճար ունէր։ Պիտի ձանձրացընեմ քեզ։

— Այս, համառօտէ։

— Ութերորդը՝ Գրեռումնը քսան մէկ տաճար ունէր։ Կ'նայիս
կարձ կապեցի . . . .

Ժուլիո կենաց մէջ այսչափ համբերելու վորհանքին չէր հանս
դիպած։ Կ'վախնար որ տաղտկալի դիտուն մը չվիրաւորէ։ սա-
կայն վերսափին անոր խօսքը կտրեց.

— Բայց, սպատուական Պ. Քարլօ . . . .

— Մտածէ որ ուրիշ բազմաթիւ տաճարներ կան որոց դիբբը
տակաւին չէ դասած դիտութիւնը։ Այսպէս ուր էր Կոյս Բաղդին
տաճարը, ուր՝ Յաղթող Արամաղդինը, Հերայինը և ուրիշ
շատերուն։ Այս տաճարներուն վրայ խուզարկութիւններ ըրի, և
կարող եմ այժմ թերի մաս մը լնուլ, Առնական Բաղդին տա-
ճարին տեղը ցոյց տալով՝ Ճիշտ այն վայրն ուր Անարատ Յղու-
թեան կօթողը նորերս կանդնեցին։ Ի՞նչ կ'ըսես այս համադիպու-
թեան։

— Ի հարկէ այս ամէն բաները շատ հետաքրքրական են, բայց
. . . .

— Քեզ ըսի որ պարա էր կարդով ընթանալ, ինչպէս որ ա-
մէն դիտական խնդրոյ մէջ այս է կանոնը։ Ինկ այժմ՝ բուն աս-
տաւածոց կալով՝ անսարակոյս դիտես Կննիոսի երկու ոտանաւոր-
ները տամն երկու զից վրայ, անոնք որ խորհուրդը, Արամաղ-
դայ սրբազն ժողովը կ'կազմէին.

Հերայ, Ալեքսան, Գևետրէ, Արտեմիս, Աստղիկ, Արէս,
Հերմէս . . . .

— Կերէ, բայց . . . .

— Միշտ այսպէս կարծած են թէ Արամաղդ տաճին աստուածն
էր։ Այս սիալ է։ Իմ հետազոտութեանց արդինքը ցոյց տուաւ-
որ Ետրուսկեան առաջին, ամենէն նշանաւոր դիցուհին, այն զոր
բնածին կամ երկրածին պիտի անուանեմ։ Յանոսն է։ Յանոս
կամ Խանոս, որու յունական ստուգաբանութիւնն է՝ ըստ իս, ան-
ժիսելի։ Եթէ Կայուն յոյն բառէն նախորդ բաղաձայնը հա-
նեա առևոն կ'մայ, այսինքն՝ սկիզբն, յափառեականը։ Նա էր
որ մարդկային աղջը ցանեց, ուստի կ'ծաղի իր Աւրանուղ անոնք։

Եր տաճարներուն մէջ ամենէն երենելին էր գուստավէծ Յանոսինը ; որու մէջ եր զլուխը չորս գէմքով շինուած էր՝ երկնից չորս ծաղաց համապատասխանող, և միշտ այս նշանակ մ'է, տէր իմ, որ դից առաջինը, տիեզերական աստուածն էր :

Ժուլիօ յուսահատ էր . այս բանախօսութեան վերջը դալիք չունէր : Հասկըցաւ որ այս մարդը փոքր առ փոքր իրեն աւելի վերաբերող խնդրոյն բերել պէտք էր քան թէ տասն երկու դից :

— Ինձ հին ատենի կրօնական միաբանութեանց վրայ խօսեցար . . . :

— Ա՛չ, Ճիշտ է . Փանոսն էր, Սատուրնոսի որդին, Լատիոմի թագաւորն որ ամենէն առաջ տաճարներ, նուիրական անտառներ, խորաններ կանդնեց՝ զոհերոն համար, և քահանայից ուխտեր կամ զոհաբաններ : Ամենէն հին միաբանական ուխտը զոր նախնական ժամանակաց մէջ կ'դանեմ՝ Լոռութելինն է, որ Պան աստուածին զոհէր կ'աստուցանէր, այսինքն ամենից աստուծոյն, տիեզերական աստուծոյն : Եղարց միաբանութիւնը, զոր Վարօն Արվալ կ'կոչէ, շատ հին ժամանակուան է : Կ'ըսեն թէ հիմադրը՝ Աքքա Լորէնափան է, Հուոմուլոսի սանտոն : Պատմաբաններու շղզպրթութիւն : Կրնամ՝ հաստատել որ այս կրօնաւորաց հիմարիւթիւնն աւելի հին է : Այս եղարքը թուով տասն երկու էին, սպիտակ թաղ և պարեզօտ կ'հակնէին և իրենց գըշ խուն վրայ հասկէ պսակ մը կ'կրէին : Իրենց մծ իշխանութիւնն էր ժառանդութեանց սահմաննեն վրայ ծաղած վէճերը կարդարել : Այս միաբանութիւնը կամ վանքը հին և նոր կրօնական ուխտից տիպարն է : Հաւատա ինձ որ բան մը փոխուած չէ ՚ի Հոռոմ . տնունները միայն կ'զանազաննին : Գրամեան նշանաւոր ուխտն այսօրուան նուիրական ուխտն է : Այս Լոռութերեան՝ Պալատէն շեռին քնիկները, որ նոր մորթուած կենդանիներու կաշիով ծածուկուած կ'սպառէին, միթէ մեր Գաապուշնները շեն որ քոսիկ կը քալեն՝ իրենց պատմուածնը կ'կրեն կենդանուոյ մը մորթին պէս ։ Կանայք զանոնք կ'յարղեն այն հւոմայեցի տիկնանց պէտք որ կամովին այս Լոռութերեանց հարուածները կ'ընդունէին, կարծելով թէ ասով իրենց ամլութիւնը կ'անցնի :

Խելջ ժուլիօ փոքր ինչ քաշքցուած կ'զանէր հնագիտին բաղը գատութիւնները . բայց՝ առարկութիւն մ'ընելով՝ կ'վախնար որ անոր մնախօսութիւնը շերկարաձեզ և բնաւ շստանայ այն թանկադին տեղեկութիւնները զոր թերես այս այլանդակ մարդը, որ իենդանի համարաբան մը կ'երևէր, իրեն կրնար տալ : Աւասի լուց՝ միաքը զնելով քանի մը խօսք ըսկէ իր զիտանն առաջդրեալ խնդրոյն բերելու համար :

— Այնուհետեւ կ'կար Արտսրիկեանց ուխտը, շարունակից հնագետը, բոլոր Նարու ըլից մէջ երեկէլի ուխտ մը և կրօնական հիմնարկութեանց առաջնուններէն մին :

— Կարող ես այսչափ մանրամասն չպատմել, շեմ ուզեր որ ինձի համար ժամանակառ լինիս :

— Ա՛չ, տէր իմ, բոլոր ժամանակս քուկդ է :

— Բայց, Պ. Քարլօ, իմ, իմ ժամանակս շատ սող է :

— Ա՛չ, այն աւենի խնդիրը կ'տարբերի : Զալիսի խօսկմ քեղի ֆլամիննեան ուխտին վրայ և ոչ Վեխտալեան խիստ կարենոր վանոց վրայ : Այս Հոռոմի խիստ յարգեալ քրմնէիք, Կարմիլեան և ուրիշ կուսանաց ուխտին նախատիպը, նուիրական հուրն անշէջ կ'պահէին :

— Լաւ, աւատիկ հասանք վերջապէս, ըստ ժուլիօ իւրովի :

— Պ. Քարլօ, շատ կ'փափաքէի որ հոռոմական վլճակաց կրօնական ուխտերու արդի կայցութեան վրայ ընելիք վլճակադրական խուզարկութեանց մէջ ինձի օդնէիր : Գրանացի մէջ շատ մութ ծանօթութիւններ ունինք . . . :

— Ես բոլորովին զիտեմ : Զիվիլա-Աքքիայի մէջ պիտի զտնես Գրանչիթեան, Հիերօնիմութեան, Կարմեան, Գաապուշնեան միաբանութիւնները . ՚ի Քօրնէդօ կան Պէնէտիկութեանք, Կարմեանք, Գաապուշնեանք, ամէն աեղ Գաապուշններ պիտի դանես, թաղթէ մէղվինիք :

— Մամնաւորապէս կանանց վանքերու վրայ ինձ աեղեկութիւն տուր :

— Ա՛չ, այդ ամենը ցուցակի ձևով յօրինած եմ՝ իւրաքանչ չիւրն իր տեղամբ ու անանովը, աւատիկ, տէր իմ :

Եւ լեզրագար հնադէտը ձեռագրոց սյուբակի մը վրայ գնեցով ձեռքը՝ թանձր միածալ մը կ'հանէր, ըստ վիճակի և առուանց գրուած :

— Ես ալ այդ կ'փնտուեի, ամենասպատուական պարոն :

— Քաջ զիտէ այս ցուցակները : Նախ Պէնէտիկտեան մեծ ընտանիքը կայ, որու կեղրոնավայրն է Մօն-Քասէն : Այս ուխտին բոլոր վանականները կրնաս գտնել անոր մէջ, նոյնպէս հաստատութեան թուականը, հիմնադիրներու անոնը, իւրաքանչիւր մենաստանին եկամուտը : Սէն-Գրանսուայի մեծ ընտանիքը բոլոր կրօնական ընտանեաց մէջ ամենէն արզասաւորն է, վասն զի ժողովուրդէն կ'ընդունի իր անդամները : Ապա կ'զայ Սէնդ-Օկիւստէնի ուխտը : Այս ամենը մեթոսով դասակարգեալ է : Եթէ կամենաս խոկ աւելի շուա նշանակել, աւասիկ նիւթոց ցանկ մը, հաւտա որ՝ համբերութեան զործ մ'է : Բայց լաւ ցուցակ մը, չաւ գերք մ'է : Աւասիկ քու խնդրածդ ունիս Օդոսախոսեան, Պէնէտիկտեան, Գապուշնեան և այլն կրօնու հիք . իրքեւ յաւելուած նոր ուխտերն ալ զրի, ինչպէս Կուտէրէն-Սրտէ, Սէն-Վէնսան տը Բօլի քորք, Սէն-Շարլի քորք և այլն :

— Սքանչելի է աշխատութիւնդ ու. Քարլօ : Ներէ ինձ որ քանի մը բան նշանակեմ :

— Յօմարակամ, տէր իմ :

Եւ Ժուլիօ՝ այս անդամ Ճշղրիտ տեղեկութիւններ ստանալու սասոյդ լինելով՝ ուղեորութեան տետրակ մը հանեց և համեական դաւաներու մէջ դանուած բոլոր մայրագեաններու վահքերը նշանակեց :

— Ծատ շուասով լմեցուցիր զործդ, տէր իմ : Հիմակ այս փոքր բիկ արտորէ արձաններուն դնոյն վրայ սփտի համաձայնինք արդ գեօրք :

Այս կիտին դաշտ համար էր որ հնադէտն իր հիմնալի յիշուղութենէ այսպիսի հին յիշատակներ հաներ էր : Եւ այն միջոցին որ հնութեանց մասին առուտուր չկար, այս էր խեղջ մարդուն դնորդ որսալու եղանակը :

Դուքանէլլայի մէջ ստացած խիստ Ճշղրիտ տեղեկութիւնները

համովեցին զինք որ պէտք էր իր Ճամբան շարունակել, և Աւաշան անօ նախու պատրաստուեցաւ :

Այն միջոցին որ իր օթեանէն կ'ենէր՝ պահդոկին վերի պատրաստէանին զլուխ մ'երեցաւ : Այս զլուխը Տընի արեղայինն էր :

— Բարի ուղեորութիւն, սիրուն արեղայ :

— Ճշարիտը, այս մարդը շուքիս պէս ինձ կ'հետեւի, ըստ Ժուլիօ :

Ճ.Պ.

ՀԱՅՈՒԹԻՊՈՒՄ

Էր անդին ուղեղիծն առած և սիրու յուսով լի, ժուլիօ Վաշանդանօյի Ճամբան բոնեց : Այն անդ Պէնէտիկտեան հարուստ և զօրաւոր մենաստան մը կար : Փառաւոր Եկեղեցի. մ'որ մեծ սիւնազարդ գաւիթ մ'ունէր, Սէն-Պէնուայի կուսանաց պարձանքն էր, և թէ պէտ Գրանսական արշաւանքէն 'ի վեր՝ հասարակագետութեան օրովը, մենաստանն առաջուան պայծառութիւնը չունէր և ոչ բազմաթիւ կրօնուհիներ, սակայն զարձեալ քահանայակեական վիճակաց ամենէն բարեյաջող վանքն էր : Պէտք էր անդ խուզարկութիւններ ընել : Լուսիկ կրնար Վալմանդանո զըստնուիլ : Սահմանադլուխ քաղաք մ'էր, ուղեորներու հետեած Ճամբան հետի : Այս երկիրը զմայլելի և չափազանց ողջասուն էր : Բնազդում մը կ'ըսէր Ժուլիօյի որ իր զանձը, վասն զի այս էր իր սրտադին խօսքը, անդ կ'գտնուէր :

Ճարի էր այս վայրը պաշարել, ներս մանել և ամէն բան տեսնել : Այս էր մեծ գժուարութիւնը : Վերապատուելի մեծաւորուհին խօսիլ, իր վաճառքն առաջարկել, սուրբ տեղեաց վրայ խօսակցութիւն մը բանալ, Ժուլիօյի Ճարտարութիւնն այսչափ կարող էր ընել : Բայց դարձեալ պարտաւոր էր քիչ շատ արիւու-

թեամբ զինուիլ : Խնք չառներ Տընի արեղային յանդկնութիւնն ու լեզուագարութիւնը : Խրկունն իր քանդառապահուկը դժնուած աւտեն մէկ սրահէն միւս սրահը կ'թափառէր իբրև վշտաբեկ հազի , չղիսնալով թէ ինչ միջոցներ դանէ ակնէ արկանեան կրանուհեայ վրայ աեղեկութիւններ ստանալու :

Պանդոկին տէրը փորձեց :

— Այս տեղ շատ աղուր վաճք մ'ունիք :

— Ո՛չ , փառաւոր է , պարոն :

— Միթէ շատ կոյսէր կա՞ն :

— Տան երկու ձայնաւոր կիներ , ութ հատ ալ աշխատակից :

— Միթէ այս ամէն կանայք տեղացի՞ւն :

— Ի՞նչ ըսել կ'ուղեք չղիտեմ :

— Միթէ այս կանանց մէջ օտարականներ կա՞ն :

— Կարելի է : Մենք կոյսերը չենք ճանչեր :

Պանդոկապետն այս խօսքն այնպիսի կերպով մ'ըսաւ որով հառկըցոց թէ չէր կամեր խօսկցութիւնը շարունակել :

— Այս օտարականնը բիեմօնտացի լրտես մ'է , մտածեց նա : Ճուլիօ տան տիկնոջ մօնն ալ աւելի յաջողութիւն չդառն . կլորիկ նորատի կին մ'որ տեսակ մը լայն բազմոցի մէջ լարուած նստած էր : Այս խտալացի կնկան բերնէն սա խօսքը միայն կրցաւ քաղել .

— Այս բաները չղիտենք , պարոն :

Եւ ըսաւ իւրովին .

— Այս մարդը վանոց թշնամի մ'է , յեղափոխական դործաւ կալ մը :

Քիչ մ'սա խաչ պիտի հաներ : Հայր Անտօնիօն այս կնկան խօստովանահայրն էր :

Ճուլիօ իր սենեակը քաշուեցաւ սրտաբեկ :

Թեմեաշարժ փոքրիկ աղջիկ մը , վառվուռն աչօք՝ սրտակ մը թարմ ջուր բերաւ շաքարի հետ և սեղանին վրայ դրաւ :

Արդեօք այս աղջիկն հետ որ կրնար շատ բան դիմնալ խօստացութիւն մը բանալու փորձ ընէ :

Որոշեց ընելու :

— Չու ինձ , սիրուն աղջիկ , միթէ Աշամնդա՞նո ծնած ես :

— Ո՛չ , այս , պարոն :

— Այդ շատ սիրուն քաղաք մ'է , անկից զատ՝ դեղիցիկ վահք . մը կայ :

— Արտաքին տեսքը դեռ բան մը չէ , պէտք է ներքին կողմին տեսնել : Ո՛չ , շքեղ մենաստանը , զեղեցիկ նկարները : Աչա այն տեղ կ'զնուին սիրուն տիրամայբներ , եկեղեցոյն պատերը բոլորովին ոսկեզօծեալ են , և կանանց սենեակները , որչափ տղոր զարդարուած են , կարծես թէ փոքրիկ մատուններ են : Ո՛չ , քանի երջանիկ են այս տիկինները :

— Ճետեսպէս երբեմ 'այն մենաստանը մտած ես :

— Երբեմն , շատ անդամ , և ութ օր կայ որ անկից եւսց : Զիս բաներ էին որ նորատի օտարական աղջկան մը սպասուուք . Ճառմէն այս օբիորդը՝ ինչպէս որ ըսին , բժշկաց խորհրդուքները էր քիչ մ'ատեն վանքը մնալու : Այս քաղաքը շատ քաջառողջ օդ մ'ունի , դիտեք , պարոն :

— Միթէ այդ օտարուհին բարձրահասակ է :

— Ո՛չ , այս , շատ բարձրահասակ :

— Գեղեցիկ է :

— Տիրամօր մը պէս գեղեցիկ :

— Խտալերէն կ'խօսի :

— Բառ մ'անդամ չղիտեր : Աւստի չէինք կարող իրարու միտք հասկընալ : Յաւալի բան մ'էր այս , այնպէս չէ , պարոն : Աւստի երեք օր սպասաւորելէն ետև վերապատռելի մծաւորուհին ինձ ըսաւ . Գու յիմար մ'ես , բան մը չես կարող հասկընել այս օրիորդին : Եւ ասոր վրայ զիս ճամբեցին : Բարեբաղդարար Քանականոյն մէջ լաւ պաշտօն մը դասյ :

— Միթէ այդ տիկինը դաղղիարէն կ'խօսէր :

— Կարծեմ թէ կ'խօսէր :

— Միթէ անունը չղիտե՞ս :

— Երկու երեք անդամ լսեցի անունը , բայց մոռցայ :

— Արդեօք Լուիլ է :

— Կարծեմ թէ այդ անունն ունի : Շատ ախուր , շատ յոդ :

Նաբեկ, շատ ամդոյն կ'երեկը : Ա՛ըսէին թէ կուրծքը դէշ պիշակի մէջ է :

Ժուլիո ուրիշ տեղեկութիւն չիրցաւ ստանալ զեղեցիկ օտարու հւոյն վրայ որ Վալանդանօյի մէջ իր առողջութիւնը դանելու համար եկեր էր :

Նորատի աղջիկը ժպտելով ձգեց զնաց :

— Բարի իրկուն, աէր իմ :

Այնակ մնալով ժուլիօ մտածեց, որո՞նց :

— Նէ մեծ է, թերես զեղանի է, Լուիլ կ'անուանի : Կոյն ինքն է, իմ քոյրս է : Առործքի հիւանդութիւն, բժշկաց կողմէ ապազդուած լեռներու օղը, այս ամենը վերասպատուելի հարց ստայօդ պատմութիւններն են խարելու համար : Խտալերէն բառ մ'անդամ չդիտէ : Եթէ ձոռմ կամ ուրիշ քաղաք մը բնակէր, պիտի կարենար միտքը յայտնել փոքրիկ սպասուհւոյ մը : Իմ Լուիլս է, իմ Լուիլս է :

Եւ խանդապին կ'քալէր մեծաքայլ իր սենեկին մէջ :

— Այս տեղ մարդ կ'խղգուի, երթամ քիչ մ'օդ առնլու :

Գիշերը կ'մօտենար, բայց գեռ մութ չէր : Եկեղեցւոյն սինազարդ գունէն անցաւ, որ բաւական կանոնաւոր հրապարակի մը վրայ կ'նայի . առա նեղ ու փոքր ճամբաներէ անցաւ որ վանուց բոլորտիքը կ'պատէին : Երբ հրապարակը վերադարձաւ, եկեղեցւոյն գունէն ձայն մ'ելաւ .

— Լաւ ուրեմն, պարոն աբեղայ, երջանի՛կ ես : Միթէ փնտուածդ դտար :

Այս ձայնը՝ ինչպէս որ զիւրին է զուշակել, Տընի աբեղայինն էր :

Ժուլիօ՝ որ սովորաբար քաղցրաբարոյ է և բարեսիրտ՝ այնպիսի ժամեր ունէր որ հազիւ իր աշխուժութիւնը կ'զսպէր : Դէպ ՚ի եկեղեցւոյն դուռը վազեց :

— Պարոն, քեզի ի՞նչ իմ զործերս : Կ'ուզեմ որ այսուհետեւ իմ անցած բոլոր քաղաքներէս՝ չպուաս, պարոն աբեղայ : Թէ եւ շատ տարօրինակ կ'տնեմ որ մեր երկուքին ճամբան նոյնն է, չնորհ ըրէ զիս իբրև անձանօթ նկատելու այսուհետեւ :

Այս կշտամբանքը ձախող էր : Պէտք չէր թշնամի դարձնել չայրինակից մ'որ վերջապէս իրաւոնք ունէր Եարուրից լեռները զալ ազատ օդ շնչելու :

— Այլ ևս պարոն աբեղայ չպիտի անուանեմ քեզ, պոռաց նա Ժուլիօի : Երթաս բարեաւ, պարոն . սակայն կարող ենք վերասին զիրար տեսնել :

Այս խօսքը դառն և սխակալ ձայնով մ'արտասանեց որու վըսրաց ժուլիօ մտածել պէտք էր :

Հետեւեալ օրը ժուլիօ Պէտէտիկտեան կուսանաց մնձաւորու հւոյն ներկայացաւ :

Այս կինը զրեթէ յիսունը հինգ տարեկան էր : Եր անոյշ և յստակ աչքը՝ զրը մարդկային սէր մը բնաւ չէր պղտորած, իր նուրբ և վարդկայոյն շրթունքը, իր անփայլ սպիտակութեամբ գէմքը՝ որ միայն վանական ստուերին ներքեւ զեղեցկութեան մարդկը կ'յայսնէր, հակատ մ'որու վրայ բնաւ խորշ մը չկար, հիանալի կ'երեկէր, անաբատ և հանդար կերպարանը, բոլոր այս բաներն այնպիսի տիստար մը կ'յօրինէին, զոր պատկերհանի մը վրձնը չպիտի արհամարհէր :

Կա ընդունեց ժուլիօն այն շնորհալի համեստութեամբ. զոր աշխարհի մարդիկ օտարաց առջեւ կ'գատեն :

— Վերապատուելի մայր, եկայ ձեզի Ս. Երուսաղէմի բարեսպատական յիշտատակներ ընծայելու : Չիթենեաց պարափղէն պատկառելի Փրանչիսկեան կրօնաւորաց ձեռօք քաղուած ձիթենիի հատիկներէ վարդարաններ են . այս կրօնաւորներն որ սոյն պարտիզն աէրերն են, քանի մը տարիէ ՚ի վեր զայն պատով մը շրջասպատէցին : Անոր մէջ այնպիսի հին ձիթենիներ կան որ Քրիստոսի ժամանակակից կ'համարին : Այս ամենը վաւերական է, իմ վերապատուելի մայրս :

Ժուլիօ իր փոքրիկ ճառն այնպիսի պարկեշտ ձայնով մ'ըսաւ, բարեսկիս քահանայն իր կերպարանին վրայ անկեղծութեան այնպիսի նշաններ ունէր որ վերապատուելի Այյրն անոր մանր մունք առարկաներուն աչք մը նետեց, առարկաներ զոր Ֆլորանսի մուռնինէ անդին ու կլոր սեղանի մը ուրայ թափեր էր, և այս էր

նետել սիրուհոյ մը զոր բարբարսս ծնողը վանքի մը մէջ փառ կած են :

Եւյ դեղիցիկ վաճառականը մի շատ գլուխիկուն կրօնուա հեաց յիշաակին մէջ մնացած է, չէ թէ մղսական իշներով, այլ իրեւ անորոշ նկարներ որ անձանօթ երջանկութեանց վրայ խորհել կ'ամսն, զոր թէ և յաւիտենական ուխտեր կ'արդիլեն, բայց հողին դարձեալ անոնց հզօր բնազդումները կ'պահէ :

Ժուլիո այս բոլոր գեմքերը տեսաւ և ոչ միոյն նկարը պահէց Ռէր էր Լուիզի : Ինչո՞ւ համար Լուիզ վանքը չէր ձայնաւորաց գասուն կանանց հեաւ : Միթէ իր սենեակը փակուած էր . միթէ իրօք հիւանդ էր :

Եղոր սիրաը տաին ու վրայ եղաւ : Հաղիւ թէ պատասխան կ'ամար վերապատուելի Մօր և կրօնուհիներուն հարցմանց :

Ժուլիո՝ որ չէր կամեր ծախել, ամէն մէկ առարկային վրայ ահաղին դիմեր զբեր էր : Ասով Մօր բաղձանքն աւելի կ'զրդուէր : Նկաւ ժամն երբ ասլրանքը պիտի ընդունուէր, արդէն քանիկը կը բացուէր : Ի՞նչ ընելու էր : Ի՞նչ բառ ըսել պէտք էր այն օտարուհին բերել տալու համար : Ի՞նչ միջոց զործածել պէտք էր : Ժուլիո չէր կարող այն տեղէն հեռանալ՝ առանց փորձ մ'ընելու : Իր միաքն առ Աստուած ուղղեց և փոքր ինչ սիրա աւնլու ըսաւ կարելի եղածին չափ անխուով : Թէ և չկրցաւ բոլորովին զսպել ձայնի թեթեւ դող մը :

— Եթէ այն նորատի օրիորդն որ այս տեղն է քանի մ'ատենէ ՚ի վեր, ուզեր . . . :

Վերապատուելի Մայրը խոյտու ակնարկ մը նետեց անոր վրայ :

— Ի՞նչպէս զիտես, պարոն, որ այս տեղ ունինք . . . զացէք, քայրերս, ներս մտէք : Դու, պարոն, լրտես մ'ես, այլ այլութիւնդ գեղ կ'մատնէ : Բարեհաձէ գորս ելնելու . . . : Ճուս մէն զիր մը զալով մեղի արդէն կ'իմացընէր որ ընտանեաց կամքով մեղի յանձնուած անձը տեմնելու փափաքող կայ :

Եւ վերապատուելի Մայր՝ սառն դէմքով մը բարենելով անբաղդ երիտասարդը թողաց որ իր ծրարը կապէ, և իսկոյն ներս մտաւ : Սաստոհի քայր մ'եկաւ և Ժուլիոն մինչեւ մնապատնին դուռը տանելով զայն վրային դոցեց :

միակ կարասին որ քանի մը ծաղկանկար սպիտակ մնտաքմէ առ թուներով՝ կ'զարդարէ ին խօսաբանն առ Ժուլիո ընդունուեր էր էր : Արովշեաւ Ժուլիո նուր ճաշակ ունէր, Զիվիդա-Վէքիսյի մէկ կրապակին շաս առարկաներ դներ էր որ մեծ արուեստական զին ունէին, թէ և աչքն առեր էր նշասիլ եթէ չկարենար ծախել իր բաղդախնդիր արշաւանց ժամանակ : Ասոնք քանդակեալ սիրուն դաղսակարներ, ճաշակով բանուած մամնաբաններ էին, թէ և կասկածելի մասունք կ'ապրունակէ ին, ինչպէս Կոյս Մարիամ մայ մաղերը, Յովհաննէս Ֆիրաչն գոտիին ուղղի ստեւ, Աննայի սանտալի բեկորներ, Բեթլէհէմի մսուրին կտորէն : Վերաս պատուելի Մայրը Ժուլիո բոլոր վաճառքը կ'փափաքէ ր ծախուառնու, այնքան չքնաղ դաեր էր զանննք : Կշան մ'ըրաւ, և իսկոյն բոլոր տիկինները, որ վանքին մէջ հանդիսա կ'ընէին, որա թռիչ սրէս հասան :

— Ո՞ մայր իմ, ինչ հետաքրքրական վարդարաններ :

— Ի՞նչ սիրուն բաններ :

— Ո՞չ, աղոր մամնաբանները, ո՞րչափ սիխի յարմարին Տիրանցօր խորանին համար :

— Մայր մեր, զնեցէք, կ'ապաչենք, այս հրաշալի դաղսակարները :

Ժուլիո իր չորս կոլմն անյադ ակնարկներ նետեց : Անդ գեղատիւնար հառմայեցի կանայք կային և երբ ատեն ատեն կրօնուհիներն օտարականի մ'առ ջն դանուին, թէ և օտարականը վաճառական լինի, անգէտո՞ հաճելի լինելու անդիմադրելի պիտոյը մը կ'զգան, որ կնկան մեծ հրապարյն է : Ժուլիո՝ իր տարօրինակ հառ դուստով միշտ բարեկիրթ անձի մ'ապնուութիւնն ունէր : Աբնար համստ զգեստ մը հագնիլ, բայց չէր կրնար մերկանալ խորհու մարդու նայուածքը, անոյշ և քաղաքավարութեան այն առնուշահոտութիւնն որ ընտիր բնութիւններն երեան կ'հանեն : Կոյն խոկ իր ընտիր բնութիւններն երեան կ'ամսն, իր հուռ թիւութիւնը, իր համեստութիւնը, իր վաճառքը ծախեւ լու համար ունեցած անհոգութիւնը՝ իրօք ծալտեալ սիրահարներու կերակարան մը կ'ատյին իրեն, որ ստեղ թատրոնի վրայ մեղ կ'ներկային, և որ կ'երժան անոյշ ակնարկ մը կամ սիրադիր մը

Վերապատուելի Մայրը՝ նոյն օրն իսկ՝ ամենէն ճշդրիտ տեղեք՝ կութիւններն առնլու ջանաց հայր Անդոնիօի ձեռօք, այս կարծեցեալ վաճառականին վրայ, որ նոյն պահուն Վալանդանո կը դանուեր: Աբասուհւոյն մտքին մէջ բնաւ կասկած չմնաց՝ պանդոկին ծառաներուն հետ ժուլիօի ունեցած խօսակցութեան վըրայ, թէ սա Հռոմէն իրեն ծառացուած առեանդիչն է:

Եթէ Ժուլիօ մեծ վհասութիւն զգաց իր սիրելի Լուիզը վանքին մէջ տեսնելու անյաջող զանուելուն, իր սրտին խորն անսպատում ուրախութիւն կ'զգար: Իր գանձն անդ էր: — Եթէ պատերն իսկ մաղլելով վեր ելնէի, սենեակները վազէի, բոլոր այս կանանց ահ ու գող ազգէի անդամ, ինչ փոյթս է: Բարձրաձայն պիտի ըսեմ. նա իմ քոյրս է, իմ պաշտելի քոյրս, զոր հրեշ ներ ձեռքէս առին: Բոլոր Վալանդանօի բնակիչներն իմ կողմանիտիքի բանեն:

Այս խորհուրդը դեղեցիկ էր և մեծ սրտի մ'արժանի: Ժուլիօ սկսաւ անոր գիւցագնական և ասպետական կողմը նկատել: Փոքր ինչ աւելի մտածելով՝ աեսաւ այս ձեռնարկութեան աշադին դժուարութիւնները: Եւ ինչպէս որ կ'պատահի ստէպ երբ հոգին հրատապ բաղձանաց ենթակայ՝ սոսկալի տատանմանց մէջ կ'դանուի, անխորհուրդ խանդէ մը կասկածանաց անստուգութեան մէջ ընկաւ:

Եթէ մենաստանին վրայ յարձակում մ'ընէր, ոստիկանութիւնը պիտի համնէր, և պատէն վեր ելնելու ատէն պիտի բունուէր: այս յանդուղն դործին ծայրը թիարան կար, դռնիփակ դատաստան մը լինելէն ետե: Ուրեմն երթայ բարեաւ քիչ մ'առաջ այնքան եռանդով յղացեալ խորհուրդը: Միթէ աւելի մեծ խոչեմութիւն չէր նախ ապահով լինիլ թէ օտարուհին իրօք Լուիզ Քլավիերն էր: Գրանսական հետապնին միջամտութիւնը՝ երբ մի անդամ Լուիզ լինելը հաստատոի, աւելի զօրաւոր պիտի լինիքան թէ անձնական միջամտութիւն մ'այնպիսի քաղլքի մը մէջ ուր մէղլիդներն այնքան մեծ աղլեցութիւն ունին:

Այս անդամ այս որոշումն աւելի խոհական էր և Ժուլիօ զայն չաստատ բռնեց:

Յանկարծ լուսաւոր դաղափար մ'իր միտքը դրաւեց:

— Պիտի դրեմ: Խտալիոյ մէջ միշտ զործակից մը կ'դանուի ասկիով. այս է բաղդաբանդիր կենաց երկիրը: Կեցցէ, դտայ: Եւ գրիչն առնլով հետեւալ զիրը շարադրեց.

«Ակրելի Լուիզ,

«Քու խեղջ եղբայրդ, քու երջանիկ եղբայրդ Վալանդանո կը դանուի: Աէնդ-Ավանտէնէն մեկնելէդ՝ ի վեր ինչ վիշտեր կրեցի: Դու իսկ շատ վիշտ կրած պիտի լինիս: Վերջապէս քեզ կ'գտնեմ: Գրանսական ոստիկանութիւնն ունայն խուզարկութիւններ ըրաւ: Սակայն իմացեր էր որ Մարսիլիայէն մեկնելով՝ Զիւմիդա-Աէնքիա ելեր էիր երկու կրօնուհիներով: Ա'տեմնես՝ որ բարեբարն Աստուած ձեռքէս բունելով զիս առաջնորդեց այս տեղ: Ծորհակալ լինինք անոր: Ցուսամ որ դու այժմ բացէ՝ ի բաց Մեծաւորուհւոյն պիտի յայտնես եղբայրդ տեսնելու դիտաւորութիւնդ ամէն արդելք առ ոչ ինչ զրելով: Այս ևս ըսեմ, համ բերէ, ֆրանսական գեսպանը պիտի դորձէ:

«Քու բարի եղբայրդ, օձուելիօ Քլավիեր»:

Այս նամակը զրուելէն ետե՛ պէտք էր անձնուեր և ճարտար սուրհանդակ մը գտնել: Պանդոկինն փոքր աղջիկն անդ էր: Ժուլիօ իր սենեակը կանչեց զանի, զործ պատճառ բունելով:

— Աւսափիկ քեղի համար ոսկի մը: Կարո՞ղ ես այս նամակը մենաստանին օրիորդին ձեռքը յանձնել:

— Անտարակիյս, պարսն. Սկոլաստիկա քոյրն որ զիս շատ կ'սիրէ այն օրիորդին խուցը տանելու չպիտի մերժէ ինձ:

— Ուրիշ ոսկի մ'ալ պիտի տամ եթէ պատասխան մը բերես:

Առջի օրուան պէտ պատահեցաւ երբ Ժուլիօ վերապատուելի Թօր ներկայացաւ՝ հանգստի ժամանակ: Այսինքն փոքր սպասուհին հնչակը քաշեց, Սկոլաստիկա մայրն հարցուց դունապանուհւոյն, օձի պէտ խօսարանը սահեցաւ մտաւ և աղաչեց բարեսիրտ քոյրն որ իր երբեմն սպասաւորած օրիորդին ներկայանայ որպէս

դի ձեռքն ունեցած ծաղկանց վունջն անոր ընծայէ : Սկոլաստիշկա քոյրը խօսաբան կանչու եցաւ , կամացի բնադր դում մ'իրենց ըստ որ մեծ զործին համար էր : Քիչ ատենէն այդ զործին հետաքրքրական վախճանն իմացան :

Ճոռմացեցի կամացի իրենց Սաբինացի նախնեաց արիւնէն ունին : Գեղեցիկ վաճառականին արկածը , վասն գի ժուլիօյի ասպետական զործն այս անուամբ կ'յիշուեր այս հրաշաղեղ վանուց մէջ Խտալիոյ ամենէն վարպետ պատկերհաններու . ձեռօք նկարեալ , գլէնէտիկտեան քերց զլուխը շատ զբաղեցուց : Եթէ յաջողէր մենաստանը մանելու . . . : Նորասոի հիւանդ առջկան սենեկը պարտիզն վրայ կ'այցէր , տան մէկ հեռաւոր կաղմն էր . . . : Արդեօք խօսքը մէկ ըրեր էին . . . : Արդեօք ելնարա՞ն ունեին և զաւակիցներ . . . : Եյս խտալական երեսկայութեանց մէջ այս պարագաները տրամ մը կ'յօրինէին , բայց աղնիւ տրամ մը , սիրոյ քերթուած մը : Ումանք մեղմիկ կ'ըսէին . Նէ երջանիկ է որ կ'սիրուի : Ի՞նչպէս սիրտը սարսուռ կ'զկայ սիրահարի մ'այս բառը ըսելով . Քեզ աղատեցի : Մարդ եթէ կամովին անդամ մտնէ մենաստան՝ միշտ բան մը կայ անոր մէջ որ բարեաց առաջինը նկատել կ'տայ՝ աղատ լինելու բարիքը : Նորասոի քորք միայն այս կը տեսմէին առևանդի մը մէջ :

Կամացուկ իրարու կ'ըսէին որ քիչ ատենէն բան մը տեղի պիտի ունենայ : Սիրահարներն ինքինքնին յաղթահարեալ չեն համարիր երբ իրենց առաջին փորձն ասպարդիւն ենէ : Գեղեցիկի վաճառականը կրնար ուրիշ հազար տեսակ ձեւեր առնուլ , ուրիշ հազար տեսակ հնարք գտնել : Գործնական վէպն իրենց աշոց աղիտի անցնէր : Անոնք վէպիք չեին կարգար , արդիւուած էին . բայց աւասիկ վէպ մ'որու թատրն իրենց վանքն էր : Ի՞նչ երջանկութիւն . այս նորութիւն մ'էր :

Քոլոր իրկունը , բոլոր հետեւեալ օրը՝ նորասոի քորք չորս զին կ'լրտեսէին : Իրենց աչքն ու խելքը գրան վրայ էին , այն սիրական խօսաբանին վրայ , այն միակ փոքրիկ բացուածին աւսկից մարդիկ իրենց կ'դային :

Երբ Սկոլաստիկա քոյրը խօսաբան կանչու եցաւ , կամացի բնադր դում մ'իրենց ըստ որ մեծ զործին համար էր : Քիչ ատենէն այդ զործին հետաքրքրական վախճանն իմացան :

Ժուլիօյի շատ երկայն երեցան ժամանը : Սակայն փոքրիկ օրիորդն իր սպաշտօնը կատարեր էր որչափ արադութեամբ նոյնչափ ուշիմութեամբ . և քիչ ատենէն ժուլիօյի զուուր զարկաւ .

— Աւասիկ , պարոն , հիմակ տուր նայիս ոոկին :

Ժուլիօ կ'գողդողար : Իր քսակը բացաւ վճարեց փոքրիկ աղջկան և տունակին հասցէն նայելով .

«Առ Պարոն ժուլիօ Քլավիկը»

— Այս իմ քրոջս ձեռագիրը չէ , ըստ :
Պահարանը բացաւ ու կարգաց .

«Կ'ինդրենմ որ Պ. Ժուլիօ Քլավիկը շնորհ ընէ դալու խօսաբանը : Իրեն վերաբերեալ բան մը պիտի հաղորդեմ :

«Քնօթ Թէրէ ՁԱ , մեծաւորա Հի» :

— Ընորհակալ եմ , Աստուած իմ , իմ Լուիզ դտայ :

Երջանիկ մարդը պանդոկէն մենաստանը թուաւ : Գոնապանուշին կ'սպասէր իրեն և հրաման ունէր զինքն ընդունելու :

Խօսաբանը կ'զմնաւէր վերապատռելի Մայրն և տժդյն ու ցաւադար օրիորդ մը :

Ժուլիօ բարենց : Ժպիտով մ'ընդունուեցաւ :

— Կ'ձանչէք օրիորդ Լուիզ Քլավիկը :

— Բնաւին , Մայր իմ . այս օրիորդն իմ քոյրս չէ :

— Կ'տեսնէք թէ ինչպէս անկեղծութեամբ անիրաւութիւն մը կ'զարմանեմ : Երէկ քաջ գուշակեցի որ վաճառական մը չէք : Բայց առևանդչի մը տեղ առեր էի ձեղ . և զոք պատուառ մարդ մ'էք : Ուղեցի ձեզի սայդ ասլացոց մը տալ :

Ժուլիօ բոլորովին ահարեկ մնաց : Սակայն սրտի զեղմամբ շնորհակալ եղաւ , և իր տաւնը մտնելով արասուհւոյն ուղեց իր զաղտակութիւնին ամենէն զեղեցիկ բանուածն այս խօսքով .

Ուիստառը մ'որ էր ուրբ կ'փնտառ :

Առ վերապատռելի Մայր Թէրէ Աս :

Յմեռներ կ'անցընէ անդ մարդ, և ամառուան ախորժելի զովութիւն
մը կ'գտնէ : Պիրէնեան լիճը՝ վայրի և սոսկալի տեսքով, ամայի է :
Հազիւ թէ իր լուրջ աղարակապանը հաելի ափանցը վրայ հիւղ
մ'ունի : Միայն անցաւոր ձամբորդներ և հովիններ կ'այցելեն
անդ, տարուան չորս ամիսները, և ապա սառած կ'մնայ՝ ձիւներու
կոյսերու ներքև թաղուած, որուն կարծրացած երեսը ստէպ
ձարձատել կ'տան, մինչեւ սաստիկ ջերմութեանց ժամանակ՝ երբ
այս ամինը կ'հալի միահամուռ և հեղեղանման կ'թափի ոլորուտ
շուեմարաններու մէջ :

Ժուլիօ որ բնութեան խանդալից գիտող մ'էր, իր տպաւորուա
թիւնները կ'ամփոփէր ըսելով՝ թէ աւելի քաղցր է Ապէնինեան
լեռները բնակել, որ կարծես թէ մարդս չեն արտաքսեր . բայց
բնութիւնն աւելի փառայեղ է և Աստուծոյ աւելի կ'մոտեցընէ
Ալպեան և Պիրէնեան լերանց վրայ, ուր մարդ միշտ վայրագ տառ
բերաց գէմ մաքառելու պարտաւոր է :

Ո՛չ, թէ որ նոյն պահուն՝ իր սիրեցեալ քոյրը գտնէր, յօժաւ
րակամ պիտի կանգնէր իր վրանն այս մէկ մութ զիւղերուն մէւ
կուն մէջ, որ Պոլսէնայի լճին արևմտեան եղերաց վրայ կ'գտնուին :

Պիրին եղաւ Աքուաբէնտէնդէի Կլարիսեանց և Գապուչիննեսնց
վրայ տեղեկութիւններ ստանալ : Ամէն ինչ խոր հանդարտութեան
մէջ էր անդ : Բան մը չեր պատահեր աշխարհիս այս խորշն ուր
քաղաքակրթութիւնը դեռ իր անտիջրհեղեղեան տարիքին մէջն էր :
Գապուչիննեանք և Կլարիսեանք երկար ատենէ 'ի վեր օտարուհի
մը չէին ընդունած : Ի՞նչ պիտի զային ընելու յԱքուաբէնտէն
գէ, կ'ըսէին : Ժուլիօն խենթի տեղ դրին, հեք պատանւոց մը
տեղ որ գժբաղդ սիրոյ մը պատճառաւ աշխարհս կ'շրջէր : Իսու
կոյն կ'հասկլնային որ իր վաճառականի արուեստին համար փոյթ
չունէր : Կան բնաւորութիւններ որոց համար խոնարհիլը գժուա-
րին է :

Երբոր Աքուաբէնտէնդէն մեկնեցաւ, իրեն փոքրիկ տումսակ
մը բերին տուին :

«Միշտ կ'սխալիս : Դէպ ՚ի հիւսիս կ'դիմես, պէտք է հարաւ
զնալ : Հուոմ զնաւ և պիտի զսնես» :

ԺԴ

ՈՐԻՍԱԿԱՆԻՆ ՇԱՐՈՒՆԱՅՈՒԹԻՒՆԸ

Այս տեսարանիս հետեւալ օրը՝ Ժուլիօ Աքուաբէնտէնդէ զնաց,
Պոլսէնա զեղեցիկ լճակին եղերքը շինուած փոքրիկ քաղաք մ'էր :
Դժուարին ձամբայ մը բռնեց, բայց երկու կողմէն չքնաղ դիր-
քեր կային լեռներու մէջ՝ որոց ջրերն ստորոտը դանուած լիճը
կ'թափէին : Մեր ուխտաւորը՝ թէեւ դառն կափիծներով կ'մաշէր,
առողջարար սփոփում մը դառաւ այս պերճ դաշտանկարներու մէջ :
Պիրէնեան լերանց մեծութիւնն ու տուատ բայսերը չունին : Ապէ-
նինեան զօտին և իր դարաւանդները դժբաղդօրէն մերկ են : Այս
լեռներու մէջ հաղուադիւտ են անտառները, բայց հորիզոններու
տեսքը կատարեալ են, ինչպէս որ կ'սիրեն պատկերհանները :
Պիրէնեանց մէջ մարդ իրքեւ սողուն մրջիւն մ'իր դլխուն վրայ
տեպաձեւ բարձրացած հսկայական լերանց կոյսերուն ներքեւ կը
ճզմուի, մինչդեռ այս տեղ առաջարները նուաղ սուր են, և կլոր
ու դաշտային վայրեր կան : Եւ մարդ փոխանակ բնութենէ նկուն
արարած մը լինելու, անոր տէրն ու թագաւորն է :

Ապէնինեան գօտուոյն լճերուն մէջ՝ Պիրէնեանց նման բան մը
չերեիր : Պիրէնեան լիճերը սովորաբար բարձրաղիր են և ձիւնա-
պատ սեպերով շրջապատեալ, անսպառելի ստինք որ անոնց վճիտ
և պաղ ջրեր կ'մատակարարեն ձորերու մէջ թափելով : Ապէնի-
նեան լիճերը ցած վայրեր կ'գտնուին և հեղասահ ջրերու աւա-
զաններ են . ումանք ալ ներքին փոքրիկ ծովեր կ'յօրինեն, ինչպէս
Պէրուղի լիճը : Հետեւապէս այս տաք դիրքին առաւելութիւնն ու-
նին, իրենց եղերքը ստէպ բնակիչներով ծածկուած լինելով : Ի-
րենց եղերաց վրայ սմին ինչ առատ մշակութիւնն է, բայց անոյշ

Այս տունակին դիրն իրեն անծանօթ էր, բայց այս խորհուրդն արդէն Տընի աբեղային ըսածին կրկնութիւնն էր:

Արեմ այս մարդը հետեւ էր իրեն մինչև Աքռարքնաէնդէ: Միթէ դիպուածոյ արդիւնք, Ճամբորդի քմահաճութիւն էր: Տընի աբեղան շահ մ'ունէր ժուլիոյի խորհուրդ տալու յամառութեամբ որ Հոռոմ երթայ:

Անտարակոյս ասոր մէջ խորհուրդ մը կար: Ժուլիօ դեռ ասոր մէջ համագիպութիւն մը կ'աենէր:

Ի Դօրու չիա լաւ ընդունելութիւն չդատաւ Տոմինիկեանց կողմէ: Պ. Տընին տեսաւ հրապարակի մը վրայ. բարեց նա զինքը, իր խոշոր ձայնովը պոռալով.

— Շատ կ'սիրես շիւսիսը, պարսն:

Յօրլիէդօ Պէնէափիկանք և ոչ զինք տեսնել ուզեցին: Կարմելեանց մեծաւորուհին զինքն ընդունեց առանձին, իրմէ վարդարան մը դնեց և իրեն հետ խօսակցելու մերժեց:

Ի Պանքօրէա՝ Ֆրանչիսկեանք անքաղաքավարութեամբ ընդունեցան զինքը. իրենք ալ առաս վարդարաններ ունէին ծախու: Ժուլիօ իրենց համար շահամրյուլ մ'էր: Եւ դարձեալ անդ տեսաւ Տընի աբեղային գէմքը:

Ժուլիօ քանի այս տեղերէն հեռանար անձկութեամբ կ'կրկնէր. Ո՞ դիտէ, թերես այս պատերուն ետև թողով քոյրս կ'մեկնիմ:

Ի Մօնդէֆիասքնէ նոյն անյաջողութիւնը դտաւ, ամենուրեք կիսկատար տեղեկութիւններ ստացաւ: Խեղճ Ճամբորդին յուսաւ հասութիւնը մեծ էր:

Այս անգամ քիչ մնաց Տընի աբեղային դիրկը պիտի ընկնէր փողոցէ մը գաւանալու տաեն:

— Սիրելիդ իմ, դդոյշ եղիր, վտանգաւոր քայլով մը կ'յառաջանաս: Հայինք, երբէք չուզեցիր հաւտալ որ ես քու բարեկամէ եմ: Լաւ, աւասիկ կ'կրկնեմ. այս լեռնային երկրին մէջ դտնելու բան մը չկայ. Հոռոմ դնա, սիրելիդ իմ, Հոռոմ դնա:

— Հոյրհակալ եմ, պատասխանեց Ժուլիօ, և հեռացաւ զնաց: Բնաղդում մ'ատել կ'տար իրեն այս մարդը, և իր առաջին յատակադին համար յարատեսութիւն համարէ, համարէ թէ

Ֆրանսայի դործակալին տուած խորհրդին վրայ վստահութիւն ունէր, այն որ զինքն այնչափ բարեսիրութեամբ ընդուներ էր՝ Զիվիդա-Վէրիա, համարէ թէ կասկած ունէր այն անձին վրայ որ իրեն չար ողին կ'երեւէր, իր զծած ուղեղիծը բնաւ չփոխեց: Վէրիդէրա զնալու համար համբայ ելաւ և Գաւախայի հին ուղին ըսնելով որու նշանաւոր հետքը գեռ ես կ'տեսնուին, երկաթականձի խոշոր կոյտերէ շինուած՝ ընդ առաջ անցաւ:

Վէրիդէրա վանքերով լի է: Փոխանորդի բնակարանը. Հետաքրքրաշարժ քաղաք՝ խտալական հին քաղաքներուն պէս՝ զոր միջն գարն իր փարթամ շնորհերով զարդարեց: Ժուլիօ՝ Ֆրանչէսքինի պանդոկն իջաւ: Շատ անդամ Տընի աբեղան տեսաւ որ քաղքին փողոցները կ'շրջէր, բայց անոր չխօսեցաւ:

Ժուլիօ Վէրիդէրա մէջ աւելի յաջողեցաւ իրեն ծանօթ նորատի քահանայի մը շնորհիւ. ասոր միջոցաւ քաղքին կրօնական հասատութեանց վրայ Ճշրիտ տեղեկութիւններ ստացաւ: Ժուլիօ այս արժանի կանանիկոսին բացուեցաւ որ իրեն ծառայելու ամէն տրամադրութիւն ցցուց: Բայց քաջ իմացաւ որ բնաւ նորատի օտարուհի մը քաղքին մէկ մենաստանին մէջ չէ մտած թէ իբրե նորընծայ, թէ իբրե ազատ աշակերտուհի:

— Կարծեմ թէ զաղղիացի պաշտօնատարը քեզի լաւ խորհուրդ մը տուաւ, քրցրդ մեծ քաղաքներու մէջ պահած շեն անշուշտ: Շատ հաւանական է որ անհշան մենաստանի մը մէջ զանի գտնես:

Ժուլիօ Վէրիդէրա զնաց, փոքրիկ քաղաք մ'է Վէրիդէրա հարաւային կողմը շինուած:

1860 նոյեմբեր 20ի երեքշաբթի օր մ'էր, գեռ ես օդը ոքան չելի էր: Այս ազւոր երկրին մէջ աշունը կ'երկարաձգի:

Ժուլիօ Վէրիդէրա փոքրը 'ի շատէ նշանաւոր մէկ պանդոկը հասնելով բաւական Ճարտարարութեամբ այլ և այլ տեղեկութիւններ ստացաւ քաղքին և շրջակայից վանուց վրայ:

— Այս տեղ, ըստ անոր պանդոկապեալ, Կարիսեան և Տումինիկեան կուսանաց վանքերն ունինք, և Վէրիդէրա երկու մղոն հետու Կօղր-Տամ տը Քոլքասիի զեղեցիկ մենաստանը: Վաղին այս մենաստանին պաշտպան սուրբին աօնն է. նուազարաններ և

շատ բազմութիւն պիտի դանուին : Քաղքիս բոլոր աղնուական դան անդ պիտի լինի :

Ժուլիօ Վէդրալայի մենաստաններու վրայ երկարօրէն խօսել տուաւ այս մարդուն : Շատ ատենէ 'ի վեր օտարուհի մ'եկած չէր : — Հապա՞ 'Նօդր-Տամ տը Գորքասին :

— Չեմ կարծեր որ անդ ևս եկած լինի : 'Ներսէրը կ'դանուի, թերևս միւս ճամբուլ եկած է, այսինքն Քօրնէդօյի ճամբոլ, բայց ցէշ և գժուարին ճամբայ մ'է :

Ժուլիօ միտքը դրաւ Գորքասի դնալու հետեւալ օըը, զէթ վանական հանդիսի մը ներկայ դանուելու համար : Ճաշն ըրաւ, և որովհետեւ մինչև իրկուն գեռ քանի մը ժամ ունէր, հին դամբարան մը դնաց, Վէդրալայի հիւսիսային կողմը : Պանդոկապես տը ցոյց տուեր էր զայն իբրև հետաքրքրական վայր հնասէրներու համար :

Ժուլիօ իր ծպտեալ հաղուսաը թողեր էր Մօնդէ ֆիասքօնէի մէջ ունեցած անյաջողութենէն 'ի վեր : Ուստի իր մնառելին մէջ դրեր էր վաճառականի զգեստը :

— Ինչ որ եմ թող այնպէս երկեմ, ըստ նա խրովի, և այն օրէն՝ ամէն տեղ՝ իբրև դաղղացի ճամբորդ ներկայացաւ, երկիւրը քը ջող և հետաքրքրական բաները քննող :

Քիչ ասենէն փորձով գիտեց որ աւելի սիրալիր ընդունելութիւն կ'գտնէ պանդոկներու մէջ, թէ պանդոկապեան իրեն հետ առելի երկար կ'խօսէր և աւելի տեղեկութիւններ կ'տար : Զինքը Վսեմութիւն կ'անուանէին :

Ուստի բարակ չուխայէ թիկնոց մը, վրայէն վերարկու մը հաղած Վէդրալայի աւանէն անցաւ և Ետրուսկեան դերեղմանաւան ընդարձակ շրջավայրը հասաւ : Շատ աեղեր հողը տակն ու վրայ եղած էր, ինչպէս որ իտալիոյ մէջ սովորութիւն է որ պէս զի գիտուններէ վնասուած այն անօթները դանեն, որ Եւրոպայի և մանաւանդ 'Նափոլիի, Հոռովի և Գլորանսի դեղեցիկ թանդարաններուն զարդը կ'կազմն :

Ետրուսկեան շիրիմները խորսունկ հողին տակն էին : Մարդ քաշը սանդղէ և բայց օդին վար կ'իջնէր : Ակմափոր չէնքը կ'մանէր

դունէ մ'որ պտրզաշէն էր : Երբեմն մոյթեր կամ սիւներ որ այլանագակ ձեւ մ'ունէին՝ ձեղունը կ'րունէին . բայց փոխանակ հորիզոնական լինելու ձեղունն երկու կողմէն կ'ծուի և տեղ տեղ տաշուած և սրածայր գերաններ կ'ցուցընէ : Դիակները դադաղներում մէջ զրուած էին որոց ծածկոյթին ստորոտը ստեղ հանգուցելոյն պատկերը կ'երեւէր, մեր միջնադարեան գերեզմաններուն պէտէկեցեաց մէջ :

Ժուլիօ շատ անդամ տեսեր էր Ետրուսկեան զերեզմաններուայս կարդագրութիւնը, սակայն Վիդէրափի դամբարանը պտրտելով չէնքի մը ճակատը զիտեց որ այլանդակ կերպով մը զարգարուած էր : Արագասահ և կիսարեկ սանդղէն վար իջաւ այս շէնքին ճարտարապետութիւնը քննելու : Փոքրիկ տետրակ մ'ալ հանեց և սկսաւ ճակատին ձեռն ուրուադրել :

Հաղիւ թէ այս զործն սկսեր էր որ իր զլիսուն վրայ ձայն մը լսեց :

— Պարոն աբեղայ . . . ներէ՛, կարճ խօսիմ, ուրեմն այլ ևս վաճառական չես :

Ժուլիօ դլուխը դարձուց, աչերը վեր վերցուց, իր Տընին էր խօսողը :

— Ես ալ օրինակիդ հետեւցայ, շարունակեց Տընի, պարեադօսս մէկդի նետեցի :

Եւ արդարե՛ թշուառականը նորելուկ երիտասարդի մը պէս հազուեր էր . իր ճակատին վրայ տարածեր էր մազերը զոր երբեմն կեղծեօք ականջներուն ետելը կ'ձգէր, և ցուպ մը ձեռքը բռնած կ'յիշեցընէր այն այլախառն մարդիկն որ լաւ ընկերութիւնները չեն յաճախեր իրաւ, սակայն դարձեալ փոքր ինչ դրականութեան հմաւու և բարեկիրթ կ'երեխն :

— Այդ հաղուսափի փոփոխութեանդ վրայ քեզ չեմ շնորհաւորեր, ըստ անոր Ժուլիօ . այդ հաղուսափի շատ չվայլեր քեզի :

— Աւելի աղէկ, այսպէս հանդիսաւ եմ : Դու ալ նոյնն ըրած ես :

— Այդ իրաւ է : Բայց ըսէ ինձ, միթէ ուխտ մը կատարելու համար է որ այսպէս իմ եակէս կ'զաս ուր որ երթամ :

— Ճշմարիտ վկայ, այն, այդպէս է, սիրելիդ իմ, վրայ բե-

բաւ կոշտաբար մեր մարդը : Ա'ուզեմ տեսնել թէ մինչև մը կըրնայ համիլ մարդկային յամառութիւնը : Պատւոյս վրայ կ'ըսեմ, զիս կ'զուարձացընես : Քաջ կ'իմանաս որ եթէ տեղ մը քսր մը փնտուելու պէտք ունենայի, աշխարհիս ծայրը չպիտի դնայի, ինչպէս 'ի Վէգրալա : Ի՞նչ դաղափար, 'ի Վէգրալա : Միայն կատուներ կան 'ի Վէգրալա, և ուրիշ ոչ ինչ : Գրաւ կ'դնեմ որ վաղուան օրդ ֆօրբասի անցընելու պիտի երթաս : Ճշմարիար, բարեկամ, զլուխտ կ'կորսնցընես : Բերանս մաղ բուսաւ ըսելն . զնա, Հոռմ զնա : Այս է իմ հաղներգս : Ուսափ, տէր իմ, կ'ողջունեմ քեղ և կ'քաշուիմ : Ստիպուեցայ քու իջած օթեանդ իջնել, այս պարզ պատճառաւ որ աստ միայն մէկ օթեան կայ, թէ ոչ նոյն յարկին ներքէ ինձ հանդիպելու ձանձրոյթը չպիտի տայի քեղ :

Ի հարկէ վաղը նորէն պիտի տեսնուինք :

ԺԵ

ՀԱՆԴԻՍ ՏԵՐԱՊԱՀԱԿԱՆ Ի ՍԱՆԴՅ-ՄԵՐԻԱ ՓՈՐՔԱԾԻՒ

Խտալիայի մէջ քիչ տիրամայրներ կան որ այնքան երեկոյի լինին որչափ ֆօրբասինը : Աւ կամ թերես սկաներկ փայտէ է, Լորեգոյի կոյսին պէս՝ և անոր պէս սուրբ Պուկասի գործը կ'համարուի, սուրբ Պուկաս՝ որ երբէք քանդակաղործ չէ եղած և որ Մովսիսի կրօնն ունենալով՝ արձանադործութենէ կ'սոսկար : Բայց Պապին վեճակներուն մէջ ամէն բան մօտուստ չեն քններ : Աղւոր ներդործութիւն կ'ընէ երբ ըսուի թէ այս սուրբը Պուկասի ձեռօք նկարուած կամ քանդակուած է :

Փօրբասիի կոյս Մարիամը, Յիսուսի կոյս Մօրմէն աւելի երաշանիկ լինելով՝ Պալելէի մէջ անցուցած մահկանացու կենաց ժա-

մանակ, անհամար հրաշքներ կ'ընէ : Ճետեապէս ու խտի նուէ, բներ մատրան մէջ զիվուած են անհամար : Երբէք Եսկուլասկետն տաճար մ'այնքան նուէրներ չէ ընդունած, և երբէք Աստուծոյ զանձն այնքան ճոխ չէր ամաններով, կանթեղներով, աշատանակներով և ականակուու զարդերով որչափ այն հզօր Տիրամօր զանձն որ ամէն հիւանդութիւն կ'բժշկէ :

Ֆօրբասիի Տիրամօր զանձնուն մէջ նշանաւոր են մանաւանդ իրեն դործածութեան համար հինգ հատ շրջազգեստները, որոնք իրարմէ փառաւոր են, և որ՝ իբրև կայսրուհոյ մը շաբաթուան ամէն մէկ օրին համար կ'ծառայեն : Տասն և ութերորդ բարեյիշատակ գարուն, հանդիսաւոր տօներու մէջ՝ և 'ի մանաւորի նոյեմբերի Զի հանդիսին, որու պիտի ներկայ զանուինք՝ յետին ծայր վայելութեամբ հաղուած էր՝ ժամանակին նորաձեւութեան համեմատ՝ գեղզան դուռզ դեղզիկ մազերով, հոտաւէտեալ և այն ատենի զաղղիական նորաձեւութեան ամէն նորբութիւններով : Որովհետեւ այժմ Քիւսն իբրև վեհապետ կ'տիրէ Խտալիոյ մինչեւ յետին աւանը, պիտի զայ ժամանակ մ'որ ֆօրբասիի Նոդր-Տամն ուրիշ վայելու չ հաղուատվ չպիտի երեխ բայց եթէ Քիւսն միով : Յառաջադիմութիւնը մինչեւ այդ աստիճանին պիտի հասնի : Արդէն ինչպէս Քրանսա՝ Խտալիոյ մէջ աւելի զարդացում կայ . 1855էն Հարաւոյ մէկ քաղքին մէջ աւեսանք՝ մատուու մը յանուն Մարիամու ամիսուան ուր Տիրամայրը վեհապանծ Քիւսն մը կ'պարզէր :

Ըսենք 'ի սկատիւ Պէնէտիկտեան բարի կուսանաց որ 1860ին տիրապիշատակ տարի մը Ս. Պէտրոսի յաջորդին աշխարհական թագաւորութեան անձնուէր հողիներու, ինչպէս նաև Եկեղեցւոյ ծայրագոյն վրկութեան համար, իբրենց Տիրամայրը՝ թէն չափազանց շքեղ հագուած՝ բարիղեան նորաձեւութեամբ չէր, որչափ որ ժապաէններով, տանթէններով և աղամանդներով բեռնաւուրուած էր :

Ժուլիօ կրցաւ մօտէն նայիլ երբոր՝ մօտակայ տան երկու ուժեղ զիւղացիներու ուսին վրայ՝ վեհափառութեամբ կ'յառաջանար, տեսակ մը շքեղօրէն զարդարուած դահի մը վրայ : Քաղքին

Նորաստի աղջիկները՝ ճերմակներ հաղեայ պատիներ դրած՝ խւրաբանչւրը մոմ՝ ՚ի ձեռին՝ Տիրամոյրը կ'շրջապատէին։ Ապա Գինետիկանք կ'զային, բայց միայն վանքին բակէն թափորն անցնելու ժամանակ ։ Աղջիկները դասը մտան՝ որ եկեղեցին զառուածէ քայտէ ճարտարաբուեստ վանդակով մը, և բարակ ու բաւական թափանցիկ վարագոյրով մը ծածկուած որպէս զի եկեղեցոյ միջավայրէն մարդիկ կարենան կոյսերուն շարժումները տեսնել առանց իրենց դէմքն որոշակի զանազանելու։

Եկեղեցին՝ շքեղ շենք մը, ծածկուած էր Պրօքաշինի պատերներով, որոց մէջ Լէ օնարտ տը Վինչիի մէկ նկարը կայ և Սուրբ Ընտանիքն՝ որ Ռաֆայէլի կ'վերագրուի։ Աւագ խորանին պատկերը Տեառնընդառաջ կ'ներկայացրնէ։ Պատկերհանն որ Պօլոնիզեան գպրոցէն է երկու ատարակները ներկայացուցեր է սպիտակ լաթով ծածկուած կողովի մը մէջ։ Աղջիկ մ'որ քահանայասետին հետն է և որ աւելի խաղի մը կ'մտածէ քան թէ այն տեսարանին որու մէկ մասը կ'կազմէ, սպիտակ լաթին մէկ անկինը կ'վերցընէ և տատրակներուն կ'ներկայացընէ մատը զոր կը դան կտցելու։

Դժբաղդաբար եկեղեցւոյն քանդակուած մասերը՝ ըստ սովորութեան մետաքսէ և փալիլուն դոյնէ ասուէ զեններով ծածկուած էին։ Շըջանակներուն ներքեւ դալարի ոստեր և ծաղկեայ պսակներ կային։ Եկեղեցւոյն միջավայրը ծաղկիներով և հոտաւէտ խոտերով սփուռած էր։

Եկեղեցւոյ Ճակատը դոյնդոյն ապակիներով ծածկուած էր՝ երեկոյին պայծառ լուսաւորութեան մը համար պատրաստուած։

Վանդակէն սկսեալ միջավայրին ներքին կողմը մինչեւ կամարին առաջին խորշը տեղւոյն նշանաւոր և աղնուական անձերու յատկայած շրջապատ մը կ'յօրինէր։ Դրան կից և երդեհոնին շտկութեամբ ահաղին լաստակերա մը շինուած էր, որու վրայ կ'դանուէին հարիւր յիսուն երածիշտ, ամենքն ալ արուեստին սիրահար, բայց բոլորը մէկ նուազարանաց դաս մը կ'յօրինէին որ կարող էին ամենէն լաւ թատրոններու երաժշտական խմբին հետ մրցիլ։ Աւան զի այս տեղն կրօնական երաժշտութիւն բնաւ չկայ։

Հանդիսաւոր յամերդութիւնները պարզապէս նուադախմբեր էին։ Առաւոտեան յամերդութիւնը շատ երկայն քչեց։ Ի բաց առեալ երդեհոնով նուազուած երաժշտութեան բազմաթիւ կտորներ, պէտք եղաւ քարող մ'ալ մտիկ ընել։ Խտալական ձեռվ քարող մը ժուլիոյի համար հետաքրքրութիւն մ'էր։ Քարողիչն իրեն նիւթ ընտարած էր Ս. Կուսին մեր սիրաը տալու հարկը, և քարողն երկու մասի բամնուած էր, ամենէն երկարը՝ վիճաբանութեան մասն երկու կու փաստ կ'ընդլայնէր։ անպատեհութիւններ և առաւելութիւններ ։ Հաղարասոր անձերու պատահած անպատեհութիւններ այս յորդորը զանց ընելուն, անոր հաւատարիմ զանուողներուն անկից քաղած օղուտները։ Երկրորդ մասը կ'պարունակէր իր զեղեցկութեամբը երեւելի եղող իշխանուհուց մը պատմութիւնը։ Հոգւով մարմնով Ս. Կուսին սուեր էր ինքզինքը, բայց իր երկու եղբարց մահուամբը ժառանդորդ մնացեր էր իր հօրը ստացուածոց, որ իշխանուհուց ամուսնութեան համար ունեցած հակառակութիւնն ու մերժումը բանի աեղ չդնելով մօտակայ իշխանի մը հետ զանի կարգելու խոստացաւ։ Որչափ որ իշխանը զեղեցիկ էր, իշխանուհին անզգայ մնաց։ Վերջապէս՝ հարմակէն զիշեր մ'առաջ լալով մատուն եկաւ և պաղասեց Ս. Կոյսն որ իրեն զօրավիր լինի ըրած ուխտը պահէրու։ Խակոյն սոսկալի բորսութեամբ ծածկ կու եցաւ բոլոր մարմնն և աշխարհիս ամենէն զեղեցիկ իշխանուհին պմզալի առարկայ մը գարձաւ։

Ատենաբանն իր ճառն աւարտեց սովորական սրտաշարժ վերջաբանով մը։ Ամենքը ծունք դրին։ Խոալիոյ մէջ կանոն է քարողի ժամանակ լալ։ լացին, պուացին, կուրծք զարկին, բարձր ձայնով ըսին որ այնուհետեւ երբէք չսկիտի մեղանչեն։

Ապա քարողիչը վար կ'իջնէ։ Աղադրին հեծկլտանքն ու ասպաշաւի արաստքը։ Ամեն որ հետաքրքրական ակնարկներ կ'նետէ չորս զին, կ'խօսի, կ'ծալափ, և տեսարանը կ'սկի երաժշտութեան հետ։

Այս եղաւ այն հրահանդիչ տեսարանն որու երեք երկայն յամեր հանդիսաւես եղաւ խեղճ ժուլիոն։ Քիչ մը հրելով կարող եղեր էր երաժիշտներուն ամիկիթատրոնին աստիճաններուն վրայ

Նստիլ։ Իր ակնարկն անկից կրնար դիւրաւ Պէնէտիկտեան կուսանաց դասին կողմը տանիիլ։ Երևակայութեան զօրութիւնն այնքան մեծ է որ քանի մ'անգամ ժուլիօ ձայնաւոր կուսանաց թափանցիկ քողին տակէն կարծեց կին մը տեսնել միւս կրօնուհեաց հակոստէն տարբեր կերպով հաղուած։ Բայց շատ անորոշ էր այս։ Արգեօք Լուիզն էր։ Ի՞նչ չէր տար այն նախանձուա քողին մէկ ծայրը վերցնելու համար։

Այս հանգեւներուն իրկունը՝ ժամերգութիւնն աւելի փայլուն է քան թէ առաւոտուն, այն պատճառաւ որ բոլորովին երածշական է։ Այն տեղ մանաւանդ կ'տիրէ նուազախումբը, երածշառութեան կտորներն աւելի երկար են, խորանին առջև եղած պատրագի պահանջումներէն երաժիշտները չեն նեղուիր։

Ժամերգութեան մէջ տեղ՝ երգեհօնը անսակ մը ներածութիւն նուազելէն ետև՝ մնանուադ մը լսուեցաւ, Պէնէտիկտեան կուսանաց ձայնաւոր դասէն կ'ելնէր ձայնը։ Կնկան մը ձայնն է։ Հիանալի տարածութիւն մ'ունէր, և թէպէտ քողն անոր զեղզեղանքը կ'մեղմէր՝ լեցուն և հնչական կերպով կ'համաէր մինչեւ դաւթին ծայրը։

Ժուլիօ մաիկ կ'ընէ այս երգին խօսքերն որ իտալական էին, բայց դաղղիական որոշ շեշտառվ մը կ'արտասանուէին։

Նորէն մաիկ կ'ընէ շուարած։ Լուիզին ձայնն է։ այլ ևս չլրիս պիր։ Դող կ'ելնէ, նոյն ինքն է . . . այն, նոյն ինքն է . . . ։ Արգեօք իր քրոջը ձայնին պէս երկու ձայն կայ։ Ո'չ, ո'չ, կարելի չէ։ Եւ սակայն հայրենակցուհի մ'է։ Գաղղիացուհի մը ֆօրքասիի Կողը-Տամի մէջ՝ պապական վիճակաց այս խորշն մէջ։ Անդ է նէ, անդ նուիրուած է, խեղճ զոհը։

Ժուլիօ դտաւ իր քոյրը։ պիտի ստանայ իր քոյր։

Ժուլիօ այլ ևս ինքնինքին տէրը չէ։ շմածեր, չխորհիր։ Այն միջոցին որ հաւանիչ մըսունջ մը կ'լսուի մողովրդեան մէջ ժուլիօ իր տեղէն կ'յասակէ։ աղեղէն նետուած սլաքի մը պէս, եկեղեցւոյ միջավայրէն կ'սրանայ, աղնուական դասուն յատկացած շրջապատէն կ'անցնի, յանկարծ վանդակին դուռը կ'բանայ, և խորանին դիմացը համալով զօրաւոր ձայնով մը կ'զոչէ իտալերէն։

— Իմ քոյրս, իմ քոյրս է։ Իմ քոյրս է զոր խարէութեամբ չեռքէս կորզեցին Փրանսայի մէջ։ Աստուծոյ և մարդկան առջե՝ կ'զամ իմ քոյրս առնլու։

Եւ մօտենալով՝ հրացայտ աչօք, ճակտին վրայ մազերը տնկուածն թեն երկաթէ դաւազանի պէս լարուած, Պէնէտիկտեան կուսանաց դասը մտնելու համար դռները կ'բռնէ, որ դողարիկ այլ դիւրաբեկ էին և կ'խորստակէ։ Ժուլիօ քակուած ու կոտրած կտորները մէկի կ'նետէ, և բոլոր հանգիսականները կարող եղան տեսնել նորատի դաղղիացի օրիորդն որ ժուլիօյի առաջին աղաղակը լսելուն լուեր, իր եղայրը ձանչեր և անոր զիրկն ընկեր էր։

Ժուլիօ անոր թենէն կ'բռնէ շուարած կուսանաց առջե, անոր հետ սրբավայրէն կ'անցնի, և քաղաքավարութեամբ կ'խնդրէ որ եկեղեցիէն ենելու համար իրեն համբայ բանան։

Այս թատերական պատահարին առջե՝ հանգիսականներէն ու մանք այլ յայլմէ կ'լինին, այլք ծափ կ'զարնեն։

— Իր քոյրն է, իր իրաւոնին է, լաւ ըրաւ։

— Պարտաւոր էր արդարութեան միջոցաւ զանի պահանջել։

— Արդարութեան միջոցաւ ահ, շատ աղէկ։ քոյրն այն ատեն պառաւութենէ մեռնելու ժամանակ կ'ունենար։

Պանք սթափելով կ'պուան։

— Ահուելի՛ բան է . . . բոնաբարութիւն մը . . . Տիրամօր գէմ անարգանք մը . . . սրբավայրին մէջ։

Աւելի զօրեղ ձայն մը միւսներուն վրայ կ'ափրէ։

— Կեցուցէք այս մարդը։ սրբապիղծ մ'է։ Կրօնական տուն մը բոնաբարեց։

Սակայն ամենուն աչքն երբօր ու քրոջ վրայ կ'դառնան, որոնք գէպ ի գուռը կ'յառաջանային ամենուն յարգանք աղղելով՝ մին իր աղնուութեամբ, միւսն իր նշանաւոր զեղեցիութեամբն և իր աղնիւ վայելչութեամբը։

Այնուհետև եկեղեցիի մը չէր նմաներ այս վայրս։ չափաղնց մեծ է խառնակութիւնը։ Նուադածուները կ'ցրուին, կուսանք մենաստան կ'մոնեն, պատարգագիչ քահանայն կ'քաշուի յայսնելով

թէ այս սրբազնութիւնը կատարուելէն ետև՝ մատուռն արդելու ման ներքեւ է։ Տիրամօր վրայ քօլ մը կ'նետեն, մոմերը կ'մարեն։ Եւ փոքր առ փոքր ամբոխն որ այլայլութենէ սաստիկ յուղուած էր՝ մժ դռնէն կ'սահի կ'երթայ, ուսկից ժուլիօն և Լուիզ անցեր էին, սպառնալիք կրելով մանաւանդ կանանց կողմէ, բայց պաշտպանութիւն տեսնելով երիտասարդաց կողմէ որ ճողովրդեան մժ մասը կ'կազմէին։

Սակայն ձիաւոր մարդ մը շուտով Վէդրալա կ'երթայ։ Ժուլիօյի դէմ եկեղեցւոյ մէջ ձայն հանող մարդն էր։ Կ'երթայ իւմաց ալու գատաւորին Գորքասիի եկեղեցւոյ մէջ եղած սրբասրբծոթիւնը։ Ի հարկին յանցաւորը ձերբակալ ընելու կ'պահանչ չէ։ Այս ձերբակալութեան զինքը պատասխանատու կ'ձանչէ, և անոր կ'յայտարարէ թէ բոլոր անցած դարձածն առաջնորդին սիրտի հաղորդէ։

Խտալիոյ ինքնօրէն դատաւորաց ոստիկանութեան դորձակալ ներն արագաշարժ չեն։ Մինչդեռ խեղճ մարդը սոյն դորձակալ ները փնտուելու ելեր էր, ժուլիօյի մասնիչը Վիդէրակ կ'հասնէր և առաջնորդին սպաներով կ'վերադառնար։

Ժուլիօ եկեղեցիւն ենելուն ինչ կ'ընէր։ Իր առաջին մտմտուքը, իր առաջին բնադրումն եղաւ պապական վիճակաց սահմանադրութ հասնիւ։ Բայց քիչէն քիչ քսան քիլօմէդը Ճամբայ ունէր ընելու։ Եկեղեցւոյ մէջ իրեն դէմ ենու սպառնալից ձայնը Ճանչեր էր։ Իր վիճակին բոլոր վտանգը կ'հասկլնար։

— Կորսուած եմ, բայց իւրովի ։ Փատուրները քիչ ատենէն սիրտի հասնին։ բայց ինչ ընել պէտք է։ Պէտք էր Վիդէրակ դառնալ, ձի մը դտնել կամ Լուիզին համար կառք մը։ Անկարելի էր այս փափկատուն օրիորդին համար մինչեւ սահմանադրութ քսան քիլօմէդը քալել։ Արդէն մժ յողնութիւն պիտի լինէր իւրեն Վէդրալա զնալը։

Ժամերը սուր էին։ Արնային Վիդէրակի մէջ ձերբակալ լինիւ։ Եկեղեցւոյ մէջ արձակուած կատաղի աղաղակը ծայրացել մը զոյ մը կ'պահանչէր։ ամէն բանէ առաջ պէտք էր Լուիզն աշխատել։

Անխոչեմութիւն էր աւան մը վերադառնալ ուր այս դէպքն արտէն ծանօթ էր և թերեւս անկից ձերբակալութեան հրամաններ տրուած էին։ Վէդրալայի Ճամբուն վրայ հարիւր քայլ ընելէն ետև՝ ժուլիօ և Լուիզ՝ փոքրիկ բլան մը շրջանն ըրին և նեղու մնաւոր Ճամբայ մը քոնեցին՝ յուսալով որ այս Ճամբով կարող պիտի լինին բնակարանի մը հասնիլ։ Երեկոյեան ժամը չըրսն էր։ Այս եղանակին մէջ դիշերը շուտով պիտի հասնէր։ Հեռուուն Վէդրալա գարձող ազմուկը կ'լսուէր։

Երբոր ժուլիօ Լուիզին հետ մինակ մնաց՝ բլուրներու ծայրը գտնուող բնական Ճամբու մը մէջ, ուր հողին ամենափոքր հողակոյսն ամէն աչքէ անտես կ'պահէ քեզ, իր սիրական քոյրը սրտին վրայ սեղմելու անպատում ուրախութիւնն ունեցաւ։ Այս ժամերն երբ մարդ սոսկալի դէպքերէ ետև իր սիրականը կ'գտնէ՝ դառն հեշտութիւն մ'ունին զոր մարդկային լեզուն չէ կարող բացատրել։ Երեկոյատան անդորր կենաց հրձուանքէն ետք՝ թէ միոյն և թէ միւսին վիպական այլ և այլ դէպքերու մէջ նետուիլը, որոց վախճանը չէին կարող դուշակել, կապատիլ, հալածուիլ, շուարել կենդանեաց պէս որ հեռուէն փողերու ձայնն ու շոներու հաշելը կ'լսեն, նեղուիլ, զդիսնալ թէ ինչ մտթ քարայր կամ ինչ հիւրընկալ յարկ դիպուածով բոնուած Ճամբուն ծայրը պիտի գտնուէր, ինչ փոփոխութիւն էր այս, ինչ դժնդակ Ճակատադիրի։

Քարեբազրաբար՝ բնազրումով մեր հողին կ'զուշակէ թէ անակնկալ ժամաւ մը մէջ ինչ աղէտ կրնայ մեղի հասնիլ։ Փորձառութեան չգոյութենէ, երբ մարդ տակալին չէ տառապած, ներքին ձայն մը մեղի կ'ըսէ թէ օրին մէկը սիրտի տառապինք։ Ի՞նչ պէս։ Կենաց որ ժամանակը։ Ուր սիրտի լինի արիւնալի վէրքը չզիտենք։ և ահա ասոր մէջն է բոլոր մարդկային կենաց մեծ զաղանիքը։ Վէճառաջանանք գէպ ՚ի այն աշուելի անձանօթին և երկրիս վրայ դիտութիւն մը չկայ որ մեղի ըսէ թէ ով պիտի զոհուի, ով պիտի լինի զոհարանը, ով պիտի վերցընէ դանակն և այդ դանակն ուր տեղ պիտի մղուի։

Լուիզ և ժուլիօ, այս երկու մարտիրոսները, նահատակուե-

լու համար սահմանուած քնառորութիւններ ունեին , և հետեւա
պէս չէին զարմանար Նախախնամութեան կողմէ իրենց տրուած
դերին վրայ : Փշեայ պսակը կրելու նախասահմանեալ փառաւոր
անձեր էին : Աէ թէ Աստուած մը կայ անդութ որ կանխաւ կ'ո-
րոշէ զոհն որու տանջանքն և վշտալի հոգեվարբը տեսնելու կ'ա-
խործի , և այս հեթանոսութեան զաղափար մ'է , թերևս աւելի
ասլուշ . յուռոթապաշտութեան դրութիւն մ'իր կոշտ յեղաշրջման
մէջ , այլ մարդկային զործոց աղաս լուսկհարման մէջ , կուրօրէն
այնպէս կ'պատահի որ ումանք զօրելու կ'զտնուին և միւմներն անոնք
են որ կ'փշրուին : Զօրեղներն առ հասարակ անդգամներն են . եր-
կանին ներքե ցորեանը բարիներէն կ'բաղկանայ և անոյշներէն ,
այն մարդոցմէ որ տաք և մաքուր սիրտ ունին : Եւ ասոնք են
այն սուրբերն որ երկին կ'ենեն :

Երկրիս վրայ փրկութիւնը չկատարուիր, քանի մը կրօնական արարողութեանց կրկնութեամբ, ինչպէս որ վանական զաղափար-ներով տոգորուած քանի մը միստիքականներ կ'երագեն — Հընդ-կաստան Ճզնաւորներ կան որ կրնան դաս տալ այս մասին Կար-մելեանց և Կարթուսեանց — այլ փրկութիւնը կ'ստացուի մարդ-կային կենաց ծանր զործոց ընդունելութեամբ, զոր Աստուած ա-մենուն վրայ դրած է, և այս զործերը չես կատարեր երբ այլան-դակ ընտրութեամբ մը, մարդկային յարաբերութենէ կ'քաշուիս = Ճզնաւորը՝ ընկերական հիմնարկութիւնն որ երկնային է, կ'եղջէ ։ շինովի ընկերութիւն մը կ'հաստատէ, և եթէ Աստուած ներս-ղամփտ է այն այլանդակ խորհրդին որով այդ խենթը կարծէ ա-նոր ծառայել, անոնց մէջէն չընտրեր իր հիմնարկապետները :

Գողդոթայի խաչեալը չէր ելներ վանական փեթակներէն ուր՝
մարդկութենէ դուրս՝ կ'բուսնէր Կիտրոնի քաղմաթիւ Եսենացիք.
— վանական կեանքը քրիստոնէութեան դործը չէ, անկից առաջ
կար և դեռ իր սանունքն ունի Աւետարանին չմտած տեղերը —
բայց Քրիստոս դործօն կեանքէն կ'ելնէր, այն կեանքէն ուր հայրը
մարդ Ճակախն քրտինքով կ'վաստիի, այն կրպակէն ուր բանորը
մարդոց սպասաւորն է : Երկոտասանք ժողովրդեան կորովի դոր-
ժաւորներն էին ձկնորսութեան կոշտ աշխատութեան շնորհիւ :

Պողոս պարզ դործ տուր մ'էր նաւարանի մէջ, և նոր ժամանակաց գառնալով՝ Գրանսուա տը Սալ, Վէնսան տը Բօլ, Շարլ Պարօմէ, Գէնէլօն, իրենց կենաց մէկ վայրիկեանը, որ այնքան լի էր անձնուեր դործերով, վանական ամուլ հայեցողութեանց մէջ չէին անցուցած։ Աշխարհս որչափ յառաջանար, այնքան նուազ Եսենացի, Կարմելեան վանականներ պիտի զտնուին, և այնքան պէտք պիտի լինի թեերու որ մարդկային միջնուցին բարեկեցութեան համար կ'աշխատին։ Քրիստոս առաջին անգամ ՅՅ թուականին ըրաւ յեղափոխութիւն և Գրանսան երկրորդ անգամ ըրաւ 1789ին։ Քրիստոնէութեան յայսնիչ Աստուծոյ մը դործ, ժողովրդեան մը դործ որու պիտի ընկերակցին միւս ժողովուրդները, նոր ընկերութիւնը, ապագային ընկերութիւնը հոչակելու համար։

Հուիդ իր եղբօրը պատմեց թէ ինչպէս * * * կոմուհւոյն կողմէն բռնադատուեր էր Սէնդ-Ավանտէնէն հեռանալու :

— Քեզ ազատելու վախաքս, ըստ անոր, զիս անխոհեմ և զիւրահաւան ըրաւ, և առանց քու անձնուիրութեանդ ընդ միշտ բաժնուած պիտի մնայինք :

Առիվին ըրած պատմութիւնը պիտի աւարտենք, մեր ընթերցողաց համար, յաւելլով այն իրողութիւններն որոց անտեղեակէ կ'զանուի:

3-9

Գ.Է.ԶՈՒ.ԴԱ.ՏԱ.Ց ԲԱՐՁՎԱԿԱՆ ԱՍՏՈՒԹՅԱԲԵՆՈՒԹԻՒՆՆ

Առիղ՝ Սէնդ-Ալանտէնը թողլէն ետև՝ աւասիկ պատահածը :
* * * Կոմուչին ամէն ինչ պատրաստեր էր իր խորհրդոց զոր-
ծադրութեան համար : Տ . . . էն երկու մղոն հեռի Կլարիսեան
վանք մը ձգեց Լուիզը :

— Այդ տեղ, ըստ անոր, պարտիս անցընել առանձնութեան ամփադ, և պիտի տեսնես միայն սրբակրօն կուսաներ որ մինչե անդամ անունդ չզիտեն: Միայն դիտեն որ աշխարհիկ օրիորդ մ'ես հաւատդ կորունելու վասանդին մէջ ընկած: Դարձեալ առ զատ ետ պարտէ զներուն մէջ պտըտելու, մատուն երթալու կամ սենեակդ մալու որպէս զի օգտաւէտ խորհրդածութիւններ ընես:

Աւազ, Լուիզին խորհրդածութիւնները շատ վշտալի եղան: Նա սկսեր էր երկնչելու որ ծուղակն ընկած չլինի: Նա կ'երևա կայէր իր եղորը վիշտը, զինքն երիցատունը չզանելուն համար: Ճեք աղջիկը շատ լացաւ, բայց իր կոչման վրայ Աստուծմէ խընդրածը լոյս չէր, այլ դառն արտասուօք խնդրեց իրմէ որ իր ձգած սիրական ժուլիոն մինիթարէ:

Լուիզ իր նամակով ժուլիօյի որոշած պայմանաժամը լրացուց ցեր էր և յետս կոչումը դատարան չէր դաշտած նա մանաւանդ: Տ . . . ի Արքէն խնացուցեր էր նշանաւոր յիշատակադիրը: Կոմ սուհին իր առջեն ելած արդելքներէն աւելի ևս բորբոքելով իր խորհրդոց կատարման համար, ժուլիօյի երկու նամակ դրեց Լուիզն ձեռագիրը կեղծելով: Ժուլիօ ետ չկեցաւ դատէն, և վերակոչման օրն որոշուեցաւ: Սակայն Լուիզին աներեւյթ լինելուն վրայ մեծ շշուկներ ելեր էին բոլոր քաղքին մէջ: Չայն կար որ ժուլիօ այս մասին բոլորագիր մը մատուցեր էր: Կոմուհին աչ ու դող ելաւ ըրածին վրայ: Եթէ կրօնական կոչումը Լուիզը չդրաւէր պէտք էր զանի ապատ թողուլ: Անտարակոյս բացարձակ ըլութեան խոսաւոմ պիտի պահանջէին, բայց այս խոսաւոմը պիտի կարենար պահել: Միթէ ամէն բան իր եղորը չպիտի ըսմէր: Կոմուհին կ'զդշար դառնապէս որ դորձն այս աստիճանին քշեց, նա կ'զուշակէր որ կեղծեալ նամակներ կարող էին զինքը վտանգի ենթարկել: Ուստի Հաւատաքննութեան մատուրը դնաց, Պօնիֆաս հօր խոսուվարանը մտաւ և ամէն բան անոր ըստ: Խեղջ էկզվիդն խկոյն հասկըցաւ այս զործին ծանրութիւնը: Քսան ապրիէ ՚ի վեր՝ առաջն անդամն էր որ այս մեծ տիկինը յանդիմանեց, և անոր անխոհեմ, զուող, յանդուղն մակիրիք ները չխնայեց, մինչե անդամ մրմն չեց նա որ կոմուհին յիմար

էր: Սատան մանաւանդ զինքն որ հայր Պրիֆարի անունը գործածեր էր: Կոմուհին հայր Պօնիֆասի ծանր կշամբանաց առջե նուստութեամբ դլուխը ծոեց: Խօսք տուած բոլոր միջոցներն ՚ի զործ դնել իր ըրած սիալմունքը գարմանելու համար, իրեն որչափ սուղի որ նստէր, եթէ մնադումար դրամներ ալ զոհէլու պէտք լինէր:

Վանք մտնելով՝ հայր Պօնիֆաս զաւառապէտին սենեակը գնաց, և անդ՝ կրակ գարձած՝ աչերը բոցավառ, սրտմտութենէ ձայնը դողահար, պատմեց անոր իր և կոմուհիցն մէջ անցած դէպքը, առանց մոռնալու իր արկդն անոնց հրամանին ներքե դնելու համար ըրած առաջարկութիւնը:

— Դրամը շատ բաներ կարդի կ'գնէ, ըստ դաւառապէտը:

— Այսու ամենայնիւ, անկարող եղաւ այդ գրամը Յանձնաւահան հինքն ներկայացումն արդիւլու, և Աստուած միայն դիտէ թէ որչափ նեղացուց մեղ այն: Եւ ահա այժմ կոմուհին ժուլիօյին քոյլն երկրորդ Ատրիէն տը Քարտօվիլ մը կ'ընէ: Ա՛հ, կանայք, կանայք, որչափ իմաստուն են անոնք որ յանձն չեն առնուր անոնց խոստովանահայրը լինելու: Հայր Քանտալն է որ կոմուհին աւրեց: Ես քաջ զուշակեր էի այս վէս բնաւորութեան անպատճութիւնները: Մատլէդի հետ եղած բանակցութենէ ՚ի վեր՝ այդ արարածը կարծէ թէ կարող է աշխարհս կառավարել: Ես զանի խոնարհութեան մէջ պահէր էի, հայր Քանտալ զովեսաներով անոր դլուխը գարձուց: Աւասիկ արդինքը զեղեցիկ է:

— Համբէրութիւն, համբէրութիւն, հայր Պօնիֆաս, ամէն բան կարգի պիտի մանէ: Չայն տուր խորհրդոց հարց, ըսէ առ անմիջապէս զան այս տեղ զումարուին. յետոյ զնա Իգանական բարի հօր սենեակը: Մեր զօրապէտը զանի Գրանսա կը դրկէ մեր հիմարկութիւններն այցելու այնպիսի խնդրոց որոշ ման համար զորս զրով կարգադրել անխոհմութիւն է: Հանձնարեղ մարդ մ'է, կրնայ մեզի լաւ խորհուրդ մը տալ: Երբ պէտք լինի զիւանագիտութիւն ընել, խալացի մէզվիդ մը երեք դաշն զիացի մէզվիդ կ'արմէ: Միթէ դու այս կարծիքը չունիս հայր Պօնիֆաս:

— Անտարակոյս, անտարակոյս, ըստ փոքր ինչ արագութեամբ վերապատռելի հայրը, զարմանալով որ դաւաւապետ հայրն այս պիսի ժամանակ մը կասակ ընելու սիրտ ունէր :

Խորհրդական հարք եկան, և քանի մը վայրկեան ետքը, հայր Պօնիֆաս՝ Իգնատիոս հօր հետ ներս մտաւ :

Չոր, անկիւնաւոր մարդ մ'էր. իր շել աչերը սե ու թաւ յօնից մէջ թաղուած էին, իր սրամէտ քիթը, իր նուրբ շրթունքը, որ՝ շատ անդամ բարակ և երդիծական ժպիտով մը կ'բացուէր, շանագայլի նման սուր ակուաներ կ'ցուցընէր, իր ցցուած ծնօտը, և ամէն ինչ կ'յայանէր որ նրբամիտ, նենդամէտ և զօրեղ մարդ մ'էր :

Գաւառադէտը խնդրեց հայր Պօնիֆասէն որ ինդիրն յայտաւ զրէ. հայր Պօնիֆաս պայծառ կերպով իրողութիւնը բացատրեց :

— Այդ շատ ծանրակշիռ բան է, ըսին խորհրդական հարք :

— Արդարեւ, շատ ծանրակշիռ, ըստ հայր Պրիֆար որ իր անունը պիտի արատէր :

— Ի՞նչ կարծիք ունի մեր վերապատռելի հայր Իգնատիոսը, ըստ դաւաւապետը :

— Ինդիրը ծանր է, 'ի Փրանսա : Զեր քաղաքային օրէնքն որ սնհամաձայն է կանոնական օրինաց հետ, ամենէն սպարզ խնդիրներու առջև արդելքներ կ'հանէ : Եւ շատ անդամ կ'հարցընեմ իւրովի թէ ինչո՞ւ համար մեր ընկերութիւնն այս խեղջ երկրին համար մասնաւոր սէր մ'ունի :

— Վասն զի, ըստ հայր գաւառապետը, չկայ երկիր մ'որ այնքան առաստ նիւթական միջոյներ հայթայթէ որչափ Փրանսա : Իրաւ է որ միտքերը կրաւորական հնազանդութեան լծին ներքե դժուարաւ կ'ծուին : Գաղղիացին բանավարող է, պէտք է ամէն բանին պատճառն անոր ըսել, բայց վեհանձն է : Իր հաւաաը լեռներ չտեղափոխեր, բայց բաւական վառվուուն է իր քասկին կապերը քակելու համար : Տես Սուրբ Պէտրոսի դէնուրը, ոչ ու բեք այնքան յաջող զնաց որչափ Փրանսա : Ուստի՝ սիրենք այդ Փրանսան, ուսկեղէն հաւկիթ ածող համ է, ոչ միայն մէզին դացին դաց համար, այլ բոլոր կրօնական ուխտերու համար :

— Կ'չաւանիմ, ըստ հայր Իգնատիոս, որ այդ կողմէն ձեր դաղղիացիք արժանիք մ'ունին : Բայց գարձեալ ճշմարիտ է որ այս տեղ դժուարին է մեզ մեր արտօնութիւնները վայելել : Ա՛հ, թէ որ հոռմէական վիճակիները զտնուեինք, Ժուլիօ աբեղան և իր քոյրը իբրև հերետիկուներ՝ ի դիպահուց կ'նետուէին և բոլորվին կ'մոռցաւէին :

— Պէտք է Աստուծոյ աղօթել, ըստ հայր մը միստիքական նութեամբ տողորուած, շատ աղօթել :

— Աղօթել Աստուծոյ, շատ լաւ, ըստ հայր Իգնատիոս, հայցէ ուրեմն Աստուծմէ որ Ժուլիօ աբեղան յանկարծական մասնուամբ մեռյընէ :

— Ա՛հ, սիրելի հայր, ինչ կ'ըսես :

— Ենք երեելի աստուածաբաններէն մէկուն ըսածը, մեծն Մէնդոզան . Կընան, կ'ըսէ նա, առաջէւ Անապուտաք որ մէրցընէ շաւառուած այն հարդիկն որ մէլ հաւածելու է արամարտրուին, եթէ ուրիշ ճար չէ չկայ անոնցմէ առաջելու : Արդ՝ ձեր խենթ կոմսուհոյն բոլոր զելցիկ որոդայթները չկրցան արդիւել ձեր հալածիչն իր յիշ շատակաղիրը հրասարակելու և իր դատն առաջ վարելու : Յանս կարծական մահ մը շատ պատեհ ժամանակի սիրտի հասնէր, քանի որ իր քրոջ յետս կոչումն ունինք : Ուրեմն, սիրելի հայր, զու որ աղօթելու խօսք կ'ըսես, այդ աղաշանքն ըրէ Աստուծոյ : Բայց գուր կ'զմայլիք մեր աստուածաբանից վրայ և իրենց վարդապետութիւններն ՚ի զործ զնելու կ'վարանիք : Կարծես թէ կը մոռնաք որ մեր մէջէն ամէն զիբք շնորհ չկրնար զայն հրատարակել առանց խստիւ քննուելու և Զօրապետին հաւանութիւնը ստանալու . և որովհետեւ Զօրապետը քահանայապետներէն ամէն իշխանութիւն բնդուած է, կ'հետեւ որ չկրնար վրիակիլ, և թէ մեր Զօրապետին կողմէ հաւանութիւն գտած ամէն վարդապետութիւն Եկեղեցոյ կողմէ կ'ըսկունուի :

— * * * կոմսուհոյն ալ այդ կ'ըսէր այն փոքրիկ Լուիզին :

— Բոլորովին անօգուտ էր, ըստ չոր ձայնով մը հայր Իգնատիոս : Աշխարհականները, մանաւանդ կանայք այս բաները պէտք չէր որ դիտացին : Բայց ՚ի Փրանսա կանայք կարդալու և

քան իմանալու անյագ վիակաք ունին։ Եթէ վիշտը կարդալու արդիլուն, աստուածաբանական զրեանք կ'ընթեռնուն, այնչափ յիմար են։ Յիտալիա ոչ ինչ չեն կարդար և այս շատ աւելլ լսւ է։ Երենց սիրահարներուն վրայ կ'սորհին կամ աղօթաղիրը կ'կարդան։ այս սահմանէն գուրս չեն ելներ։ Ուստի դիւրին է զանոնք կառավարել։ Բայց մեր աստուածաբանից դառնալով, դիւտիք որ եթէ մեր իտալացի կորհներէն այս տեղ ունենայինք, արս դէն ու. Ժուլիոյի ձեռքէն պրծեր էինք։

— Ի՞նչ կ'ըսես, դոչեց հայր Պօնիֆաս, կատամի կ'ընես, վերապատուելի հայր իմ։

— Բնաւ կատակ չեմ ըներ, և մեր Սանչէ հայրն ալ կատաէ չէր ըներ երբոր կ'ըսէր թէ՛ Մարդ իր առարկաւ կամ սպացուածն առարկաւ համար, կացող է մենամարտիւն կամ մինչև անդամ իր նշանին ժաղանէլ։ Այս աշխարհականաց համար է, պիտի ըսես ինձ, վասն զի մենամարտութեան չենք ելներ մննք։ Բայց աւամիկ մեզի վերաբերեալ կաորը։ Մեր Դանիրոս և Կարամուէլ հարք չեն վախնար ըսելու թէ՛ Նէրէլի է Եւելեցականաց և կը ծնաւ առարց սպաննել ու միայն իբնոց կեանուը պաշտպանելու այլ իբնոց և մասնաւուն ննչու։ Հայր Լամի կ'ներէ կրօնաւորի մը Սպաննելու այն անց որ մասնաւուն պարտել կապրել ի՞ուշէ, ենիւ այս միջը միայն էս արէիլու, ինչւ երբ բանասրիւնենէրն ակէլու պարտ իշունէ ենէ անմշապէն շպաննուի։

Արդ Պ. Ժուլիօ աբեղան մեր միաբանութեան դէմ դրած յիշատակարուլ մեր պատիւը կ'ուղէ կապտել, նոյնպէս մեր ինչքը մեզի դէմ վարած դատով։ ուրեմն իրաւունք ունի միաբանութիւնն ինքնինքը պաշտպանելու։ Ասոնք կ'ըսեմ որ մեր միաբանութեան աստուածաբանական ընտիր վարդապետութիւնները պաշտպանեմ։ Գիտեմ որ Ֆրանսայի մէջ դործադրութիւնը կարելի չէ։ Նոյնը կրնամ ըսել արքայասպանութեան վարդապետութեան մասին։ Միայն Մարիանա չպնդեր թէ՛ Մարդ իրաւունք անէ բանաւոր ճը սպաննելու։ Նա չէ, այլ մերիններէն մին է որ ըստ թէ Հէնրի Գն սպաննելով Ժուլիօ Քէման իրօք աղնիւ, սպանելի, յիշատակելի հործ մ'ըրաւ, ունչ հասկըսուց երէրէ իշտանաց որ իբնոց ամբա-

չէլու Յետարկութիւններ՝ անդառիւ վեն հայր Երիւ։ Բայց այս առածներն առ այժմ կանոն չեն կրնար լինիլ ՚ի Ֆրանսա։ Տեղը չէ այժմ ըսէլ (Non est hic locus)։ Պարձեալ կարիճներ չկամ երկիր մ'ուր մերինին պէս սոտիկանութիւն կ'զմնուի, և ելեկտրական հեռագրութեամբ, երկաթուղիներով և արդի հանձարին բոլոր այս զգուելի դիւտերով ամէն մէկ քայլին արգելք մը կայ։

— Կ'երեկի ինձ, ըստ մեղմաձայն Պօնիֆաս հայրը միստիկական ձէզվիդին, որ վերապատուելի հայր Խղնաափոս փոքր ինչ իրեն տրուած յարգանքը չարաչար կ'զրծածէ և բնաւ ինդիրը շլուսաբաներ։ Խնդիրը Մարիանայի և Սանչէի վրայ չէ որչափ չէ Արքատուելի և իր քաղաքաղիատութեան վրայ։

— Գիտուն վարդապետ մը, սուրբ մարդ մ'է, պատասխանեց միստիկականը։

Հայր Պօնիֆաս իր ուսերը թեթև մը թոթուեց։

— Լաւ ուրիշն, վերապատուելի հայր, ըստ իտալացի գաւառապետը, ի՞նչ խորհուրդ պիտի տաք ինձ։

— Հանդարտ մնալ, ըսել կոմսուհիւնը որ աղջիկը թողու։ Դուք այս բանիս բնաւ մանակից եղած չէք։ Եթէ Խտալիա գտնուէինք, առողջ հաստատանութիւնը պատրաստ պիտի լինէր և ձեր կոմսուհին ալ կրնար անոր ատենին առջեն ելնել։ Բայց ՚ի Ֆրանսա . . . հող մ'է զոր չեմ ձանչեր։

— Զենք կարող, ըստ հայր Պօնիֆաս, * * * կոմսուհին եւ քերսի վրայ թողոււ։ Եթէ Ժուլիօ աբեղապահին քայրն իր եղագործ զրկուի, ամէն բան անոր պիտի պատմէ, բոլոր անցած գարձածը։ Երբէք Ժուլիօ չպիտի հաւտայ որ մանակից չենք եղած դործին, նա մանաւանդ հայր Պրիֆար յետին ծայր վանդի պիտի ենթարկուի. Ժուլիօ աբեղան երկրորդ յիշատակաղիր մը պիտի ընէ — զրելու մարմաջն ունի — մեզ շատ սև զյոներով պիտի նկարագրէ։ Կարելի է որ կոմսուհին ալ գատի կոչէ զրած կեղծ նամակաց համար։ Այս բաները սոսկալի զայթակղութիւն մը պիտի պատճառեն և մեր միաբանութեան արատ պիտի բերեն։ Դժուարաւ ՚ի զործ պիտի դնեմ մեր Սանչէ, Լամի, Ժան և այլն հարց աստուածաբանական որոշումները։ Բայց ֆայրաղոյն պարա-

դայից մէջ պէտք է ծայրագոյն միջոցներ՝ որ գործ գնել։ Կոմսուահին հարիւր հազար ֆրանք եկամուռ ունի. իր եկամից զէթ երրորդ մասը մինչև ցայսօր մեր միաբանութեան գործոց համար տրուցաւ, եթէ իր ընկած վտանգէն զինք աղատենք՝ մեր ուխտին համար ունեցած չափէ գուրս եռանդին համար, այն ատեն մեզնէ բան մը չպիտի զւանայ։ Թո՞ղ օրիորդ Քլավիեր աներեցի լինի։ Արդեօք հայր Խղնատիոս չէ կարող զանի Խտալիոյ մէջ վանք մը գնել և լաւ պահպանել տալ։ Գրանսայի մէջ կարելի չէ ։ Կարելի չէ իսկ զանի կրօնուհի ընել, քանի որ հայր Պրիֆար կարծէ թէ այս է անոր կոչումը։

— Այս, ըստ հայր Պրիֆար, եթէ իր թշուառ եղբայրը չլինէր, հիմակ Կուտիրական-Սրբն մենաստանը պիտի գտնուեր։ Ճըեշտակ մ'էր այն աղջիկը, և անշուշտ Աստուած կ'ուղէր զանի իրեն կոչել։

— Լաւ ուրեմն, թող այդպէս լինի, ըստ հայր Խղնատիոս, այդ կոչումն իրեն տալու կ'աշխատինք։

— Կ'հաւանիմ այդ յատակադին, ըստ դաւառապետը։ Արդարեա մեր ուխտին բարեկամները պէտք չէ որ երեսի վրայ թուղունք։ Եթէ օրիորդ Քլավիեր անհետի, կոմսուհին պիտի աղատի։ Անոր վրայ բնաւ կասկած չպիտի ունենան։ Մեր թշնամիները չարամուռթեամբ պիտի ըսեն անշուշտ որ այս գործին մէջ մատ ունինք, բայց եթէ մեղ ամբաստանող նշան մը չկայ, իսկըն դործը պիտի մոռցուի։ Դարձեալ հոգ պիտի տանինք ամէն տեղ ճայն հանելու թէ այն նորատի օրիորդը, հերեսութեան մէջ ընկած եղբօր մը մօտ իր հոգին ՚ի կորուստ մասնելու վախանալով, անոր աղդեցութենէ կամաւ հեռացեր է։ Մինչև անդամ կընանք թելադրել թէ իր եղբօր մօտ աւելի մնձ վտանգներու պիտի հանդիպէր։ Անկրօն մարդոց մէջ այս խօսքը պիտի տարածենք, որ շատ ուրախ պիտի լինին քահանայի մը գէմ այսպիսի զրպարտութիւններ կրկնելու։ Եւ այս մասին ծանրապէս պիտի մեղանչն, վասն զի կրօնի և քահանայից գէմ ատելութեամբ պիտի խօսին։ միայն թեթև յանցանք մը պիտի գործինք։

— Այս, ըստ հայր Խղնատիոս, վասն զի ատելութենէ չպիտի ընէք, այլ ձեր պապիւը պահպանէլու համար։ Կ'հայիմ որ չէք մոռցած թէ մեր հարք Լուվիէնի 1645ի գրուածոց մէջ սինդեցին որ . . . մեղք չէ զրպարտելու և սուտ յանցանօք ամբաստանել որպէս զի մեղքի գէմ խօսողներուն վարկը կոտրենք և կործանենք։ Եւ մեր կան, Գանիէլ Պասդէլ, Բէնալօսա, Բելլիսիրօլի և այլն այս կարծիքը հաւանական կ'դատեն, և այս բաւական է, մեր հաւանականութեան վարդապէտութեան համեմատ՝ ընդունել տալու խղճի ապահովութեամբ։

— Այս, այս ամենը զիտենք, պէտք է նշանաւոր կին մ'աղատել, որ մեղի համար վտանգ աչք առաւ։ Պէտք է աղատել մեր միաբանութեան պատիւը, որ մեծապէս վտանգի պիտի ենթարկէր եթէ կոմսուհիոյն անխոհեմութիւններն երեան ելնէին։

— Օրինակի համար, ըստ հայր Պրիֆար, կոմսուհին՝ այն փոքրիկ աղջկան ուղևորութեան, յիաալիա բնակութեան ծախքը պիտի վճարէ։

— Այդ խիստ իրաւայի պահանջում մ'է, ըստ դաւառապետը, և քեզ կ'յորլորեմ, հայր Պանիֆաս, անոր հասկըցընելու որ անոր վրայ կ'յուսանք մեր Անարաա Յղութեան մատուռը զարդարելու համար։ Շքեզ ադամանդներ ունի կոմսուհին և ամէն տեսակ անդին զոհարներ։ Կարծեմ թէ անոր զործած ծանր սխալ մունքը զարմանելու համար իր աշխարհային վայելմանց զոհսպութիւնն արդար և հաճելի զործ մը պիտի լինի սուրբ Կուսին։

— Հանդարա եղիք, հայր իմ, կոմսուհին ինչպէս նաև իր հարստութիւնն այսուհետեւ մերն են։

— Լաւ ուրեմն, ըստ հայր Խղնատիոս, քոյր մ'ունիմ որ Ֆօրքասիի Կուտր-Տամի վանուց վերատեսուհին է։ Թող ձեր յիմար կոմսուհին աղջիկն անդ տանի կամ մէկուն ձեռօք ղրկէ։ Ես քրոջս պիտի իմաց տամ, և պէտք եղած պահպանութիւնը պիտի ընէ։ Իւ քաջայոյս լինինք որ շնորհն այս օրիորդին սրտին պիտի խօսի։

Այսպէս աչա * * * կոմսուհին աղատելու համար՝ վերաստատուելի հարք Լուիդին Ճակատաղիքը վճռեցին։

Կոմուհին տեսեր էր Լուիզն և բան մը զահց չէր ըրած իր վատահութիւնը շահելու համար : Տիկին Քլավիէրի մի շատ նամակներն անոր ցցուց , վասն զի բոլոր ըսած խօսքերէն Լուիզն մօրը հետ ունեցած մտերմութիւնը միայն ճշմարիտ էր : Տիկին Քլավիէրի մահուանէ վեց ամիս առաջ դրուած նամակի մը մէջ , այս պարբերութիւնը կար զոր կոմուհին դիտել տուաւ օրիորդին :

« . . . Իմ աղջիկս եօթ տարուան օրիորդի մ'ամէն բարեպաշտութիւնն ունի : Հրեշտակ մ'է . նա կ'հաւաստէ թէ՝ ըստ որում իր եղայրը ծուլիօ քահանայ կ'ուղէ լինիլ , ինքն ալ կրօնուհի կ'ուղէ լինիլ : Երանի թէ այս՝ աղջկան հաստատուն կոչման մը սկիզբը լինէր : Խաղաղութեամբ դերեղման պիտի մննեմ : Աւաղ , եռանդաղին կ'հայցեմ Աստուծմէ , բայց միթէ արմանի եղայ իմ աղաչանքս կատարուելուն » :

Այս նամակին ընթերցումը Լուիզին վստահութիւնը պիտի առելցընէր կոմուհւոյն վրայ , այնակէս որ իր կոչման վրայ ներգործութիւն մ'ունենայ .

Կոմուհին՝ հայր Պօնիֆասի հրամանն ընդունելէն ետեւ՝ իր կարդապութիւններն ըրաւ : Ուղեորիլ կ'սիրէր , նոյն իսկ ուխակ դնալ : Դրէվ դացած էր Քրիստոսի սուրբ պատմուձանը պաշտելու , զոր հոռոմայեցի զինուորներ վիճակի դրին չարչարանայ օրը — այս պատմուձանն ՚ի Քրանսա՝ Արմանդէոյլի մէջ ալ կ'դանուի և ուրիշ երեք չորս հատ քաղաքներու մէջ — այն պատմուձանն որ վիճակի դրուեցաւ և ոչ ուրիշ մը , քաջ դիտցիր :

Եւ եթէ այս բանս դարմանքդ կ'պատճառէ , զիտցիր որ սուրբ պատմուձանն արտօնութիւն ունի շատ տեղեր զանուելու Յովհաննէս Մկրտչի զլսուն հետ , նոյնակէս սուրբ Աննայի զլսուն և սուրբ Թլփատին հետ զոր տասն եօթերորդ գարու եպիսկոպոս մը Շասնի գետը նետել տուաւ իրեն աւելորդապաշտական և բաւական զայթակըցուցիչ մասունք մը , և սակայն դարձեալ զայն գեռ կ'մնալին ՚ի Շարբու և ուրիշ չդիտեմ Իտալիոյ որ քաղըն մէջ :

Արդ՝ կոմուհին ստէպ փափաք յայտներ էր Իտալիա դնալու չէ թէ սուրբ թլփատը մնալին համար այլ Կաղարէթի մէջ

Սուրբ Կուսին բնակած տունը — որ հրեշտակաց ձեռօք Լօրէտ փոխադրուեցաւ :

Ուժ օր կար որ Լուիզ Սէնդ-Ռվանտէնէն մեկներ էր : Կոմուհին գնաց անոր յայտնելու թէ Ժուլիօ իր դատէն ետ կեցեր էր և յիշասակաղիը չէր հրատարակեր :

— Այսպէս ուրեմն ազատած է , ըստ կոմուհին , և զանի պիտի տեսնես երբոր հայր Պրիֆարի երկրորդ պայմանը կատարես , այսինքն վանք մը քաշուիս ամիս մ'առանձնանաս : Շատ ատենէ ՚ի վեր Սանդր-Գառն ուխտի երթալու դիտաւորութիւնն ունիմ և ես ինքս Լօրէտի Խրսիւլեանց վանատունը քիչ մ'ատեն ապաշխարութեան համար քաշուելու : Կ'փափաքիմ քեզ իմ հետո տանելու , եթէ հայր Պրիֆար հաւանի : Այսպէս , սիրելի զաւակիս , եղբօրդ կ'գրես : Պէտք չէ աւելի ևս մոտասանջութեան մէջ թողուլ զանի : Կարող ես անոր բոլոր անցած դաշտը պատմել և ինչպէս քիչ մ'անոր ազատութեան համար աշխատեցանք : Պիտի իմանայ որ իմ հսկողութեանս ներքե ես և բոլորովին պիտի հանդարտի :

Լուիզ վարանեցաւ : Բայց կոմուհւոյն ցոյց տուած սէրը , իր մօրը նամակները , Աէրալոնի մօտալուտ ամուսնութիւնն որով սիրալ գեռ ևս կ'արիւնէր , յորդորեցին զինքն իր առաջին դաստիարակութեան միստիքական դաղափարներուն դառնալու : Կարելի է նաև Խտալիան տեսնելու փափաքը , որու վրայ այնքան հրաշալի բաներ կ'պատմեն , աւելի գրդեցին զինքը կոմուհւոյն հետեւելու : Քանի որ ամիս մը վանքի մէջ ապաշխարելու համար խօսք տուած էր , Լօրէտի Խրսիւլեանց վանքն երթալ նախադասելի էր , և կոմուհին կ'ըսէր թէ ուղեորդութիւնն երեք շաբաթ միայն պիտի տեէր : Լուիզ , բանագրանաց և արդելման շանթերէն իր եղայրըն ազատելուն վրայ սաստիկ ուրախանալով վստահութեան արամագիր էր : Նա ընդունեց , Ժուլիօյի երկար զիր մը զրեց զոր կոմուհին դիւրաւ իր ուղղութենէ դարձուց , և նոյն երկուն իսկ Ճամբայ ելան : Ուղեորդութիւնն արագ եղաւ : Կոմուհին ուրախութեամբ տեսաւ Փօրտասիլի Կադր-Տաթ դոներուն Լուիզի վրայ դոցուիլը : Անկից Լօրէտ զնաց և Սանդր-Գառնունի շըջանն ըրաւ բարեպաշտութեամբ ծնզայը վրայ :

Իսկ Ժուլիօ դլխուն փորձանք պիտի բերեր եթէ հռոմէական տիբաները դնար իր քոյրը փնտուելու։ Հայր Խղնատիոս անոր Հսկողութեան հողն իր վրայ կ'առնուր։

Նուառուիւ է՝ ուրբարացներ։

Ժուլիօ սաստիկ յուղուեցաւ երբ լսեց Լուիզին պատմածները, իր սոսկալի յաւսահատութիւնն ինք զինքը քըրտուի Նօդր-Տամի մէջ բանտարկեալ տեսնելով, մայրապետ լնելու համար իրեն դէմ եղած հալածանքը, վերջապէս ինչ անպատում ուրախութիւն զդացեր էր երբ իր եղացըն իրեւ աղատութեան հրեշտակ՝ տեսեր էր։

Ըստ կարդի Ժուլիօ պատմեց Լուիզին թէ ինչ վիշտ կրեր էր ՚ի Աէնդ-Ավանտէն իր մէկնելէն ետև, թէ ինչ միջոցներ ՚ի դործ գրեր էր զինքը գտնելու, գատին դուշակեալ վախճանը, իր անձնական ընդունայն այցելութիւններն իտալական վանուց մէջ, մինչեւ այն բարեբաստիկ օրն որ զինքն իր քրոջմէ զատող վանդակը չորստակեց։

Այս խօսակցութեան ժամանակ՝ Ժուլիօ այնքան պաշարուած էր իր սիրական Լուիզը թեւն ունենալու ուրախութիւնն որ չմտածէր թէ ինչ փափուկ կացութեան մէջ կ'զտնուէին երկուքին ալ։

Բարեբաղդորէն Ժուլիօ իր քովն ունէր թղթական որու մէջ թղթագրամ ունէր և Գրանսայէն բերած ոսկին, և որովհետեւ այս տեսակ փախուստներու միջոցին ստէայ պատահարներ տեղի կ'ունենան՝ խոհեմութիւն համարեց որ Լուիզ այս ոսկիին մէկ մասն իր քովն պահէ։

Վէդրալայէն ՚ի ֆօրբասի տանող Ճամբէն երկու հաղարամէզը հեռացեր էին, երբ չափազանց փորբ այլ կոկիկ տնակի մ'առ չելան։ Տնակին սպիտակ պատերուն բոլորտիքն ամէն բան մաքուր էր։ Դրան երկու կողմէն ծաղկանց երկու ածուներ զայն կ'զարդարէին։

Այս ծաղկիները, ասնց անոյշ հոտը Ժուլիօյի համար բարեւ դուշակ նշաններ էին։

Եղնի փայտէ զատուած երկու սենեակներ էին բոլոր բնականնը։ Դրուր կիսրաց էր։ քառսուն ութ յիսուն տարու ուժեղ

ժալոր մը, նուաղ տարուօք կին մ'որ հռոմէական աղւոր տիպար մը կ'ցուցընէր, երիւու տղաք՝ որոց ամենէն փոքրը տասն երկու տարու էր, այս հիւղին բնիկներն էին։ Ժուլիօ զանոնք տան գործերով զբաղած գտաւ։

Զիթապտութիւնը քաղելու մկներ էին և ձորին մէջ դժնուած քանի մը զեղեցիկ ծառեր՝ խրճիթէն քիչ մը հեռի, տան ախրոջ բոլոր հարսութիւնը պիտի կաղմէին։

Ժուլիօ իր քրոջ հետ զրան առ չեւ ներկայացաւ և բարեւ տուին։ Տան տէրը դիմաւորեց զանոնք և ըսաւ որ ներս մտնին։

Ժուլիօ հարցուց այս մարդուն թէ իրեն երկու ձի կրնայ գտնել և թունքանայի սահմանակլութը համար իրեն ուղեցոյց լինիլ։

Մարդը Ժուլիօյի առողանութիւնէ հասկըցաւ որ զործը զաղւ զիացիկ մը հետա է, և այս դէպքին մէջ միրոյ պատմութիւն մը, առեւանդ մը պիտի լինի, և հետեւապէս շահելի լաւ զումար մը։

— Յօժարակամ, պարոն, ըսաւ անոր զէշ զաղլիարէն լեզուով, ուղեցոյցն ու լաւ ուղեցոյցն ես պիտի լինիմ, բայց ձի մը միայն ունիմ։ Պէտք է սպասել որ երթամ Վէդրալայէն մէկ հատ բերեմ։

— Բայց երկար սպասելու ատեն չունինք։

— Պատիւ ըրէք ինձ նստելու։ Կախ ոչ ոք Իաքօմօյի տունը կ'մտնէ առանց հիւրընկալութիւն ըն ունելու։ Իաքօմօյ հարուստ շէ, բայց ժլատ ալ չէ և միշտ քանի մը շիշ զինի ունի իր հիւրընաւ մեծարելու համար։ Կայինք զաւակներս, զոնատ էք, յողնած էք, անօթի պիտի լինիք։ Պէտք է քիչ մը բան ուտել եւ ոյժ առնուլ։ Կոյն միջոցին զործի վրայ ալ կ'խօսինք։

Արդարե՛ Ժուլիօ ու Լուիզ անօթի էին, բայց փոյթ չէին ըներ։ Խաքօմօյին կինն անոնց խոշոր ապուխտ մը, ձիթապտուղ և պանիր մեծարեց։

— Արովհետեւ կ'շտապիք, ըսաւ Խաքօմօյ, պէտք է որ շուտով ընենք։ Բայց ամէն բանէ առաջ ձեր պատմութիւնն ինձ պատմեցէք։ Կ'նայիք որ ձեզի զաղլիարէն կ'խօսիմ։ Քիչ մը խօսիւ սորվեցայ այդ լեզուն, զուշակեցէք, ուր ։ Փրանսա ։ Ամենին։

1849ին՝ ՚ի Հոռմ, երբ դաղղլացւոց գէմ կ'պատերապմէի, և 1859ին երբոր անոնց հետ կ'պատիքազմէի սորվեցայ: Կարիսալը տիի գլուուրներէն եմ, Պապին, իրեւ թաղաւորի մեծ թշնամի մը: Սիրուն տիկին, այս խօսքէս մի զարհութիր, չարամիտ չեմ: Թէ և քահանաները չեմ սիրեր՝ Հոռմի յեղափոխութեան ատեն անոնցմէ շատերոն կեանքն աղատեցի: Եւ երբ կ'ըսեմ թէ քահանաները չեմ սիրեր, ըսած զիսեմ: Պէտք են քահանաներ որ մեզի բարոյական քարողն: Մենք շուներ չենք, վերջապէտ Աստուծոյ կ'հաւտանիք: Եկեղեցւոյ մէջ մեծաւոր լինիլը բաւական չսեպելով՝ կ'ուզեն նաև քաղաքականութեան մէջ ալ լինիլ: Ո՛չ, ո՛չ, Տէր վկայ, ո՛չ: Իրենց ժամանակն անցաւ, մեր սանձը կը կրծենք, մենք հոռմայեցիք, բայց այդ բանը չպիտի տեէ:

Իաքոսօ քաղաքական երկայն ճառ մը պիտի խօսէր՝ ատեն ատեն զինի անկելով. բայց Ժուլիօ՝ որ տրտում ու մտահող էր, իր լուս թեամբը հասկըց որ այդ ինդիրը՝ թէ և իրեն համար կարեոր, պէտք էր մէկուի թողուլ:

— Դուք ինձ ձեր պատմութիւնը չպատմեցիք, ըսաւ նա: Կայ ինք, խօսեցէք: Այս չքնաղ օրիորդը կ'յափշտակէք, այնպէտ չէ:

— Իմ քոյրս է, ըսաւ Ժուլիօ:

— Ո՛չ, բացատրութիւնը լաւ է: Մենք դիաբենք այդ բանը: Նայինք, լսէք ինձ Ճշմարիտը:

Ժուլիօ համասօա բացարեց Գօրգուանիք Կուռտ-Տամի դէպքը:

— Կրո՞լ, պատանի, եթ. աւազակաց գնդի մը պարագլուխը լինէիր, եթէ Բօրդո-Անդիօյէն կամ Գասակը Գօնտոլֆօյէն ՚ի դարձին՝ սրբազն Պապը կողոպտէիր, դարձեալ եթէ խոշիկ վերայ ութ սաս մարդասպանութիւններ ունենայիր, քեզ այնչափ չպիտի յարգէի, բայց նուազ պիտի ցաւէի վրադ, քան որ կը ցաւիմ այժմ մայրապետաց ապաստանարանը բունութեամբ մանեւ լուդ: Ա՛չ, զաղղիացիք, կրակոտ են, մեր բարքը չեն զիսեր: Խաղա գանակի հետ՝ որու հետ որ կ'ուզես, պապաին և մամաին քմին տակ աղջիկներ զուցիր, եթէ շարժին, ցոյց տուր անոնց Շաղաւորաց երաւունքը: մեր մէջ այսպիսի քաջագործութիւններ

ընելէ ետև՝ մարդ պրծելու հնարը կ'զտնէ: Աստիկանութիւնն այնքան խիստ չէ սպաննողներուն դէմ: Բայց, Տիրամայրը, բայց կուսարանը: Դու չցիտես տակաւին թէ ինչ ծանր բաներ ըրիբ: Քաջ դիսցիբ ուրեմն որ Վէդրալայի բոլոր փառուրները քեզ վնասւելու եւած են: Ասոկալի մարդ մէ՛ սուրբ հաւատութիւնսաւթեան պարուն հործակալը. բոլոր երկրին սարսափ կ'ազգէ: Անտարակակոյս ամէն կողմը թմրուկ զարնել տուած է: Կարելի է ժամէ մը իմ տանս առջև պիտի երևնին և աղքատիկ տունս տակն ու վրայ պիտի ջնեն: Բայց զարձեալ եթէ յաջողին մեղ բոնելու, մեծ զործ մ'ըրած պիտի լինին. կ'ախորդիմ անոնց խաղեր խաղալ:

Դժուարին էր համոզել Իաքոսն որ Լուիզ Ժուլիօի քոյրն է: Կ'կարծէր թէ այս խենթ զաղղիացին Գօրգասիի կուսարանէն գաւնի յափշտակած է. ՚ի զուր Ժուլիօ ջանաց հակառակը հաւատացնելու, այդ դէպքը զործին արգելք մը չէր լիներ: Քաջը տրամադիր չէր որ և է դժուարութեան առջև ընկրկելու: Աւստիք Ժուլիօ թողաց որ ուզած կարծիքն ունենայ:

Երբոր թիթև ճաշը լմիցաւ, Իաքոսն երկու ուղեորաց ըսաւ.

— Զիրար կ'սիրէք, զասակներս, աղէկ կ'ընէք: Աստուածիմ, եթէ փոքր ինչ պարկեշտ մարդ մէմ, այդ բանը պարտաւոր եմ սիրոյ, երկու սիրոյ: Կ'սիրէի իմ պառաւ մայրս զոր՝ տան տարի կայ կորուսի, Աստուած Հոգին ըուսաւորէ: Կ'սիրէի այն զոր ահա այս տեղ կ'տեսնէք . . . : Երբ տեսայ որ ամէն բան լմիցաւ է, թէ դուք Հասարակապետութեան չար զաղղիացիք մեր նորածին Հասարակապետութիւնը սպաննեցիք, իմ նրանիթս վերադարձայ:

Իմ վրայ յանցանք մը չկրցան գտնել: Ամէն խուզարկութիւնէ խոյս տուեր էի: Զիս հանդարտ թողին: Երջանիկ ապրեցայ, յետոյ Կարիփալատիի ներքե պատերազմելու վերադարձայ: Այս անդամ, գուք զաղղիացիք, մեզի դէմ չէիք այլ մեղի հետ: Միայն քիչ մը շուտ կանկ առ իք: Խտայիա աղաս չէ Ալպեան լեռներէն մինչև Աղբիականը: Բայց ամէն բան լրացած չէ, և եթէ Երբէք Կարիփալատի պէտք ունենայ Իաքոսօլէն, պատրաստ է նա: Ոչ կիսու և ոչ որ իիս կրնան զիս բունել: Կ'ժոխմ կ'երթամց վերջէն գառնալու համար:

Այսպէս խօսելով հանդերձ՝ Իաքօմօ ուղեորութեան կ'պատրաստուէր :

— Ե՛ս, քանի որ ստիպողական է դործը, ձեզի համար ձի մը մինտոելու չպիտի երթամ: Պէտք է ինձի հետ քալել: Երբ սիրուն աղջիկներ կ'յափշտակենք պէտք է որ մարդ լինիլ զիտնանք: Եմ ձիս լաւ և հուժկաւ կենդանի մ'է որ ինձի պէս սահմանագլխուն բոլոր ճամբաները զիտէ: կարող ես անոր վստահիլ, գեղանի աղջիկ, անսր վրայ պիտի թառիս: Հարկ չկայ քաջ ձիավարժ լինիլ. իմ հասաւ թամբս կակուզ է, առջեի կողմը կութեսոր բարձր է: Եթէ վտանգ մը տեսնես, սանձը թոյլ ձգէ, ոտքով կենդանիին կուշտը սեղմէ և բանէ մը մի վախնար. քեզ սասանային ճանկերէն անդամ կարող պիտի լինի աղատել: Օ՞ն առաջ, մնաս բարեաւ, կին, մնաք բարեաւ, տղաքս. վաղը կէս օրին մօս պիտի տեսնէք զիս: Հիմակ մեկնինք. կեցյլ՝ աղատաւթիւն:

Այս մարդն երկու հրացանակ ունէր: Ժուլիոյի ըստ:

— Աիթէ զինուած ես:

— Զինուած, ո՛չ, այս:

Եւ ժուլիո ցոյց տուաւ անոր զրպանի թէվուվը մը:

— Կեցյես, պատանի, կարող ենք ճակատամարտ մղել:

Եւ երբ դուռը հասան, Իաքօմօ շարունակեց.

Սահմանագլխուն համար համար շատ ճամբաներ կան: Բնականապէս ամենէն շիտակ և դիւրին ճամբուն վրայ ձեզ պիտի փնտուեն, Վալանդանօւն բէդիկլիանօյին վրայ: Ամենէն վայրենի, ամենէն դժուարին շափողն է: Անտարակոյս չպիտի մոտածեն այդ կիրճերուն մէջ ձեզ փնտուելու, ուր մաքսանենդները թագաւոր են: Իսկ մաքսանենդներուն դալով. . . :

Քիչ մնաց պիտի ըսէր. Ես ալ մաքսանենք եմ, բայց կայ առ և բաւական համարեց յարելու:

— Կ'ձանչեն Իաքօմօ:

ՄԱՍՆ ՎԵՅՏԵՐՈՐԴ

ԱՍՏԻԱՏԱ. ԹԵՇՆՈՒԹԵՍՆ ԶՈՀ Ի ՃՈՒԱՄ

Ա.

ԽԸՆԹԱՆԱԳ. ԼՈՒԽ

Վոլքարսէդայի ճամբան մինչև Վալանդանօ բաւական լաւ է: Մեր ուղեորներն աղեկ կ'քալէին. Ժուլիո լեռնականի ոտք ունէր:

— Եթէ ուրիշ կերպ գաստիարակութիւն առած լինէիր քաջ մաքսանդ մը կ'լինէիր, կ'ըսէր Իաքօմօ, որ այսովիսի բաղդանդիր կեանք մ'ամէն բանէ: նախաղաս կ'համարէր:

— Իաքօմօ, ըստ ժուլիո իր ուղեցոյցին ցած ձայնով մը, եզէ մեր վրայ յարձակող զանուի, ամէն ձիդդ թափէ: քոյրս աղատելու, ես միշտ կրնամ ինքզինքս աղատել: Եթէ մի անդամ Վոլքարսէդա հասնինք՝ թող ինձ սպասէ: Իմ նեցուկս եղիր: Քու վրադ վստահ եմ, Իաքօմօ:

Երբոր Թուքանէլայի մօտ հասան, մաքսանենդը ձախ կողմը զարնելով արտուղի ճամբայ մը բանեց, որպէս զի չանցնի այն քաղքէն ուր մէրկւս փատորներ ուղարկած էին: Երկու հազար ըսմէդր հեռուէն միայն սահմանագլուխը տանող ճամբան մոտան, որ երթալով կ'գժուարանար:

Քիչ մ'ատեն Քալվէլլօյի ղառիթափ վսյրերը դեղերեցան և Արդէն Ետրութեան հին քաղքի մ'ամայի շըջապատը հասնելու վըայ էին, որ այն կողմերը Քասդրօ անուամբ ճանչցուած է, որմէ անդին սահմանագլուխը պիտի անցնէին, երբ յանկարծ՝ աւերակներու մէջ լեռնամէջի մը խորէն թանձր պուրակէ մը դուրս եւլան չորս դիմակաւոր մարդոց խումբ մը : Մաքսանենպը տեսաւ զանոնք և հասկցաւ որ ամենէն վատ տեսակ ելուզակներէն են, որ քանի մ'ամանէ՝ ի վեր Քօրնէդօէն մինչև Վիդէրպ բոլոր երկիրը կ'աւերէին, և ոստիկանութիւնը չէր կարող ուապական զօրականաց ձեռօք անոնց հետքը զանելու : Քաջը տեսաւ որ մեծ վտանգ էար :

— Կորսուեցանք, ըսաւ նա Ժուլիօյի, եթէ վհատինք : Խրարու աջակից դանուինք և յառաջ անցնինք : Մեր եակը կիցիր, օքիորդ :

Աւազակները Ճակատ կազմեցին և իրենց ատրճանակներով սպասեցին : Երկու կողմէ հրացանները պարզուեցան : Աւազակներէն մին ընկաւ մեռաւ : Խաքօմօ, որ Ժուլիօյի երերիւը տեսաւ, զանի բոնեց :

— Առ իմ ըէկօլվըս, վիրաւորուեցայ . . . պաշտպանէ քոյրս . . . :

Խաքօմօ կրակը շարունակեց ահարկու դէնքով, երեք աւազակներն այս անակնկալ դիմադրութիւնը տեսնելով՝ փախուստ տուին : Առաջին հրացանի պայթումը լսելով՝ Լուիզը տանող ձին զարհուրելով՝ Վօլքարէդայի կողմը բոնելով՝ արշաւակի մեկներ էր :

— Խաքօմօ, ազատէ քոյրս :

Այս եղաւ Ժուլիօյի վերջին խօսքը :

Գնդակ մ'եկեր անոր ձախ թեր զարկեր էր : « Սոյն պահոն ըումնի շառաւի իդ մը՝ ամպէ մ'ելնելով՝ այս տեսարանս լուսաւուեց : Մեռելատիպ դեղնաւթիւն մ'իր երեսը կ'ծածկէր : Խաքօմօ վէրքը վնասեց, արինը յորդահօս կ'վագէր, Ժուլիօյի շապիկը պատուեց և գարման ու կապեր պատրաստեց : Լեռնամէջն հոսող առուակէ մը գնաց թաղեայ գլխարկով քիչ մը ջուր բերաւ : Քա-

նի մը կաթիլ ծուլիօյի երեսին թափեց և չկրցաւ անոր մարմրոքն անցընել : Աէքքը խնամօք լուաց, չորցուց և զայն լաւ մը կապեց : Խնդն ալ երկու տեղէ զարնուեր էր, բայց այս թեթե վէրքը հաղին կ'զգար . մին Ճակատին վրայ էր, զոր զնդակ մը սկրդեր էր, միւսը ձախ սրունքին վրայ, զօր միայն քիչ մը ցաւէն կ'ըզդագար : Խաքօմօ այս թեթե վ բքին համար փոյթ չէր ըներ : Այս լեռներու վրայ շատ անդամ այսպիսի կոփիներ ըրած էր :

Սակայն իր կացութիւնը ծանր էր : Բնակութիւն չկար մօտ տեղուանքը : Ի՞նչ ընել պէտք էր Քասդրօյի ընդարձակ առանձնութեան մէջ :

Լուսնալու մօտ էր : Պէտք էր սպասել, հսկել զաղղիացի եւրիտասարդին վրայ, որ կորսուած արիւնէն սաստիկ տկաբացած լինելով՝ հաղին ուրեմն կ'չնչէր : Կարելի է իրեն ծանօթ ուղկոր մը կամ մաքսանենդ մ'անկից կ'անցնէր :

Աւելի հետուն սոսկալի կերպով կ'ստնդայ աւաղակն որ կարել վէր զարնուած էր :

Հաղին կէս ժամ կար որ Խաքօմօ վիրաւորը գարմաներ և իր քովը նստած՝ կ'ջանար ձեռքը, քունքը կուրծքը շփելով՝ տաւքութինը պահել և անոր կենդանութիւն տալ, երբ յանկարծ ձիաւոր մարդոց ձայնը լսելի եղաւ իրենց բռնած Ճամբուն ուղղութեամբը :

Խաքօմօ մտածեց թէ ասոնք կրնան աւաղակներ լինիլ՝ որ խմբովին կ'զան : Հողաբերի մը վրայ ելաւ և թանձր ու կարճ փու մը մէջ սքլեցաւ բոլորովին անտես մնալով, իրեն անթափանցելի դալարուա վերաբերուի մը ներքեւ : Ոչ ոք կարող պիտի լինէր երեակայել որ անոր տակը մարդ մը պահուած է, այնքան ցած էր ծառասունկը :

Բայց Խաքօմօ անկից ամէն բան լսել ու տեսնել կարող էր : Այս ժամն էր որու վրայ բնութեան աննման նկարիչ մ'ըսաւ, զիշեր չէր, բայց զեռ ցերեկ ալ չէր : Արշալուսոյ առաջին շուղը լուսոյ զունատ նշոյլներուն կ'խաւնուէին : Ուստի անորոշ դոյն մ'առաջ կ'զար զոր պատկերհան մը բնաւ չկրցած է նկարել :

Այս հետաքրքրական դամբանականին ատեն՝ պարագլուխը՝ իր տակի զգեստէն օղի սրուակ մը հանելով՝ ժուլիոյի մօտեցաւ, այս ըմպելիէն քանի մը կաթիլ բերնին մէջ կաթեց, անով քուն քը շփեց և չնչել տուաւ:

Այս ըմպելին օդուտը քիչ ատենէն երևան ելաւ. Ժուլիոյի վէրքը ճարտարութեամբ դարմանուած էր: Խնդիրնքին եկաւ երաւ զէն ենող մարդու մը պէս:

— Քոյր իմ... Խաքօմօ... ուր եմ... ով էք դուք:

— Պարոն Ժուլիո, մնկք քու բարեկամներդ ենք, և քու վըրադ շատ կ'ցաւինք: Մեղ զրկողները միայն հողւոյդ փրկութիւնը կ'ուղեն: Աւելի լաւ է ասոնց հետ գործ ունենալ քան թէ Բիետրո Փրաբայի մարդոց հետ: Ի՞նչ վիճակի մէջ ձգեր են քեզ, Աստուած իմ: Նայինք, փորձ փորձէ ոտք ենելու: Ա՛հ, աղէկ է: Պարոն աբեղայ, գու նորատի ես, միշտ յոյս կայ. ասկէ զատ վտանդաւոր չէ թերի վէրքը: Նայինք, բերէք խիստ հանդարտ ձի մը: Հիմակ փորձէ վրան հեծնելու:

— Քոյրս... հապա քոյրս:

— Երկու մարդիկ գացին զանի վնտուելու: Անտարակոյս հիմակ պիտի բերեն զանի: Բանէ մը մի երկնչիր: Ամէն ինսամք պիտի տարուի անոր համար... իսկ դուք օգնեցէք պարոն աբեղային, քովէն մի հեռանաք, կարելի է տկարանայ: Երթանք՝ ի Վիդերպ, բայց ծանր ծանր:

Ապա՝ գէտ ՚ի ժուլիօ դառնալով վարդապետական դէմքով մը, նոյն մարդը յարեց.

— Բոլոր կենացդ մէջ շատ տխուր յիշատակ մը պիտի ունենաս, պարոն աբեղայ: Սուրբ վայր մը բոնաբարեցիր, Տիրամօր սրբալայրը պղծեցիր: Ո՛չչափ մոռցար քու նուիրական պաշտօնդ: Այս բաներն Խտալիոյ մէջ խստի կ'գատեն և սրբապղծութիւնը կ'պատճեն: Գու Փրանսա չես այս տեղ:

Ժուլիօ այս անմիտ կշտամբանայ անորոշ ձայները կ'լսէք: Բաւական կ'ապրէք զգալու համար որ ձիու վրայ է, որ մաքսանենցին հետ չէք, որ իր սիրական Լուիսն իր մօսը չէք Խաքօմօյի հանդարտ հեծանելիին վրայ: Այսչափ միայն զիտէք: Բուռն ցաւ

Զիաւորներն որ ալմէալի կ'յաւանային՝ քիչ ատենէն կուուին վայրը հասան:

— Փատուրներ են, ըստ Խաքօմօ, շատուր են: Այս խեղն պասանին ազատելու համար չեմ կարող բան մ'ընել. զոնէ երշ թամ իր սիրուհին զանելու փորձ փորձեմ. անտարակոյս ձին շիտակ ձամբով տարած է զինքը:

— Պարոն, դիմէլ մը, ըստ ձիաւոր մ'որ ատրճանակը համազեստ ունէր:

— Երաւ է, պատասխանեց մարդ մ'որ դնդին դլսաւորը կ'եւըեւէր, թէկ համազգեստ չոնէր բնաւ:

— Պարոն, աւասիկ ուրիշ զիակ մ'ալ, ըստ ուրիշ ատրճանակիր մը:

— Կ'երեի թէ այս տեղ կուուած են, ըստ պարագլուխը, Բիետրո Փրաբայի մէկ քաջագործութիւնը պիտի լինի այս: Սակայն պէտք է որ Նորին Վասեմութիւն պապական փոխանորդն այս խումբ չնշնչու հոդ տանի, որ կ'կողոստէ և կ'սպաննէ:

— Պարոն, նոյն ինք Բիետրո Փրաբան է, զանի կ'ձանշեմ:

— Գէշ լուր, վերջին առիթ մը կ'ունենայինք զանի բանելու: Կ'երեի թէ այս անմիան արիասիրտ ուղեորի մը հանդիպելով սպաննտած է, ուղեոր մ'որ չէ համբերեր... նայինք միւս զիակը:

Նոյն պահուն պարագլուխը ժուլիօյի մօտեցաւ: Աւելի վառվառ լոյս մը հորիզոնը կ'լուսաւորէր. վերաւորին գէմը արեւելքի կողմը դարձած էր և այս լոյսն անոր վրայ կ'զարնէր:

— Աւել փինտուածն ալ այս մարդն է: Նոյն իսկ մեր դաղղիացին է: Բայց ո՞ր է իր քոյրը:

Եւ հրաման տուաւ որ երկու փատուրներ Վոլքարսէդայի Ճամբան ննուզարիեն:

Ինք, միւսներուն հետ, ձիէն վար իջաւ, ժուլիօյի մօտեցաւ, երակը զննեց, և տեսաւ որ վէրքը դարմանէր են:

— Այս աւազակներն ի՞նչ զթասիրտ են: Տեսէք, իր վէրքը դարմանէր են: Բայց այս խեղն Բիետրո Փրաբան: Նայինք արդ մեռձնէ: Է:

— Բոլորովին մեռած է, պարոն, աւասին խոստովանանք լինելու մեռած է: Աստուած հողւոյն ողորմի. կտրին մ'էք նա:

մը մերթ լնդ մերթ աղաղակ մը հանել կ'տար անոք : Բնութեան
մէկ բարիքն է որ հոգւոյ գործունելութիւնը կարծես թէ կ'զադ-
րի՝ երբ ծանր վնաս մը կ'հասնի մարդուս մարմնոյն : Բարեբաղ
դարար այն ատեն կ'մոռնայ մարդ իր յոռի կացութեան բոլոր
ծանրութիւնը : Պէտք է որ մարմինը սպիանայ : Կորաբուժութեան
հետ պիտի դայ զգալու կարող աղդու մտածութիւնը :

Ժուլիօ Վիդէրպ հասաւ, և այն տեղ իրեն պէտք եղած ինսամ-
քը տուին : Բժիշկը յայտնեց որ վէրբը վասնդալի չէ և թէ՝ քիչ
ատենէն, կալանաւորը կրնար ձուո՞ դնալու համար ճամբայ ենել :

Բ

Ա. Ի. Դ. Է. Պ. Գ. Ե. Բ. Ն. Ա. Տ. Ե. Ս. Լ.

Այն օրն որ պապական ոստիկանութիւնը ժուլիօն կ'ձերբակա-
լէր՝ ձուոմէն եկած խիստ հրամաններուն համեմատ՝ ուրիշ խիստ
կարևոր ձերբակալութիւն մ'ըրեր էր : Վիդէրպ՝ Խոտալիոյ ուրիշ
մի շատ քաղաքայ պէս՝ իր գերբնատեսն (քետանզա) ունէր . . . : Այս
անձը՝ Լօրա Տօնի անուամբ՝ դռեհիկ կին մը չէր . . . իր միստիքականու-
թիւնը չէր նմաներ բնաւ նոյն տեսակ կանանց միստիքականութեան
որ տիրող կրօնական կարծեաց կ'աջակցին և կղերին ու հոռոմե-
կան քաղաքականութեան մէջ կ'դանեն՝ իրենց առաքելութեան ար-
տաքին նուրիադործումը : Գրեթէ միշտ կրօնական միաբանութիւն
մ'այսափսի կանայքը կ'փւրացընէ, կ'զովէ և կ'զործածէ որպէս զի
ըստ կարդի ինքն ալ անոնց կողմէ դովուի : Քիչ ատեն կայ որ
մէկիդներն այս տեսակ կին մը ձեռք ձեցին, որ վերասպատուելի
հարց վրայ բարձրաձայն դովեստներ կ'թափէր և անոնց կ'զրկէր
իրեն խորհուրդ հարցընողները :

Լօրա Տօնի՝ որ տեսիլներ և յայտնութիւններ ունէր, և ըն-

տաներար իր պահապան հրեշտակին հետ կ'խօսակցէր՝ բնաւորու-
թիւն մ'ունէր որ շուտով լծի ներքեւ չէր լնկներ : Իր մարդու-
թէութիւններն որ շատ այլանդակ էին, այնքան մեծ հոչակ հա-
նեցին որ մինչև բարիկ հասան, ուր կրօնական այլ արտակեդրոն
ընկերութեան մը մէջ կրցեր էին բաւական հաւտացողներ զտնել :

Աւասիկ ասոնք էին այս զերբնատիսին հրապարակաւ քարոզած
վարդապետութիւններն 'ի Վիդէրպ՝ բազմաթիւ այցելուներու առա-
ջև որ քնաշը ջական ջգնաժամերը տեսնելու կ'զային :

Մարիամու իշխանութիւնը պիտի սկսէր : Ի զուր չէր որ Պիոս
թ առանց Թելլա յլուցեալ հրատարակիւր էր զանի : Գերբնատիսին
համեմատ՝ այս Ճշմարիտ էր, և այս վարդապետութեան հրատա-
րակութիւնն էր որ քրիստոնէութիւնը պիտի փրկէր : Բայց այ-
լանդակ բան, և ահա այս էր պատճառն որ պապական շանթեր
իրեն գէմ արձակուեցան . Լօրա Տօնի կ'պնդէր որ պապերու աշ-
խարհական իշխանութեան անկմամբն էր որ Եկեղեցին իր նախնի
պայծառութեան պիտի գաւռնար : Աս Ճարտասանական, մինչեւ իսկ
վսեմ մեկնութիւններ կ'տար Գառառ-ը (Պացուիւթ) վրայ . հու-
ժառանձն պէտութեանցն (deprosunt քուելու) իրեն համար պապերուն
արքայական զօրութեան կործանման նշանն էր : Պիոս թ վերջին
թագաւորը պիտի լինէր և առաջին հեղ քահանայապետն որ խաչե-
լոյն վշտալի պսակն իր գլուխը պիտի գնէր : Այս էր այն բառին
փմաստը . Եղանակն իսունեւ պէտու բարձրանան :

Այս ամենը միստիքականութեան և քաղաքականութեան այլան-
դակ խառնուրդ մը կ'յօրինէր : Ամէն միջոց 'ի գործ գրին Լօրա
Տօնիի վրայ ներդործութիւն մ'ունենալու : Մեծ վարձք խոստա-
ցան անոր եթէ աշխարհային իշխանութեան հարկը սլաշտակնելու-
յանձնառու լինէր՝ պապութեան հոգեոր անկախութեան համար ։
Ամէն առաջարկութիւն մերժեց, Անդնէլլիի դործակալները Ճամ-
բեց, որ յատկապէս Վիդէրպ եկեր էին զանի շահելու, և զրե-
թէ գոնէն դուրս վընտեց այն պապական նուրիակն որ իրեն ստէպ
այցի կ'զար, և իր զուռոզութիւնը կ'զդուէր անոր վրայ յաղթու-
թիւն տանելու յուսով :

Իր հուռմական հպարտութեամբը զնուած և նմ յայտարարեց

թէ Ա. Հոգւոյն անհաւատարիմ չպիտի զտնուի և իր խիղճը չպիտի վաճառէ . և այն օրէն սկսաւ աւելի համարձակ մարզարէ անալ Պատին աշխարհային իշխանութեան անկումը : Իր ազդեցութիւնը սկսեր էր վտանգառը դառնալ : Խտալացի ազատականներն իր դուշակութիւններն օդուտ կ'քաղէին միտքերը դրդուելու և այն գաղափարն արծարծելու թէ Հոռո՞ առաջին առ.թիւ՝ Խտալիոյ նոր թաղաւորութեան մայրաքաղաքը պիտի լինէր : Կուիրակին անոր դէմ սոսկալի տեղեկադիր մը զրեց : Որովհետեւ Լօրա Տօնի հարուստ էր և երիրին մէկ հարուստ գերդաստանին անդամը , ուրիշ լաւագոյն միջոց չդան այս մարզարէութեանց դէմ բայց եթէ ըսել թէ հաւատաքննութեան սպատկանող ծանր գործ մ'է , որպէս զի սովորական դատարաններէ զանի հեռացընեն և այնպիսի աստեանի մ'ենթարկեն որ ամենէն առաջ յանցաւորը բանա կ'զնէ և զանի կ'դատէ երբոր յիշէ :

Խեղճ արեղան և հպարտ մարզարէուհին իրարու մօտ նստեցուցին այն խարիսուլ կառքին մէջ որ զերենք Հոռոմ պիտի տանէր : Պատին չորս սպահապան զին որները , երկուքն առջնեն և երկուքն ետևէն , ուղեկից էին որպէս զի կալանաւորները խոյս շտան : Ժուլիօ խոյս տալու դաղափարը չունէր : Գերբնատեսը կատղութենէ խելազարեր էր :

— Թշուառները , կ'ըսէր նա , պիտի ընկնին : Ո' իմ անոյշ մայրս , քու իշխանութիւնդ պիտի սկսի երկրիս վրայ : Այլ ևս կեսար մը չպիտի երեխ Աստուծոյ եկեղեցւոյն մէջ :

Եւ կառքին մէջ ձիգ կենալով՝ Լօրա Տօնի՝ զինքը ծածկող քօնը մէկ ձեռամբ վեր առնլով և միւսն ձռոմի կողմը կարկառելով իր գունատ ձգնաւորուհիի դէմքով կ'նմանէր միջին դարու այն արձաններուն՝ որ նիշար մարմին ունին և իրենց զգեստուց ծալքին տակէն հաղիւ կարելի է դուշակել որ կնկան ձեւ կ'պահէն :

— Ո՛չ , այլ ևս կեսար չպիտի լինի , կ'դոչէր նա , ո՛չ Քրիստոսի քահանայ կեսար պէտք է և ոչ հեթանոս կեսար . Մարիամ , Անարատ Մարիամ , վերջապէս ոտքդ բրիր օձին դիսոն վրայ , և քու առջեւդ խնարհելով աղյերը յաղթութիւնդ պիտի հուչէն : Եւ ձեզէ համար , ո՛ կամացք , իմ քոյրերս , ազատու

թեան թուականը հասաւ : Ձեզի համար մեծ բաներ տեղի պիտի ունենան : Դուք Մարիամու հետ և Մարիամաւ պիտի իշխէք : Եւ կեղեցին մինչեւ ցարւ կոշտ զօրութիւնը ներկայացուց որ է մարդու , այժմ սիրոյ զօրութիւնը պիտի ներկայացընէ , որ է կինը , որ իրեն տիպար պիտի ունենայ Անարատ Մարիամի : Ո' քահանայապետ , մի ջանար ժողովելու այն եռապատիկ թաղին բեկորները , զոր յեղափախութիւնները խորտակեցին , վասն զի քու Ճշմարիտ իշխանութիւնդ նոր պիտի սկսի : Դուք հողիներու բայցարձակ թաղաւորը պիտի լինիս : Քու անսխալականութիւնդ քրիստոնեայ ժողովրդոց մեծ վարդապետութիւնը պիտի լինի , բայց պէտք է որ աշխարհային մեծութիւնները դագրին : Քրիստոսի եկեղեցւոյ մէջ առ առաջնորդ չկան , չկայ նուաստացուցիչ սաորակարդութիւն Անարատ Մարիամու ձեռօք վերականգնեալ կնկան համար : Կա ևս եկեղեցականութեան պիտի մասնակցի , վասն զի նա մարդէն աւելի մաքուր է , նա աւելի սիրել դիտէ : Եւ որովհետեւ գու , Պիոս Թ. , այս մեծ վարդապետութիւնը հրատարակեցիր , մարդոց ձեռօք բարձրացած այս գահէն վար պիտի իջնես խոնարհելով , որպէս զի մեծապահ բարձրանաս՝ իբրև նոր եկեղեցւոյ դլուխ :

Տասն և իններորդ դարու կաթոլիկ կղերականութեան ամենէն ախտոր մոլորութիւններէն մին , կրնամ դրեթէ ըսել՝ մեծ ամօթմէրէր ըսա երևոյթին գովելի դիտաւորութեամբ՝ քաջալերելու կրօնական աշխարհին մէջ միստիքականութեան սոսկալի զարգացումը : Ընկերական մեծ տաղնապներու մէջ՝ մարզարէական ուղին՝ որ մարդկութեան մէջ կ'ոտնուի , կ'զարդանայ . սնտեսագէտներ , զրադէսներ ընկերական ազատազ բութիւնը կանխաւ կ'զան : Նիւթական աշխարհի մէջ մարզարէութիւնը զերբնային զօրութեանց անուամբ կ'ծնի : Աստուծն է որ կ'երեխ , սուրբ Կողմն է , ընտանի հրեշտականերն են : Այս ամենն անկեղծութեամբ կ'կատարուի : Թերահաւատ ընկերութեան մէջ կ'սխալին երբոր այս զերբնատեսներն ու մարզարէները կ'ամբաստաննեն իբրև խաւթեբայ և ստախօս . այս յայտնութեանց հակամէտ մարդոց պէս պարզապիտ մարզիկ չկան : Գրեթէ միշտ ցաւադար սրբակրօն օս

ըիսրդներ են, որ վանքը կ'ապրին կամ պարզ ու խստակրօն կենացաղ մ'ունին :

Ոչ ոք կրնայ երեալայել թէ քանի քանի անձեր մարդարէացած են, ամենէն ժողովրդայիններն են Սալէդի զաւակունք, Լուրտի նորատի օրիորդը : Քիչ կրօնուհիններ կան որ իրենց տեսիլներն ունեցած չլինին — մեր խօսքն անոնց վրայ է որ հայեցողական ու անդորք կեանք կ'անցընեն, Գթութեան քորք ժամանակ չունին տեսիլներ ունենալու — : Այս ամէն բաները կ'վաղի, կը տարածուի աշխարհի մէջ, և մեխութեանց առիթ կ'լինի : Միատիքական ընթերցուածքով զրդուուած բղեղներն այս տարափոխիկ ախտով կ'բռնուին : Կ'սկսին բորբոքիլ, և չարիքը սոսկալի կերպով կ'տարածուի :

Բոլոր մարդարէութեանց տիրական դաղափարն որ մէկ դարէ ՚ի վեր շրջաբերութեան մէջ են, աւասիկ այս է . Բարիլ սիափայրի : Եւ այս մարդարէութիւնը հաճելի է մանաւանդ անոնց որ միստիքականութեամբ մոլորած են : Իրենց ամենէն բուռն հաւատարմութեան առարկան այս է : Ումանք կասկածի ներքեւ գրին Լուի Ժէի վերադարձը զօր Մարդէն տը կալարդն իմացուց . այլք կ'կարծեն թէ՝ Սալէդի զաւակաց ըսածներուն հակառակ՝ Պիոս Թորու իտալական միութեան կուսակիցներէն չպիտի խաչուի, բայց ամենքը համաձայն կ'կրկնեն իրենց մարդարէից և մարդարէուհեաց հետ . ԲԱՐԻԶ ՊԻՏԻ ԱՅՐԻ . . . Բարիզ՝ որ մարդկութեան սիրոն է իր նուիրական և վեհանձնական ներշնչութիւններով . Բարիլ որ մարդիկը կ'սիրէ և աշխարհի կենդանի ու փրկարար Քրիստոն է . այս հայհոյիչ լեզուներն անոր դէմ բանադրանք կ'կարդան իբրև վատանուն Բարելոնի դէմ : Կ'տեսնեն միայն տիղմն որ թագուհի քաղաքին հողաթափը կ'աղտոտեն, չեն աեսներ անոնք երկնային լուսաւոր Ճաճանչն որ իր դլուխը կ'բոլորէ :

Ո՛չ, չպիտի կորսուի այն քաղաքն ուր ամէն մեծ բաներուհին ճառագար կ'եռայ, ո՛չ, չպիտի կորսուի : Այս բարեբալդութիւն մ'է նոյն խի ձեզի համար . վասն զի եթէ կորսուէր, նա իր աւերակաց ներքեւ պիտի թաղէր, (իրեն յանդիմանուած թերահաւատու-

թեալբը, առանց մոտածելու որ ձեր սխալանօք այդ թերահաւատութիւնը յառաջ բերիք) ոչ միայն ձեզ զարհութեցընող մարդկային աղատութեան համար հրատասղ առաքելութիւնը, այլ նաև կրօնական դործոց նախաշարժումն որ իրմէ կ'բղիսի և զոր Հռոմ կ'ընդունի, այլ չծնիր : Բարիզ աւելի Հռոմ է քան նոյն խի Հռոմ : Խը ծոյը կ'եռայ այն սերմն որ քրիստոնէական դաղափառը պիտի ծաղկեցընէ . . . :

¶

ՄՈՒՏՔ Ի ՀՌՈՄ

1860 նոյեմբեր 22ին էր : Կրկունը մեծ բաղմութիւն կար ՚ի Քօրսո . Բօրօլո հրապարակին մէջ տեղ տեղ ակումբներ կազմուեր էին, նոյնպէս պապական քաղքին ուրիշ զանազան վայրերը, ՚ի Քանքո-Վաչինօ և Սէնտ-Ընծի գղեկին կամրջին վրայ : Հռոմայիցի աղնուապետները՝ իրենց աշխարհային սովորութեան համեմատ՝ Մօնդէ-Բինչիօ կ'գիմեին կառիւք : Պատկերհաններ, հռոմայիցի գատարկաշրջիկներ, կանայք որ ինքվլնքնին ցոյց տալ կ'ուզեն, այն զիւրել աստիճաններէն կ'ընթանային որ զմայլելի Ձեմելեքը կ'ասնին ուսկից մարդուս աչքը բոլոր Հռոմ կարող է տեսնել : Մնայուն բանակին գաղղիացի սպաններն ամբոխին հետ կ'խաւնուէին . խաղաղասէր քաղաքացին նոյնպէս կ'պտըտէր, բայց երբէք մինակը, այլ երկու երբէք հողիէ բաղկացեալ ակումբով : Հռոմայիցիք, ցոյց տալու համար պապական կառավարութեան ֆրանսայի շնորհած պաշտպանութեան համար իրենց երախտաղիտութիւնը, սովոր էին գանակ խաղցընել ամէն դաղղիացի զինուորի կուշտին մէջ երբոր Հռոմի առանձին թաղերու մէջ զըտնէին : Խիստ հրաման մը կայ այժմ զինուորներուն որ երբէք մինակ դուրս չեն :

Այն օրը զարմանալի յուզմունք մը կար քաղքին մէջ։ Խուռա
վութիւն մը չէր այն, և խոռվութեան բնաւ չէր նմաներ։ Հայ-
րենասիրական մասնաժողովը՝ նոյն օրն իսկ՝ իր յայտարարութիւն-
ներէն մին հրատարակեր էր։ Մէկ քանին յանդղնութեամբ փակ-
ցուցած էին՝ ցերեկը, պատերուն վրայ, և զեռ ևս կ'տեսնու էին
անոնց կտորները զոր ոստիկանութիւնն այն մեծ ասնդղին՝ որ ա-
յս Դրէնիւս ուշ Սանդէ կ'առանի, վանդակաց մոյթերուն վրայ ձգեր
էր, ոյնալէս եկեղեցեաց և հասարակային շինութեանց խարիսխ-
ներուն վրայ։

Հատ կ'խօսէին այս յայտարարութեան վրայ որու ներգործու-
թիւնը շատ մեծ եղեր էր, և որ՝ մեծ համբերութեան յօրդո-
րելով հանդերձ, խորհուրդ կ'տար հոռմայեցոց մեծ հարուած
մը տալու համար պատրաստ դանուիլ։ Այս յօյսերը բնաւ չպի-
տի իրանային։ Միայն հոռմայեցոց համբերութիւնը պահ մը չհա-
տաւ. և եթէ ազատութեան ժամը զեռ ևս անոնց համար չհնչեց,
անօդուտ վրդովումեր չդրգուելու և իրենց հայրենասիրութեան
իդերոր լաւագոյն օրերու համար պահելու փառքն ունեցան։

Աերջին տարիներուն երբ Խտալիա իր մեծ մայրաքաղաքը Հռո-
մէն պահանջեց, և դիւնազիտութենէ սպասեց տենդային անձ-
կով, այս գերի ժողովուրդը սքանչելի կարդ և հանդարտութիւն
պահեց։ Մասնաժողովին ձայնը լսելի եղաւ ամէն անդամնն ։ իր-
քը հայրենեաց ձայնը։ Ծանր կոիւ մ'ելնելով վտանդ չպատճա-
ռեց և ոչ խստութեանց առիթ տուաւ։

Անշահ կառքն որ ժուլիօն և մարգարէու հին կ'տանէր Բօրօ-
լոյի գոնէն Հռոմ մտաւ, և Հաւատանութեան պաշտօնաբան բան-
տին Ճամբան բռնեց։

Երբոր հրապարակին այլ և այլ ակումբներն այսակէս խսափ
պահպանուած երկու կալանաւորները տեսան, պահ մը վաւվուուն
և մտայոյդ հետաքրրութիւն մ'ունեցան։

— Հաւանական է որ քաղաքական յանշաւորներ են, կ'ըսէին
ումանք։

ԱՅԼՔ՝ փատորները տեսնելով կ'խորհիւն թէ ոստիկանութիւնն
երկու առաջին կարդի ոճրակործներ ձգած էր։

Որովհետեւ կառքը ծանրաքայլ կ'երթար՝ յողովութեան մէջէն
մարդ մը, որ կառապանը կ'ձանչէր, անոր մօսեցաւ։

— Ո՞վ են այս անձնուք։

— Հաւատաքանութեան պաշտօնատան բանտառներ։

— Կոյս Մարիամ, պատասխանեց հոռմայեցին, արդահատու-
թեան ակնարկ մը ձգելով ժուլիօյի դունատ այլ հանդարտ կեր-
պարանին վրայ։

Այս բառը, հաւատաքանութեան պաշտօնատան բերնէ բերան կըրկ-
նուեցաւ այն ճամբուն վրայ ուր կառքը կ'ընթանար։

Հետաքրիբներու ակումբներն աւելի բազմացան՝ քանի բանտին
կ'մօսենային։ Այն փողոցն ուր բանտը կ'գտնուի դրեթէ ամբոխը
խունած էր երբոր փատորները ժուլիօյի և մարգարէու հւզն օգ-
նեցին որ վար իջնեն։ Լօրա Տօնիի մեծ Ճղնական կերպարանը
սոսկալի բան մ'ունէր. այնքան դարերէ ՚ի վեր քահանայապետ-
ներուն ըրած յանցանաց և մոլորութեանց վրեժինիր ողին կ'ե-
րեկը նա, որ Հռոմ կ'մանէր երկնային բարկութեան անօթն ՚ի
ձեռին ըսելու համար տարաքաղդ Պիոս Թիին, պապ-թագաւորաց
ներկայացուցչին։ Դու հիմակ անոնց ձեռօք պիտի դատուիս։ Մա-
սէ, Թէ՛կը, Փարէ։

Անբայաբրելի բան մը ժողովրդեան կ'ըսէր թէ այս կինը բնաւ
յանցաւոր չէր. աղատարարի մը կերպարանն ունէր։ Բանտին
սեմէն անյաւ զերագոյն վեհափառութեամբ մը։ Ժուլիօս խաղա-
ղութեան հրեշտակ մը կ'երեկէր որ կ'զար Հռոմի ըսելու։ Փրկու-
թեան օրերը կ'մօտենան. ես կարապետ մ'եմ։

Ժողովուրդը կրնար այս Դաւթի նոր որդուցն պոռալ. ովաննաւ։
Բայց ծանր գոներն այս երկու զօհերուն վրայ ընկան գոցուեցան։
ամբոխը տրտմութեամբ քաշուեցաւ։

— Անկից ոչ դուր կ'ելնէ, կ'ըսէին։

Գրադէս դասէն քանի մը հոռմայեցիք Տանդէի սյս ուսանաւորը
կ'մրմնջէին։

Դայց ուժեղ ձայն մ'ելաւ վերջին ակմբէն։

— Զեր աղատութեան ժամկ հեռու չէ :

Բանտերուն վերակացոն իր մտից արձանադրին մէջ դրեց ծուլիսի անուններն ու մականունները : Այս չարադրժ մարդուն մօտ՝ գեռատի աշխարհական մը կար՝ որու հեղնալի և անշահ դէմքը չէր կրնար վստահութիւն աղդել : Երբ պաշտօնական ձեռքն աւարտեցան, այն միջոցին որ բանտապահը իրեն պատրաստուած մութ զնդանը զինքը պիտի տանէր, այս երիտասարդը մօտեցաւ և մարտիրոսին ըստ հեղնալի ձայնով մը .

— Աղոր ուղեսութիւն մ'ըրիր, պարոն արեղայ :

Ճուլիօ անոր երեսը նայեցաւ . լրտեսն էր որ՝ Տընի աբեղայի անուամբ, այս դժբաղդ քահանային հետեւը էր :

— Աստուած թող ներէ քեղ, ըստ անոր ժուլիօ :

— Օ՞ն անդր, ես իմ պաշտօնս կ'կատարեմ : Կ'փափաքէի անմիջապէս աստ առաջնորդել քեղ, ասով տաճանելի պայշաներէ պիտի աղատէի, մանաւանդ այն դիշերային արշաւանքէն երբ սահմանագլխուն վրայ քեղ բռնեցի՝ բիէտրօ Փրաբայի դնդակներէն արինաթաթաւ վիճակի մէջ : Բայց այս աշխատութիւնս, կ'յուսամ որ պիտի լաւ վարձատրուի : Մնաս բարեաւ, պարոն արեղայ, խօսքիս անսաւ, այլ ևս մէջվիդաց դէմ մի՛ դրեր :

¶

ՀԱՒՏՏԱՔՆԱՈՒԹԵԱՆ ԲԱՆՏԵՐԸ

Երբոր օտարականը Հոռմ կ'այցելէ, և լաւ մը կ'քննէ այն բոլորչի շքեղ հրապարակը, բարձր սիւներով զարդարուած, որ Հոռմի Սուրբ-Պետրոսին դիմացը կ'տարածուի, բնաւ մոքէն չանցնիր որ այս փառաւոր սեանց շարքը կ'քօղարկէ ցած, մութ, փլատակներով լի թաղ մ'որ ոլորուտ և աւերուն սալաքարներով փո-

ղոյներ կ'պարունակէ : Եթէ կառքով Վատիկան գնաս, կառապանը քեղ կ'տանի այս փողոյներուն զլիսաւորէն որ բոլորչի սիւնաշարին ձախ կողմը կ'եղրի, ապա Բիղայինին հետեւութեամբ շենուած փոքրիկ Քամբօ-Սանտօի մը բարձր պատերուն մէջ տեղէն կ'անցնի, և տեսնելով մեծ շէնք մ'որու նեղ պատուհաններով սև ձակատը, ուր արեւ բնաւ չմտներ, վարաննալ կ'մնան և չես կարող ըսել թէ ձկնարանին մը, բանտի թէ հիւանդանոցի մ'առջեւ կ'զանուիս : Այս շէնքն ասոնց ամենուն հանդամանքն ունի, Հաւատապննութեան պաշտօնական պալատն է :

Երբոր Հոռմի յեղափոխութիւնը տեղի ունեցաւ, և Հասարակապետութիւնը եռապետաց օրով հրատարակուեցաւ, ժողովուրդն այս շէնքին վրայ քալեց որ իր արհաւրաց առարկան էր : Պասդիլի ուրիշ նոր առումն էր, իրբեւ ընկերական նշանակութիւն ունեցող դէպք : Ժողովուրդը միշտ իր դաղափարները նմանցընելով կ'յայտնէ . Պասդիլյն իրեն կ'ըսէր թաղաւորաց հաճոյքը, ուրնք ամէն արդարութենէ դուրս՝ զնդաններու վրայ դրած էին իրենց ոյժն և ամբաստաննեալը չէր կարող ինքզնքը պաշտպանել . Հաւատապննութեան պաշաճնատունը կ'ըսէր հոգմայեցւոց թաղաւոր դարձած եկեղեցականութեան հաճոյքը, որ իր առաջարկած վարդապետութեանց դէմ հակառակախօսները չտանիր և հանդերձեալ կենաց մէջ Աստուծոյ արդարութիւնը կ'կանխէ այն մարդոց գէմ որ ինչ և է յանցանքով կ'բռնուին նուիրական իրաց նկատմամբ : Հոռմի մողովուրդը Սէնդ-Անձի դղեկին կործանումը չպահանջեց, հին Հոռմի հսկայ մէկ յիշատակարանն է, Ադրիանոսի ամբարտակը : Պապերուն պարիսպը յարգեց և զնաց Հաւատապննութեան զնդանները փլել :

Անոնց մէջ քիչ կալանաւորներ գտաւ . բայց զնդանին մէկուն մէջ դիակ մը կար : Շատ ատենէ ՚ի վեր կ'մնար անդ, հաւատապննիչ պաշտօնատան անհօգութեամբը մոռցուած պիտի լինէր, կամ անօթութենէ մեռնելու դատապարտուած պիտի լինէր հաւատապննչի մը վլեմինդրութեամբը :

Այս դիակն որ անդ մոռցուած էր անտարակոյս պմդալի բան մ'է, բայց պապական իրողութիւն մ'է : Պիտի քահանայա-

պետութենէ ՚ի վեր՝ հաւատաքննութեան խստութիւնները փոքր առ փոքր դադրեր էին։ Բայց քահանայապեսն այս նողկալի աւտեանը բառնալու արիութիւնը շոնեցաւ։

Ամէն մարդ կարդաց սուրբ հաւատաքննութեան զնդաններուն ահութելի նկարագրութիւնները, ինչպէս որ 1845ին Հռոմի ժողովուրդը դտաւ։ Ըղթայակաղ կմախքներ, այլք գետինը սփոռուած, կիրք մէջ մինչև ուսերը թաղուած մարմիններ, որով ամենէն սոսկալի տանշանքը կ'յայտնէին, տանշանաց դործինիրով լի սրահներ, կոյնոցներու մէջ զնդաններ որ երբեմ տարաբազր զօներ, կիսովին տղիր մէջ թաղուած, իրենց հոգեվարքն երկարաձիւլու համար պէտք եղած հայր կ'ընդունէին, և ուրիշ աւելի սրաաձմիւլ պարագաներ։

Այս ողբալի պատմութեանց հեղինակներէն ոմանք կ'հարցըննեն թէ ի՞նչպէս ժողովրդեան արդարութիւնը չջնջեց այս վատանուն պալատին յետին հետքն անդամ։ Մենք այս զանցառութեան վըրայ չենք ցաւիր։ Ընդ հակառակին՝ կ'փափաքէինք որ ամէն ինչ խղճահարութեամբ պահուէր անոր մէջ, և չորացած դիակները, և տանշանաց դործինները, և ստորերկրեայ վայրից մարդկային դիակաց հոտերը և այն հարիւր կանդուն երկայն բակն ուր դաղսնի կ'այրէին, հրապարակի վրայ այրելու չյանդինելով։ Ար փափաքէինք որ այս ամենը մնային որ տեսակ մը մթին թանգարան մը լինէր, ամենուն համար բաց, ուր ամէն մարդ կարող լինէր աչօք դիմել և ստուգել թէ երկար դարերով՝ ի՞նչ էր կրօնամներութիւնը, և գեռ ևս ի՞նչ կընար լինիլ, եթէ մոլեռանդ վանական մը պապական զահն ելնէր։ Վասն զի, պէտք է ըսել, վանականներն են որ եկեղեցւոյ մէջ զեղծումներ ու ոճիրներ մայութին։ Թողող ընթերցողը քաջ դիմայ, որ վանականութիւնը քրիստոս չբերաւ, եկեղեցւոյ էութեան յարակից չէ բնաւ, այլ միայն անոր մէկ դիմուածն է։

Վանականութիւնն է որ ամէն կրօնական աններողութեան ոճիրները դործեց։ Եւ եթէ ուշի ուշով պատմութիւնը կըկտենք դիւքին պիտի լինի համազուիլ որ աշխարհային կղերը՝ արիւնալի հայածանաց դմնդակ մամանակաց մէջ՝ կշտամբանաց արժանի չէ այլ

միայն այս յանցանքն ունի որ վանականաց դործի եղաւ և շուտով իր իրաւունքն անոնց ձեռքը յանձնեց։ Եթէ Պիոս Երաւանաց մէջ ներուղանիւնը ներեւուիսաց անագորոյն պատժոյ մէջ կ'կայանայ, պատճառն այն է որ Պիոս Երաւանական եղած էր և սուրբ Տոմինիկոսի ուխտին վանականներէն, այն սոսկալի ուխտին որու յանձնուած էր հաւատաքննութեան պաշտօնը։ Եթէ Պիոս Թ ինքնինքին ձգուելով՝ խիստ ներող մարդ մ'երեցաւ, եթէ իր բնաւորութեան քաղցրութիւնն ամէն բուռն միջոցներէ զինքը կ'հեռացընէ, պատճառն այն է որ իր ուսերը բնաւ շղթեցան վանական զգեստով մը։

Ժուլիօ Հաւատաքննութեան պալատին մէկ զնդանին մէջ պիտի բանտարկուէր անշուշտ, եթէ սուրբ պաշտօնադան կիսովին աւերած վայրը Հռոմի մէջ բնակող դաղղիացի զօրաց զօրապետին պահականոց մը շննելու յարմար չդատուէր՝ Վատիկանու և Սէնդ-Անժի դղեկին մօաւորութեան պատճառաւ։

Ի՞նչ այլանդակութիւններ կ'պատահին մարդկային իրաց մէջ։ Այս երեմները կարդալու ատենդ դաղղիական եռադդյն դրօշ մը կ'ծածանի սուրբ պաշտօնատան մութ ու ցած դրան վրայ։ Դրան ձախ կողմը հիւղ մը կայ, հանդարա Կորմանտացի մը, կամ զուարթերես Կապօն մը՝ սոսկալի դրան առ չե, որ միայն զոհ մը կլանելու համար կ'բացուէր, պահպանութիւն կ'ընէ անհոգութեամբ։

Աշխարհաշրջիկներ, դոք որ Հռոմի հետաքրթրաշարժ բաները զիտելու կ'երթաք, զացէք դաղղիական պահականոցը, Սուրբ-Պետրոսի հրապարակին բոլորշի սիներուն ետել, առաջարկեցէք զնդանները տեսնելու, անապահոյն անոնց մէջ պիտի առնուք դիակներուն հոտը։

Երբ Պիոս Թ կայէթէն դառնալով դահն ելաւ սուրբ միաբանութիւնը շտապաւ ժամանակաւոր ատոն մը կառուցանել տուաւ քանի մը ցած ու նեղ հիւղերով, այն յուսով որ դաղղիացւոց մօտալուտ չուէն եսքը, երբ մի անդամ քահանայապետին աթոռն ամրանայ, իր հին պալատը պիտի երթայ նստելու։

Հռոմի մէջ Հաւատաքննութիւնն առ ժամանակեայ է, ի՞նչպէս

և ուրիշ բան մը , ինչպէս նոյն ինք պապական թաղը : Այս չնչին յուսով կ'ապրի զոր գլւանազիտութիւնն այլանդակ անուամբ մը պսակեց . տես զա անդիմ դէր+ :

Այս է ահա փոտութենէ քայլայող հիմնարկութեանց դժնդակ պայմանը . իրենց անցելոյն գուեհիկ սովորութեանց աւելի պնդութեամբ կ'յարին քան թէ իրենց հին բարօրութեան վիճակին մէջ : Մի և նոյն խղճահարութեամբ անոնց ձեերը կ'պահեն : Այս պահուս սուրբ-պաշտօնատունը զահերէց մը կայ , որ զերապայծառ կարտինալ մ'է . ընդհանուր տեսուչ մ'որ միշտ Տոմինիկեան հայր մ'է , կնքապահ մը , դատաւորի օղնական մ'որ առաջնորդ և միանդամայն նորին Սրբութեան պատուակալ սենեկապետ մը , սուրբ-պաշտօնատան խորհրդականներ , որ կրօնական այլ և այլ ուխտերու միաբաններ են , սպաններ և պաշտօնեաններ . և այս ամենն այնպէս կազմակերպեալ կ'գործեն որպէս հին ժամանակները , մինակ փայտակոյտները չկան 'ի մեծադոյն փառս Աստուծոյ և սուրբ աթոռին : Սուրբ միաբանութիւնը շաբաթն երեք անդամ կ'զումարուի , երկուշաբթի Սուրբ-Հաւատաքննութեան պալատը , ուր ներկայ կ'գտնուին ընդհանուր տեսուչն և խորհրդականները , ըսրեքշաբթի Սանդա-Մարտոյէ վանքն Տոմինիկեանց , և հինդշաբթի Պապին առջելը և հաւատաքննութեան և հերետիկոսութեան խնդիրներու համար» , և այս դումարման ներկայ կ'զանուին կարտինալներ , բաղմաթիւ առաջնորդներ , աստուածաբան հայրեր՝ իրեւ խորհրդական :

Ժուլիօ և Լօրա Տօնի իրենց յատուկ խուցը նետուեցան , և այս բանտարկութիւնը Պիոս Թի քահանայագետութեան և եկեղեցոյ փրկութեան շատ օդտակար բան մը նկատուեցաւ : Դատային քննութիւն մը սկսաւ սուրբ-պաշտօնատան երկու նոր դատելիներու դէմ :

Օգնական դատաւորին տեղեկադիրն այս հարցաքննութեան վըսայ հիմնուած էր . այսինքն , յանշաւորն ոչ դատաւորի առջեկ'ներկայանար , որ դէմ առ դէմ վկաններ կ'կոչուէին , ոչ փաստաբան ունէր , երբեմն դատաստան կ'լինէր միայն երբ հրատարակութեան կարեորութիւն տեսնուէր : Այն ատեն վճիռը Հռոմի դլաւոր եկեղեցեաց գոներուն վրայ կ'փակցլնէին : Պատիճը տաս տամն երկու տարուան համար բանտարկութիւն էր , երբոր ամբասանեալը թշուառ էր և պաշտպանէ զուրկ լինէր և ստակ չունենար վճարելու :

Քահանայ դիտութեամբ բոնաբարեր էր ֆօրքասիի Նողը-Տամի Պենետիկտեան կուսանաց ցանկը , և այս հակառակ է Սէն-Պէ-Նուայի ուխտին արտօնութեանց և իրաւանց և օրինօք սաստիկ արդիլուած :

Երկրորդ՝ Ժուլիօ սոյն բոնաբարութիւնը շաբունակեր էր սուրբ վայրի մը մէջ , բուռն խորտակմամբ , և այս գործը թիարանի պատմութեամբանի էր :

Երրորդ՝ այս յանցանքը գործեր էր ժամերգութեան ժամանակ եկեղեցոյ մը մէջ ուր հաւատայեալները զումարուեր էին , և այս ալ սուկալի գայթակղութիւն մ'էր :

Չորրորդ՝ յիշեալ քահանան Յիսուսեան միաբանութեան դէմ պարսաւատետր մը յօրիներ էր , միաբանութիւն մ'որ յատկապէս անձնուէր է սուրբ աթուին , և քահանայապետաց կողմէ հաստատեալ , թղթանենդի մը պէս հոռմական եկեղեցոյ եպիսկոպոսի մը վերադրեր էր զիրք մ'որու անունն էր , Կրծական կոտէ , վատ առաջարկութիւններով , հերեսութեամբ լի զիրք մը :

Օդնական դատաւորին տեղեկադիրն այս հարցաքննութեան վըսայ հիմնուած էր . այսինքն , յանշաւորն ոչ դատաւորի առջեկ'ներկայանար , որ դէմ առ դէմ վկաններ կ'կոչուէին , ոչ փաստաբան ունէր , երբեմն դատաստան կ'լինէր միայն երբ հրատարակութեան կարեորութիւն տեսնուէր : Այն ատեն վճիռը Հռոմի դլաւոր եկեղեցեաց գոներուն վրայ կ'փակցլնէին : Պատիճը տաս տամն երկու տարուան համար բանտարկութիւն էր , երբոր ամբասանեալը թշուառ էր և պաշտպանէ զուրկ լինէր և ստակ չունենար վճարելու :

Ժուլիօ պարզօքէն , համառօտ , արժանապատութեամբ պատասխանեց օգնական դատաւորին բոլոր հարցմանց :

— Ստորագրէ հարցաքննութեան թուղթը :

— Ես ոչ ինչ չեմ ստորագրեր :

Այս եղաւ ահա այս եղական դատաստանին առաջին և վերջին տեսարանը : Ժուլիօ երկար տարիներ անդ պիտի մնար , և ոչ սուրբ-պաշտօնատան զահերէցը , ոչ ընդհանուր տեսուչը ոչ դատաւորի օգնականը , ոչ խորհրդականներ պիտի չմտածէին

այս քահանային վիճակին վրայ : Սուրբ—պաշտօնատան պաշտօն եայք իրենց բանաւորներն ըստ համոյս ունին . ասոնք դիշերօթիկ աշակերտներ են իրենց համար : Ուստի դուռը ժուլիոյի վրայ զոցուեցաւ :

Մոռցանք խցիկը նկարագրելու :

Տան ոտք երկայնութեամբ և վեց ոտք լայնութեամբ պատեր , դուռ մը միայն առանց պատուհանի , փոքրիկ լուսամուտով որ երկաթէ վանդակ ունի՝ որպէս զի քիչ մը լոյս մննէ : Խշտեակ մը , փոքրիկ նստարան մը , փոքրիկ սեղան մը , հողէ աղտոս աման մը , և մերկ քարայտակ : Լաւ , ինչո՞ւ համար այս մարդը սովորական ձամբէն շեղեցաւ , ինչո՞ւ համար կաթոլիկութեան մէջ վերանորոշութեան դաղափարներ մուծանելու ելաւ , ինչո՞ւ համար եկեղեցւոյ սուրբ տապանակին , այս է Յիսուսեան միաբանութեան դպչելու յանդղնեցաւ : Ինչո՞ւ համար ուրիշ շատ եկեղեցականաց հետ Պապին աշխարհական իշխանութեան պաշտաման շեղեցաւ , փոխանակ բանտի՝ հիմակ արքեպիսկոպոսարանի մը սրահին փափուկ նստարանին վրայ պիտի լինէր ամենուն սիրելի , դգուելի , և օր ըստ օրէ եկեղեցւոյ պատիւներու շաւզէն վեր ելնելով , քիչ ատենէն ընդհանուր փոխանորդ , ապա եպիսկոպոս , ապա կարտինալ պիտի լինէր : Այս քարձր իմացականութիւնները , այս խորհողներն որչափ վարուիլ չդիման :

Ժուլիօ անձարակ մ'էր :

Հիմակ՝ կեցիր այդ բանտիդ մէջ եկեղեցականութեան անարդ թափմիտուքը , Ժան Հիւսի առհմին և բոլոր այն շարչարուած ազատասերներուն յետինը , որոնք պապական Հուռմի վրայ շատ յարդանօք չխօսելու յանդղներ էին : Եթէ քու պահապանդ մունայ քանի մ'օր , սև հացդ քեզի նետելու , անօթութեան անպատճառ տանջանաց մէջ պիտի մեռնիս : Հոգեվարքի պիտի համակ կուռի ներդ կրծելով ցաւէդ : Ոչ ոք դիմակ պիտի վերցնէ , և ոչ խի զնդանդ մաքրելու պիտի մտածեն որպէս զի անոր մէջ ուրիշ զոհ մը նետեն որ քու իտթած մարմնոյդ մօտ պիտի ստիպուի ասկը լու . . . :

Երբոր վերին Խտալիան կ'թողուս Գրանա վերադառնալու , Բօ Ծին սահմաններէն անցնելով , քու առջեւդ լերանց ահազին գօատի մը կ'կանգնի : Ասոնք արևմտեան Ալպեան լերինքն են : Այս պատէն անողին անցնելու համար , զոր Ապենինեանց բարձունքէն կ'տեսնես Հռոմէն գառնալու ատենդ , երկու մեծ ձամբաներ ունիս որ մեծ արուեստով շինուած են Ալպեանց կողերուն վրայ . Մօն—Սընինը , որ քեզ Սալուա կ'նետէ , և Սինթօնին որ քեզ Զուլցերի կ'տանի : Կոյն պահուն Խտալիա գեռո ևս իր աշնան զմայլելի օրերն ունի , Մօլօ ափ Կայէդայի գաշտերուն մէջ կրնաս նարինջ քաղել , այն կաշտերուն մուտքն ուր կորաւ Աննիպալ , և գէպագէղ ձիւներ իրենց սպիտակ սաւանով Ալպեանց հսկայաձե կատարները կ'ծածկէն : Միայն քանի մը ժամ չպիտի կուռիս ձիւնին և ցուրտին խստութեան դէմ , այլ երկարատև օր մը : Գարձեալ ինքինքն երջանիկ պիտի համարիս եթէ ահազին շաւզի դիերը սոսկալի ձիւներու ներքեւ անհետ եղած չեն և եթէ ուղեց ցոյներդ չեն մոլորեր :

Եթէ բարեբաղդութեամբ այս վտանդերէն անցիս , վտանդներ որու փոքրագոյնն է ցրտէն մեռնիլը , զաղղիական լեռնահարթին վրայ առաջին աեսնելիք մեծ աւանդ է , Լան—ԼՐ—ՊՈՒՐԿ : Մեծ օմեան մ'ուր ահազին վաւարամներ դժոխային կրակ մը կ'ընծայեն քեզի , Լուլրի պանդոկին պէս շատ Ճօխ կ'երեկի քեզի :

Ուրեմն Լան—ԼՐ—ՊՈՒՐԿ կ'անուինք :

Աղքատիկ եկեղեցի մը կայ Ալպեան դիւղաքալքին մէջ տեղը : Քահանայ մը սեղանին առջեւն է : Մեծ , ուժեղ մարդ մ'է , աղդու կերպարան մ'ունի որ արդէն քանի մը խորշումն բով թմրած

է , աւատապանաց նշան : Սպիր մոր նոր գոյուած է , իր ճակատը կ'ակօսէ : Տեմողը պիտի կարծէ թէ Խրիմի մէկ զինուորն է , որ Ավալուա դարձած է , և պատերազմին ետքն՝ եկեղեցական անդորր պաշտօնի մէջ հանդստութիւն փնտուելու եկեր է : Իր ձայնն արիական և քաջահնչիւն է : Իր շարժումներն աշխոյժ են , բայց իր սուրբ պաշտաման ծանրութիւնը միշտ կ'պահէ : Արարողութիւնները շուտով կ'կատարէ . զօրականի պէս կ'ընէ պատարազը : Քիչ ատենէն հինդ վեց հաւասարելոց օրհնութիւնը կ'առյ , որոնք վանդակին մօտ գումարուած են , և աւանդատունը կ'քաշուի :

Եկեղեցին ցուրտ է , բայց աւանդատան մէջ կրակարանի մը շնորհիւ մեղմ տաքութիւն մը կ'տիրէ : Քահանան իր եկեղեցական զգեստները կ'հանէ , աղօթարանի մ'առջև ծունք կ'դնէ , լայն թղթի մը վրայ դրուած աղօթք մը կ'կարդայ և շուտ մ'ոտք կ'ենէ :

Լուսարարն անդ է :

— Այսօր հիւանդ մը կայ նայելու :

— Վատանդի մէջ հիւանդ մը չկայ կարծեմ , պարոն երէց , միայն օտարուհի մը , որ Բօստի օլուան իջած է երկու օրէ՝ ՚ի վեր՝ Խոտալիայէն դառնալով չափազանց կ'տառապի : Մօն-Սընիի անցքը թէ իրեն և թէ զինք առաջնորդող կառապանին համար սոսկալիք է եղեր : Քիչ մաց ձիւներուն ներքեւ պիտի մնային :

— Այդ բաւական է :

Եւ նոյն օրը , կէս օրէն ետքը՝ Լան-լը-Պուրկի երէցը Բօստի օլուանին ճամբան կ'բունէր բամբակամած փափուել վերարկուով մը փաթթուելով :

Օթեանին մէկ սպասուհին դացեր էր հարցընելու օտար կնկան թէ արդեօք կարո՞ղ է երէցին այցելութիւնն ընդունիլ : Օտարու հին հաստատական պատասխան մը տուեր էր :

Երէցը պարզութեամբ և անոյշ համակրութեամբ մը ներկայացաւ որ այնքան լաւ ներդորդութիւն կ'ընեն հիւանդաց վրայ ։ Բժիշկ մը կամ քահանայի մը ժպտուն դէմքը դրեթէ միշտ յանկարծական սփոփում կ'բերէ հիւանդին :

Այս օտարուհին , ինչպէս որ ընթերցողը դուշակեց , ուրիշ անձ մը չէ այլ Լուիդ :

Վոլքարսէդայի ճամբուն վրայ՝ Լուիդ՝ Խաքօմօի հումկու ձիով բաւական հեռացած լինելով՝ վերջապէս Թոսքանայի հողը կոխեր էր՝ իր եղանակին վրայ յետին ծայր տաղնապ զգալով ։ Խաքօմօ իր գալարաւէտ թագստեան տեղէն ելեր էր , Հաւատաքննութեան փատուներուն ժուլիօյի առնուլ տանիլը տեսնելին ետև : Տարակոյս չունէր որ նորատի զազվեացին՝ մի անգամ այսպիսի ձեռաց մէջ ընկնելին ետև՝ յաւիսենական բանտարկութեամբ պիտի քաւէր Գոլքասիի Նօդր-Տամի մէջ ըրած յանդգնութիւնը : Իրեն համար կարեոր զործն էր իր կենդանին զըտնել և պապական երկիրներու սահմանէն Լուիզը գուրս հանել , ինչպէս որ Ճուլիօյի խօսք տուեր էր :

Վոլքարսէդայի ճամբան բուներ էր արագօրէն , և մաքսանենդի մ'աչքերէն տարբեր աչայ աննշմարելի եղող ճամբու հետքը բունելով՝ Լուիզէն քիչ մ'ետքը՝ սահմանագլուխը հասեր էր :

Ճարկ եղեր էր խեղճ քրոջ յայտնել ախուր Ճշմարտութիւնը ։ Վերջապէս Խաքօմօ հասկըցաւ որ նորատի ամորքն իր առաջուան կարծած անձերը չեն , այլ անհաշտ ատելութենէ հալածեալ երկու զոհէր : Լուիդ առատօրէն վարձատրեց Խաքօմօն այնքան արիութեամբ մասաւցած ծառայութեան փոխարէն : Եւ այս քաջասիրտ մարդն աղջկան կապուելով՝ այս տիսուր պարագայիս մէջ իր փորձառութեան թելագրած ամէն խորհուրդներն անոր տուեր էր :

Լուեր էր անոր .

— Ճուռմէական վիճակաց մէջ անօդուտ է ներկայութիւնդ , նոյն խոկ մասակար . վասն զի կարող են քեզ բունել , Փօրքասիի Պէտակիկաեանց մօա ինչպէս գտնուիլդ և ինչ պայմաններով անոնց հետ կապուիլդ հասկընալու պատճառանօք : Արդ՝ այս ողորմելի երկրին մէջ՝ հարցաքննութիւնն մը կրնայ տասն տարի տևել : Ստէպ կ'մոռնան խոկ թէ կալանաւոր և թէ իր յանցանքը կամ կարծեցեալ յանցանքը : Ուստի Փրանսա դարձիր : Եղբայրդ Հաւատաքննութեան տաեանին ձեռքն է , և Հաւատաքննութեան տաեանը բաւական սոսկալիք բան մ'է : Խիստ հզօր միջնորդութիւնն մը պէտք է անկից պրծելու համար : Ի Բարիդ պաշտպանութիւնն մը փնտուէ :

Կառավարութեան միջոցաւ եղբայրդ սլահանջլեւ ։ Դու անձամբ եթէ հարկ է, մինչև կայսեր ներկայացիր ։

Լուիզ այս խորհրդոց իմաստութիւնն ըմբռներ էր ։ Պէտք չէր իր եղքորը հետ կորսուիլ, այլ պէտք էր զանի աղատել ։ Խորին վշտով համակեալ ու սրտաբեկ Ծովագանայի սահմանաղլիսէն միշներ և Ֆլօրանսէն ու Գուրենէն անցնելով՝ ՚ի Մօն-Սընի հասեր էր, ըստ փոյթ Լիօն և Բարիզ գնալու յուսով, որպէս զի իր եղբօրն աղատութեան աշխատի ։

Անծ գժուարութեամբ անցաւ Մօն-Սընիէն ։ Զինք տանող կառքը ձիւներուն մէջ կորսուեր էր ։ Օթեանին կրօնաւորները նուաղեալ և կէս մը սառած հաներ էին Լուիզը, և երկու ժամ մեծ խնամք տարեր էին անոր վրայ ։ Սակայն կառքը, մէկ կիսովին խորտակեր էր, Լան-լը-Պուրլ հասնելու համար վերստին ճամբայ ելեր էր ։ Բայց այսքան յողնութիւն, մանաւանդ բարոյական ցնցումներ, Լուիզի փափուկ կաղմուածքը սաստիկ զղոդեր էին ։ Այս քանի մ'օրը զինքն այլայլեր և պառաւցուցեր էին ։ Առանձնութիւնը, լքումը, սոսկալի կասկածներ, զրեթէ յուսահատութիւնն իր հոգին կ'կրծէին ։ և մարմինն որ շատ ակար էր, ներքին տառապանաց չէր կարող տոկալ ։

Լան-լը-Պուրլի երէցը հիւանդները դատելու վարժած լինելով առաջին նայուածքով գիտեց որ օտար աղջկան վիճակը մտանդաւոր բան մը չունէր, այլ միայն նորա բարոյական ոյմը կաղդուրելու պէտք կար ։

Հիւանդին խօսր չբացաւ ոչ խոստվանանքի և ոչ վերջին օծան վրայ ։ յորդորեց զինքն որ վաղանցուկ աղիտից հանդուրմէ, որ քիչ մը հանդիսաւ առնլով կրնային ամրիլ, և փառք տալ այն դթալի նախախնամութեան որ կարծես թէ մեր ձեռքէն բունած կ'առաջնորդէ վլտանդաց մէջ, և որ անյայտ խորհուրդներ ունի ամէն բանի վրայ ։

Այս քաջալերական խօսքերը Լուիզի վստահութիւնը դրաւեցին ։ Նա համարացաւ որ բարեսիրտ և ուղիղ մարդ մ'էր իրեն հետ խօսողը ։

— Պարան աբեղոյ, բաւառ անոր, շատ պէտք աղիտի ունենամ

ձեր խորհրդոց ։ վասն զի այս ժամուս խիստ դժուարին վիճակի մէջ կ'զանուիմ ։

Եւ պատմեց անոր կարելի եղածին չափ համառօտ կերպով՝ իր եղքորը ձերբակալութիւնը, պասպական հողէն իր փախուստը, բարիզ գնալու գիտաւորութիւնն որպէս զի պաշտպաններ փնտուէ ։ Այս պատմութեան ժամանակ երէցին դէմքը սասակիկ կարմրեր էր ։ ամենէն թեթև պարագաներն անյադ հետաքրքրութեամբ մտիկ ըրեր էր ։ Գրեթէ դողդոջուն ձայնով մը՝ այս խօսքն առաջ նետեց ։

— Միթէ Տ . . . Է՞ն էք ։

— Այո՛, պարան ։

— Միթէ Ժուլիո Քլավիերի քյորն էր, Սէնդ-Ականտէնի երէցին ։

— Այո՛, պարան ։ արդեօք կ'ձանչէք եղբայրս ։

— Օրիորդ, իմ կեանքս անոր պարաւաւոր եմ ։ Լիս հովտին մէկ վաղեմի երէցն եմ ։ Եղքայրդ իմ բարերարս է ։ Իմ քսակս, իմ սիրտս իրն են ։ Պատրաստ եմ ձեզի համար ։

— Իրաւոնք ունէիք, պարան ։ մարդկային իրաց մէջ նախախնամութիւնն իր խորհուրդներն ունի ։ զիս իմ եղբօրս մէկ բարեկամին քովը բերաւ ։ Ինձ սիրտ կ'տաք ։ այդ նեցուկն որմէ զուրկ էի, կ'զգամ որ ՚ի ձեղ դտայ ։ Մինակս չպիտի քալեմ այս իմ բունած զժուարին շատիս մէջ ։ դուք սիրտի աղատէք եղբայրն ու քոյրը ։

— Իմ բոլոր Ճիգս պիտի թափեմ այս բանիս համար ։ Դուք բարիզ գնալով ֆրանսական կառավարութեան մօտ ձեր եղքօր աղատութիւնը հայցելու ատեն, ես ուղղակի Հուոմ սիրտի երթամ և սիրտի նայիմ թէ արդեօք հնար մը չկաց այս խելջ բարեկամն Հաւատաքննութիւնն ատենին աղատելու համար ։ Հաւատատաքննութիւնը շատ հարսկիկ պիտի գտնուի եթէ չյաջողիմ անոր խաղ մը խաղալու ։ Իմ դրասեղանիս մէկ ծակին մէջ քանի մը հազար ֆրանքի արմէթուղթ ունիմ ։ Հօրեղքօր մը ժառանդութենէ ընկած է ինձ այդ դումարը, որ, իրաւի, ասկէ աւելի պատեհ ժամանակ մը չէր կրնար մեռնիլ ։ Այդ գումարն սոկի բա

նաւի մը պիտի ընեմ, և 'ի Հռոմ՝ այս բանալիով մինչեւ վա-
տիկանու գոները կարելի է բանալ:

Լուիդ աչերն երկինք տարաւ և իր ձեռքը վեհանձն երէցին
երկնցոց:

Քանի մ'օր ետք՝ տեսդն անցեր էր. Լուիզ բաւական ոյժ առ-
նլով կարող էր բարիդ ուղերիլ: Իսկ Լուիդ Ալպեանց լեռ-
ներէն կ'անցնէր, և Գիւրէնի ու Գլորանսի վրայէն Հռոմ կ'հասնէր:

Զ

ՀՈՒՊԵՐ Ի ԺԷԶԻՒ

Թէպէտ Լուիդ նոյն ինք անկեղծութիւնն էր և չետեապէտ
անկարող կ'գտնուէր կեղծաւորութեամբ վարուիլ, սակայն Հռոմ
մտնելուն հասկըցաւ որ իր նպատակին համնելու համար պար-
տաւոր էր մեծ խոհեմութիւն բանեցընել: Իր դործը դժուարին
էր: Ամէն բանէ առաջ պէտք էր մէղվիդաց կասկածները փա-
ռատել, վասն զի անոնք միշտ իրենց լրտեմներու միջոցաւ պատ-
րաստ էին մաքառիլ իրենց վնաս բերով բաներու դէմ: Պիրէնեան
լերանց բնակիչներն իրենց լեռնական կորովութեան հետ կապօն-
ներու նրբամտութիւնն ունին, որոց արինը ստէպ անոնց արեան
հետ խառնուած է: Ուստի քաջ զիտեն պատեհ ժամուն կասքօն
լինիլ: Եւ այս բանս անդնց համար հաշիւ, ցածութիւն, բա-
րոյական ստորնութեան արդիւնք չէ, այլ բնազդում, հնարադի-
տութիւն վտանգի ժամանակ: Իրաւ է որ ամէն տեղ երբ մարդ
բնութեան գէմ մաքառելու պէտք ունի, նենդամտութեան ողին
չափաղանց կ'աճի, առանց անոր ուղղամտութեան չափէն աւելի
վնասելու: Տեսէք Օվէրնիացին՝ իր լեռնային կոշտ և գուաւարին
կեանքով, իր արտաքին միամտութեան ներքեւ կ'պահէ նուրբ հնարք:

Ուստի Լուիդէր փոքրիկ յատակաղիծ մը յօրինեց: Նախ՝ չէ
թէ Աթենասայ պանդոկին իջաւ, ուր ամէն մարդ կրնար զինքը
տեսնել, այն եկեղեցական խառնիձապանձ ամբոխին մէջ, որ կա-
թուիկ աշխարհի չորս կողմէն անդ կ'զան, այլ փոքրիք արտուղի
փողոց մ'իջաւ, Տէլէ Վէտէրէլլէ անուամբ, որ շատ ոլորուս և
շատ մութ էր, և ժէղվահի (ժէղվիդաց ապարան) ընդարձակ շէն-
քերու ետել կորսուած էր: Ամիսը քիչ մը սատակ տալով իր ու-
ղածէն աւելի հանդիսաւ սենեակ մը զտաւ անդ, վասն զի առանձին
և համեստ կեանք մը վարելու միտք ունէր յաւիտենական քաղ-
քին մէջ:

Ապա Հռոմի մէջ Պապին առաջնորդական փոխանորդութիւնը
վարող կարտինալին քովը դնաց: Իր կղերական թղթերն՝ որ շատ
կանոնաւոր էին՝ վաւերացան: Հարցուցին իրեն թէ որ եկեղեցին
սրատարագ ընել կ'ուզէր:

— Ես առաջին անդամն է որ Հռոմ կ'զամ, պատախանեց նա:
— Ո՞ւր իջար, հարցուց անոր Կորին Բարձրութեան զրադիրը:
— Տէլէ Վէտէրէլլէ փողոցը:

— Շատ լաւ, ժէղվահի եկեղեցին քանի մը քայլ հեռու կը
դանուիս: Իբրև զաղղիացի անդ պատարագ ընելու հանցք պի-
տի ունենաս:

— Ծնորհակալ եմ այդ ծանօթութեան համար: Բայց այդ ե-
կեղեցին շատ բազմութիւն պիտի լինի:

— Անչափ շատ չէ, կարծեմ, այս միջոցիս:
Այս համառօտ տրամախօսութեան ժամանակ՝ կարտինալին զրա-
դիրը զաղղիացի քահանային աղդու և պարկեշտ դէմքը շատ նա-
յեր էր: Այս մարդուն համար համակրութիւն մը զդաց և բա-
րեսիրութեան զդացմամբ ժէղվահի վերապատուելի հօր ուղղեալ
երկառը յանձնարարական մը զրեց:

— Սրտովին կ'ընդունիմ, ըստ Լուիդը:
Ես իր ձեռքն այս անձին կարկառելով՝ շնորհակալ եղաւ:
Հետեւեալ օրն այգուն՝ Պիրէնեանն որ կանուխ ելնելու վարժ
էր, ժէղվահին դնաց իր զաղղիացի քահանայի կատարեալ զդես-
տով: Լուիդը իր յանձնարարական դիրն յանձնեց:
— Բարի առաքեցար, ըստ անոր վերապատուելի լուսարը:

Եւ ամէն ինչ Պիրէնեան երէցին հրամանին ներքեւ դրուեցաւ այն պաշտօնասէր մարդավարութեամբ որ Յիսուսեան միաբանու թեան ուղարկն յատակ է :

Հուափէր որ կ'ուզէր աղատ շրջանի մը մէջ շարժիլ և իր մէզ վիզը չդայթակիդեցընել, անոր ըստ .

— Աերապատուելի հայր, Հռոմ բնակած ատենս քեզի կար եղածին չափ քիչ ներդութիւն պիտի տամ: Այս երկրիս մէջ արշաւանքներ ունիմ ընելու, և այն օրերը չպիտի զամ՝ ի ծէզն:

— Կատարեալ աղատութիւն ունիս մեղի հետ, Պ. աբեղայ: Եւ մէզվիդը յարեց.

— Միթէ մեր հայրերէն մէկը չես կամիր տեսնել: Մեծ խընդութեամբ կ'հրւընկալենք դաղղեացի քահանաները: Մեր հարց շատերը դաղղեացի են:

Հուափէրին միտքը բան մ'ընկատ :

— Միթէ այդ վերապատուելի հարց մէջ հայր Կամպիակը կը դանուի:

— Այս, պարսն աբեղայ, մեր Հռոմի հարց մէջ ամենէն մնձ յարգանք վայելողն է :

Հայր Կամպիակ՝ Լանկտօկի ամենէն հարուստ և անուանի դերագաստանէն կ'իջնէր: Լուափէրի գասընկերն եղած էր նա Տ . . . ի կղերանոցը: Ընկերակցութեան սիրով իրարու հետ կապուած էին, ընկերական աշխոյժ սէր մ'որ պատանեաց մէկ աղնիւ զզացումն է և որ ժամանակ անցնելով իսկ միշտ վառ կ'մնայ:

Ժէզվիդական կոչումն այս Կամպիակ բարի աբեղան դրաւեր էր, թէե աշխարհիս մէջ ամենէն նուազ մէզվիդ լինելու մարդ մ'է: Մեծ եռանգով լինդունուեր էր նա փառասէր միաբանութեան կողմէ, որ մնձ անուանց չափէ գուրս սիրահար է: Արագու իր ճամբան առեր էր, մի միայն աղնուական ծննդեան յանձնա արարութեամբ որ Հռոմի մէջ առելի մնձ ներդործութիւն ունի քան թէ մեր մէջ: Նոր մէզվիդը դրամաղիտական ուսմանց համար մնձ եռանդ ունեցեր էր: Միաբանութիւնն այս փափաքը քաջալերեր էր, և մնձ քաղքի մը մէջ վերապատուելի հօր՝ այս զիտութեան ուսման համար ամէն դիւրութիւն տալու մոօք, Հռոմ:

կոչեր էր, ուր իր պարզասիրութիւնը, իր քաղցրութիւնը, իր Ճմարիտ զիտունի բարքն ամենուն սիրաը գրաւեր էին:

Հետեապէս նշանաւոր անուն մ'էր այս մարդը մէզվիդաց մէջ և ուխտին մնձ խորհրդին անդամը: Սեպէ թէ Լուափէր՝ «իր աբեղայ մարքիսին համար» ինչպէս որ զնիք կ'անուանէր կղերանոցը, իր հին սիրոյ զզացմամբ աւելի բորբոքցաւ, սեպէ թէ կ'փափաքէր այս խորհրդաւոր ժէնին փոքր ինչ մօտէն տեսնել, սեպէ թէ այս քանս իր յասակադին նպաստաւոր էր, որպէս զի ոչ ոք Հռոմի մէջ կասկած ունենայ միաբանութեան մէկ բարձրադիր անդամին կողմէ այսպիսի բարեկամական ընդունելութիւն տեմնու քահանայի մը վբայ, Պիրէնեան երէցը փութաց վերապատուելի լուսարարին պատասխանել.

— Հայր Կամպիակ անոտ է. վայ, առելի աղէկ. իրաւի շատ ուրախ պիտի լինիմ զանի տեսնելով: Իրարու գասընկեր եղած ենք կղերանոցը. ո՛րչափ մնձ ուրախութիւն պատճառեց ինձ այդ ըուրը: Վաղը զի՞ք տեսնելու պիտի երթամ:

— Զեր այցելութիւնն անոր պիտի իմացընեմ:

— Հայր իմ, շատ բարեսիրտ ես:

Իրաւի հետեւալ օրը Լուափէր, որ կարեոր անձի մը կերպացանն առած էր, ժէնիփ մնձ խօսարանը կ'երթար և վերապատուելի հայր Կամպիակը տեսնելու կ'խնդրէր: Գոնապան հայրը ժէզվիդին իմաց տալու կ'երթար, և քանի մը վայրիեան ետք երակու գաղղեացիք իրարու հետ անցուցած անդորրաւէս օրերը կը յիշէին, ատեն մ'երը երեակայութիւնն ամէն բան կ'զարդարէ և սիրան՝ որ մնունդի կարօտ է, բոլոր կինաց համար զօրեղ բարեկամութիւններ կ'հիմնէ:

Հայր Կամպիակ որ զիսնոց ամէն միամնութիւնն ունէր՝ անկեղծ համակրութեամբ ընդունեց Լուափէրը: Անոր մէջ բերած յիշաւակներն այն տարիներուն վրայ որ ամէն մարդու համար ակնարկ մ'են, Լուափէրի անսանձ աղատախօսութիւնն որ չէր փոխուած և որ առաջին անգամն իսկ կ'ձանչցընէր ժէզվիդին այն անձը զոր ինքն ալ «Պիրէնեան արջ» կ'անուանէր, այս ամենը թուլեցին վերապատուելի հայրը:

— Այս տեղ աւելի չմնանք, սիրելի բարեկամ, սենեակն ելունք :

Եւ երկայն նրբագաւթէ մ'անցնելով և քարէ լսյն սանդղէ մը վեր ելնելով, որ առաջն գտտիկոնը կ'տանի, ահազին վեր նազարիթ մը հասան որ բաւական նեղ պատուհաններով լուսաւորուած էր որ վերէն լսյ կ'տային միայն : Սենեակներու շաբք մը ձախ կողմէն կ'տարածուէր, և այս կարդին երրորդ մասին կողմէրը կ'զտնուէր հայր Կամպիակի խուցը :

Միաբանութեան բարձրաստիճան պաշտօնէի մ'այնքան փառաւոր չէր այս խուցը : Մեծ սենեակ մ'որ բաւական հովասոն էր և երկրորդ սենեկի մը հետ հաղորդակիցութիւն ունէր, և այս սենեակն ալ վերնադաւթին վրայ դուռ ունէր և մատենադարանի ունաշարանի տեղ կ'ծառայէր : ուրիշ բան չկար : Սակայն ժէնէի այս գտտիկոնին բոլոր խցիկները բոլորովին իրարու կ'նմանէին : Ամէն վերապատելի հայր իր մեծ սենեակն ու մատենադարանն ունէր :

Լուսէր իրաւի զմայլած հեռացաւ հայր Կամպիակի քովէն : Առ խօնք առաւ իրմէ ստէպ զալ տեսնելու զինք որչափ ատեն որ Հուոմ բնակի :

— Այլ սակայն, շարունակեց նա, պիտի ապսպիքի դռնապանն որ թոյլ ասյ քեղ շնառակ իմ սենեակս ելնելու իմ որոշեալիք ժամերուս, երբ զիս սենեակս դանելու ստոյդ պիտի լինիս : Մեր սիրական Գրանսայի վրայ պիտի խօսնիք և մեր զեղեցիկ Լանկատոկի վրայ : Մեր արջի ու մարքիզի արամախօսութիւնները պիտի սկսինք :

Լուսէր օր մը զրեթէ արտասուադին զտառ մէզվիլը : Քիչ ատենէն խօսակցութիւնը վերապատելի հօր վրայ ներգործող դաղաքարներուն վրայ գարձաւ : Մաւերմութիւնը հաստատուէր էր իրենց մէջ յաճախակի տեսութեամբ : Փոքրիկ մարքիզը՝ բայց սըրտու խօսեցաւ այնպէս որ առաջ բնաւ չէր խօսած :

— Ո՛չ, բարեկամի իմ, աստ երջանիկ չեմ : վասն զի ասու չեն սիրուիր : Այս տեղի սիրտերը չափազանց չոր են, վասն զի ամենան աչքը զերար կ'զիտեն : Արտաքուստ՝ ամէն կերպ յարդանք :

Դ'մատուցանեն ինձ և զիս կ'ատեն, վասն զի միաբանութեան ողին չունիմ, կ'ըսէն : — Օ Բան մը չունիս ըսելու միւս հարց վրայն : Միթէ կարելի է որ ուսմունքով զբաղած մարդ մը, որ քանի մը ժամու հանդիսատ ունի միայն, միւս հարց լեզուի և ընթացքի պակասութիւնները զիւտելու և ուղղելու համար հոգ տանի : Ի՞նչ ապարդին պաշտօն : Ես ինձմով զբաղելու բաւական զործ ունիմ : Ո' բարեկամի իմ, որչափ կ'կարօտիմ աշխարհի մէջ աղաս քահանայի կենաց . վկայ է Աստուած որ զայն չարաչար չպիտի գործածէի, բայց զոնէ չպիտի բունսուէի այս պղնձեայ Ճախարակին մէջ, ուր դաղափարներ, զղացումներ, աղասութիւն, ամէն ինչ հաշուով է բաղմակնիւ ժամացոյցի մը պէս՝ որու մշտառե միակերպութիւնը բանէ մը շխանդարիք : Հոգւոյ համար մահատու է այս, ծանր ինքնասպանութիւն մ'է : Բայց, բարեկամի իմ, ի՞նչ ըրի : Այժմ պէտք է խոստովանահօրս ըսել այս սրտակցական խօսքերը զոր քեզի յայնելու տկարութիւնն ունեցած :

Աստուած իմ, Աստուած իմ, ի՞նչ տանջանք : Ո՛չ, այս սըրտակցութիւնն ուրիշ որ և է պարագայի մէջ օրինաւոր է ամէն խոճի մէջ, բայց իմ ըրած ուխտիս պատճառաւ ամէն բան ըսելու պարաւորեալ լինելուս, եթէ ծածկեմ, այս լուսութիւնը զատապարտելի պիտի խոճի խօսյթը պիտի զայ, և այն ամէն կակծանքն զըր իրեն հետ կ'ըերէ : Այն ատեն պէտք է ամէն ինչ յայտարարել, այն ատեն պէտք է սնուտեաց քաօսին մէջ ընկնիլ որ՝ իրբե մարդ՝ զիս կ'նուաստացյնեն և ոչ քրիստոնէի մ'արժանի են : Խե՛զ Լուսէր, որչափ կ'չնորհաւորեմ քեղ Լան - լը - Պուրիկի մէկ խօնարհ երէցը զտնուելուդ : Եւ տես, այս անտանելի կենաց թշուաւութիւնն այնքան մեծ է, որ այս մաերամական հաղորդակցութեան ժամն ինձ չափազանց ստովի պիտի նստի : Պէտք է որ անուանեմ այն մարդն որու հետ այս սրտակցութիւնն ունեցած : Եւ պէտք պիտի լինի բոլոր ըսածները կըրկնել, որպէս զի լիովին համսպուին որ իմ կումանս հակառակ շարժելով միաբանութեան վեստելու մոոք չես եկած այս տեղ :

Ա՛չ, կոչում, քանիօն կ'ցաւիմ վաղանցուկ խանդի մը հետեւ

լուս։ Շատ երջանիկ պիտի լինիմ եթէ մեր մէջ անցած գայցածին անսուտ պատմութիւնն ընելուս՝ քեզ վնաս մը չդայ և իբրև անխորհուրդ պատիժ մը՝ ես ալ արզիլուիմ քեզ տեսնելէ։ Կը տեսնե՞ս, բարեկամ՝, որ փոսն ընկած է մարդ այս ընկերութեան մէջ որ կրօնական միաբանութեանց իբրև ընափի տիպար մը ներկայանալու կ'պարծի։ Լրաեսութիւն, բռնութիւն, աւասիկ այն ողին որ զիրար սիրելու համար միացած եղացաց աւետարանական դաղափարին տեղն անցած է։ Բայց դու միշտ եկուր, վաղն ու միւս օր։ Ես շաբաթ իրկունը պիտի խոստովանիմ։ մինչեւ այն ատեն ազատութիւն ունիմ։

Լուպէր բառ մ'անգամ ըսելու արիութիւնը չունեցաւ։ Խեղճ հօր ձեռքը սեղմից և դուրս ելաւ։

Երկու օրէն ետքը միայն կարող եղաւ Լուպէր ծէլիւ նորէն դալու։ Հայր կամպիակի որոշած ժամէն տասն վայրիեան անցեր էր։ Լուպէր, փոքր ինչ մտահօգ՝ արագօրէն կ'քալէր ընդարձակ նրագաւիթներուն մէջ, մէզվիդ մարքիզին արտմութեան վրայ մտածելով։ Խուցին զիմացը հասաւ, կարծելով թէ հայր կամպիակի խուցն է։ դուռը գոց էր։ բայց յարակից մատենադարանին դուռը կէս բաց էր։ Լուպէր բաւական ընտանի էր վերապատելի հօր հետ և կրնար ներս մտնել համարձակ։ Կարծեց թէ իր բարեկամը քանի մը վայրիենէն պիտի վերադառնար։ Ուստի զրատունը մտաւ, գոյեց դուռն որ նրբագաւթին վրայ կ'նայէր, որպէս զի մարդ չտեսնէ զինքը, և պատրաստ էր զայն բանալու երբ հայր կամպիակ զար, և կ'խնդար իսկ որ անոր յանկարձական զարմանք պիտի պատճառէր երբ տեսնէր որ զիբքերը կ'թղթատէր։

Սակայն Լուպէր երկու երեք դուռ սխալ առեր էր։ Ճէզվիւ դաց Զօրապետին մասնաւոր զրքատան մէջ կ'գտնուէր։ Անոր քնակարանը՝ որ իրարու պատկից քանի մը սենեկէ կ'բաղկանար, այսին դստիկոնին կեդրոնը կ'բունէր։ Շատ քահանայից պէս՝ Լուպէրն աւ զրեանց հետաքրիբ, և համովաւած լինելով որ հայր կամպիակ քանի մը վայրիենէ դուռը պիտի զար զարնէր, սկսաւ իր առջև գտնուող առաջն հատոքներն առնուլ։ Այլ և այլ

լեզուով հողեկանութեան վրայ զրուած մատեաններ էին, զրեմէ նոյն զիբքով, յետին ծայր խնամօք կազմուած, բայց առանց ձոփութեան կամ լաւ ևս ըսելու համար, անշուք պերձութեամբ։ Տիպերուն զեղեցկութեան, սեկերուն բարակութեան, գծաձեւ զարդերուն վրայ զմայլեցաւ։ Այս առաջն հատոքները զրքատան աչքերը զնելու ատեն՝ երկրորդ զրեանց շաբք մը տեսաւ, որ առաջնէն ծածկուած և անոր չափ խնամատարութեամբ կազմուած, և շատ աւելի ճօփ էր։ Ճետաքրքրութիւնը զօրաւոր է։ Իրաւ է որ բարեկամի մը խուցը կ'զանուէր։ չէր կամեր որ ըրածն անխոչեմութիւն լինէր։ Այս զրեանքը զաղղիական ժամանակակից զրականութեան հաւաքածոյ մ'էր, և որ աւելի այլանդակն էր, իր կարդէն քաշած առաջն հատորը Բօլ տը Քօքի վէպերէն մին էր։ Լուպէր ընթերցուածքի մասին շատ խղճահար չէր։ Սակայն իրեն զարմանալի թուեցաւ զաղղիացի վիսպասանաց ամենէն թեւթեւը Յիսուսեան միաբանութեան մէկ պատուակալի մը զրքատան մէջ գտնելը։

— Այլ սակայն, կ'ըսէր նա, Գրիգոր ԺԶ պապը, այս բռնամէր ինքնակալը, յետին ծայր հաճայք կ'զգար Բօլ տը Քօք կարդալով։ ուստի իմ փոքրիկ մարքիզը կրնայ այդ սփոփանքը տալ իրեն։ Միայն կ'ուզէի զիանալ թէ այս բանս իր խոստովանահօր կ'ըսէ՛ թէ ոչ։

Բայց, ո զարմանք, այն միջոցին որ զիբքը դարակին վրայ պիտի զնէր, որպէս զի հայր կամպիակ վրայ համնելով իր անխոչեմութիւնը չտեսնէ, զրեանց երրորդ շաբք մ'իր աշաց կ'ներկային։ առաջնոյն մակաղիրն էր՝ ձեռօք զրուած՝ կռնակը փակած թղթի մը վրայ խոստովանութեան հարց։ այս թղթակազմ ձեռագիր տետրներն այբուբէնի կարգով տառեր ունեին կտրածին վըրայ։ Լուպէր՝ սաստիկ յուզուելով խորհրդաւոր արձանագիրը բացաւ։ Ճետաքրքրութեամբ մը, զոր գիւրին է հասկրնալ, իր սիրական մէզվիդ մարքիզին սկզբնատառերը վինտեց։ Նոյն միջոցին անորոշ սարսափ մ'իրեն կ'ըսէր։ միթէ սխալած չեմ։ Արդեօք հայր կամպիակի զրքատոնը չեմ։ Տարակոյսը փարատեցաւ երբ այդ կամպիակ անունը տեմնելով անոր խոստովանանքն ամ-

փոփուած դտաւ : Սակայն չափեն աւելի ըստենք : Իրաւ է որ իւրաքանչևը վերապառուելի հօր խոստովանութեանց համեմատ այս ներքին կենսադրութիւնները զրուեր էին, բայց մասնաւոր մեղք մը չէր պատմուած, և հետեապէս խօստովանանքի նուիրական դաշտնիքը պահուած էր : Ճէզվիդները միշտ Աստուծոյ հետ կանոնաւոր հաշիւ կ'տեսնեն, դիտեն թէ մինչև ի՞նչ աստիճան կարող են նենգել անոր հետ :

Կամպիակ ժէզվիդը կենդանի դոյներով նկարուած էր անոր մէջ . իր պարզասիրութիւնը, իր միամտութիւնը, իր խորազիտութեան և խոհեմութեան թերութիւնը, ուխտին համար ունեցած դոյդն համակրութիւնը, իր բնաւորութիւնը, գրամադիտական ուսման մասին այլոց տածած գաղափարը, որ միակ պատճառ մ'էր, կ'ըսէր արձանադիրը, զանի ընկերութեան մէջ պահելու միշտ, իր հաստատուն և խորին բարեպաշտութիւնը, բայց իր անդուլ վիշտն որ աշխարհի մէջ կրօնական պաշտօնը չվարեր, վասն զի անդ լուծի ներքեւ չպիտի դանուեր, այս ամէն պարագաները յստակ, դրաւիչ կերպով զրուած էին. մարդն ըստ բնութեան նկարագրուած էր անոր մէջ :

Սակայն ժամանակը կ'անցնէր :

— Վերջապէս ո՞ւ եմ, կ'ըսէր Լուպէր իւրովի :

Իր բոլորտիքը խորին լուռեթիւն մը կ'ափեր . մօտակայ սենեւ կին մէջ բնաւ շշուկ մը չկար, և ոչ այն ընդարձակ նրբագաւթիւն մէջ որմէ անցեր էր այս դժնդակ գուռը համելու համար : Խոհեմութեան բնադրում մը, անձնական պահպանութեան զդացում մը յորդորեց զինքը զորս ենելու ընդ փոյթ և այս զբառատունէն հեռանալով երթալ խօսարամն ու պարզապէս իր բարեկամը հարցընել : Բայց Լուպէր յանդուզն էր, այս արկածն իւրեն զրդուիչ կ'երեւէր . միւս հետաքրքրաշարժ փոքրիկ արձանադիրներն անդ էին, և իրենց խորագիրները, Օոռուաց խոստովանանքը . — Թշնամիւ մահանուննեան, զինք անդիմադրելի մադնիսի պէս քաշեցին :

— Նայինք, ըստաւ իւրովի, եթէ միաբանութեան թշնամեաց մէջ խեղճ ժուլիոն ալ դրամծ են : Անվրէտ անոնց մէջ պիտի լինի :

Լուպէր արձանադիրը բայցաւ, ժուլիոյի անուան միզրնստառերը փնտուց : Արդարեւ սրբակրօն միաբանութեան ամենէն կատաղի թշնամեաց մէջ երկարօրէն յիշուած էր Լուպէրի արժանի բարեկամը : Անոր յանդիմանութեամբ վերադրուած յանցանաց յանկը կատարեալ էր : Մանր պարագաներ կային անոր մէջ, այնպիսի պարագաներ որ կարելի չէր երեակայել թէ ամենէն ձարսար լրաեսները կարող էին իմանալու իր վրայ, իր յօժարութեան, ներքին ինայց վրայ, իր քրոջ հետ ունեցած յարաբերութեանց վրայ : Մինչև անդամ Պիրենեան նորատի օրիսրդին արկածին վրայ, այն օրիսրդին որ զիշերայն Սէնդ-Ավանտէնի երիցատունն ընդունուեր էր :

Լուպէր հրաբորբոր երեակայութեան տէր մարդ մը, իր տեսդային հետաքրքրութենէ շարժեալ վայրկեանները կ'մոռնար և կը լափէր իր բարեկամին վրայ զրուած այս կծու տարեզրութիւնը : Ժուլիոն Հռոմ քաշելու համար հոչակառ Տընիին տրուած հրամանն ու անոր արշաւանիքը կարգալու վրայ էր, երբ յանկարծ մօտակայ սենեկին մէջ շշուկ մը լսուեցաւ : Շուտ մը վայելուչ կարգով զրեանիքը անդը դրաւ, և քիչ ասենէն բաղմաթիւ մարդոց քայլափոխները լսեց որոնք սենեկիւ կ'մանէին : Այս անդամ մայիրէ մարդն իր կացութեան վտանգը հասկըցաւ :

Այն տեղ իբրև զուլ կամ լրտես բւնուիլ՝ մէկ վայրկենի հետաքրքրութեան փոխարէն Հաւատաքննութեան զնդանները կամ Թէրաչինայի թիարանը նետուիլ, ահա այս զաղափարը ներկայացաւ ակն յայտնի՝ մեր մարդուն մտաց մէջ : Այս հեռանկարն իւսեն հնհնաւը տուաւ : Բայց ի՞նչ ընկել պէտք էր : Յանկարծ դուրս ենել՝ վերապատուելի հարց ու շագրութիւնը զրդուելու վտանգն աչքն առնելով, որոց մօտակայ սենեկին մէջ հաւաքուիլը կ'կասկածէր, շատ վասնկաւոր միջոց մ'երեւեցաւ իրեն :

Փոխանակ աղջու ընթացք մը բւնելու, ինչպէս որ՝ վտանգի ատեն՝ Լուպէրի զօրեղ բնութիւնն ունեցուները կ'բանեն, իրեն անբացարելի սարսափ մը յանկարծ զինք համակեց, իր սրանքը տկարացան, կարծես թէ զերազոյն մաղնիսական զօրութեամբ մը իր բնական ոյժն ու կամքը լսուեցան :

Այս վշտադին տարակուսանաց տաղնապին ժամանակ՝ սենեկին մէջ աթոռներ շարժեր էին, և յանկարծ լուռթիւնը յաջորդեր էր։ Լուպէր՝ յստակ լսեց որպէս թէ նոյն սենեկին մէջ զտնուած լինէր առ Հոգոյն-Սուրբ սովորական մաղթանքը, լատիներէն բեզուաւ, և այս մաղթանքն ընողն էր ձերունի մ'իր ծանր և տկար ձայնով։ Աթոռներն երկրորդ անդամ շարժեցան, ապա նորէն լուռթիւնը տիրեց։

Անսարակոյս վերապատռելի հարք նստեր էին, և Լուպէր առոյդ էր թէ սոյն մեծ միաբանութեան բարձրագոյն խորհրդոյ մը նստին ներկայ զտնուելու անհաճատալի բաղդն ունեցած էր։

Սակայն Լուպէրի անձկալի վիճակը միշտ նոյնն էր։ Տեսակ մը երկիւղ կայ որ միւս երկիւղերուն չնմանիր։ Ճակատամարտի զաշտին մէջ թնդանօթի մը դիմացը լինիլը՝ որոշ կացութիւն մ'է։ Երբոր բնութիւնը ըղեղին դրդումամբը՝ և վառօդին ասրեցութեամբը՝ ջային առաջին դողը կ'զսպէ, մարդ այնուհետեւ վտանգը չմտածեր։ Ամենքը դնդակներու ներքեւ չեն լինիր, և ամէն ոք այս յուսով կ'ասահովի։ Բայց սոսկալի երկիւղը, անբուժելի երկիւղն անծանօթին երկիւղն է։

Լուպէր այս դնդակ տպաւորութեան ներքեն էր՝ որ կերպ մը ճիւազ դարձեր էր, որու մէջ կորովի, զոեհիկ երկիւղերու անհաղորդ մարդ մը՝ անբացատրելի սարսափի մը ներքեւ ինք գինքը նկուն կ'զտնէ։ Թողուց որ այս տրաման շարտնակուի, որու մէջ ամենէն վտանգաւոր գերը կ'խաղար, ազդու որոշում մը ընելու անկարող լինելով, որպէս զի դիպուածով այս ընկած տարօրինակ վիճակին սոսկալի հետևանքէն պրծելու հնարին լինէր։ Երկու արմուկները դրատան վրայ կոթնած, մարմինն անշարժ, ձեռները միացած ե կարկամած՝ անհաշտելի աստուծոյ մը առջե ծունդ գնող ապաշխարողի մը պէս, կ'սպասէր նա, ապշութեան մօտ վիճակի մը մէջ, այս դէպքին ելքը։

Խօսակցութիւնն սկսեր էր։ Լուպէրի վիճակը զինքն ամենէն աննշան խօսքին ուշազիր կ'ընէր, և իր արտաքոյ կարգի դրդութեամբը կարող կ'լինէր իր ըղեղին մէջ տպաւորել բոլոր խօսքերը։

Այս ծերունին որ մաղթանքը կարդայեր էր նոյն ինք զօրան կետն էր մէզիլիպաց, ինչպէս որ Լուպէր արդէն հասկլցեր էր։

Տեսակ մը յայտագրի մէջ բացուրոշ ամփոփեց ընկերութեան կացութիւնն աշխարհիս հինգ մասանց մէջ։ Ժէզվիդներն Անկլիոյ մէջ յետին ծայր յաջողութեան մէջ էին, նյոնակն Միացեալ-հահանգաց, Գանապայի մէջ, ուր շատ զօրաւոր էին։ Պէլքիոյ մէջ, ուր եպիսկոպոսաց զասն ու աշխարհիկ կղերն իրենց իշխանութեան ներքեւ էին։

Աւելի զեղեցիկ էր ուստին վիճակն ՚ի Անհաստան, ուր իրօք ընկերութիւնը կ'ափեր, այս աղղին բացառիկ վիճակին շնորհիւ, որ Յուսիկ լուծն անհամբերութեամբ կ'կրէ։

— Յուսամ որ պիտի հաւանիք մեր Անհաստանի վերապատռեալ չի հարց առած հրահանդացն, որ ասոնք են։ Ամէն միջոց ՚ի գործնել ազդային հակակրատիան զզացումները զրգուելու, որ չտփազանց կ'օգնեն կրօնական ատելութիւններն աւելցընելու։ Միշտ իբրև ամբարիչո, եկեղեցւոյ թշնամիններ, հաւատքի հալածիչներ, իբրև բնաւորներ նկարագրել նուսերը, որոց գէմ ամէն ինչ ներելի է։ Բարիկլի տարապիքը լեհացւոց հետ անբնդհատ կը թղթակիցիմ։ անոնց մէջ կրակոտ փառասէրներ կան, որ հետպատե կ'զայրանան և անսնց զայրացը հաղիւ թէ։ Տէր Քզարատվաքի կարող կ'լինի զսպելու։ Աւասիկ լեհացւոց քաղաքական յատակալիքն որ շարունակ կ'խնդրեն մնզնէ որ զերենք պաշտպանինք և մեր կողմէն՝ կրօնական յեղափոխութիւն մը պատրաստել, մինչեւ իբրնք ալ հայրենի երկրին ժողովուրդը պիտի զրգուեն ուստական տիրապետութեան գէմ։ Այս յատակալիքն որ երկար ատենէ ՚ի վեր հասունցած և բարիկլի հաղորդուած է, մի շատ քաղաքական անձերու որ զաղղիացւոց կայսեր կ'մօտենան, որպէս զի լեհացւոց գատին զինքը նպաստաւոր ընեն, այս է։ Ամենուրեք եկեղեցեցեաց մէջ հայրենասիրական երպեր պիտի երդուին։ Ռուսք պիտի անհանդիստ լինին, իրենց ոստիկանութիւնը պիտի զինեն։ Իրենց զօրքերը դուրս պիտի հանեն։ Այս երգերը պիտի երգուին հասարակային հրապարակաց վրայ ուր պիտի հատաքուին։ Կարգախօսը պիտի լինի երբէք զինեալ չերելի։

Եթէ զօրքերը ժողովուրդը ցրաւելու համար հրաման ստանան ։ Ժողովուրդը պիտի դնէ և իր կուրծքը քողակներուն պիտի ներկայէ ։ Մամլոյ մէկ քանի դլխաւոր դորձիները քննեցին և տեսան որ ամենն ալ Լեհաստանի նպաստաւոր կ'զանուին, և յեղափոխականաց համակրութիւնները, աղջայնութիւն անուանած բանին համար, մեր գատին զօրապէս պիտի ծառայեն ։ Այս խորհուրդը յղացողներն արգէն ստոյդ են որ բոլոր Եւրոպա պիտի բողոքէ Ռուսիոյ դէմ, որ անմիաս մարդկային խումբեր կ'ջարդեն. մարտիրոս ժողովրդեան համար եռանդուն աղջաղակ մը ։ Այն ատեն անկարելի պիտի լինի որ Եւրոպա Ռուսիոյ վրայ հարկ չդնէ Լեհաստանի թաղաւորութեան վերակազմութիւնը ։

— Ռուսաստան, ըստ վերապատուելի հայր մը, կարելի է որ չղեշնանի և այս տարաբաղդ ժողովուրդն անխնայ ջարդէ ։

— Փրանսա չպիտի ներէ այդ բանին ։ Աղջայնութեան Տօնաքիշողն է եղեր ։ Լեհաստանը պիտի պահպանէ, և կամ պիտի յաջողի, և մենք ալ անոր հետ պիտի յաջողինք, կամ իրեն դէմ միւս տէրութիւնները պիտի հանէ և այն ատեն . . . ։

— Եւ այն ատեն, ըստ վերապատուելի հայր մը . . . ։

— Եւ այն ատեն յեղափոխութիւնն երկար ատեն պիտի տեհէ, և այս բանս մեզի համար լաւագոյն է ։ Դէպքերն Աստուծոյ ձեռաց մէջն են ։ Լեհաստանի մէջ մեր խաղալիք դերին վրայ միայն հոդ տանինք ։ Տարակոյս չկայ որ աղջային շարժման կղերին տալիք օդութիւնը հետղէտեւ Լեհաստանի երախտաղիսութիւնն ու մէրը չշանկուցանէ իր անկախութեան աջակից դանուողներուն վրայ ։ Եթէ վաս օքերն որոցմէ կ'երկնչինք մօտալուտ ապադայի մը մէջ մեզի համար ծաղին, եթէ Խտալիոյ տէրութենէ, և թերես Հռոմի վիճակներէն վանառուելէն ետեւ եթէ պատսպարան մը չգտնենք միւս երկիրներուն մէջ որ միւսներուն պէս յեղափոխութեան մէջ ընկած պիտի լինին, ինչպէս որ կ'երկնչիմ, առ պահով պատսպարան մը պիտի դանենք կաթոլիկութեան լիովին հաւատարիմ եղող այս ժողովրդեան մէջ ։ միաբանութիւնը Լեհաստանի մէջ պիտի վերակազմուի և անդ կրնայ ատելի բարեյած ջող օքերու սպասել ։

Այս համառօտ յայտարարութենէ ետեւ որ Կուպէրի հետաքրքրութիւնը սաստիկ գրգռեց, Զօրապետն երկարօրէն խօսեցաւ հուսմէական վիճակաց մէջ միաբանութեան ունեցած կացութեան վրայ ։ Յետոյ յարեց ։

— Եթէ երբէք Պուրապնեան ցեղը վերստին Նափոլիի դաշնելնէ, ամէն բանէ առաջ մայր թագուհւոյն շահերը պահպանելու պիտի պարտաւորինք ։ Ոչ միայն նորատի թագուհին՝ Պավիլիերայի Մարիամ-Սովիհան, տիկար Գրանսուա Բի վրայ իշխանութիւնն եթէ գործածէր, աղաստական զիջումներ ընելու համըուն մէջ պիտի դնէր զանի, այլև մեր ընկերութեան դէմ ամէն թշնամական զդացումները՝ զոր աստ բերաւ պիտի ներշնչէր ։ Երբէք չպիտի ներէ մեղ որ Լոլա Մօնդէղ պաշտպանեց մեղ՝ ի Պավիլիերա ։ Ուրեմն կարեսոր է երկու ամուսիններու մէջ թշնամական ողին սնուցանել ։ Եթէ Փրանսուա Բի գլխուն մնայ, մայր թագուհւոյն որդւոյն ՚ի նպաստ պիտի հրամարի և այն ատեն Նափուլին մեր կողմը պիտի լինի ։

Այլևս այս տեղ բնակած ենք միայն, անօդուտ է այս բանս ծածկել ։ Պասութեան աշխարհային իշխանութեան խախուտ կացութիւնը մեղ ըստ բաւականին կ'յայնէ մեր ձակաստաղիրը ։ Վատանուն յեղափոխականք պահ մը պիտի յաղթանակեն ։ Եթէ Պապը Վատակիկան մնայ կամ եթէ կաթոլիկ աղջաց գիմէ որպէս զի համակրութիւնները զրգուելու փորձ փորձէ, դարձեալ մենք միշտ պիտի մեկնինք ։ Այս տեղ ոչ այնքան պատութեան որչափ մեզի դէմ ատելութիւն ունին ։

Կոյն խոկ կղերը՝ իր վրայ մեր ունեցած դերազանցութենէ վերառութեած լինելով՝ մեղ կ'ատէ զէթ յեղափոխականներուն չափ և ամենէն առաջ մեր անկան վրայ պիտի խնդայ ։ Ի՞նչ փոյթն է ։ Նա պիտի մնայ ։ Այս թաղումներ և մկրտութիւններ ընող մարդկի վախի տեղ մը չունին ժողովուրդէ մ'որ ունակութեամբ իր պաշտաման կապուած լինելով՝ պատրաստ է իր պահն ու կարտինաները մէկ գի թողուլ բաւական է որ իրեն թողուն իր Տիրամայը ։ Ասկից զատ՝ աշխարհիկ կղերն իտալացի է և բնապէս ժողովրդեան հետ համակիր ։ Մենք՝ մէզլիկներս, աղջայնութիւն

չունինք, մեր ընկերութիւնն է մեր հայրենիքը, մենք աշխարհաշքաղաքացի ենք, և ասոր մեջն է մեր պյու ։ սակայն այս է նաև պատճառն որ մեզ ժողովուրդներէն կ'բաժնէ, 'ի մեզ միայն օտարականներ կ'տեսնեն։ Այս է ահա պատճառն որ իտալոցիք իրենց քահանաները պիտի պահեն և մեզ խտալիայն պիտի վարձութենք ։ Աքսոր պիտի լինի մերը և թերեւ շատ երկարատե աքսոր մը։

Պահ մ'անդորրութիւնը ափեց Յետոյ սկսաւ վիճարանութիւն մը կամ լաւ ևս, ինչպէս որ կ'ըսեն խորհրդարանական լեզուաւ պապութեան ծանրակշն կացութեան վրայ խօսակցութիւն մը։ Վերապատուելի հայր մը սա խօսքը փախուց բերնէն որ մածամանութիւնէ լաւ ընդունելութիւն շդտաւ։

— «Աստուած իմ, շատ լաւ կ'լինէր եթէ քիչ մը զիջանէինք։
— Տու ու տան առ ոռ տու տու (ինչպէս որ է այնպէս մնայ)։

ըսաւ վերապատուելի հայր մը։ Այս զիջանական խօսքը մեզ փրկեց, պէտք է նաև աշխարհական իշխանութիւնն աղասել։ Հոռմ յեղափոխութեան պիտի յաղթէ անընկճելի յամառութեամբ տեղի չտալով։ Արդի սպայքարը ցոյց կ'տայ որ ահազին զօրութիւն մը կայ այս օդտաւէտ հիմնարկութեան մէջ։

— Ամէն ինչ որ մարդկային է կ'անցնի, շարունակեց վերապատուելի հայր մը, որ հաշտութեան խօսք մ'արձակեր էր անզդուշութեամբ։

Այս անդամ հանրական աղաղակ մը բրդաւ անոր գէմ։ Այս զժայշի կարծիքը յայտնող ողորմելի մարզը նոյն ինք մէզվիդ մարքիզը, հայր Կամպիակն էր, որու ձայնը քաջ ճանչեց Լուսէր։ Ամնապատուելի հայր զօրապեսը խօսքը շարայարեց։

— Առջի օր նորին Սրբութեան Պապին հետ ունկնդրութիւն մ'ունցայ։ Բարի Պապն որ մեզ քիչ կ'սիրէ, ըստ սովորութեան մեր ընկերութեան համար ունցած բարեսիրական զդացմունքը յայտնեց։ Ես ալ կրինեցի մեր բայցարձակ անձնուիրութեան զգացմունքը յայտնեց։ Բարեսիրէ մեծ ամառաւ անձնուիրութեան զգացմունքն առ պապական աթոռուն։ — Այս, ըստ նա ինձ, կարծեմ թէ մեծահռչակ միաբանութիւնը սուրբ աթոռը պահպանելու համար շատ բաներ կրնայ ընել։ — Պատասխան տուի անոր որ այս խօսքերը մեր վերապատուելի հարց պիտի հա-

զորդեմ և շատ երջանիկ պիտի լինին։ Զանի տխուր, բազմահոգ և օր ըստ օրէ քայքայուն վիճակի մէջ դամայ։ Իրանի հրաշք մ'է որ նորին Սրբութիւնը՝ իր կաթուածի հարուածներով, իր սրունքն ունեցած խոցով այսշափ երկայն կեանք մը վարէ։ Թէկ կըսանք Աստուծմէ ինսդրել մեր ուխախն աւելի անձնուեր պատ մը, նա այնպիսի կացութեան մէջ կ'զանուի որ առանց մեզի չէ կարող քայլը։ Ինքն ալ քաջ կ'զդայ այս բան։ Նա բաւական նրբութեամբ ըստ ինձ որ փորձառութիւնն իրեն կ'առրվեցընէր աւելի լաւ ճանչելու իր բարեկամները։ Շատ հեռու են այն ժամանականերն երբ մեզ հայր Թիների ձեռօք կ'ճզմէր։ Եւ սա ինքն և մեր ուխտին վրայ նախանձող բոլոր միաբանութիւններն աւելի մեզմացած կ'երեխն մեզի հետ։ Դժբաղդութիւնը մարդիկն իրարու կը մօտեցընէ։

Երբ նորին Սրբութիւնը խօսելու վրայ էր՝ յայտնեց ինձ որ Գրանսայի վեհանիայլ գեսպանը կ'թախանձէ եղեր որ Հաւատաքննութեան բանտերէն արձակենք ծուլիօն, այն նորատի քահանան որ մեզի այնքան չարիք հասոյց ՚ի Գրանսա, և բարեբաղդութիւն ունեցանք զանի ձերբակալ ընել տալու ահառ ատենին միջոցաւ։ — Չեր Սրբութիւնը, ըսի անոր, եկեղեցւոյ այս թշնամոյն աղատութիւնը չպիտի շնորհէ։ Ոիշտ քահանայից ձեռօք քրիստոնէից ընկերութեան մէջ չարիք հասած է, և ինչ աւերտմեր շըրին Լութեր և Կալվէն։ Գրիգոր Փ. պապին ազդութնմացքը յանկարծ Լամմէի գոռովութիւնն իջեցընելով՝ Գրանսայի մէջ արգելեց եօթնետաններորդ գարու կարծեցեալ վերանորոգութեան չափ վտանգաւոր պայթում մը։ Այս Փուլիօն երակորդ Լամմէ մ'է, թերեւ առաջնէն աւելի վտանգաւոր։ մին բուռն էր և նոյն իսկ իր բարեկամները կ'վիրաւորէր։ սա յափշտակիչ գայլ մ'է զառնուկի զիեսատվ։

Այս խորհրդածութիւնս կարծես թէ մեծ տպաւորութիւն ըստ նորին Սրբութեան վրայ։ — Կարելի է իրաւոնք ունիս, ըստ նա ասկից զատ՝ պապերը հաղիւ ուրեմն կ'միջամտեն սուրբ հաւատաքննութեան ատենին որոշումներուն և այս մասին Աստուծոյ և անարատ Կուրին խորհուրդ պիտի հարցընեմ։ — Անմիջա-

պէս կարտինաւ - պաշտօնէին քովը դայի , որ մեղի լիովին անձնուեր է : Գիտէք , հարք իմ , որ շատ ապերախտ պիտի լինէր , եթէ մեր կողմը չըսնէր . անոր ահազին հարսառութեան չափազանց օգնեցինք : Իր միլիօններն ՚ի նպաստ մեր կ'խօսին : Սիբալիր կերպով իմ ձեռքս սեղմեց : Պատմեցի անոր Նորին Սրբութեան հետո ունեցած խօսակցութիւնս : — Ո՛հ , զերապատռելի հայր , ըստինձ վսեմափայլ պաշտօնեայն , բանէ մը մի վախնար : Նորին Սրբութիւնը բան մը չպիտի ընէ , հաւասարի եղիր : Զեր պաշտպանեալին տեղը բանախն մէջ շատ աղէկ է :

Ուրեմն այսպէս անհոգ ենք այս մասին» :

Լուսէրի հետաքրքրութիւնն ևս քան զես կ'աւելնար : Սակայն հետուանց հեռու կ'նայէր այն զրան որ գժրազդաբար իր վրայ դոցուած էր : Վերապատռելի հարց ժողովը կարելի է ուրիշ հետաքրքրաշարժ դաշտնիք մը յայտնէր :

— Որովհեաւ , ըստ նա , թակարդի մէջն եմ ընկեր , եթէ ժամ մ'ես մնամ վտանգս չպիտի աւելնայ : Համբերութիւն , վերապատռելի հարց բնակարանէն պիտի ելնեմ ինչ կերպով որ կարենամ ելնել :

Փոքր ինչ քաջութիւնը վրան կ'գար :

— Բա , ըստ նա իւրովի վերջապէս , զիս չպիտի ուտեն անշուշտ :

— Այժմ դանձային տեղէկաղիրն ունինք , շարունակեց Զօրապետը :

«Մեր կացութիւնն երբէք այսչափ յաջող չէ եղած : Մեր ծախսերը հետպէտէ զիջուալ եկամտից մօտ ոչ ինչ են : Պէտք է հաւանիլ որ արդի զարշելի քաղաքակրթութիւնը քաջ զիտէ դրամադրութիւնները դիզել տալ : Քաղաքակրթութեան մեղ հայութած անբաւ առաւելութիւններէ օգուտ քաղելու պարտաւորեցանք : Մեր փոքրիկ խնայութիւնները ճարտարութեամբ շահուդնելով ահազին զումարներ բերին : Այնուհետև անհամար պարզէներ եկան : Այս տարի կտակներն աւելի առատ եղան քան թէնախորդ տարիները , այնպէս որ վերջին եռամսէին համար՝ մը բարիկ դործակալն իմ հրամանու կարող եղաւ առնլու՝ 800

ֆրանքնոց 2000 բաժին Սէվիլ - քսերէս - Քատախանի , ընդ ամենը մէկ միլիոն . 800 ֆրանքնոց Օղբիշին - Լօմզարտի 2000 բաժին , մէկ միլիոն . 300 ֆրանքնոց Սարակոսայի 1000 հատ արժէթուղթի հինգ հարիւր հաղար ֆրանք : Ընդ ամենը երկու միլիոն հինգ հարիւր հաղար ֆրանք :

«Յաջորդ եռամսէին համար՝ բայ ՚ի անակնկալ շահէրէ , մեր բոլոր տոկոսները , նոյնպէս Հավրի , Պորտօի , Սան-Ֆրանչիսկօի հիմնարկութիւններէ մեր միւս եկամուռները , ասկից զատ՝ մեր առետրական տուններէն և կտակներէ հասոյթները . ուստի զուտ շահն այս տարի վեց միլիօնի պիտի հասնի » :

Նոյն պահան Լուսէր դարձեալ սկսաւ անհանգիստ լինիլ : Կանձային յայտադիրը հաւանօրէն վերջ պիտի տար տեղեկադրին : Այս է փափուկ վայրկեանը : Ի՞նչ ընել պէտք էր պրծելու համար :

Եթէ բանալիք փականքը շչիւն մը հանէր , եթէ յանկարծ մէտ կը ներս մտնէր , եթէ Զօրապետ հօր սենեկէն ելնելու ատեն վրայ հասնէին , ի՞նչ մեծ աղմուկ պիտի ենէր ժեղակի մէջ : Եթէ բարեբազդութեամբ ձայն մը չըսուէր , կարելի է զինք աեմսէին և գոնապանին իմաց տային : Եւ սակայն ասկից զատ միջոց մը չկար :

Լուսէր՝ տենդային յուղմամբ , մեծ ոճիր մը զործողի պէտք և բոլորովին երեսները կրակ կարած՝ դէպ ՚ի գուռը դիմեց , փականքին ներքին կոճակը բանեց , կարելի եղածին չափ մեղմիկ դարձուց լեզուակը , գուռը բայցա . և թողուց որ լեզուակն իր առջի կիրքը բռնէ : Բայց հազիւթէ կէս մը բանալու կարող եղաւ այդ գուռը՝ որպէս զի անցնի , բայց չկրցաւ արդիիել որ գուռն իրեն յատուկ աղմուկ մը չհանէ երբ իր ծղնաներու վրայ կ'զառնայ . սուր կոինչ մ'որ ամենուն յայտնի է , և որ բոլոր ժողովին լսելի եղաւ :

— Ո՞վ կրնայ այս ժամուս իմ սենեակս մտնել : ըստ մէզին կայ զօրապետք : «Այսեցէք միլ կրնայ լինիլ ; ըստ նա հայր Կամ պիտի կրնայն , որ Ճիշտ զբքատան դրան մօտ նստեր էր :

Հայր Կամպիակ ոտք ելաւ , սենեակը մտաւ , գուռը կիսբայ դտաւ , նըբազաւիթն ելաւ և նշանարեց քահանայ մը . կարծեց թէ

այս քահանան Լուսկէրն է իր հասակն ու լինթացքը դիտելով, ով
մեծաքայլ կ'զիմէր գէտ՝ ի սանդողը։ Սաստիկ զարմացած, գէմ-
քը տակն ու վրայ՝ հայր Կամպիիակ զարձաւ և Զօրադիտին ըստ
թէ զբքատան դուռը կիսովին բաց էր, բայց ոչ ոք անդ կ'զըտ-
չուէր։

Տան մը մէջ ուր ամէն ինչ թուաբանական ջշդութեամբ կ'կատարուի , այս զիպուածը բոլոր հարց մտմառք տուա , նոյն իսկ զօրապետին : Խոկոյն դուրս ենելով նրբաղաւիթը կ'մանեն . Հայր Կամպիակի այլայլութիւնը հարց համար անբայատելի է և անոնց վրայ մեծ տաղաւորութիւն կ'ընէ : Գրքատան ներսի կողմբը կ'քննեն : Աչ ոք կ'երեի , նրբաղաւիթը ձայն ձիւն չկայ : Անկից հարց սենեակները կ'վազեն : Ամէն ոք՝ ժողովն անդամներէն զատ՝ հանդարտ նստած կ'աշխատէր : Եղբարբ իրենց պաշտօնը կ'կատարէին . և այն ոք Զօրապետ հօր սենեկին հոգն ունէր , և որ առառու չէր գոյած զբքատան արտաքին դուռը բնլորովին ; նոյն պահուն տունը չէր զանուեր :

Ատեն մ'երբ շարունակ զդուշով թիւն լնելու պարաւառը էին, երբ հռոմէական մասնաժողովը՝ մէզվլիքաց թշնամին, կրնար չարագուշակ դաւադրութիւն մը նիւթել, հրդեհել, ուումքեր պայշ թել տուլ, մէզվլիքաց ապարանին մէջ ամենին արհաւրօք բանուեցան։ Եղայր գունապանն արաաքոյ կարգի բան մը չէր տեսած և Բայց երբ հարց ու փորձ ըրբն թէ՛ ոյք մոտան տունը, պատաժանեց թէ՛ օտարական մը չէր մտած վերի զստիկոնը, եթէ՛ ոչ այն դաղղիացի քահանան որ առջի օրն այցի եկեր էր հայր Կամացիակին, և որ վերապատուելի հօր յատուկ հրամանին վրայ՝ շխտակ իր խուզը պիտի ելնէր ամէն անդամուն որ այցի դար։

Այս քահանայն երեք ժամ կեցեր էր հայր Կամպիակի սենեակը։ Հայր Կամպիակ Զօրապետին առջև կանչուեցաւ որպես զի յայտնէ թէ օտարական քահանայն ժամը քանիին այցի եկելը էր իրեն, և ժամը քանիին իր խողէն եկեր էր։

Հայր Կամպիֆակի հաստատեց թէ բոլոր օրը տեսած չէր բնաւ դաղղիացի քահանայն։ Խսկոյն եղբայր զոնապանը թերին։ այս աշխայտնեց Աշդին թէ որ ժամանակ քահանայն ՚ի Ժեկիւ մտեր էր և

Եթե իր աշխաց առջև մեծ սահմանական բւներ էր, և թէ ո՞վ Ֆամուն անոր վար իջնելը տեսեր էր :

Ե՞նչ այլանդակ զաղտնիք = Արդեօք Հայր Կամպիակ իր ուխտին
դէմ կ'գաւէ՞ր : Պրքասունէն զառնաշըու ատեն ցոյց տուած այլ-
շայլութիւնը , դրնասպանին սասոյց յայտաբարութիւնէ թէ օտարա-
կան քահանայն այն օրն Հայր Կամպիակի տենեակիը զացե՞ր էր և
անկից դուրս ելնելը չէին տեսած , Հայր Կամպիակի ակներեւ ստու-
թիւնը ; քանի որ զաղղիացի քահանայն անշուշտ ընդուներ էր ,
այս ամեն պարագաները մեծ անձկութեան մէջ ձկեցին ժէշտ-
տան մէջ , և սրովշետք երեակայութիւնը՝ նոյն խոկ մէզլիքական
զլուխներու մէջ շուտով կ'ըսրբոքի , դաւադրութեան մը խոր-
հուրդն իսկոյն իրականութիւն ստացաւ , և այս դաւադրութեան
զլուխը Հայր Կամպիակ համարուեցաւ : Պասպական երկիւղ մը
տիրեց ամենու ընել :

Գաղանի ժողովը դռմարուեցաւ : Հայր Կամպիակի երկզիմի ընտացքը խստիւ գատաքնութեան ենթարկուեցաւ : Անլուր բան մէջը այս ժէպիսի մէջ՝ Պէտք էր հայր Կամպիակը հեւաւոր վանք մը ղրկել ասղաշնարելու համար : Այս առաքումը պէտք էր անմիջաւ կան լիներ : Եթէ հայր Կամպիակ յանցաւոր էր և բան մը նիւթեր էր, իր շուն ամէն բան՝ ի դերե պիտի հանէր . եթէ անմեղ էր, հնագանդութիւնն Աստուծոյ առջե ընդունելի զո՞ս մը պիտի գնէր իր վրայ :

Այս եղան գաղտնի մողովին համառօտ դատաստանը : Լուղէր չեաւեալ օրն իմացաւ որ Հայր Կամպիակ Հռոմէն հեռացեր Եր :

1

ቍል፩፻፲፭ ቤተሰራዎች ተስተካክለ

Հուղեր մտածեց որ հայր Կամիլիակին չուն փոքր ՚ի շատէ ի՞ւ
եպատճառուաւ եղած ովհամի վնանէր ։ Կասկածները փարատելու հա-
ջուկը

մար՝ ՚ի ժէ՛շիւ իր սպատարագն ընելու շարունակեց ։ Պէրդրանք
աբբային համար յանձնաբարական զիր մ'ունէ ր ։ զաղղիացի քառ
հանայից մին էր այն որ Հռոմի մէջ իբրև թղթակից կ'մնան և շատ
վլխակներու դործերը կ'անօրիննեն ։

Շանդէրիի ընդհանուր երէցը՝ Լան-լս-Պուրկի երէցին նաև
մակ մը տուեր էր այս անձնն համար ։ Ուստի եռանդուն ընդու-
նելութիւն մը զտաւ անորմէ ։ Այս մարդն որ հռոմայեցի եպիս-
կոպոսաց ամէն սովորութիւններն առեր էր Լուպէրին շատ օդ-
տակար եղաւ ։ Ամենուրեք զանի ներկայացուց ։ Լուպէր իր ազատ
և անկեղծ բնաւորութեամբը Հռոմի մէջ շատ թանկարին բարե-
կամներ ստացաւ որոցմէ իր խորհրդին դործադրութեան համար
օդուտ քաղել կ'յուսար, խորհուրդ մը զոր սակայն բոլորովին
դաղսնի կ'պահէր Պէրդրան աբբայէն ։

Մասնաւորապէս առիթ ունեցեր էր խօսելու սպատական ընտա-
նեաց մէկ նորատի անդամին հետ, այսինքն զերապայծառ Անդ-
րէս Ճիւտագին հետ, Պատին դաղտնի սենեկապետը, որ շատ
մարդավարութեամբ տեսնուեր էր իր հետը և իրեն ծառայելու
սպատասա դժոնուեր էր այն կեղծ ու պատիր մեծարանօք որ ան-
հարազատ հռոմայեցուց յատուկ կնիքն է ։ Անտարակոյս այս մար-
դը ծախու էր ։ Փոքր ինչ ազատ կեանք մը կ'վարէր դաղտնուդողիւ-
թատիկանու աբբունիբը ստորին սպաշտօններու վարձքը չափէն ա-
ռելի քիչ են ։ Այս եպիսկոպոսն աչքը խոշոր խոշոր բացաւ կոյտ
մը ուկիներու առջև երբ օր մը Լուպէր այս անձնն սցցելութիւնն
ընդունելով սեղանին վրայ զանոնք համրելով կ'զուարձանար ։

— Աւասիկ, ըստ Լուպէր, այն ընծայն զոր բարեկամ մը ծանր
վիճակէ մ'ազատելու համար զիս օկնողին պիտի տամ ։

— Դիւրին է այդ ընել, ըստ եպիսկոպոսը՝ իսկոյն խայծէն
հրապուրուելով ։

— Եթէ դործը սրտովին յանձն առնուք անսարակոյս պիտի
յաջողի ։

— Շատ լաւ, սրտովին պիտի բռնեմ ։ ինչ է ինդիրը ։

— Տէր Աստուած, շատ փոքրիկ բան մը . . . ։ Անխոհեմու-
թեան զործ մը . . . ։ Իմ մէկ նորատի բարեկամ քահանայից մին
Հաւատաքննութեան ատենին Ճիւտան ընկեր է ։

— Հօ, Հօ, Հաւատաքննութեան ատեանը, բայց այդ զօրաւոր
տառեան մ'է, աէր իմ ։

— Օ՞ն անդր ։ Միթէ դուք որ Նորին Սրբութեան Պապին կը
մօտենաք, ամէն բանի կարող չէք ։ Նայինք, պատասխան տուէքք
Նթէ յանձնառու կ'լինիք, աչա ձեռքս, պայման դնենք ։ Դուք
ինձ օգնեցէք, և բոլոր այս ոսկին ձեզի կ'ընծայեմ ։

Խտալային անկուշու աչօք կ'դիտէր այն զեղեցիկ ոսկիները, որ
այնպէս կանձնառու զիզուած էին և այնպիսի թովիչ զոյն մ'ու-
նէին ։

— Միթէ առանց կատակի կ'խօսիք, ըստ նա Լուպէրին ։

— Ո՛չ, առանց կատակի ։

— Քաջ զիտէք որ դործը շատ ծանր է, կարելի է ապագաս
վտանդի մէջ գնեմ ։ . . .

— Դուք այնքան Ճարպիկ էք որ բնաւ վլտանդի չէք Հանդի-
պիկ ։ Միթէ դուք զիրար չէք Ճանչեր իբրև աւազակներ տօնա-
վաճառի մը մէջ ։ Շատ աաենէ ՚ի վեր փոխադարձ ասլահովու-
թիւն կ'գործածէք ։ Իրօք, ի՞նչ է ինդիրը ։ Բաւական է միայն
Հաւատաքննութեան ատենին մէկ քանի անդամներն որսալ, զոր-
ծակատար մը, ազդեցութեան աէր խորհրդական մը ։ Այդ ձեր
զիանալիք բանն է ։ Չեր մտաց բոլոր Ճարտարութիւնն ՚ի զործ
զրէք, և դուք Հռոմի մէջ այդ Ճարպիկութենէ զուրկ չէք ։ Ե-
թէ Հարկ է մեծ և անդիմակրելի փաստը զործածել, անոնց դրապա-
նին մէջ սահեցուցէք այս զեղեցիկ ոսկիներէն մէկ քանին ։ Ասոր
համար աստ եկած եմ, կ'երգնում ձեղ ։ Հատ մ'անգամ հետո
՚ի Սիրեր տանելու միտք չտնիմ, եթէ Տիբեր զետին մէջ ան-
դամ նետեմ ։

Տիբեր զետին մէջ նետեմ ։ Այս խօսքն արդէն կ'ահաբեկէր
գերապայծառ ։ Առանձին կ'ըսէր ։

— Այս զաղղիացիք տաքզլուխ մարդիկ են, Լուպէր աբեղան
ըսածն ՚ի զործ գնող մարդ մ'է ։

Ցեայ յարեց ։

— Ո՛չ, այդ գումարը Տիբեր ցեայ չպիտի նետէք ։

— Լաւ ուրեմն, առեք առ այժմ ձեզի պէտք եղածը ։ մնա-
յորք մասը կ'սամանք բարեկամիս ազատութենէ ետք ։

— Պէտք է անշուշտ նորին Սրբութեան մօտեցող ուրիշ քաշ . . .
նի մ'ետիսկոպոսներ շահիլ :

— Լաւ ուրեմն , ձեզ կ'բռնեմ ձեր խօսքէն , միթէ այս չորս
դէղ սկիբն ձեղի կ'բաւե՞ն :

Եւ անկաշա մարդը համեց . . . հանդիսաւոր ծանրութեան մ'ա-
տեն , երբ Լուսկէր ինքդինքը կ'զսպէր որպէս զի ծիծաղը բռնէ ,
թէ քանի հոռմէական սկաւո կ'ընէր այն գումարն որ իրեն կ'ըն-
ծայուէր :

— Ուրեմն բարի վախճան մը ստանալու , անմիջապէս մեծ հա-
րուած մը տալու համար , զէշ չլինիր , սպարոն , երկու երեք
հատ դէղ աւելցրնել , այն ատեն զործին յաջողութեան համար
կ'խոստանամ :

— Յո՛ղ այդ լինի ձեր ուղածը . . . աւասիկ չորս կոյփ ևս : Այս
բարի զործին համար . . . յատկապոցած զումարիս երկու , երրորդ
մասն է :

— Անքարակիցս այս բարեզործութիւնն ընկլու համար է մի-
այն որու մասնակից կ'լինիմ ձեղի հետ , որ սոյն ուկին առնլու
կ'հաւանիմ դիսնալով որ ինձ բան մը չպիտի մնայ անկից : Ա՛հ ,
սպարոն աբեղայ , այժմ մը զափափ դժուարին է Հռոմի մեջ յաջողիլ :
Երբեմն , ահ , երբեմն , երանելի ժամանակ մ'էր . . . Գրիգոր ծԶի
ատեն բաւական եր Կաէդանինօն երթալ զտնել որ իր սափրիչն
եղեր էր , և որ իր մաերիմ սրտակիցը դարձեր էր : Այդ դու-
մարին մէկ քառորդն անդամ բաւական պիտի լինէր : Բայց մեր
աղողոր աւանդութիւնները կ'կորսուին . . . կ'ուզեն հաձելի լինիլ նո-
րին Արբութեան որ քանի մը բաներու համար խիստ է : Եւ այժմ :
շնորհները շատ աւելի սուղ կ'ծախուին : Խսկ դաւք , սպարոն առ-
բեղայ , շարունակից գերապայծառը , Հռոմին չպիտի մեկնիք ան-
շուշտ առանց գլաւին մէկ աստիճանին ասպետ լինելու : Այդ միշտ
աման է . . . քանի մը սկուտ միայն կ'բաւէ :

— Այնչափ մեծ փափափ չունիմայդ բանին , ինչմեղքս պահեմ :

— Այդ մասին , յաջողելու վստահ եմ : Տեսէք . . . մինչեւ
անդամ Մեծ Սուրբ Գրիգորի շիզը ձեղի համար կրնայի ստա-
նալ . . . կամ Ռոկի Մտրակի նշանը . . . : Ընտրեցէք :

— Նոյինք վերջը , եթէ ստակու առելնայ այն ատեն բան մը
կ'լինինք :

— Քրանապյի կզերին մէջ մեծ բան մ'է այդ :

— Ա՛հ , ես իմ զործս կարդադրած եմ , արդէն մեծ վիճակի
մը սահմանուած եմ :

Այս խօսակցութեան վերջերը՝ դերապայծառն իր երկայն ձեռն
ները մեղմիկ սահմանուցեր և իր մասը ծանրութեամբ դրապանը նե-
տեր էր :

Խոնարհաբար բարեկց և մեխեցաւ :

— Քիչ ատենէն ձեղմէ լուր կ'ընդունիմ , այնպէս չէ , ըստ
Լուսկէր :

— Առաջին առ թիւ , սպարոն աբեղայ :

¶

ԱՐԲՏԻՎԱԼ ԱՆԴԻՆԵԼԼԻ

Եւրոպայի մէջ շատ զրապարտեցին կարտինալ Անդոնէլլին : Կոտիս
բական միաբանութեան բարի զաւակ մ'է . . . Ճշմարիտ բարիզեան մը
սիրուն կերպերավ . . . դեռ ևս երիտասարդի պէս կ'վարուի , և այս
բանս իրեն կ'յարմարի : Երբոր քաղքէն վատիկան մանէ իր այ-
ցելաներն ընդունելու , իրրե աշխարհային մարդ հազարամ' փոքր
ինչ սեթելեթեալ հեծելազօր սպայի մը պէս , դիւրին է հակը-
նալ որ դեռ ևս բաղդը նորա կ'յաջողիլ : Ամզանը հազար' առա-
ջին պաշտօնէի պատույն մէջ կ'երեի , բայց առանց թեթև ամ-
բարտաւանութեան : Սիրալիր խօսդ մ'է , իր զաղափարը դիւա-
նագիտական երկար շարաբանութեան մը մէջ ընկղզելով , որու
մէջ կ'ըսէ միայն ինչ որ կ'ուզէ ըսել , և այս ամենը պատուա-
կան զաղղիարէն լեզուաւ : Իր քաղղիարէն լեզուաւ :

Երբ քովլէն հեռանաս, չես կարող երևակայել որ նա յետադէմ կառավարութեան մ'առաջին պաշտօնեայն է : Մարդ աշերը կ'շփէ որպէս զի ստուգէ թէ իրօք Վատիկան կ'զտնուի, թէ ոչ սահմանադրական տէ բռնթեան մ'առաջին պաշտօնէին սրահը : Ըսենք՝ ՚ի գովիստ կարտինալին, որ նոյն եռանդով և նոյն ճարպիկութեամբ պիտի ծառայէր աղատականութեան կողմէ շատ յառաջացած իշխանութեան մը քաղաքականութեան :

Անդոնէլլի այն մարդոց դասէն է որ յարասե հաւատարմութեամբ գրութեան մը կ'կապուին և դատի մը կ'նուիրուին բարեկամի մը ծառայելու չափ եռանդով : Կարտինալը քայլայտն պապութեան բացարձակ աշխարհական իշխանութիւնն անկեղծ օրէն կը պաշտպանէ : Այսպէս կ'վարուի մեծ վայելչութեամբ, ասպետական համարձակութեամբ մ'որ կարող է ամենէն դաժան քաղաքական հակառակորդները զինաթափ ընել : Հարուստ տան մը վերակացուն է, որ իր բոլոր անձնական գաղափարներն ՚ի բաց մերժեց իր ակրօնը դաղափարներն ընդունելու համար :

Երդէն ըստնք որ ու կարէ մէլին մոլեռանդ պաշտօնարկու մ'է : Այլ սակայն՝ այս Ճարպիկ մարդը զուրկ է հանձարէ : Աշխարհիս վրայ՝ կրօնական խնդիրներու մասին անցած դարձածին նկատմամբ պառաւ կնկան մը աղիառն ունի : Քարիզի կրօնական մամուլը շարունակ զինքը մոլորեցոց, աւելի նշանաւոր խօսք մ'ըսենք, ոխերիմ ընդդիմութեան մէջ զինքը կարծրացոց, ինչպէս որ նոյն ինքն զՊապը, կարտինալները, եպիսկոպոսաց մեծ մասը, բազմաթիւ քահանաներ և բարեպաշտօն կոչուած աշխարհականները խստացոց :

Կարտինալը կրնայ հաւատ ունենալ, բայց այս պահում՝ ըստ Վետարանին վրայ կ'երդնու անդրդուելի կերպով, այն պէս ինչպէս որ ամեն առտու կ'մեկնեն շացուցիչ պայծառութեամբ և անդրդուելի կերպով, այն պէս ինչպէս որ ամեն առտու կ'մեկնեն շացուցիչ պայծառութեամբ և անդրդուելի կերպով, անուշութեամբ անուանի վարդապետները որոց ամենէն հնարապէտները Քօքիյլ և Գաքօնէ կ'կոչուին :

Այս ծանրակշիռ հեղինակութեանց վրայ՝ կարտինալը լիովին համոզուած է այսօր որ ո՛չ ըսելու յամառութիւնը՝ Պիոս Թ սուրբ քահանայապետին հետ համակամ, եւրոպական գիւղանդիտութիւնը

կ'ընկնէ : Այս ո՛չն ապագայ սերնկոյ զարմանք ու հիացում պիտի պատճառէ, կ'ըսէ՞նա իրովին, և այս ո՛չն ըսելուն համար, Անդոնէլլի փառքը դարէ դար սիտի համի :

Բայց այս արդելք մը չէ՝ որ իբրև բանիբուն մարդ՝ Վատիկանէն ելնելու ենթադրութեամբ, Անդոնէլլի որ կարտինալութեան աստիճանն աղքատ եղած տաեն ստայաւ, պատուովն ապահոված չլինի քանի մ'աղոքը միլիօններ, որ՝ ինչ և իցէ տեղ՝ հանդիստ ապրելու իրեն գիւրութիւն կրնան տալ և չցաւիլ իսկ տասն հինգ հաղաք ֆրանքի ամսական վարձքը դոր իբրև կարտինալ կ'ընդունի :

Այս է այն մարդն որու հետ ֆրանսա պաշտօնապէս կ'բանակցի միջազգային քաղաքական յարաբերութեանց մասին :

Ժուլիոյի գէպքը մեծ աղմուկ հաներ էր : Պրուքէլի մեծ լրագիր մ'որու թղթակիցը միշտ ստոյդ տեղեկութիւններ կ'հաղորդէ, օրիորդ Քլավիերի բանտարկելութեան անհաւատալի արկածը, խորտակեալ վանդակին վէպը, ասպուշ կրթած պատական զինուորներու քթին տակ եղածը մ'իր քոյը յափշտակելը, ՚ի վերջէ ժուլիոյի հաւատաքննութեան զնդանը նետուիլը պատմեր էր :

Երբ Լուիլ Բարիկ հասաւ՝ արգահասուլ սիրաեր դտաւ : Արտաքին գործոց պաշտօնատան մէջ իր զեղեցկութիւնը, իր երիտասարդութիւնը, իր աղետքն ամենէն ծեր պաշտօնաւորներն ՚ի զութ շարժեցին : Վերջապէս նոյն իսկ պաշտօնէին առջեն ելաւոր մարդկութեան և արգարութեան այս դասն երկու ձեռօք բռնեցաւ կառավարութեան ամենէն բարձր պաշտօնեայք մէջիկայ այս նահատակին բաղդին կարեկից գտնուեցան : Դիւանադիտական հետապիր մը քաշուեցաւ առ զաղղիական գեսպանատնը, զրեթէ հրաւէր մ'էր ուղղեալ զեսպանին որպէս զի նորատի քահանան իր զնդանէն հանէ :

Դեսպանն առաջին օդուտ քաղլելով այս փափուկ խըն զրոյն վրայ կարտինալ պաշտօնէին տրամադրութիւնը քննել ու զեց : Հատ խօսեցաւ նորատի յանցաւորին ֆրանսայի մէջ զրուած համակրութեան վրայ, իր քրոջ ստայած բարձր պաշտպանութեանց վրայ և թէ ինչ լաւ ապաւորութիւն սիտի ընէր մտայ

Ք ջ եթէ լունային որ այն նորմատի քահանայն Հռոմէն արձակա
ուեր է :

Այս հառն այնքան հարաւարաբուեստ կերպով ըստ որքան որ
զարող է ըսել ամենէն նրբամիտ դիւանագետը :

Կարտինալը մինչեւ վերջը մտիէ ըրեր էր :

— Անկարելին է, պարոն գետնան, անկարելի . ուրեմն չղիակը
որ Հառմի ամէն միտքանակիթն ուխակց մէջ այդ ութան երկիրս
դրայ իրմէ վեր մէկը չհանջեր . ոչ ինձի պէս պաշտօնեայ, ոչ
ձեղի պէս գետնան, ոչ ձեր օգոստափառ տիրոջ պէս կայսր մը,
ոչ Սորին Սրբութեան պէս պատ մը : Առղեցինք աստ բան մը
վիտիս եւմանաւանդ տմնէն տաւիլի մէկվիլտայ միաբանութիւնը :
Կայէդէն 'ի դարձին ամէն ինչ կ'վերանորոպէր կամ դործնամէն
հին դրա թիւնը ձեռք կ'առնէր : Այս վերջին որոշումն իր դրից
կ'յարմարէր տրամաբանորէն . Այս տեղ կեցանք : Ուստի հաստա
տապէս որոշած ենք որ բան մը չփոխուի իրաց հին կարդին մէջ
խօսքը մեր մէջ, ոռըք հաւատափննութիւնը՝ բռլորովին կաթոլի-
կութեան վրայ հիմնեալ այն հին գլութիւններէն մին է որ մեր
արդի քաղաքակրթութեան հակոռեայն է, բայց սուրբ տապանա-
կին մէկ մոյթն է, ասոր գալչիլ ամէն բանի գոլչիլ է : Պէտք չէ
մունալ որ քահանայից թագաւորութեան մէջն ենք : Ամէն ոճիր
որ սուրբ իրերու կ'արտկանի, պէտք է որ յատկապէս մեր մէջ
անհաշտ կերպով զսպուի : Հաւատաբննութեան ատեանը սարսափ
կ'աղդէ, այս բանով միայն աշունելի է . . . :

— Սակայն կ'առնէք, զեեմափայլ տէր, որ զի՞եր կ'ընէ և
չնին յանցանաց համար :

— Զաշին յանցանք մի, պարոն գետնան : Կուսարան մը բոնա-
քարել . այսպիսի սոսկալի զայթակիլութիւն մը սրբավայրի մը մէջ :

— Բայց իր քոյրն աղասելու համար էր, քոյրը զոր իր կա-
մաց հակառակ՝ Գորբասի մէջ կ'պահէին :

— Պէտք էր գատաւորաց, նուիրակին զիմէր :

— Եւ միթէ կարծէք, վեժմաշուք տէր, որ իր քոյրն իրեն
պիտի դարձնէին :

— Կարելի է : Սակայն կ'հաւանիմ, յարեց Նորին Ասեմու-
թիւնը ժողովը, որ այդ բանը կրնար երկար տեսել :

— Աւեմն մի մեղադրէք զինք ելմէ ոչ օրինական, դէթ կտրուկ
համբայ մը բռնեց :

— Բնաւ չեմ մեղադրէր զինք, կ'հաւաստեմ ձեզ : Քաջ կ'ըմ-
բռնեմ թէ ինչ զգացմամբ այս բոնութիւնը բանեցուց : Բայց Հա-
ւատաքննութեան ատեանը գործն այդ կերպով չպիտի դատէ : Եւ
առանց աղդած երկիւղին՝ հաւատայէք, պարոն գետնան, որ ա-
մէն զիշեր, Խտալիոյ մէջ մեր հաղարաւոր վանքերը պիտի կո-
ղպատուէին, սուրբ կանայք բոնաբարուէին, նուիրական անօժ-
ները յափշտակուէին : Աւազակները չեն յարգեր ամենէն լաւ
պաշտպանուած Ճոփ բնակութիւնները, բայց դռնապան քրոջ մը
առջե կ'գողան : Վանքի մը սահմանէն անդին անցնիլ, կրօնու-
հւոյ մը լանջանցին դպի՛լ, սրբազնութեան ծանր յանցանքներ
են : Հաւատաքննիչ ատեանն անդ է, որ կանգուն կ'երեսի այն
երեակայութեանց առջե որ ոչ օրէնքէն և ոչ զինուորական զօ-
րութենէ կ'ահաբեկին : Բայց զնդաններու մէջ փտտիլ, մութին
մեռնիլ, այս և միւս աշխարհիս մէջ դատապարտուիլ, ահա ա-
սով միայն կ'զսպուի աւազակութիւնը, այս է վանուց պահապա-
նը, ամենօրեայ սրբազնութեանց դէմ մեր ասլահովութիւնը :

Կարող էինք ամէն բան ընել ձեր կառավարութեան հաճելի
լինելու համար, բայց այս բանս ոչ երբէք : Փոքրիկ Մօրդարան
ետ տալ շատ աւելի զիւրին պիտի լինէր, և սակայն զիտէք,
այդ կիաին հասնելու համար՝ պէտք պիտի լինէր խոստովանիլ
որ մեր կրօնական և քաղաքային օրէնտրութիւնը յոռի է, և այս
բանս երբէք չկրնար ընել կառավարութիւն մը :

Դիւանագէտը չէր կարող պնդել :

Լուիզին կողմէ հասած զիր մը Բարիզէն, Լուպէրի իմայու-
ցեր էր իր ուղեւորութեան յաջողութիւնն և քահանայափետական
կառավարութեան մօտ ստանալիք ձեռնտութիւնը գաղղիական
գեսսպանատան միջոցաւ :

Լուպէր Ժուլիօն տեսնելու և գէթ իր քրոջ նամակին վրայ
տեղեկութիւն տայլու ընդունաց ջանաց : Յատկապէս խիստ հրա-
մաններ տրուած էին անոր զնդանին բան մը չմօտեցընելու :

Լուպէր դնաց իր եպիսկոպոսը գտնելու, որ երանելի ուկներն
23

իր գրպանը դնելէն՝ ի վեր՝ չերեցեր էր։ Պիրէնեանը նախ համարերեր էր։ ապա զնաց նոյն անձին այցելութիւն ընելու, որ որեւթէ վլսութեամբ զինքն ընդունեց, և անոր յարիանական խօսքն ըսեր էր։ Պիտի նայինք . . . շատ կ'յուսամն։ Լուսէր քանի մ'անդամ ևս զացեր էր և միշտ նոյն պատասխանն ընդուներ էր։

— Շատ աղ'կ, ըսաւ նա իւրովի, ծուղակն ընկայ։ Կ'նայիմ որ ՚ի Հռոմ ոսկի բանալին ամէն դուռ կ'մանէ, բայց անդ կը մնայ և չբանար։ Ո՛չ, թշուառական, քեզ պիտի կծեմ։

Լուսէր խօսքը բռնեց. որ մը կանուի՝ երբ բոլոր քաղաքն ՚ի քուն էր, զնաց եպիսկոպոսին դուռը զարնելու և տան դռնապանին ըսաւ. Շատ ստիպրղական բան մ'ունիմ ընելու զերապայծառ Անդրէաս Ժիուստիօին։

Այս մեծ անձը բռնուեցաւ։ Շուտ մ'անկողնէն ելաւ, տան զգեստը հագաւ, և փոքրիկ սրահի մը մէջ Լուսէրն ընդունեց։

— Կ'չ, նայինք, ըսաւ ուժեղ Պիրէնեան քահանայն՝ այնպիսի ձայնով մ'որ այլանդակութիւն մ'ունէր, կ'փափաքիմ որ դործին վերջ տրուի։ Պէտք է զործ տեսնել թէ ոչ ոսկիներն ետ տալ։ Կ'լսէք ըսածս, զերապատիւ տէր։

Աղորմնի եպիսկոպոսն որ այս Ճարտասանութեան շատ վարժ չէր, դրեթէ կ'դողար։

— Այս մարդն իր կացութեան վրայ չափաղանց կ'շփանայ, կ'ըսէր նա։ Ո՛չ, թէ որ դաղղիական զօրաց բանակը Հռոմ շըրտնուէր, ինչպէս զանի ապահով տեղ մը պիտի նետել տայի իր պաշտպանած բարեկամին հետ։ Բայց զաղղիացիի մը դպչել, ոյդ դժուարին բան է։ Պէտք է ապացուցեալ յանցանք մը, այն Ժուլիո անաստուած աբեղային յանցանքին նման։

— Պարոն աբեղայ, ըսաւ Լուսէրին աղջու ձայնով մը, հաւաստի եղեք որ աշխատեցայ . . . ։ Եթէ գիտնայիք ի՞նչ նեղութիւններ քաշեցի . . . ո՛րշափ դրամ ծախսք ըրի ձեզի համար, նոյն իսկ ձեր առած դումարէն աւելի։ Ահա, ձեզի հաստատ ապացոյց մը պիտի տամ։ Անտարակոյս ստակ տալով յաջուեցայ իմանալ ձեր գեսապանին և կարտինալ Անդոնէ լլիի մէջ անցած խօսակցութիւնը ձեր բարեկամին համար։

Եւ մանրամասն պատմեց Երկու գիւանադիտաց խօսակցութիւնը։ Պիրէնեան քահանային բարկութիւնն իջաւ։ Այս ցեղերը կծու և վառվուն են, բայց ուղիղ մանաւ անդ վեհանձն են։ Խեղճ եւ պիսկոպոսն աւելի մեռած էր քան կենդանի։ Սակայն զգաց որ իր խօսակցին ձայնը կ'մեղմանար։

— Կրո՛ղ, այդ սոսկալի բան է։ Եւ միթէ ուրիշ միջոց մը չկայ յաջողութեան։

— Աստուած իւմ, ուրիշ Ճար չկայ բայց միայն պապին մօտ բարեխօսել։ Այս պիտի փորձեմ, . . . ։ Ո՛չ, խօսք կ'տամ շուտով լընել. . . բայց քիչ մ'ատեն կ'ուղեմ։

— Շատ լաւ, ութ օրէն պիտի գամ։

Երբոր Լուսէր տրատում և վհատ իր պանդոկը կ'դառնար, միտքն ընկաւ տեսնել այն տեղերն ուր Ժուլիոի արկածները պատահէր էին։ Լուսէր իսկստ սրտաշարժ կերպով պատմեր էր իւրեն այս տեսարանը։

— Կ'մեկնիմ, ըսաւ Լուսէր իւրովի։ Երթամ պիտի Փօրքասիի Նօդր-Տամը տեսնելու։ Այսպէս համբերելու պիտի ստիպուիմ։

Հետեւեալ օրը հասարակաց կառքի մը մէջ պըլած՝ Վիդէրպէն Վէդրալա կ'ուղեռէր։

Լուսէր ամբողջ ժամ մ'անցուցեր էր Փօրքասիի Նօդր-Տամի մէջ։ Տեսեր էր սկ արձանն իր շաբաթական հագուստով, իր գեղեցիկ նկարներով, քան, ակեալ ցանկը՝ զոր շուտ մը վերանայոգեր էին և թէե գործաւորը նոր փայտին հին փայտի զոյն տաւ-

լու ձգներ էր բայց տակաւին կ'երեւէր թէ որ կողմէն խորտակուեր էր :

Այս ամէն բաները մեր ուղևորին հետաքրքրութիւնը սաստիկ զրդուեցին : Կարծես թէ դեւ կ'առանէր իր նորատի բարեկամն որ՝ տեսնդային եռանդով վառուած՝ ժամանակին միջոցաւ սեցած քանդակները կ'խորտակէր և Լուիզը տեսնելուն հնչական ձայնով մը կ'պոռար . Իմ քոյրս է, իմ քոյրս կ'ուղեմ :

Լուպէրին յատակածին կ'յարմարէր գերապայծառ ժիռուսդօին տուած ութ օրէն օդուտ քաղել, Պօլսէնայի լճին շրջակայքը պտըտելով, նոյնպէս Վիդէրպի և Քօրնէդօյի մէջ տեղ գտնուած մծ քաղաքները . յետոյ մրտք ունէր Հռոմ մտնել Զիվիդա-Վէրքիայի երկաթուղիով : Նոդր-Տամէն հեռանալու միջոցին Լուիզի աղատարարին այցելութիւն մ'ընել ուզեց, այսինքն քաջասիրտ իաքօմօին :

Լուիզին տուած տեղեկութեանց համեմատ՝ դժուարութիւն չկրեց մաքսանենգին փոքրիկ Ճերմակ տունը գտնելու : Իաքօմօն իր տունն էր : Լուպէրի հետ շուտ մը ծանօթացաւ . չկայ բան մ'որ այնաքան մարդիկն իրարու մօտեցընէ որչափ նոյն գատին համար անձնուիրութիւնը, այն էակներու համար սէրը :

— Իաքօմօ, դու բարեսիրտ մարդու մը պէս վարուած ես . քեզ կ'սիրեմ այնպէս որպէս թէ զիս աղատած լինէիր, այն չքնաղ օրիորդին տեղը :

— Հապա միւս իսեղձ մարդը :

— Ա՛՛, զիտեն արդեօք թէ ուր է :

— Սատանային ձանկին տակ :

— Աւելի զէշ տեղ մը . կարելի է սատանան որսալ . բաւական է նորա անձնատուր լինիլ :

Լուպէր մանր պատմեց բոլոր եղած ձգունքը և ապարդիւն մնալը: Իաքօմօ սկսաւ ծանր խորհիլ :

— Ուրեմն, Նորին Կայսերական վեհափառութեան Նախոլէօն գ.ին դեսպանը Նորին Սրբութեան կառավարութեան մօս այսա ջող ելաւ :

— Այո՛, Իաքօմօ :

— Չափէ դուրս յանդգնութիւն : Եւ սակայն եթէ դուք զառ զիացիքդ չլինէիք, Նորին Սրբութիւնը պիտի սախառուէր իր թաղը հանել և խոյրը դնել :

— Այդպէս է : Հոդ չեն ըներ ցոյց տալու որ այդ ծառայութեան մեծ արժէք կ'ընծայեն : Այլ սակայն իմ փոքրիկ եպիսկոպոսս դեսպանին չափ անյաջող ելաւ :

— Կ'իմանամ . բայց քու ոսկիներդ պահեց :

— Այո՛, Իաքօմօ :

— Ա՛՛, թէ որ այդ զողին առած դումարին մէկ քառորդը միայն ձեռքս ունենայի . . . :

— Եթէ այդ է միան խնդրածդ, Իաքօմօ, դեռ ոսկի ունիմ :

Եւ քսան Փրանքնոցի պատատ մը հանելով թուղթը պատուեց և Պիրէնեան քահանայն մաքսանենցին սեղանին վրայ հաղար Փրանք ոսկի թափեց : Երբէք այսպիսի ահաղին գումար մը Իաքօմօին խրճիթը չէր մտած :

— Ա՛՛ այդ ոսկին, ըստ նա Լուպէրին, ես արդէն իմ վարձքս առի : Խեղձ ալջիկը շատ առատաձեռն դտնուեցաւ 'ի Վոլքարսէդա, և կ'զրամ որ դեռ կիսովին կատարեցի իմ պաշտօնս . . . պէտք է եղբայրն ալ աղատել :

— Արդեօք այդ բանին համար միջոց մ'ունի՞ս :

— Պիտի փորձեմ : Իաքօմօ բնաւ ինքնինքը չզովեր : Բայց ուրովիտեաւ Նորին Վսեմութիւնը Գրանսայի դեսպանը չյաջողեցաւ՝ պէտք է որ Իաքօմօն գործելու ելնէ : Այս սիրական պատանին չիրնար անդ մնալ : Միայն քանի մը ժամ հետը տեսնուեցայ, բայց ինձ այնքան անկեղծ, բարի երեցաւ որ իբրև որդիս զանի կ'սիրեմ : Ութ օր անդամ այն եղած տեղը չպիսի մնար . Բայց Իաքօմօն չիրնար ամէն բան ընել առանձին : Վերստին կ'աղաչեմ քեզ, և 'ի հարկին քեզ կ'հրամայեմ, վերցուր պահէ այդ ոսկին . մեզի պէտք պիտի լինի 'ի Հռոմ : Մնաս բարեաւ, կի՞ն, Տիրամօր աղօթք ըրէ Իաքօմօի համար : Սոսկալի արշաւանք մ'է ընելիքս . բայց պատույ ինդիր մ'է այն :

Լուպէր ու Իաքօմօ համբայ ելան Զիվիդա-Վէրքիա դնալու . նոյն իրկունն իսկ Հռոմ մտան :

կ'սպասեն մինչեւ որ տժդին ալեք մը գալով զինքը ծովեղը հանեն
կիսամեռ :

Պիոս Թ. Լուի Ժ.Զի ճակատագիրն ունեցաւ, 'ի բաց առեալ
կառափնառը : Տարաբաղդ Պուրպօնին պէս ողիղ խորհուրդնե-
րով վառ՝ իր յատոկ բնազդումով վերաւորուած լինելով այն
նուաստութենէ որու մէջ Գրիգոր Ժ. պապը պապութիւնը ձգեց
էր, բնական էր որ սահմանադրական զօրութեամբ նոր թուական
մը բանալու փափաքէր, և իր նախորդին վարած իշխանութենէ-
նուազ յուղեալ և աւելի հանդարտ իշխանութիւն մը վարել :
Պապիրու աշխարհական թաղաւորութիւնն այնպիսի անկարգու-
թեան մէջ գտաւ. նա որ չկրցաւ նորա ներկայացրնել այն կալանա-
ւորաց թուղթերն որոնք հոռմէական բանտերուն մէջ կ'վստային .
ուստի հարկ եղաւ Օկիանսի այս ախուները մաքրել, շարագործ-
ներուն, նոյնպէս քաղաքական յանցաւորաց հետ խառնուած աւա-
զակներուն ըն հանուր ներողութիւն չորհել :

Այս իշխանութեան սկզբնաւորութեան նշանաւոր մէկ երեսոյթն
ալ այս եղաւ. Պիոս Թ., որու բարեպաշտութիւնը հանրածանօթ
է, հոռմայեցոց երեակայութիւնը հիացընելու համար, առանց
դիսնալու քրիստոնէից մեծ խնջոյքն իր նախնական պարզութեան
վերածելով, իր ձեռօքը հաղորդ տուաւ հին դրութեան այս դաւ-
տապարտելոց 'ի մեծ գայթակղութիւն մէջլիկաց, կարահնալաց
և Հռոմի բարեպաշտից :

Պիոս Թ. աւելի կ'արթէ անշուշտ քան թէ իր չորս կողմի պա-
րագաները: Դժուարին է երեակայել թէ հոռմէական եպիսկոպո-
սաց գասը մտաւոր ինչ աղքատական մ'է, որ յետա-
դիմութեան մէջ առաղաստալիր նաւարկելով բացարձակ իշխանու-
թեան կոսակից կ'ձեանայ որպէս զի խաղաղութեամբ մեռնի իր
կարտինալաց և անդրալեռնեայ դաղափարներով տոգորուած եպիս-
կոպոսացը ծոցը: Ո'չ այս և ոչ այն :

Պիոս Թ. միջին Ճամբայ մը բռնած է. սահուն դարու վարներ՝
որոց վրայ աղքատութիւնն ընդ քարշ կ'ածէ վերանորոդութիւններ
ընելու տրամադիր թաղաւորներ, զինքը զարհութեցուցին և այժմ
յետաղիմութեան անցաւոր պատսպարանին մէջ կ'հան չի՝ նաև
բեկեալ մարդոց պէս որ ծովին երեսը ծփող խութը գրկելով

Պիոս Թի օրովը՝ որ խստակրօն է, հոռմէական նորաւորի եպիս-
կոպոսաց իգասիրութիւնը յայտ յանդիման երեւելէն դադրեցաւ :
Մինչեւ դաղղիական զօրաց դալը՝ այս եպիսկոպոսները՝ որ մէծ ըն-

տառնեաց մէջէն կ'ելնէին, զեղանի աղնուական կանանց սիրահարոն ներն էին. բայց դաղղեացի սպան երևելէն՝ ի վեր՝ զերապայծառն արհամարհուեցաւ, ուսնոյները նորելուկի տեղ անցան: Եւ այս եպիսկոպոսները կամայ ակամայ քաշուեցան այն երջանիկ աշխարհականներուն առջեւ:

Աշխարհական պապութեան ճակատագիրն ինչ որ լինի ասկից երկու երեք տարի ետք՝ թէ դիւանակիտաց սիրելի իրաւախոհութիւն մը լինի, որու միջոցաւ ինդիր մը չլուծուիր՝ այլ ուրիշ ժամու մը համար վերջնական լուծում մ'ընդունելու կ'պատրաստուի, այն մաշած զգեստներուն պէս զոր միշտ կ'հազնին մինչեւ որ թէթէ շարժում մը զանոնք պատառ պատառ ընէ, թէ մտացի Խտալիոյ իղձերն անտես շառնուին, և թէ Հռոմ Խտալիոյ մայրաքաղաքն իր բնական ճակատագրին հասնի, դարձեալ այս մեծ դէպքը զոր տան հինգ տարի առաջ մեզնէ շատ հեռու կ'համարէնք՝ իրօք կատարուած է: Պիոս Թ. որ թաղաւոր է միայն Նափոլէսնեան սուիններուն շնորհիւ՝ տասն շորս տարիէ՝ ի վեր բան մը չէ: Կ'հաստատեն թէ հողերո անկախութիւնը կարելի չէ քահանայապետին համար առանց աշխարհային վեհապետութեան: Պապն ու եպիսկոպոսութիւնը՝ որչափ որ այս գրութիւնն իբրև վարդապետութիւն չեն դաւանիր, կ'մերժեն ասոր հակառակ դրութիւնն իբրև աններելի սխալունք: Եւ ահա սակայն տասն շորս տարի որ քահանայապետն ի դործ կ'գնէ լիովին՝ իր հողերո իշխանութիւնը, վարդապետութիւն մը կ'վճռէ, ժողովներ կ'կազմէ, կոնդակներ կ'հրատարակէ, թէեւ քաղաքականապէս օտարարնիկ զօրաց հաճոյից ներքեւ կ'դժուի՝ առանց կարուսելու իր քահանայապետական աղատութիւնը:

Ուրեմն փորձառութիւնն եղած է. թէ Ակբոր-Էմմանուէլ Քիրէնաւ հասնի, թէ անկախութիւնը յաղթանակէ, Հռոմի աշխարհային իշխանութեան ձեւն ինչ որ լինի՝ փոյթ չէ թէ Սէնդ-Ընժի դղեկին վրայ որ և իցէ դրօշակ տատանի, Վատիկանու հողերո խօսքերը տիրող իշխանութեան Ճնշման չպիտի ենթարկին, ինչպէս որ չենթարկեցան Գրանսայի երկարատես պաշտպանութեան ներքեւ:

Քաղաքական լրջամիտ մարդիկ չափաղանց զայրացան Նափոլէօն Գ.ին ծանրաշարժութեանց վրայ այնպիսի խնդրոյ մէջ որու հանգչոցն իր ձեռքն ունի, մէկ խօսքով միայն զանի կտրելով:

Կայսրն իր ժողովրդականութիւնը շատ կորոյս Գրանսայի մէջ նոյն իսկ զործառոր գասուն մէջ որ Ճշմարիտ ոյժն է. տեսաւ այս բանս, բայց իր ցաւալի երկարաձգութիւնները մէկի չժողովոց. . . : Ճամբերովէ է նա, վասն զի իր ոյժը կ'զգայ, ընդ երկար ուշացընել ուզեց դործը, և գեր ևս պիտի ուշացընէ՝ թէ իր կառավարութեան ներքին դժուարութեանց պատճառաւ, թէ քահանայապետական թաղաւորութեան կործանումը նուազ աղմկալի և սոսկալի ընելու համար: Այս յապաղումները բարիք են. նախախնամական տրամարանութեան մէջն են: Ինչ մեծ բաներ որ երբեմն ընկան աշխարհիս մէջ այս կերպով ընկան:

Երբ հին կանչիին երկար ձմեռներէ չորցած ճիւղը, թէեւ երկար ատենէ՝ ի վեր տերեններէ և կեղեէ զուրիէ է, հաղարաւոր Ճճններէ ծակոտած է, հովահար կ'երերայ, բայց գեռ վար ընկանիր: Պէտք է վերջին քայլայում մը, ճայրադոյն փոտում մը, ճամ մ'երբ հորիզնէն ծաղող փոթորիկը զայն վար պիտի տապաւէ՝ առանց բոլորովին խորտակելու, դալարաւէտ զեանի վրայ, ուր աղքատը պիտի զայն կարելու, ինչպէս որ կամի՞ իր կրակարանը տանելու համար: Բնութիւնը քան զմարդ աւելի դժած պիտի լինի:

Նոյն բանը պիտի սպատահի աշխարհական պապութեան մասին: Նափոլէօն Գ. բուռն անկման մը նուաստութիւնէ զանի աղատած պիտի լինի: Ո՛չ կառափնաւ, ո՛չ բանտ, ոչ աքսոր: Պիտի հասնի ժամ մ'երբ նոյն ինք քահանայապետը, թէ Պիոս Թ. և անոր յաջորդը, պիտի զայն իր զլիուն վրայ թաղին բարձումն և միայն քահանայապետական խոյըին մնալը: Պիտի զայն և ուրիշ ժամ մ'երբ պիտի խոստովանի անկեղծօրէն որ այն խոյըն աւելի դիւրատար է: Ահա այս կէան է որ պսակեալ զիւանաղիտութիւնը, լոր Նափոլէօն Գ. կ'անուանենք, ճնախախնամութեան լուծումն իուզեց:

Մինչեւ սայն վերջին ժամը՝ պապութիւնը պիտի քաշքատի զայ-

բոյթի և վշտաց մէջ, այս անկման երկար օրերուն ժամանակ որ նոր դրութեան զինքը վարժեցնելու պիտի ծառայեն, իրեն համար նոր դրութիւն մը, այսինքն պարզապէս առաքելական կենաց ձուոմ բնակող մարդը ստէպ կրնայ տեմսել Պիոս Թ.ն որ, հասարակային արարողութեան ժամանակ, մինչեւ անդամ եկեղեցիները, հիւանդանոցները, վանքերը շրջելու ատեն՝ կ'արտասուէ: Աւերջին քահանայ թագաւորը կարծես թէ լիովին կ'զայ այն օրէնքին ծանրութիւնն որ արքայական ցեղերն իրարու համերաշխաւոր կ'ընեն, թէ ժառանդական լինին Սուրբ-Լուի հարսաւութեան պէս և թէ ընտրական ձռումի քահանայական թագաւորութեան պէս:

Լուսէր՝ որու սիրաը շատ զգայուն չէր, յուղուեցաւ երբ օր մը դիպուածով Գրէնէդա ու Մնադէի եկեղեցւոյն առջեւ տնտեւով Պապը տեսաւ որ կառք կ'հեծնէր: Քանի մը ձիւոր ատրճանակիրներ՝ կապոյտ մաշած համազդեստով, որպէս թէ այս զօրականներն իրենց հին հագուստները հինցընելէն ետեւ վերստին նորոգելու պէտք չեն զգար, Պապին կառքին առջեն էին: Այս հետեւորդ զօրականները չունէին ոչ աշխարհային ունայնութիւններն անդոսնով կրօնի մը ծայրադոյն քահանայապետին համեստութիւնը, ոչ հզօր միապետի մը ծանրակշիռ մեծութիւնը: Լուսէր այս զդալի անկումէն տիսուր տպաւորութիւն մը զգաց: Խեղճ թագաւոր, ըստ նա:

Բայց երբ քահանայապետին կերպարանն եկեղեցւոյն սեմին վըրայ երկցաւ իր անսյշ աչերով՝ առ վշտին կարմրյած արտևանունքովը հովանաւորեալ, ուսկից գեռ ևս քանի մ'արտօսոր կ'հոսէին, երբ տիսուր այլ պայծառ վեհափառութեամբ մ'իր ձեռքը բարձրացուց որպէս զի պատեհիւ անդ դումարուած մարդիկն օրհնէ, կոշտ Պիրէնեան քահանայն զգաց ակամայ իր ծնկացը կթուտիլը: Խսկոյն ծունր դրաւ այս սրտաշարժ օրհնութիւնն ընդունելու, որ անտարակոյս երջանկութիւն պիտի պատճառէր հոգւոյ մը զոր անգութ ճակատագիր մը կարեվէր վիրաւորեր էր:

Անդ կային կրօնաւորներ՝ զոր Լուսէր ճանչեց իրենց զգեստէն, նոյնական զասու հումայեցիներ, մողովդեան մարդիկ, ման-

կոտիք: Այս ամենքն ապուշ նայեցան, առանց ատելութեան ինչպէս նաև առաջ սիրոյ՝ արտաստաղին թագաւորը և այս օրհնութիւնն անտարբերութեամբ ընդունեցին: Սովորութեամբ ծունը կը դնէին, ծիծաղելով ոտք կ'ելնէին:

— Թշուառներ, ըստ Լուսէր զրեթէ բարձրաձայն:

Ապա մտածեց:

— Այս թագաւորութիւնը բոլորովին մեռած է: Ճողովուրդը միայն կառքն ու ատրճանակիրները տեսաւ: Իրենց թագաւորին առջեւ միայն համր են: Երբ Ս. Պետրոսի պատշղամին բարձունքէն կ'լսեն Վեռեկատ ոս (խաղաղութիւն ընդ ձեզ) զոր Պիոս թ. կ'հնչեցրնէ՝ մինչեւ բոլորշի կամարակապ սրահներ՝ իր ազգեցիկ և անսյշ ձայնով նոյն մարդիկ քան զիս առելի կ'խոնարհին: անոր վրայ կ'տեսնեն Քրիստոսի փոխանորդը: Խսկ աստ սառ կտրած են: կարծես թէ ոչ ինչ չեն պարտաւոր իրենց վերջին կեսարին:

Այն օրը քահանայապետին արտսուքը պատճառ մ'ունէին: Իր յատուկ ոստիկանութեան միջոցաւ խմայեր էր որ մեծ յայտարարութիւն մը կ'պարաստուէր քաղքին մէջ, ոչ միայն հոսմէտական մասնաժողովին թոյլտուութեամբն այլ զրեթէ իրեն հրամանաւը: Թերեւս հետեւալ օրն այս մարմնաւոր պերճութեանց վերջին օրը լինէր, որոց շատ կապուած չէ բարեպաշտ ծերունին իրաւ, բայց խորհի խայթէ մղեալ՝ կ'փափաքէր որ զանոնք իր յաջորդաց աւանդէր:

Հոսմի մէջ Ճողովրդային խովութիւնները չունին այն ծանր զայրապիին կերպարանն ինչպէս տնին այլուր: Հոսմի մէջ ցոյց միամիտ անուան ներքե կ'ծածկուի խովովութիւնը: Բարիզի խովովութիւնն մէջ պատկան ու սուինը միշտ զոհեր կ'ընեն. Հոսմի մէջ ո րիշ բան չպատահիր այլ միայն իշխանութեան կողմէ քանի մը ձերպակալութիւններ և պապական զօրականաց կուշտը մղուած քանի մը զաշցնի հարուածներ: Փրանսայի մէջ խովովարը վկութաշման մարդ մ'է որ նոր կառավարութիւն մը նախազ ծել կ'ուզէ, և սովորաբար լաւ պաշտօնի մը կ'յուսայ, յեղափօխութեան շնորհիւ, հոսմայեցի խովարարը նշանի մը նայելով կը շարժի: Եթէ մասնաժողովը խոհեմութեամբ վարուիլ պատուիրէ՝

ամենէն հրավառ հայրենասէ ըն իմաստութեան օրինակ կ'դառնայ : Եթէ մասնաժողովը կամնայ փոքր ինչ հասարակաց կարծեքը դրդուել, պատրական կառավարութեան տրամադրութիւնները քըննել, եթէ իրողութենէ մը փափաքի հասկընալ թէ գաղղիացի բանակին հրամանատարն ինչ դիբը պիտի բռնէ խոռոշութեան առջե, իր մարդոց կ'ըսէ . Ի Գօրօս . այս կ'նշանակէ . Նեղը զրէք պատրական զինուորները, խոհեմութեամբ քանի մը գանակի հարուածներ տուեք, աղաղակեցէք . Անկցի թաղաւոր - պապը, բայց ոչ աւելի բան մը :

Ժամը գեռ հասած չէ :

1861 փետրուարի 2ի խոռոշութեան յիշատակը գեռ պահած են : Խնդիրը Գրանսոյի տրամադրութիւնները լսու մը հասկընալ էր : Գիտէին որ գեսպանն իտալական միութեան շատ նպաստաւոր էր :

— Մենք ապուշ մարդիկ ենք, ըսեր էր մասնաժողովին ամենէն ժիր անդամոց մին : Միթէ կարծէք թէ կարաները խորոշած երկինքն պիտի իջնեն ձեր զլնուն վրայ : Գաղղիացոց կայսեր քաղաքականութիւնն է Պապն արտաքուստ պաշտպանել . բայց եթէ պատրական իշխանութիւնն անդիմադրելի յեղափոխութեան մը առջե կործանի, զաղղիական դանդերը՝ քանի մը հրացան ուրաքելքն ետև՝ զրոշակին սպատիւը պահելուն համար, Աէնդ-Անժի բերդը պիտի քաշուին և մեղ պիտի թողուն որ գերապայծառ . Միրոտին փոքր զանգները հալածենք : Խոկ Եւրոպա կատարուած իրողութեան առջե պիտի խոնարհի :

Ծերունի մ'որ Ֆրանսա կ'ձանչէ՝ այս խորհուրդն իբրև յետին ծայր վտանգաւոր՝ մերժեր էր :

— Զդուշացէք, ըսեր էր նա, այդպիսի մեծ սխալմունք մը զործելէ : Գաղղիացի զինուորը բան մը միայն կ'ձանչէ, հրամանը: Չեղ անինայ պիտի աւլէ թափէ Տիբեր գետին մէջ: Ժողովրային ցոյց մը, այլ ոչ յեղափոխութիւն :

Այս իմաստուն խորհուրդն ամենքն ընդուներ էին :

Ուստի այս եղաւ ծրագիրը . քննել զաղղիացի զօրաց հրամանատարին բռնելիք ընթացքը . բայց նայիլ, որ եթէ ծանր յեղաւ

փոխութիւն մը ծաղի, աղղային կուսակցութեան դէմ աղղու միջոցներ պիտի բանեցընէ թէ ոչ թոյլօրէն զիմադրելով թերես պիտի թողու որ հումայեցիք իրենց ուղածն ընեն և այսպէս խընդիրը կտրեն թափէն :

Ասնդ եղան բարձրէն մասնաժողովին ըրած որոշումները . խակարը կ'զանուէր դռեհիկ և հլու խուժանն որ պատրաստ էր կոիւն սկսիլ՝ սրած դանակին՝ ի ձեռին :

Կաքօմօ երկու օրէ՝ ի վեր Հռոմ էր երբ այս յեղափոխական շարժման պատրաստութիւնները կ'լինէին, որ մինչեւ այն ատեն եղածներէն աւելի ծանր կ'երեւէր ամենուն : Եթէ գործերը վեր՝ ի վերոյ նկատէր մարդ կարելի է սխալէր և իրօք կարծէր թէ մեծ յեղափոխութիւն մը պիտի պատահի : Պապին ալ տրուած տեղեկութիւններն այս մտօք էին :

Կուպէր եօթնաբլուր քաղաքը սովորական անդորրութեան մէջ տեսնելով բնաւ կասկած մը չէր առած : Մարդ մ'որ ամէն բան դիմէր, որ այս ժողովրային ցոյցին մէջ մեծ զեր պիտի խաղար և որու հետ առառու երկու ժամ ամբողջ անցուցեր էր՝ բառ մը անդամ չէր ըսած ապստամբութեան վրայ :

Սպանիոյ հրապարակին իրարու հանդիպեցան :

— Միթէ նոր բան մը զիմէք . բայց Պապը տեսայ որ կնկան մը պէս կ'լար :

— Լաւ կ'լինէ :

Կուպէր չհասկըցաւ այս խօսքին իմաստը : Գիւրին է դուշակել թէ մէլ էր այս մարդը :

Կաքօմօ՝ Կարիպալտիի մէկ հին զինուորը, արհեստիւ մաքսաննող, հզօր ջեղերով, հակապապական համոզումներովն աղղու մարդ մը լինելով՝ չէր կրնար անտես անցնիլ այն անձանց կողմէ որ այս շարժումը կ'պատրաստէին և զանի իբրև անդին դործի մը ծառայեցըննելու պէտք ունէին :

Մասնաժողովին մէկ զործական անոր հանդիպելով ըսեր էր .

— Կաքօմօ, վաղը քեզնէ պէտք ունին :

— Շատ լաւ, պարզն :

Կամ Կաքօմօն քանի մը դաշեկան առաւ որպէս զի թաղաւոր

— պապին անկման համար քանի մը բաժակ պարագէ : Ապա իրեն տրուած զինուորական հրամանը մտիկ ըրաւ այնպիսի մարդու մը պալութեամբ և հաւատարմութեամբ որ պատրաստ է իր զրօշակին ներքե մտնել :

— Հիմակ ուշադրութիւն, ըսեր էր Խաքօմօ : Ես ձեզի եմ, բայց ինձի քանի մը մարդիկ տուէք և 'ի հարկին՝ օդնեցէք ինձ որպէս զի երթամ իրենց զնդանէն հանեմ քանի մ'ընտիր բարեկամներ որոց վրայ իր ճանկը ձգած է Հաւատաքննութեան ատեանը :

— Յօմարակամ, ըսեր էր խոռվութեան կարդադրիչը, այդ լաւ խոտորում մը պիտի լինի :

Որպէս զի կասկածելի չլինի և կարենայ երկու օրուան մէջ բուլոր քաղաքն աղատօրէն շրջել և իր մարդիկը զինետանց մէջ դանել՝ մանամոռվին դործակալը գացեր էր իմաց տալու ոստիկանութեան թէ վրդովում մը կ'պատրաստուէր :

— Այդ բանը զիտենք, պատասխան տուին անոր :

— Կարծեմ թէ ժողովրդեան մէջ շշուկ կայ թէ բանտերը պիտի խուժեն :

— Շնորհակալ եմ, այդ աղդարարութիւնը լաւ է :

Այս յունաց արժանի փոքրիկ հնարքով՝ դործակալը բայէ 'ի բաց դործակից դտնելու կարող եղաւ, և պապական ոստիկանութիւնն անոր երթևեկութեանց վրայ հսկելու բնաւ հոգ չըրաւ : Զէին կասկածեր մարդէ մ'որ կառավարութեան այլ և այլ տեղեկութիւններ հաղորդեր էր :

Փետրվարի 2ին՝ մանամոռվին որոշած ժամուն աներկիւղ խիտամբոխ մը իրենց վերարկուներով փաթթուած հին ձեռվ, եկան բոնեցին քանբօն, Քօլիգէի շրջակայքը, Հավօնէ հրապարակը, Գօրաօն, տէլ Բօրօլո մայտանն և ամէն բանուկ փողոցները :

Առջի օրէն ոստիկանութիւնն իր պատրաստութիւնները լուելեայն ըրեր էր որպէս թէ պատերազմի ժամ էր : Երկու բանակաց մէջ միշտ բարեկամներ կ'գտնուին, և իրարու ծանօթ մարդոց մէջ այս այլանդակ խօսքն անցեր էր այնպէս որպէս թէ խրախճանաց ժամադրութիւն մը կար :

— Վաղը նորէն կ'տեսնուինք :

— Այո՛, երթամ պիտի դանակս սրելու :

ԺԱ,

ՀՐԱՄԱ ՄՈՒՐԵՑԿԱՆԵՐԸ

— Ուր կ'երթաս, Պետրէ :

— Աղմուկ կայ 'ի Գօրաս, անդ կ'երթամ :

— Ինչո՞ւդ պէտքն է, անմիտ :

— Հայրենասէր եմ : Թէև յնցոտիներ կ'կրեմ, կ'զգամ որ հռոմայեցի եմ :

— Լաւ ուրեմն, վերջը :

— Վերջը՝ կ'լսեմ իզմէ վեր եղող մարդոց խօսքը : Տաղտկացած են մեր քահանայից կառավարութենէ : Եպիսկոպոսներէն պրծիլ կ'ուզեն : Ամէն մարդ թող իր զործը նայի : Քահանաները յեկեղեցին, աշխարհի մարդիկ, աշխարհի իրաց կառավարութեան զլուխը :

— Որդեակ իմ, դու քիչ մը դռեհիկ լեզու մը կ'խօսիս : Իմ ժամանակս այդպիսի բան մը չէին ըսեր : Նայինք, բացայայտ խօսէ : Միթէ կ'ուզեք նորին Սրբութիւնը, վանականներն ու քահանաները վանտել :

— Ամենելին, ծերունի հայր :

— Ինչպէս, չես տեսներ որ այդ է յեղափոխութեան վերջնական նպատակը :

— Ես այդպէս չեմ տեսներ, վասն զի դործն ըսածիդ պէս չէ :

— Կոյս Մարիամ, Բնչ կ'ըսես : Ծատ պարզամիտ ես, Պետրէ : Լաւ, իմ որդիս, քու կորստեանդ կ'զիմնս, նոյնպէս քու պարագայիցդ և ծեր հայրդ պիտի երեսի վրայ մնայ :

— Ես այդպիսի բան մը չեմ աեմներ, վասն զի այն ատեն . . . :

— Անշուշտ պիտի երթաս սղուալու . Կեցցէ թաղաւոր-պապը :

— Աստուած չընէ :

— Ողորմելի յիմար, մտիկ ըրէ . ով կ'ասայ քեզ աղատութիւնը, բացարձակ ինքնիշխան աղատութիւնը՝ իր բոլոր ուրախութիւններով, հաճոյքով միթէ թաղաւորը չէ :

— Լաւ, ես աւելի կ'սիրեմ կանոն մը . այդ բանն իմ հայրենի երկրիս աւելի պատիւ կրնայ բերել :

— Հոռոմի Ճշմարիս թաղաւորը՝ մեր սրբազն Պապը չէ, աղքատն է : Դու կ'ծիծաղիս . . . : Այս, աղքատը, մուրացկանը, թխագոյն, աղտոտ, ծակոտած վերարկուով մարդը : Դու, ես այս քաղքին մէջ թաղաւորն ենք, քաղաք զոր խելացի մարդիկ յաւիտենական կ'անուանեն : Հասարակաց վայրերը, փողցները, պալատներու դռները՝ եկեղեցեաց դաւիթները՝ մենք թաղաւոր ենք : Անդ կ'ապրինք, անդ կ'պառկինք, անդ կ'ընդունինք այն աղոսք թարմութիւնը զոր ազնուականներն անդամ չունին իրենց աղոսք սրահներուն մէջ : Ո՞վ պիտի տայ քեզի այս բաներն երբ ֆրանսական ձեռով ոստիկանութիւն մը հաստատուի այս տեղ :

— Երանի թէ ամէն ինչ ֆրանսական ձեռով հաստատուէր ՚ի Հոռոմ:

— Տպէտ . կ'տեսնեմ որ դու երբէք ֆրանսական մէծ քաղաքներու մէջ ոտք չես կոխած : Անդ մուրացկան չեն ընդունիր : Քաղաքներու դռներուն վրայ գերանէ մը կախուած ահազին թիթեղ մը սա ահանելի արձանադրութիւնը կ'պարունակէ . «Մուրացկանութիւնն արդիւեալ է» :

— Լաւ, ես ալ այդ կ'ուզեմ: Երիտասարդներն աշխատութեան կ'վարժեցընեն, և զիտեմ որ անդ պատսպարաններ կան ապիկարներու և ծերերու համար :

— Տղաս, կարծեմ թէ զլուխտ գարձուցին : Բայց այդ պարսպարանները բանաեր են :

— Ի՞նչ առասպել :

— Այս, բանտեր, վասն զի եթէ մի անդամ անդ մանես, և այս ալ մէծ գժուարութեամբ, այնուհետեւ զուրս ելնելիք չունիս : Մնաս բարեաւ պիտի ըսես արեւուն, աղատ օդին, սիրական ճեմիւայ, ծնած թաղիդ, այն առներուն ուր տղայութեան ատեն

Խաղացեր ես : Այս է այն կողմի կեանքը, սպարոն Պետրէ, որ գեակ, այս է կեանքը : Աւելի լաւ է աղւոր Ճաշէ մը զրկուիլ քան թէ կանոնաւոր կերակուրներ ուտել՝ վայրի կենդանեաց յատուկ վանդակաւոր խոցերու մէջ : Ասոնք են իմ անձնական կարծիքս :

— Այդ կարծիք քեզի պահէ, հայր իմ, ողջոյն քեզ :

— Դեռ խօսէ հետո :

— Ի՞նչ խօսիմ :

— Ուրեմն աշխատութիւնը սիրելու սկսար :

— Ե՞ս, ամենեին . բայց պիտի ենթարկիմ աշխատութեան . այս լաւագոյն է քան թէ ձեռք բանալ ու մուրալ վանուց դռները :

— Ահա նոր գաղափարներ : Ի՞նչ նուաստութիւն կայ այդ բանին մէջ : Միթէ վանականներն ալ մեզի պէս մուրացկաններ չե՞ն . միթէ առները չե՞ն պտղալիր մուրալու համար : Լաւ, այդ վանականները մեզ կ'աղնուացընեն : Մեր արուեստը բանելու խոնարհելով մեզ կ'մեծցնեն : Որդեակ, վանականներ, և շատ վանականներ պատեր եղան : Մուրացկանութիւնը, վանականաց ձեռօք, մինչեւ քահանայապետական աթուն ելաւ : Այդ մեծ փառք մ'է :

— Քեզի լինի այդ փառքը : Այսօր կ'գիտեմ որ զործաւոր մը յարգ ունի . մուրացկանը կ'արհամարհուի : Միթէ քու մուրացկան վանականներդ յարգ ունի՞ն : Սովորութեամբ անոնց ողորմութիւն կ'տան, ստէպ առ հարկի . մարդ չուզեր որ գէշ երեխ անոնց : Ես այս ամենը քաջ կ'տեսնեմ :

— Տրտմութեան մէջ պիտի մեռցընես զիս :

— Թող մարդ լինիմ և քեզ պիտի մնուցանեմ : Մնաս բարեաւ, համբերութիւն : Աւասիկ իմ դանակս : Զդուշանան թող նորին Սրբութեան ատրձանակիրները :

— Ա՛ս, դքանիդ որդի : Բայց, Պետրէ, ինձ մտիկ ըրէ :

— Ի՞նչ կ'ուզես գարձեալ, հայր իմ :

— Դու պատճառ մ'ունիս և ինձ չես յայսներ, քանի որ կ'երթաս այդ յուզմանց մէջ մանելու, ուր չկայ բան մը վաստրկելու, մեզի պէս մարդոց համար, բայց եթէ հարուածներ : Կայինք, Պետրէ, ըսէ ամէն ինչ հօրդ :

— Լաւ, կ'ուզե՞ս դիանալ, Ժիռյլէդան, Մարինօ քանդակա-
դործին գուստը կ'ոփեմ:

— Լաւ, հետը կարդուէ:

— Նա չպիտի առնէ մուրացկան մը:

— Բայց դու, դու իր հօրմէ աւելի հարուստ ես: Մուրալով
աւելի դրամ կ'վաստկիմ՝ քան թէ նա իր արձաններով զոր ոչ
ոք կ'զնէ. և քանի մը աղոր ոսկիներ պահած եմ անկին մը,
զանոնք քեզի պիտի տամ, եթէ դու ալ ինձի պէս ապրիս:

— Ոչ, կ'ուզեմ Ժիռյլէդայի հօր հետ աշխատիլ: Իր ար-
ուեստը պիտի սորմիմ, բայց առ այժմ՝ երթամ պիտի իմ հայ-
րենեաց անկախութեան համար պատերազմուու: Ես կեցչի Ք ի-
րաւիս:

— Գնա սատանային ծակը:

ԺԲ

ՃՇՄԱՐԻՏ ՊԱՇԱՐՈՒՄ ՄԸ

Երբոր մասնաժաղավին կողմէ պատրաստուած մողովթային ցոյցը՝
մեծ յուզմունք կ'պատճառէր 'ի Հռոմ, երբ քահանայապետին զօր-
քերը հրապարակներու մէջ կ'զումարուէին, երբ բազմաթիւ զիւ-
նուորներ մեծ փողոյներուն բերանը կ'սպասէին որպէս զի բուռն
զօրութեամբ խոռոշաբարները վանեն, ֆրանսական բանակը՝ հրա-
մանատարին պատուէրին վրայ՝ ճամբայ ենելով՝ ըստ կարգի՝ սքան-
չելի ճշդութեամբ կ'հասնէր, և ուղմաղիսական հնարքով մը,
ուր քահանայապետական զօրաց անծանօթ էր, Պապին սատիկան
զօրաց՝ որ կուրօրէն կ'յարձակէին, և դաւադիրներուն մէջ՝ որ
հայրենասիրական աղաղակներ կ'արձակէին, կ'մանէր: Այս զոր-
ծողութիւնն երկար եղաւ, բայց յաջող վախճան ունեցաւ:

Ծանր ծանր յառաջ անցան, սպայք, տամապետք և պարզ
զինուորներ բոլորովին դաղղական քաղաքավարութեամբ մը՝ ա-
ղացցին հումայեցի պարտններն որ սույնները խաղցրնելու ծան-
րութիւնը չտան իրենց: Հետաքրիբիրներու ամբոխն որ միշտ կը
տամապատկի՝ ծանրաքայլ կ'ցրուէր: Քահանայապետական ոստի-
կաններն երբեմն ըմբոստ զիլք մը կ'բանէին: տրամադիր էին դաղ-
ղացիքը շատ երկայնամիտ դժնելու և իրենց սրտնեղութիւնը չէին
ծածկեր այսպէս եռանդ ցոյց տալու առիթ մը ձեռքէ հանելու
ստիպուած լինելնուն: Միւս կողմէ՝ հումայեցի հայրենասէրները
շատ պիտի յուսահատէին եթէ այս մէկ քանի քահանայապետա-
կան զինուորները չշարուածէին: Ուստի թէ ծաղրական և թէ ե-
ղերական ձև մ'ոնէր այս այլանդակ կռիւը, որով ակն յայտնի
եղաւ մասնաժողովն՝ որ դաղղական զօրաց տրուած հրամանները
խիստ էին, թէ մարդավարական ձեռք պիտի բանեցընէին որչափ
ատեն որ այս շարժումը ծանրակշիռ չլինէր, բայց անհաշու պիտի
դառնային այն օրն որ յեղափոխութիւն մ'ընելու փորձ փորձէին
անխոչէմութեամբ:

Այս բաները կ'անցնէին հետաքրիբ ամբոխին զումարուած
վայրը: Կան երեսակայութիւններ որոց համար հանդէս մ'է ա-
պստամբական շարժում մը, վասն զի նոր տեսարան մ'է: Այս
տեսարանը կրնայ քանի մը կեղեքանք պատճառել, բայց ամէն
ոք գերասան մ'է և իր գերին կցորդ քանի մ'անախորդ դիպուած-
ներէն կրնայ միիթարուիլ:

Գաղղիական զօրքն ահարկու կերպով տարածուեր էր Տէլ Բա-
բութ հրապարակէն մինչեւ Գոլիզէն, այսպէս բոնելով մեծ արա-
հետն ուր կ'շրջի ժողովուրդը, և հետեապէս՝ պատերազմի դաշ-
ախն տէրն էր:

Արդէն զուշակեր էին ինչ որ կրնար պատահիլ մասնաւոր տե-
ղեր: Հետեապէս քահանայապետական ոստիկանութիւնը բանտե-
րուն պահանորդները կրկնապատկել տուեր էր:

Իարօ, իրբե ճարպիկ ուազմագէտ, իր բոլոր պատրաստութիւն-
ներն ըբեր էր: Քանի իրեն խոստացուած մարդիկ նշանակեալ
ուեղը կ'հասնէին, զանոնք կ'առնէր, մուլ սենեկի մը մէջ կ'նե-

տէր, որ ժողովուրդը մեծ ախորժ կ'զգայ վասն զի անդ ազատութիւն կ'դանէ : Առաջերի ոսկիով վճարուած կենարար դինի մը անոնց մեծարել կ'տար : Եւ երբ այս մարդիկ որ թուով դրեթէ երսուն հոգի էին, այս մոլեգին գրդութեան հասան, առանց որոյ կարելի չէ յաղթութիւններ առնիլ, երբ դաւադրական ձառով մ'անոնց երևակայութիւնը բորբոքեց քահանայից կառավարութիւնը սաստիկ գրովլելով, անոնց քանի մը զէնք բամնեց՝ զօր խցիկի մը մէջ պահած էր և անոնց լլուխն անցնելով, մօտ առ մօտ քալեցուց մինչև Հաւատաքննութեան բանտին դուռը : Առաջին ընդհարումը սոսկալի եղաւ : Ոստիկանութիւնն արդէն իմացած լինելով՝ գարսնամուտ կ'պահէր կրկնապատիկ պահանորդներ որ պաշարման օգնեն : Քանի մը մարդիկ ընկան երկու կողմէ՝ առաջին հրացանի հարուածներէ . բայց Խաքօմօի զնդին եռանդը յաղթահարեց : Այս մարդիկ նոյն պահուն քանի մ'առաւելութիւններ ունէն, աւելի բազմաթիւ էին, խմեր էին և յանդուզն էին : Փոքրիկ դունդը յարձակողներուն բազմութիւնը տեսնելով խկոյն վհատեցաւ : Առաջին դուռը խորասկեր էին Խաքօմօի մարդիկ, պահակաց կայանը դրաւեր էին և արդէն այս վայրը հրամայող սպայն՝ երկրորդ դրան ետքը քաշուած՝ կ'խորհէր անօդուտ արիւն թափելու փորձէն հրաժարելու, երբ բազմաթիւ վաշտ մը դաղղւական զօրաց փողոցէն դուրս ելաւ որու երկայնքը բանախն զաւիթը կ'տարածուի : Խաքօմօ՝ իր պահնորդներն ունէր . սուլիչի մը ձայնէն իմացաւ զործը : Իր ընկերներուն նշան ըրաւ : Շոտ մը պահականոցէն դուրս ելան և քանի մ'ոլորուտ փողոցներ բոնեցին : Այսպէս գրեթէ ամենքը խոյս տուխն իրենց դլխաւորին հետ . քանի մը հոգի միայն գերի ընկան :

Խաքօմօ՝ փոշիսվ և արիւնով ծածկուած՝ քանի մ'օր թագչեցաւ : Երբ տեսաւ որ առանց վտանգի կրնար դուրս ելնել՝ զնաց Լուպէրը զմնելու :

— Մահաբեր մտատանջութեան մէջ էի, սիրելիդ իմ Խաքօմօ, երբ քեզ այլ ևս չտեսայ ժողովրդային ցոյցէն ետքը . ըսի իւրովի . Խաքօմօ կռուին մէջն էր՝ անշուշտ պահնորդ զինուրները զանի բռնած էն : Ուստի տեղեկութիւն փնտուելու զացի : Իր

մացայ որ Հաւատաքննութեան տան մէջ արիւնալի կրիւ մը պատահէր է . այն ատեն իբրև ստոյգ համարեցի որ իմ քաջասիրտ Խաքօմօն անդ մեռած ընկած է : Եւ զրեթէ Նախախնամութեան զէմ տրտն նելու վրայ էի, որ իմ խեղձ ժուլիօյիս ձեռքէն իր լաւագոյն պաշտպաններէն մին կ'կորզէր : Վերջապէս ահա երեւան ելար : Դու կ'ապրիս, ես երջանիկ եմ քեզ տեսնելուս և ասլաղային մէջ կ'յուսամ :

— Ասնք քու սատանայ դաղղւացիրդ են որ այսափ չարիք զործեցին : Ի՞նչ արշաւանք . իմ կենաց մէջ շատ մեծ պարծանք մը պիտի համարէի զայն : Ի՞նչպէս լաւ կարգադրեր էի ամէն բան : Զօրապետ մը հարիւր հազար զօրք ասկից աւելի լաւ չէր կրնար շարժել : Բայց ի՞նչ օգուտ . բաղդ չունիմ :

— Ամէն ինչ լմնցած չէ, Խաքօմօ :

— Ո՛չ, ոչ, գեռ իմ մտքիս վրայ եմ : Երակներուս մէջ գեռ արիւն ունիմ և զլսուս մէջ զաղափարներ : Միթէ այն դեղին դրամներէն գեռ կ'մնա՞ն :

— Շատ քիչ :

— Պէտք է ամէն բան աչք առնաւլ : Աղէ, արիւթիւնը ձեռքէ չհանենք : Երթամ պիտի ուրիշ դաւ մը հիւսեմ :

— Խաքօմօ, դու քաջասիրտ մարդ ես :

Ժ.Պ.

ՍԵՐԻԿԱ ՊԱԿԱԳԱՆԻՐ

1861 փետրվարի 10ն էր : Երեք կորովի, մարտադէմ և յանդուղն մարդիկ՝ որ հոռմայեցի զիւղացւոց հագուստ հաղեր էին, աղօտ կանթեղի մը լուսով՝ կ'ձաշէին . այս կանթեղին հաստ պարոյգը՝ մնացած դոյզն ինչ իւղը ծծելով՝ ժահ հոտ մը կ'սփուէր

Սաբէնս պանդոկին մէջ։ Այս պանդոկը կ'յաճախէին Հռոմէն անյանող հովիւներ, մաքսանենցներ, արհեստիւ մուրացկաններ, զովզեր և այն կասկածելի մարդիկ որոց արտեստն է ամէն բանի պատրաստ գտնուիլը։

Այս գձուձ տեսքով տունը գուռ մ'ունէր միայն Տիբեր զետին ձախ դին գտնուած տաէ հրասպակին վրայ, վէստեան տաճար կոչուած այն զմայլելի մանրանկար ճարտարապետական շինութեան մօտ։ Վարը բաւական ընդարձակ, մրոտ ծխոտ սրահ մը կար, քանի մը խոյեր, խոհանոցն ու մառանները։ Աւերի դին տասն երկուքի չափ՝ մութ ու աղտոտ նրբագտիթով մ'իրամէ զատուած՝ նողկալի սենեակներ կային։ Երբ շատ ամբոխ լինէր, երբ՝ տարուան մէկ քանի ժամանակներ՝ բազմաթիւ դիւզացիներ լեռներէն իջնէին, այս սենեակները մարդկային մրջունոցներ կը դառնային դիշերը։ տաս տասն երկու մարդիկ խշտեակներու վրայ կ'դիզուէին։ Երկու անշահ անկողիններ, որոց սաւաններն ուր ու բեք կ'փոխէին՝ այս սենեակներու միակ կահ կարասին էին։ Պանդոկապետուհին ժիստինա տիկինն էր, լայն երիկամունքով պառաւ կին մը, որ քառակոսի զլուխ ունէր, հաստ այլ զեղեցիկ դէմք, և Դրանդ վէրի կանանց տիպարը, բայց տարիներէ և տաժանելի աշխատանքէ, նոյնպէս նուաստ և վշտալի կենցաղավարութենէ մը թորշումած։

Այս կինը միայն որդի մ'ունեցեր էր. զըկեր էր զանի հայրենակիցներու հետ միանալու, որ Հռոմը կ'սպաշտանէին դաշղական զօրաց գէմ։ Քաղքին առման օրն իրեն դիակ մը բերին։ Ժիստինա ապահով տուն մ'էր։ Անդ ամէն բան կարելի էր ըսել։ Պապական կառավարութեան դէմ դաւադրութեան խորհուրդներ, առևանդի դաւեր, Ճամբաններու վրայ առաջարկելի աւազակութիւններ, բանաբարութեամբ և մաղլելով տուն կոխելու միտքեր, արշաւի ելնելու համար կազմելու խումբեր, այս և ուրիշ աեսակ մեքենայութիւններ կ'սպատրաստուէին այս երկայն սեղանին վրայ, երբ չիւրերը՝ բազմաբաններու վրայ նստած իրենց արմուկին վրայ զուռզաբար կ'կոթնէին թեթև անհամ դինի մը խմելով որ Ալտանօի և Վալէզրի լեռներու սցդիւ

ներէն կ'քաղլէին։ Ժիւռագինա մայր մ'էր իր այս դիւցազուններուն համար՝ որ իր ծուխերն էին։ Եթէ մէկն երբէք մատնուէր, պանդոկը բոլորովին ամայի պիտի դառնար։ Կինը հաշտ էր հոռմէական ոստիկանութեան հետ որու՝ ձեռքի տակէ տարեկան հասոյթ մը կ'վճարէր։ Առատօրէն ողորմութիւն կ'տար բոլոր Գապուչիններուն և ուրիշ մուրացկաններու։ Խորշի մը մէջ զրուած Տիբրամայր մ'անոր ձեռօք կ'զարդարուէր զեղեցիկ շըջաղղեստներով և կանթեղ մը շարունակ այս պատկերին առջև կ'վառէր։ Երբէք իր պահքն ընելու չէր մունար։

— Այսպէս ուրեմն, կ'ըսէր երեք անձերէն մինչ որ կարծես թէ միւս երկուքին վրայ կ'ափրէր, գուք աներկիւղ մարդիկ էք։

— Այս, պարօն։

— Հինդ հարիւր սկուտ պիտի ընդունիք։

— Թող հինդ հարիւր լինի։

— Բայց վտանգ կայ։

— Օ՞ն անդր։

— Բարձր պատէ մը վեր պիտի ելնեք։

— Դմոնքէն վեր անդամ կարող ենք ելնել։

— Կարելի է զնդակներ ընդունիք։

— Անոնք մեղ կ'ձանչեն։

— Ուրեմն հաստատ էք։

— Անշուշտ, մենք մարդ ենք, ուրիշ խօսք չուզեր։

— Կէս գիշերին դամ պիտի ձեղ առնելու։ Չուանէ ելնարան մը պիտի ունենամ, նոյնպէս բաղմահար բէկովլվներ՝ ամէն մէկուն համար, եթէ՝ ուր որ լինի՝ յարձակում կրենք՝ պարպեցէք հրացաններն և կարելի եղածին չափ շատ մարդիկ սպաննեցէք, Խընդիրն առևանդի մը վրայ է. չորս ձի մեզի պիտի սպասեն։ Պէտք է բոլոր դիշերը քալել, Սուպիաքօէն անցնիլ և առևանդեալ անձը՝ սահմանագլխէն գուրս՝ Ռոքա-Սան-Ստեֆանո թողուլ պապական պահմական խուզարկութիւնէ հեռու։ Բայց հինդ հարիւր սկուտը, վաղն այս աեղ ձեղի պիտի համբեմ նոյն ժամուն. և զանոնք մեր արժանի պանդոկապետուհին մօտ աւանդ կ'ձգեմ։ Տիկին, մօտեցիր։

Եւ սկուտները գրնդիւնով սեղանին վրայ նետեց, զանոնք չորս
կոյտ ըրաւ և կնկան առջեւ շարեց:

— Տեսամք. մինչև վաղն իրկուն պահէ և լաւ ընթրիք մը պատ-
րաստէ:

Երկու մարդոց աչքն անսովոր փայլով մը կ'շողային իրենց սև
յօնից ներքեւ: Գացին քանի մը ժամ՝ քնանալու: Ժիուսդինա զա-
նոնք պիտի արթնցընէր:

Սաբինա պանդոկին երեք մարդիկը՝ կէս դիշեր կէս ժամ ան-
ցած՝ լրին փողոց մը հասան որ Հռոմի ամենէն բանուկ թաղե-
րուն մէկ ծայրը կ'զանուէր: Գիշերը սոսկալի էր. հեղեղի պէս
անձրև կ'թափէր յաւիսենական քաղքին վրայ: Արևելեան հովի
ուժդին կ'փշէր և մերթ ընդ մերթ ահազին տարափ կ'բերէր: Այս
մարդիկ իրենց վերարկուներով փաթթուած՝ ատեն մը քալելէն
ետեւ առանց իրարու խօսք մ'ըսելու երկայն պատի մ'երկայնքը
կեցան՝ որ բաւական բարձր էր: Մթութիւնը սաստիկ էր: Պարա-
ղլուխը փոքրիկ լապտեր մը վառեց և չուանէ ելնարան մը բա-
նալով պատին կատարը նետեց ակիշներովը. ինքն ելաւ ամենէն
առաջ և միւս դաւագիրներն իր ետեւէն ելան: Ուրիշ մը փողոցը
կեցաւ: Երբ պարագլուխը պատին միւս կողմն իջաւ՝ դրան մը
կողմը դիմեց ձեռօքը խարխարելով որպէս զի մութին ուղածը
դանէ, վասն զի չէր կամեր զողի լապտերը դործածել որպէս զի
չաենուի: Իր զօտիէն ահազին բանալիներ քաշեց և մէկ հատ
արտաքին հաստ փականքի մը մէջ մղեց որ ամրապէս ցած ու
թանձր դրան մը կցած էր, զնդանի մը դրան պէս:

Առաջին բանալին փականքին մէջ խառնակեցաւ և բաւական ժա-
մանակ պէտք եղաւ զայն հանելու համար: Ուժդին դուռը ցնցեց
և աղմուկ մը հանեց: Ուրիշ քանի մը բանալիներ ալ փորձեց ընդ-
ունայն: Վերջապէս նաւշան մը փականքին լեզուակը բռնելով՝
քաշեց զայն սուր շուխնդով մը զոր անկարելի եղաւ խափանել:
Ծանր դուռն իր ծղնիներուն վրայ դարձաւ: Կալանաւորը՝ որ
քունէն արթնցեր էր առաջին աղմկէն՝ կանգուն կեցաւ:

— Հետեւ ինձ, ըստ Խաքօմօ, աղատեցար: Երբ պատին ստո-
րոտը համարնք՝ չուանէ ելնարանէ մը վեր պիտի ելնես միսյն: Ես

ալ քու ետեւէդ պիտի զամ: Մարդ մը քեզի կ'սպասէ փողոցը:
Բայց մանաւանդ կատարեալ լուսթիւն պէտք է:

Ժուլիօ դուրս կ'ելնէ իր աղատարարին ձեռքը բռնելով, ՚ի վեր-
ջէ աղատիչ չուանը կ'բռնէ: Աեր կ'ելնէ, ապա պարագլուխն
իրեն հետ եկող մարդը կ'անցընէ և երբ կ'դիտէ որ երկուքնին
ալ աղատ են և վտանգէ դուրս, ինքն ալ կ'սկսի վեր ելնելու:
Արդէն դետնէն քանի մը քայլ վեր ելեր էր, երբ սոսկալի ձայն
մը կ'լսուի: Երկաթէ ձեռք մը զանի կ'բռնէ և վար կ'քաշէ:
Բանտապահն էր որ աղաղակներ կ'արձակէր և օդնութեան կ'կո-
չէր: Գիշերապահն աղմուկ կ'լսէ, հրացան մը կ'պարպէ՝ զինու-
որները՝ զօրանոյը պաւոկած լինելով՝ շուտ մը կ'արժնան և ջա-
հերով կ'համնին: Նոյն պահուն երկու մարդիկ խաւարին մէջ
կուռեցան: Բանտապահը կ'զզայ որ իր վիզը սոսկալի կերպով կը
սեղմէն: Այն ատեն լայն դաշոյն մը պատենէն կ'հանէ և իր հա-
կառակորդը զետինը տապաստ կ'կործանէ:

Երբ պահնորդները կ'զան, երբ ջահները կ'լուսաւորեն այս տե-
սարանը, բանտապահը կ'տեսնէ իր ոտից առջեւ ընկած մարդը,
իր Վէդրալայի դրացին, իր մաքսանենդ բարեկամն է, Խաքօմօն:

Իսկ Ժուլիօ՝ ուժդին ձեռքի մ'օկնութեամբ՝ կիսամեռ ընկած էր
պատին միւս կողմը:

ՎԵՐՋ

ԵՐՈՐԴ ՀԱՅՈՐԴ

ՅԱՆԿ ԳԼԽՈՅ

ՄԱՍՆ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

ԳՐԱՏԱՌՈՒՄ ՄԸ ՏԱՄՆԵՐԻՆԵՐՈՐԴ ԳԱՐՈՒՆ

	ԵՐԵՎ
Ա. Խարուած սէր մը	3
Բ. * * * կոմուհւոյն յանդուղն խորհուրդը	7
Գ. Ժէզվիդաց արտօնութիւնները	47
Դ. Ատեանը	25
Ե. Լքումն	32
Զ. Թափառական հրէին տրաման	37
Է. Վերաբողբեալ դատ	42
Ը. Ժէզվիդաց զօրապետին նամակը	47
Թ. Ժուլիոյի հոչակը	57
Ժ. Առ աշխարհական պատութիւն սղոյ այցելութիւն .	60
ԺԱ. Ժուլիոյի ողիսականը	64
ԺԲ. Ժուլիոյի ողիսականին շարունակութիւնը	73
ԺԳ. Հանդիպում	83
ԺԴ. Ողիսականին շարունակութիւնը	94
ԺԵ. Հանդէս տիրապահական 'ի Սանդա-Մարիա Գօրքասիի	100
ԺԶ. Ժէզվիդաց բարոյական աստուածաբանութիւնը . .	109

ՄԱՍՆ ՎԵՑԵՐՈՐԴ

ՀԱԻԱՑԱՐԵՆՈՒԹԵԱՆ ԶՈՀ ՄԸ Ի ՀԹՈՄ

Ա. Սահմանադլուխ	125
Բ. Վիգէրպի զերբնատեսը	130
Գ. Մուտք 'ի Հոռոմ	135
Դ. Հաւատաքննութեան բանտերը	138
Ե. Լան-լը-Պուրկ	145
Զ. Լուպէր 'ի Ժէզիւ	150
Կ. Փոքրիկ զերապայծառը	169
Ը. Կարտինալ Անդոնէլլի	173
Թ. Մաքսանհնդը	179
Ժ. Թիոս թ և խովվութիւնն 'ի Հոռոմ	182
ԺԱ. Հոռոմ մուրացկանները	191
ԺԲ. Շշմարիտ պաշարում մը	194
ԺԳ. Մաքինա պանդոկը	197

1655
1656
1657
1658

2013

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0835312

